

தீழ்
47

எழுந்தா

ஜூன்
2026

உள்ளே...

கந்தரோடை நாகரிகத்தின் தோற்றமும்
படிமுறை வளர்ச்சியும் – பகுதி 1,2,3,4

- சிவ தியாகராஜா

03

அரசியல் யாப்புவாதமும் இலங்கையின்
ஜனாதிபதி முறையும் – பகுதி 1,2

ஆங்கில மூலம்: ஹொகான் எதிரிசிங்க
தமிழில்: கந்தையா சண்முகலிங்கம்

37

ஆங்கிலேயர் ஆட்சியின் அந்திப்பொழுது

- கார்த்திகேசு இந்திரபாலா

47

மலையகத்தில் மாடன் வழிபாட்டுச்
சடங்குகளும், மாடன் திருவிழாவும்

- மெய்யநாதன் கேதீஸ்வரன்

52

லெய்சிக்காமின் நிலப்படத் தொகுப்பில்
தென்மராட்சி – வரணி

இரத்தினவேலுப்பிள்ளை மயூரநாதன்

60

இலங்கை, ஐக்கிய இராச்சியம் ஆகியவற்றின்
பயங்கரவாதம் தொடர்பான சட்டங்கள்

ஆங்கில மூலம்: மழவராயன் வி. விஜயபாலன்
தமிழில்: எஸ்.கே. விக்கினேஸ்வரன்

65

1983 – 1991: உச்சமடைந்த இனப்படுகொலைகளும்
ஈழப்போரின் பிராந்தியப் பரிமாணமும்
– பகுதி 4

- சி. அ. யோதலிங்கம்

76

பேராசிரியர் சி. பத்மநாதன் அவர்களின்
'இலங்கைத் தமிழர் தேசவளமைகளும் சமூக
வழமைகளும்' என்னும் நூலின் அறிமுகம்

ஆக்கியோன்: பேராசிரியர் சி. பத்மநாதன்
அறிமுகம்: கந்தையா சண்முகலிங்கம்

84

இலங்கையில் சிங்கள
மக்களிடையே கண்ணகி வழிபாடு

- கிருபாகரன் கவிதாஞ்சன்

89

தவறிப் போயிருந்த தடங்கள்

- நடேசன் இரவிந்திரன்

93

எம்.வீ. பழனியாண்டியின்
தொழிலாளர் கீதமும்
வீ.ஆர்.எம். முருகையாப்பிள்ளையின்
பாட்டாளியின் குரலும்

- அருணாசலம் லெட்சுமணன்

97

வடக்கு – கிழக்குப் பிராந்தியங்களின்
ஆற்றுப்படுகைகளின் அடையாளமும்
புவியியல் சுயவிவரமும் – பகுதி 1

- சுப்ரமணியம் சிவகுமார்

104

மலையக வாய்மொழி இலக்கியத்தில்
கொண்டாட்டப் பாடல்கள்

- வேலாயுதம் இராமர்

112

யாழ்ப்பாணத்தின் ஆரம்பகால வரலாற்றுக்கான நேரடி எழுத்துப் பதிவுகள் குறைவாக இருந்தாலும், தொல்லியல் அகழாய்வுகள் இதன் பழங்காலக் குடியேற்றங்கள், பண்பாடு, மற்றும் சமூக - பொருளாதார வளர்ச்சி பற்றிய மதிப்புமிக்க தகவல்களை வெளிக்கொணருகின்றன. அதன் அடிப்படையில் கந்தரோடை, பண்டைய யாழ்ப்பாண நாகரிகத்தின் ஆதிக்கேந்திரமாக விளங்கிய ஒரு முக்கியப் பகுதி ஆகும். தொல்லியல் ஆய்வுகள், பொ.யு.மு. 500 ஆம் ஆண்டளவில் கந்தரோடை ஒரு நகரமாகி விட்டதை எடுத்துக்காட்டுகின்றன. இந்த இடத்தில் அடர்த்தியான மக்கள் குடியேற்றம் அன்றிலிருந்து இன்றுவரை, மத்திய காலத்தில் ஒரு சிறு இடைவெளியைத் தவிர, தொடர்ந்து நடைபெற்று வந்திருக்கிறது. நாணயவியல், தொல்லியல் மற்றும் இலக்கியச் சான்றுகள் பொ.யு. எட்டாம் நூற்றாண்டுவரை கந்தரோடை பண்டைய யாழ்ப்பாணமான நாகநாட்டின் தலைநகரமாக விளங்கி வந்திருப்பதைக் காட்டி நிற்கின்றன. கந்தரோடையிலும், அதன் பெருங்கற் பண்பாட்டின் தாக்க விளைவுகளுக்கு உட்படுத்தப்பட்ட வடஇலங்கையின் ஆதி இரும்புக்கால மையங்களிலும் மேற்கொள்ளப்பட்ட தொல்லியல் ஆய்வுகளின் அறிக்கைகளைக் கொண்டு எழுதப்படும் 'பண்டைய யாழ்ப்பாணத்தின் கந்தரோடை நாகரிகம்' என்னும் இக் கட்டுரைத் தொடர் வடஇலங்கையின் வரலாற்றிற்கு முற்பட்ட காலங்களிலும், வரலாற்று உதய காலங்களிலும், வரலாற்றுக் காலங்களிலும் வாழ்ந்த மக்களின் வாழ்வியல், ஆளுமை, பண்பாடு, பெருமுயற்சி, துணிவாண்மை என்பனவற்றின் பரந்த காட்சிப்பதிவாக விளங்கும்.

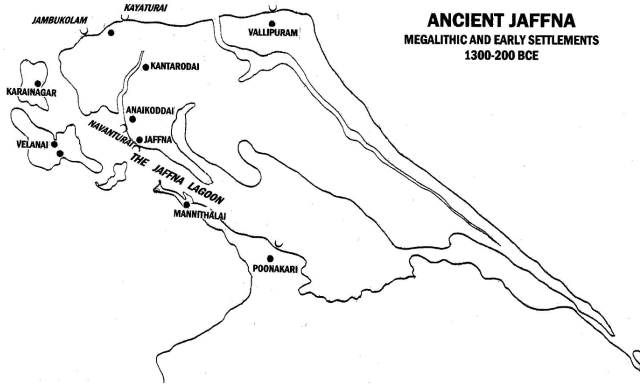
கந்தரோடை நாகரிகத்தின் தோற்றமும் படிமுறை வளர்ச்சியும்

பகுதி - I

சிவ தியாகராஜா

கலாநிதி சிவ தியாகராஜா மருத்துவம், மரபணுவியல், தொல்லியல், வரலாறு ஆகிய கற்கைத் துறைகளில் பட்டங்கள் பெற்று பல ஆய்வு நூல்களை எழுதியுள்ளார். இவர் இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தில் (University of Ceylon) B.Sc பட்டத்தையும், இலங்கைப் பல்கலைக்கழக மருத்துவ பீடத்திலிருந்து M.B.B.S பட்டத்தையும், இலண்டன் பல்கலைக்கழகத்திலிருந்து Ph.D. பட்டத்தையும் பெற்றவராவார். கலாநிதி சிவ தியாகராஜா கடந்த ஐம்பது ஆண்டுகளில் இருபத்து ஆறு நூல்களைப் படைத்திருக்கிறார். Peoples and Cultures of Early Sri Lanka, Genetic Origins of the Tamils, Kantarodai Civilization of Ancient Jaffna 500 BCE800CE, The Tamils of Lanka - A Timeless Heritage, Archaeological Excavations at the Jaffna Fort, பௌத்தத்தை வளர்த்த பண்டைய தமிழர்கள் ஆகியவை அவற்றுள் சிலவாகும்.

ஆதிகால யாழ்ப்பாணத்தின் பெருங்கற் பண்பாட்டு மையங்கள்.

கந்தரோடை நாகரிகம் - கால அட்டவணை

கந்தரோடை, மற்றும் அதன் ஆதிக்கத்திற்குட்பட்ட யாழ்ப்பாண மையங்களின் தொல்லியல் கண்டுபிடிப்புகளையும், பென்சில்வேனிய பல்கலைக்கழக கதிரியக்கக் கரிமத் திகதிகளையும் ஆதாரமாகக் கொண்டு உருவாக்கப்பட்ட கால அட்டவணை (Thiagarajah, S. 2016:64 - 82).

ஆண்டு	காலம்	தொல் பொருட்கள் - மக்கள் வாழ்வியல்
கி.மு.1350 - 500	பெருங்கற் பண்பாட்டுக் குடியிருப்புகள்	கறுப்புசிவப்பு மடகலன்களின் P2521, P2515 திகதி. செம்பு - வெண்கலம் - இரும்புவெண்கல திரிகூலம், வேல், கோலக்குச்சிகள், குளம், நெல் உமி, கால்நடை, நாய் எலும்புகள், குள நீர்ப்பாசன விவசாயம், பாணை வளையும் சில்லு.
கி.மு. 500 - 300	வரலாற்று உதய காலம்	நகரமயமாக்கம், விரிவான குடியேற்றம், சமூக அடுக்கமைவு, கைத்தொழில் சிறப்புத்தேர்ச்சி, பலவகை மடபாண்டங்கள், மணிசங்கு தொழிற்சாலைகள், தொலைதூர வர்த்தகம், இந்திய நாட்டு நாணயங்கள், அரசமைப்பு - நாக நகரம், பொருளாதாரக் கட்டமைப்பு.
கி.மு. 300 - 200	ஆதி வரலாற்றுக் காலம் 1	ஆனைக்கோட்டை - அரசு முத்திரை, தமிழ்ப் பிராமி எழுத்துகள், தமிழ்ப் பெயர்கள், உரோம மதுச்சாடிகள், லக்ஷ்மி நாணயங்கள்.
கி.மு. 200 - கி.பி. 300	ஆதி வரலாற்றுக் காலம் 2	ரெளலெற்றெட கலன்கள், உரோம நாணயங்கள், சைவ மத - பௌத்த சமய கருவூலப் பொருட்கள், பௌத்த ஈம ஸ்தூபங்கள்.
கி.பி. 300 - கி.பி. 500	ஆதி வரலாற்றுக் காலம் 3	பொருளாதாரச் செழிப்பு, உரோம நாணயப் பெருக்கம், மாந்தை முதல் கோணமலை வரை நாக அரசின் பரவல்.
கி.பி. 500 - கி.பி. 800	மத்திய காலம்	இறுதி நூற்றாண்டில் பொருளாதார மந்தம், தென் இலங்கை - தென் இந்திய அரசியல் கொந்தளிப்புகள் - தமிழகப் படையெடுப்புகளின் எதிர்வினைகள்.

கி.பி. 9ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து பல்லவர்கள், பாண்டியர்கள், கலிங்க மாகன், சாவக சந்திரபானு, சோழர்கள் ஆகியோரது படையெடுப்புகள்

யாழ்ப்பாணம் வழியாகவே நடைபெற்றன. பல தடவைகள் இந்த நாடு அவர்களின் ஆட்சியதிகாரத்தின் கீழே இருந்தது. 13ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்தே ஒரு சுதந்திர தனியரசு மீண்டும் உருவானது. 16ஆம் நூற்றாண்டில் ஐரோப்பியர்களின் வருகையோடு அந்தச் சுதந்திரமும் இழந்து போனது.

நாக நாட்டின் ஆதிக் குடியிருப்புகள்

ஆதிகால நாகநாடு அல்லது நாகதீபம் இரு நிலப்பகுதிகளைக் கொண்டிருந்தது: (1) இன்றைய யாழ்ப்பாணத் தீபகற்பமும் அதற்கு மேற்கிலுள்ள தீவகங்களும்; (2) வரலாற்றுக் காலத்தில் முதலில் உத்தரதேசம் எனவும், பின்னர் வன்னி என்றும் அழைக்கப்பட்ட இலங்கையின் வடபகுதிப் பெருநிலமும். இந்நிலப்பகுதி இன்றைய திருகோணமலை, முல்லைத்தீவு, கிளிநொச்சி, மன்னார், வவுனியா, புத்தளம் ஆகிய மாவட்டங்களை தன்னுள் அடக்கியிருந்தது. நாகநாட்டின் ஆதிக் குடியேற்றங்கள் இந்த இரு நிலப்பகுதிகளிலும் வெவ்வேறு காலகட்டங்களிலே நிகழ்ந்திருக்கின்றன. வன்னிப் பகுதியின் கடற்கரையோரங்களில் ஆபிரிக்காவிலிருந்து ஆதிமனிதர்கள் இடம்பெயர்ந்து வந்த காலத்திலேயே

குடியேற்றங்கள் நிகழ்ந்திருக்கின்றன என்பதை ஏற்கனவே பார்த்தோம். அவர்களின் வம்சாவளியினர் உள்நாடு சென்று இந்த வன்னிப் பிரதேசத்தை தங்களது இயற்கையான வாழ்நிலமாகக் கொண்டார்கள். அன்றைய ஆதிகால மக்கள் வேட்டையாடியும், இயற்கை உணவுகளைச் சேகரித்தும், கரையோரங்களில் வாழ்ந்த மக்கள் மீன் பிடித்தும் தமது உணவுத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்து கொண்டார்கள்.

அதேசமயம், யாழ்ப்பாணத் தீபகற்பத்தின் இயற்கை வளம் அன்றைய வேட்டையாடி வாழும் மனிதர்களின் வாழ்க்கை

முறைக்கு ஏற்றதாக அமையவில்லை. யாழ்ப்பாண நிலத்தில் இயற்கையான ஆறுகளோ, விலங்குகள் வாழும் காடுகளோ கிடையாது. அப்பிரதேசம்

இந்த ஆறு முதலாம் கட்டக் குடியிருப்புகளைத் தொடர்ந்து, இரண்டாம் கட்டக் குடியிருப்புகளாக நெடுந்தீவு - வெடியரசன் கோட்டை, திகழி, வேரப்பிட்டி, சந்திராந்தை, வேலணை, சாட்டி, மண்ணித்தலை, திருவடிநிலை, கலையோடை, ஆனைக்கோட்டை, முள்ளி, கந்தரோடை, அரியாலை கிழக்கு, துலுக்கன் கோட்டை, வல்லிபுரம், நாகர்கோயில், தானையடி - செம்பியன்பற்று, வெற்றிலைக்கேணி ஆகிய இடங்கள் இனங்காணப்படுகின்றன (Ragupathy, P. 1987: 172).

இந்த ஆதிகாலக் குடியேற்ற மையங்கள் அனைத்தும் — கந்தரோடை ஒன்றைத் தவிர — கடற்கரைகளுக்குச் சமீபமாக, யாழ்ப்பாணப் பரவைக்கடல் அல்லது வடகடலுக்கு அண்மையாக அமைந்த மையங்களாகும். உள்நாட்டிலுள்ள கந்தரோடை வழக்கையாற்றங்கரையில் அமைந்திருக்கிறது. இக்காலத்தில் அது மழை வெள்ளம் பாயும் வாய்க்காலாகச் செயல்பட்ட போதிலும், ஆதிகாலத்தில் அது கந்தரோடையைக் கடலுடன் இணைத்த ஒரு கடற்கால்வாயாக விளங்கியதாக சில ஆய்வாளர்கள் கூறுகிறார்கள். இந்த ஆதி மையங்களின் கடலை அண்டிய இருப்பிடம், அது கடல்வழியாக வந்த ஒரு பண்பாட்டின் உறைவிடம் என்பதை உறுதிப்படுத்துகிறது. இங்கு ஏற்கனவே கூறியது போல, தென்னாசிய சூழமைவில் பெருங்கற் பண்பாடு ஒரு தென்னிந்தியப் புலப்பாடு (South Indian Phenomenon) ஆகும். இதை உறுதிப்படுத்தும் ஈம அடக்க நினைவுச் சின்னங்கள் தென்னிந்தியா முழுவதும் பரவிக் கிடக்கின்றன.

இப்பண்பாட்டின் ஆரம்பகாலம் கர்நாடகத்தில் ஹல்லூர், குமரனஹள்ளி, தடகனஹள்ளி, மாஸ்கி ஆகிய மையங்களின் கி.மு. 1900-1500 ஆண்டுகளுக்குரியது என கதிரியக்கக் கரிம ஆய்வுகள் தெரிவிக்கின்றன (Moorti, U.S. 1994: 123; Possehl, G. 1994; Bauer, A.M. 2015). இங்கே ஆரம்பித்த இப்பண்பாடு தமிழகமெங்கும் பரவி, அங்கிருந்து கடல்வழியாக யாழ்ப்பாண மையங்களை வந்தடைந்திருக்கிறது.

Radiocarbon dates from megalithic burials, Maski, Karnataka - 2015

Lab code	Provenance	14C age (BP)	Calibrated date
ISGS A2282	MARP79B no. 1	2955 ± 15	1222–1117 cal BC
ISGS A2283	MARP79B no. 1	3070 ± 20	1407–1276 cal BC
ISGS A3229	MARP79B no. 6	3040 ± 20	1389–1225 cal BC
ISGS A3230	MARP79B no. 7	3510 ± 20	1895–1756 cal BC

- Reproduced from Radiocarbon, Vol. 56, 2015, Page 800, University of Arizona.

இப்பண்பாட்டோடு தொடர்புடைய அம்சங்களாக இரும்பின் பயன்பாடு, குளங்கள் மூலம் நீர்ப்பாசனம் செய்யப்பட்ட விவசாயம் (வேளாண்மைச் செயற்பாடுகள்), விருத்தியடைந்த நிரந்தரக் குடியிருப்புகள், உட்பக்கம் கறுப்பாகவும் வெளிப்பக்கம் சிவப்பாகவும் இருக்கும் மட்பாண்டங்களை உருவாக்கிய வணைத்தொழில் தொழில்நுட்பம், அம்மட்பாண்டங்களில் பதித்த கீரல் எழுத்துகள் ஆகியவை இடம்பெறுகின்றன. தென்னிந்திய மையங்களின் நகரமயமாக்கம், ஆரம்பகால தமிழக மூவேந்தர்களின் மற்றும் குறுநில மன்னர்களின் தோற்றம், தமிழ் எழுத்தின் ஆக்கம், தமிழ்மொழியினைச் செம்மைப்படுத்தி சங்க இலக்கியங்களைத் தோற்றுவித்தமை யாவும் பெருங்கற் பண்பாட்டின் உச்சக்கட்டச் சாதனைகள் ஆகும் (Ragupathy, P. 1987: 180; Sitrampalam, S.K. 1980; Gururaja Rao, B.K. 1972).

1970 ஆம் ஆண்டில் தொல்லியல் துறைசார் நெறிமுறைகளின் அடிப்படையில் அமெரிக்காவிலுள்ள பென்சில்வேனியா பல்கலைக்கழகத்தினர் கந்தரோடையில் மேற்கொண்ட அகழ்வாய்வின் போது, அடிமட்ட மண்படைகளில் கிடைத்த கலவோடுகளும் வேறு பொருட்களும் தென்னிந்தியாவிலிருந்து பரவிய பெருங்கற்காலச் சின்னங்கள் என அடையாளம் காணப்பட்டன. அச்சின்னங்களில் பழையமையானவை (P2515, P2525) கதிரியக்கக் கரிமத் திகதிக்கணிப்பில் (Radiocarbon dating) கி.மு. 1350, கி.மு. 1200 ஆகிய ஆண்டுக் காலங்களைக் காட்டின. கந்தரோடையில் வாழ்ந்தவர்கள், ஒன்று தென்னிந்தியாவிலிருந்து இங்கே வந்து குடியேறியவர்களாக இருக்க வேண்டும் அல்லது தென்னிந்தியப் பெருங்கற் பண்பாட்டைக் கடைப்பிடித்த கந்தரோடை மக்களாக இருக்க வேண்டும் என்றும் கூறப்பட்டது (Begley, V. 1973). இந்த அகழ்வாராய்ச்சிக் குழுவிற்குத் தலைமை தாங்கிய விமலா பெக்லி அம்மையார் ஒரு விவரமான அறிக்கையை எழுதி வழங்கியிருந்தார். அந்த அறிக்கையை இலங்கைத் தொல்பொருள் திணைக்களம் இதுவரை வெளியிடவில்லை.

RADIOCARBON DATES FROM KANTARODAI, SRI LANKA (CEYLON) 1977									
P. No.	Sample No.	Trench	Stratum	Pretreatment	5568 Half-life		5730 Half-life		MASCA Corr ¹ A.D./B.C.
					B.P. 1950 A.D./B.C.	A.D./B.C.	A.D./B.C.		
P-2521	4	A	IV	—	2020 ± 50	70 B.C.	140 ± 50 B.C.	10-100 ± 50 B.C.	
P-2518	5	A	IV	NaOH	2290 ± 50	340 B.C.	410 ± 50 B.C.	420 ± 50 B.C.	
P-2520	8	A	V	—	2180 ± 60	230 B.C.	290 ± 60 B.C.	270-390 ± 60 B.C.	
P-2524	9	A	VI	—	2340 ± 50	390 B.C.	460 ± 30 B.C.	440 ± 50 B.C.	
P-2514	1	B	V	—	2250 ± 60	300 B.C.	370 ± 60 B.C.	410 ± 60 B.C.	
P-2515	2	B	VI	—	2990 ± 60	1040 B.C.	1130 ± 60 B.C.	1290 ± 60 B.C.	
P-2516	3	B	VI	NaOH	2070 ± 60	120 B.C.	180 ± 60 B.C.	130 ± 60 B.C.	
P-2522	7	B	VII	—	2110 ± 60	150 B.C.	220 ± 60 B.C.	170-200 ± 60 B.C.	
P-2523	15	B	VIII	—	2060 ± 50	110 B.C.	170 ± 60 B.C.	120-140 ± 60 B.C.	
P-2525	16	B	VIII	—	2730 ± 220*	780 B.C.	870 ± 220 B.C.	940-980 ± 220 B.C.	
P-2519	17	B	IX	NaOH	2290 ± 60	340 B.C.	410 ± 60 B.C.	420 ± 60 B.C.	
P-2528	19	B	XI	—	2370 ± 60	420 B.C.	500 ± 60 B.C.	480 ± 60 B.C.	
P-2526	18	B	X	—	2090 ± 50	140 B.C.	200 ± 60 B.C.	140-190 ± 50 B.C.	
P-2529	6	X	III	—	2350 ± 200*	400 B.C.	470 ± 210 B.C.	440-460 ± 210 B.C.	
P-2517	12	X	IV or V	NaOH	2250 ± 50	300 B.C.	370 ± 50 B.C.	410 ± 50 B.C.	
P-2527	11	X	IV or V	Too Small	—	—	—	—	

கந்தரோடையின் கதிரியக்கக் கரிம திகதிகள். P2515, P2525 இலக்கமிட்ட மட்கல ஓடுகள், கி.மு. 1350 ஆம் ஆண்டு, கி.மு. 1200 ஆம் ஆண்டுக் காலங்களைக் காட்டுகின்றன.

Source: Bennet Bronson & Siran Deraniyagala.

கந்தரோடையிலும் அதையடுத்த யாழ்ப்பாண மையங்களிலும் ஆதீகாலப் பெருங்கற்காலக் குடியேற்றங்கள்

கற்காலங்களில் இலங்கைக்கு இடம்பெயர்ந்து வந்த மக்கள் யாழ்ப்பாணத்தைத் தவிர்த்து, காடுகளும் வனவிலங்குகளும் கொண்ட வன்னிப் பிரதேசங்களில் குடி கொண்ட போது, பெருங்கற்கால மக்கள் ஏன் யாழ்ப்பாணத்தில் குடியேறினார்கள்? அவர்கள் சுமந்து வந்த பண்பாட்டிற்கும் தொழில்நுட்பத்திற்கும் இத்தீபகற்பத்தின் இயற்கையமைப்பு சாதகமாக இருந்ததே காரணமெனலாம். வறண்ட காலநிலை, ஆரம்பகாலத்து எளிமையான இரும்புக் கருவிகளினால் இலகுவாக அழிக்கக்கூடிய பற்றைக் காடுகள், சுண்ணாம்புத் தரையில் இயற்கையாகத் தோன்றிய சிறுகுளங்கள், மழைக்காலத்தில் பெருகிவரும் வெள்ள வாய்க்கால்கள், மந்தை மேய்க்கத் தரவை வெளிகள், கடலுணவை ஆபத்தின்றிப் பெற ஆழமற்ற பரவைக்கடல் — இவைகளே பெருங்கற் பண்பாட்டைப் பேணிய மனிதனை ஈர்த்த யாழ்ப்பாணத்தின் கவர்ச்சிகள் ஆகும்.

யாழ்ப்பாணத்தின் அறியப்பட்டுள்ள பெருங்கற்காலக் குடியிருப்புகள் யாவும் இத்தகைய சூழலை அண்டியே காணப்படுகின்றன. குறைவான ஆழத்தில் வற்றாத குடிநீர் கிடைப்பதையும் அவர்கள் கருத்திற்கொண்டுள்ளனர். இக்குடியிருப்புகள் தனித்தனி அலகுகளாக இயங்கும் கிராமங்களாக ஆரம்பத்தில் தோன்றியிருக்கலாம். முகிழ்நிலை விவசாயம், பரவைக்கடலில் மீன் பிடித்தல், மந்தை வளர்ப்பு முதலான பன்முகப்பட்ட சீவன முயற்சிகளை உடையவர்களாக இவர்கள் வாழ்ந்துள்ளனர். அகழ்வாராய்ச்சிச் சான்றுகள் இதனை உறுதிப்படுத்துகின்றன (இரகுபதி, பொ. 1983: 11).

யாழ்ப்பாணத்தில் பெருங்கற்கால மனிதனை வெகுவாக ஈர்த்த பெரும் மையம் நன்னீர் கொண்ட கந்தரோடைக் குளம் ஆகும். யாழ்ப்பாணத் தீபகற்பம் முழுவதிலும் இயற்கையாக அமைந்த இரு பெரிய குளங்களுள் கந்தரோடைக் குளமும் ஒன்று. பொதுவாக மக்களால் வெட்டப்படும் குளங்கள் வட்ட வடிவமாகவோ, நீள்வட்ட வடிவமாகவோ, சதுரமாகவோ அல்லது நீள்சதுர வடிவிலோ இருக்கும். கந்தரோடைக் குளமோ வயல் காணிகளுக்கு நடுவே இரு நீள்சதுர அலகுகளைக் கொண்டு 'ட' வடிவில் அமைந்திருக்கிறது. பின்னால் குடிவந்த மக்கள் இதைப் பெருப்பித்து செம்மைப்படுத்தியிருந்தாலும், அதன் அடிப்படை வடிவம் அது ஆதியில் இயற்கையாக அமைந்த ஒரு நன்னீர்க்குளம் என்பதை எடுத்துக்காட்டுகிறது. இக்குளத்தைச் சுற்றி ஆதிகால மக்கள் பெருந்தொகையாகக் குடியேறியிருப்பார்கள்.

பெருங்கற்கால யாழ்ப்பாண மையங்களின் அகழ்வாய்வுகளில் பெருந்தொகையான கடலுணவு எச்சங்களும், கால்நடை எலும்புகளும், ஈமப் படையல்களில் காணப்பட்டன. சுறா மற்றும் பிற மீன்களின் முள்ளந்தண்டு எலும்புகள்; நண்டு, கடலாமை போன்றவற்றின் ஓடுகள்; உள்ளிருக்கும் இறைச்சியை எடுப்பதற்காக உடைக்கப்பட்ட சங்குகள்; கூரிய ஆயுதத்தினால் வெட்டப்பட்ட அடையாளமுள்ள கால்நடை எலும்புகள்; விலங்குகளின் பற்கள் மற்றும் வேறு பல உயிரின எச்சங்கள் ஆகியவை மீன் பிடித்தலும் மந்தை வளர்ப்பும் இந்த ஆதிக் குடிகளின் வாழ்க்கையில் வகித்திருந்த முக்கிய பங்கினை விளக்குகின்றன.

இந்த மையங்கள் பயிர்நிலங்களை ஓட்டி அமைந்திருப்பது, பயிர்ச்செய்கை இவர்களது வாழ்வியலில் முக்கிய பங்காக இருந்தமையைக் குறிக்கிறதெனலாம் (இரகுபதி, பொ. 1983: 11).

யாழ்ப்பாண மையங்களின் குடியேற்றப் படிநிலைகள் (Phases of Settlements in Jaffna Sites)

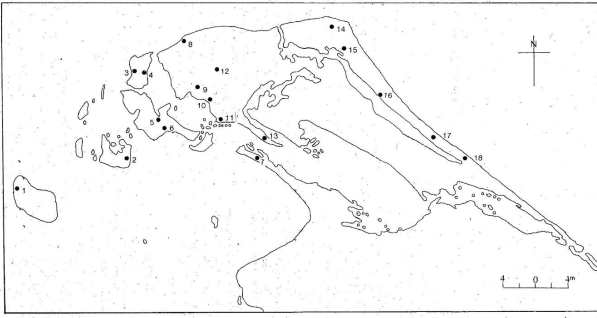
கந்தரோடையில் பென்சில்வேனிய பல்கலைக்கழகத்தினர் மேற்கொண்ட அகழ்வாய்வுகளின் பெறுபேறுகளையும், யாழ்ப்பாண மையங்களில் கலாநிதி பொன்னம்பலம் இரகுபதி மேற்கொண்ட தொல்லியல் ஆய்வுகளின் முடிவுகளையும் கொண்டு, யாழ்ப்பாண மையங்களின் குடியேற்றக் காலவரிசை முறையை ஆரம்பகாலப் பெருங்கற் பண்பாட்டுக் கட்டம் - வரலாற்று உதய கால கட்டம் - வரலாற்றுக் கால கட்டம் ஆகிய வரன்முறைகளுள் பதிவு செய்ய முடிகிறது. இப்பதிவுகள் கடந்த மூவாயிரம் ஆண்டு காலமாக யாழ்ப்பாணத் தீபகற்பத்திலும் அதனை அண்டிய தீவகங்களிலும் மக்கள் தொடர்ச்சியாக வாழ்ந்தமையையும், நாட்டின் உட்பகுதியில் புதிய குடியிருப்புகள் ஏற்பட்டதையும் காட்டி நிற்கின்றன. இக்குடியேற்றக் கட்டங்களின் வகைப்படுத்தலும் அவற்றின் வாழ்வாதார முறைகள் பற்றிய விளக்கங்களும், மேற்கூறப்பட்ட பென்சில்வேனிய பல்கலைக்கழக அகழ்வாய்வுகளின் முடிவுகளையும் கலாநிதி இரகுபதியின் ஆய்வுகளையும் அடிப்படையாகக் கொண்டவை (Begley, V. 1973; Ragupathy, P. 1987: 171-176).

குடியேற்றப் படிநிலை 1 - கி.மு. 1200 - கி.மு. 500 ஆரம்பகாலப் பெருங்கற் பண்பாட்டுக் குடியேற்றங்கள்

இந்த ஆரம்பகாலப் பெருங்கற் பண்பாட்டுக் குடியேற்ற மையங்களாக கந்தரோடை, ஆனைக்கோட்டை, யாழ்ப்பாணக் கோட்டை, காரைநகர், வேலணை, மண்ணித்தலை ஆகிய ஆறு மையங்கள் இடம்பெறுகின்றன. கிறிஸ்துவிற்கு முற்பட்ட முதலாம்

ஆயிரத்தாண்டின் ஆரம்பத்திலேயே கந்தரோடை கணிசமான மக்கள்தொகை கொண்ட குடியேற்றப் பகுதியாகிவிட்டது என்பது கவனிக்கத்தக்கது.

கி.மு. 800 ஆம் ஆண்டிற்கும் கி.மு. 300 ஆம் ஆண்டிற்கும் இடைப்பட்ட காலப்பகுதியில் மேலும் பல புதிய குடியிருப்புகள் இணைந்துகொள்கின்றன. கி.மு. 500 ஆம் ஆண்டு காலப்பகுதியில் கந்தரோடை நகரமயமாக ஆன சமயம், பெருங்கற் பண்பாட்டு வாழ்வியலைக் கடைப்பிடித்த துணைக் கிராம மையங்களாக (Satellite Village Centres) பதினேழு இடங்களும், நகரமாகப் பரிணாம வளர்ச்சி பெற்ற இன்றைய யாழ்ப்பாணக் கோட்டை அமைந்துள்ள சிங்கை நகரமும் காணப்பட்டன.

பெருங்கற் பண்பாட்டுக் காலத்தின் கந்தரோடையின் துணைக் கிராமங்கள் அனைத்தும் கடற்கரையை அண்டிய குடியேற்றங்கள் ஆகும்.

1. நெடுந்தீவு - வெடியரசன் கோட்டை, 2. திகழி, 3. வேரப்பிட்டி, 4. சந்திராந்தை, 5. வேலணை, 6. சாட்டி, 7. மண்ணித்தலை, 8. யம்புகோவளம் - திருவடிநிலை, 9. கலையோடை, 10. ஆணைக்கோட்டை, 11. சிங்கைநகர் - யாழ்ப்பாணக் கோட்டை (நகரம்) 12. கந்தரோடை, 13. அரியாலை, 14. துலுக்கன் கோட்டை, 15. வல்லிபுரம், 16. நாகர்கோயில், 17. தாளையடி - செம்பியன்பற்று, 18. வெற்றிலைக்கேணி (நன்றி: பொ. இரகுபதி).

மேற்குறிப்பிட்ட மையங்களில் யாழ்ப்பாணக்கோட்டைத் துறைநகர் சர்வதேச வர்த்தக வலைப்பின்னலில் ஒரு கேந்திர மையமாக உருவானது. பூநகரியில் மேற்கொள்ளப்பட்ட அகழ்வுகள், இக்காலப்பகுதியில் அதுவும் பெருங்கற் பண்பாட்டைப் பேணிய ஒரு குடியேற்ற மையமாக ஆகிவிட்டதை எடுத்துக்காட்டுகின்றன (மேலதிக விவரங்களுக்கு இயல் 5, இயல் 8 ஐப் பார்க்கவும்).

கி.மு. 500ஆம் ஆண்டுக்காலப் பகுதியில் யாழ்ப்பாணக் கோட்டைத்துறை சர்வதேச வர்த்தக வலைப்பின்னலில் ஒரு கேந்திர மையமாக உருவாகிவிட்டிருந்ததை உலகப் புகழ்பெற்ற பிரித்தானிய தொல்லியலாளர் ரொபின்

கொனிங்ஹாம் தனது 2017 ஆம் ஆண்டின் அகழ்வாய்வுகளில் எடுத்துக்காட்டியிருந்தார் (Davis, C.E. et al. 2018) (6ஆவது இயலில் பார்க்கவும்).

இந்தக் காலகட்டத்தின் ஒரு முக்கியமான அம்சம், இக்குடியேற்றங்கள் பன்முக வாழ்வாதார முறைகளைக் கடைப்பிடித்த தன்னிறைவான அலகுகளாக இருந்தமையாகும். இவை விவசாயம், கால்நடை வளர்ப்பு, பரவைக்கடல் மீன்பிடிப்பு ஆகியன இணைந்த வாழ்வாதார முறைகளைக் கொண்டிருந்தன எனலாம். இவ்வாறு உணவு உற்பத்தியில் ஏற்பட்ட வளர்ச்சி மக்கள் வாழ்விலும் செழிப்பை உண்டாக்கியது. இத்தகைய செழிப்பை இக்காலக் குடியிருப்புகளில் கிடைத்துள்ள பல்வகை உலோகங்களினாலான பொருட்கள், மணிகள், சங்குப் பொருட்கள் என்பன எடுத்துக்காட்டுகின்றன.

பண்பாட்டைப் பொறுத்தவரை, ஆதி இரும்புக்காலப் பெருங்கற் பண்பாட்டு அம்சங்களை இம்மக்கள் கடைப்பிடித்தார்கள். இவ்விடங்களில் பயன்படுத்தப்பட்ட மட்பாண்டங்களில் பெருங்கற்கால முறிவளைவு கொண்ட கறுப்புசிவப்பு மட்பாண்டங்கள் (கி.மு. 1200 - கி.மு. 300), மற்ற வகை கறுப்புசிவப்பு மட்பாண்டங்கள் (கி.மு. 700 - கி.பி. 300), ஆரம்பகால சிவப்பு மட்கலன்கள் (கி.மு. 1200 - கி.மு. 300) ஆகியவை காணப்பட்டன (மேலதிக விவரங்களுக்கு இயல் 4, இயல் 10 ஐப் பார்க்கவும்).

குடியேற்றப் படிநிலை 2 - கி.மு. 500 - கி.பி. 600 கந்தரோடையின் நகரமயமாக்கம் - நாகரிகம் (Urbanisation and Civilization of Kantharodai)

நாகரிகம் என்ற சமூகக் கோட்பாடு நகர உருவாக்கத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டது. சிற்றூர்களிலிருந்து மக்கள் நகர்ந்து சென்று சேர்ந்து வாழும் பேரூர் என்பதால் 'நகரம்' எனப்பட்டது. 'இகம்' என்றால் வாழ்மிடம் என்று அர்த்தம். நகர் + இகம் = நாகரிகம் ஆனது. ஆங்கிலத்திலும் 'Civilization' என்ற சொல்லின் மூலமான 'Civis' என்னும் லத்தின் மொழிச் சொல் 'நகரவாசி' என்னும் பொருள் கொண்டது.

இருபதாம் நூற்றாண்டில் பிரித்தானிய தொல்லியல்துறையின் இயக்குநராகப் பணிபுரிந்த பிரபல அவுஸ்திரேலியத் தொல்லியலாளரான பேராசிரியர் கோர்டன் சைல்ட் (Prof. Gordon Childe), அவர் எழுதிய 'The Urban Revolution' என்ற நூலில், ஒரு வரலாற்று ஆரம்பகாலக் குடியேற்றம் 'நகரம்' என்ற அந்தஸ்தை அடைவதற்கு கீழ்க்காணும் நிபந்தனைகளை நிறைவேற்றியிருக்க வேண்டும் எனக் குறிப்பிட்டிருந்தார் (Childe, G. 1950: 15-16).

1. நிரந்தரமான குடியிருப்புகள்

2. பொருளாதார தக்கவைப்பு நிலை - விவசாய சுழற்சியை ஒழுங்குபடுத்துதல்
3. உபரி உற்பத்தியை மையப்படுத்துதல்
4. மக்களை ஆளும் வர்க்கத்தின் உருவாக்கம்
5. தொடர்பு வலைப்பின்னல்
6. தொலைதூர வர்த்தகம்
7. வசிப்பிடத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட சமூக அமைப்பு

இந்த நிபந்தனைகள் பொதுப்படையாக இல்லாமல் குறிப்பிட்ட அம்சங்களை மட்டும் கொண்டிருக்கின்றன என ஐரோப்பிய, தென்னாசிய தொல்லியலாளர்களாலும், மானிடவியலாளர்களாலும் விமர்சிக்கப்பட்டது (Joshi 1973; Keesing 1981; Connah 1987). பிரித்தானியத் தொல்லியலாளரான ரேமண்ட் ஆல்சின் (Raymond Allchin) மேற்கூறிய நிபந்தனைகளை மறு பரிசீலனை செய்து 'நகரமயமாக்கல் - நாகரிகமடைதல்' என்பதற்கு கீழ்க்காணும் அளவுகோல்களை முன்வைத்தார் (Allchin, F.R. 1990: 163-173; Allchin, F.R. 1995: 57).

1. நிரந்தரமான பெரிய குடியேற்றம்
2. திட்டமிட்ட நகர அமைப்பு
3. பொது கட்டடக் கலை
4. சமூகப் படிநிலை அமைப்பு
5. குடியிருப்பைச் சுற்றிவர அமைக்கப்பட்ட பாதுகாப்புகள்
6. மக்கள் உபயோகிக்கக்கூடிய எழுத்து
7. கைவினைச் சிறப்புத் தேர்ச்சி
8. தொலைதூர வர்த்தகம்
9. அதிகரித்து வரும் மக்கள் தொகையை ஆதரிக்கக்கூடிய வாழ்வாதார உத்தி

ஆல்சின் கூறும் அளவுகோல்கள், கந்தரோடை ஒரு நகர மையமாகப் பரிணாமம் பெறுவதற்கான நிபந்தனைகளை — நகரைச் சுற்றி அமைக்கப்பட்ட பாதுகாப்புகள் என்ற ஒரேயொரு அம்சத்தைத் தவிர — முழுமையாக நிறைவேற்றுகின்றன. இந்த அம்சங்களை அடுத்துவரும் பகுதியில் விவரமாகப் பார்ப்போம்.

நாகரிகத்தின் அடிப்படையாக அமைந்தவை நகரங்களாகும். அக்காலகட்டத்தில் நூற்றுக்கணக்கான மக்கள் வாழ்ந்த இடங்களாக இவை அமைந்தன. கி.மு. 500 ஆம் ஆண்டுக் காலத்தில் கந்தரோடையும், அதன் துணை நகரமாகவும் சர்வதேசத் துறையாகவும் அமைந்த யாழ்ப்பாணக் கோட்டை மையமும் (சிங்கை நகர்) நகரங்கள் என்ற அந்தஸ்தைப் பெற்றிருந்தன. கி.மு. 300 ஆம் ஆண்டுக் காலத்தில் வல்லிபுரமும் பூநகரியும் தலைநகரமான கந்தரோடையின் துணை நகரங்களாக

வளர்ச்சி பெற்றிருந்தன. சம்புக் கோவளமும் நாவாந்துறையும் துறைமுகங்களாக ஆகிவிட்டிருந்தன.

கந்தரோடையும் அதைச் சூழ்ந்த நகரங்களும் கிராமங்களும் — அவை யாவும் இணைந்து 'ஒரு நாகரிகம்' என்ற கோட்பாட்டை நிறைவு செய்திருக்கும் அம்சங்கள் இவை: (Thiagarajah, S. 2016: 268-325).

1. நிரந்தரக் குடியிருப்புகள்
2. திட்டமிட்ட நகர அமைப்பு
3. வாழ்வாதாரப் பொருளாதாரம்: நெல், சிறு தானியங்கள், மீன் பிடித்தல், மந்தை வளர்ப்பு
4. பட்டினமயமாக்கம்: யம்புத்துறை, நாவாந்துறை, யாழ்ப்பாணத் துறை
5. போக்குவரத்துத் தொடர்புப் பாதைகளும் உள்நாட்டு வர்த்தகமும்
6. இந்து சமுத்திரப் பெருங்கடல் வர்த்தகம்
7. கட்டடக் கலையும் சிற்பங்களும்
8. கைவினை - தொழில்நுட்பம் - வனைதல் - சாயம் - மணிகள் - சங்குத் தொழில் - வளையல்கள், மணிமாலைகள் - கோலக்குச்சிகள்
9. உலோகத் தொழில் - இரும்பு - செம்பு - வெண்கலம்
10. தொடர்பு மொழியும் தமிழ் மற்றும் பிராகிருத எழுத்து வடிவங்களும்
11. சமூகத் தலையாரி, வேள், அரசன்: கோவேதன், சடராசன், வளைவாணன்
12. பரந்த நோக்குடைய மத நடவடிக்கைகள் (Cosmopolitan Religious Activity)

யாழ்ப்பாணத்திலிருந்த ஆதிக்குடியிருப்புகள் அனைத்திலும் கந்தரோடையே பரப்பளவிலும் மக்கள் குடியேற்றத் தொகையிலும் பெரியதாகும். இதற்கு அங்கே இயற்கையாக அமைந்திருந்த நன்னீர்க் குளமும் ஒரு காரணமாகும். அம்மக்கள் பேணிய பெருங்கற் பண்பாட்டு வாழ்வியலுக்கேற்ற பொருத்தமான நிலைமைகள் அவ்விடத்தில் காணப்பட்டன. கி.மு. 1200 ஆண்டுக்காலப் பகுதியிலிருந்து படிப்படியாக முன்னேற்றம் கண்ட பெருங்கற்காலக் கிராமமான கந்தரோடை, கி.மு. 500 ஆம் ஆண்டளவில் ஒரு நகரமாக வளர்ச்சியடைந்தது. உலக வரலாற்றில் 'நகர உருவாக்கம்' என்பது வேறுபட்ட காலப்பகுதிகளை உள்ளடக்கிய படிநிலை வளர்ச்சியைக் குறிப்பிடுகிறது. தொல்பழங்கால நகர உருவாக்கம், பண்டைய நகர உருவாக்கம், மத்தியகால (Medieval) நகர உருவாக்கம், நவீனகால நகர உருவாக்கம் என நான்கு வேறுபட்ட காலங்களுக்குரிய பண்பாட்டு நிலைகளை இங்கே காண்கிறோம். தொல்பழங்கால நகர உருவாக்கம் வெண்கலக்கால யுகத்தைச் சேர்ந்தது. இது கி.மு. 6000 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு ஆரம்பமாகி, கி.மு. 1500 வாக்கில்

முடிவு பெறுகிறது. உதாரணமாக சுமேரிய, எகிப்திய, சிந்துவெளி நாகரிகங்களைச் சொல்லலாம்.

அடுத்த இரண்டாவது கட்ட நகர உருவாக்கம் ஆதி இரும்புக்காலத்திற்குரியது. இது கி.மு. எட்டாம் நூற்றாண்டுக் காலத்தில் ஆரம்பமாகி, கி.பி. 5 ஆம் நூற்றாண்டு வாக்கில் நிறைவு பெறுகிறது. இலங்கையில் கந்தரோடை, அநுராதபுரம், மகாகமம் ஆகிய மையங்களின் நகரமயமாக்கம் இக்காலகட்டத்திற்கு உரியன.

கந்தரோடைக்குளம்

யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள பெரிய அளவிலான (40 ஏக்கர்) கந்தரோடைக் குளமே, இந்த மையத்தில் ஆதிகாலப் பெருங்கற் பண்பாட்டு மக்கள் பெருமளவில் குடியேறி, கந்தரோடையை வட இலங்கையின் முதல் தலைநகரமாக உருவாக்கியமைக்கான மூலகாரணமாக அமைந்தது. இக்குளத்திலிருந்துதான் பிரமாண்டமான அளவில் நீர்ப்பாசன நெல் விவசாயம் செய்து, கணிசமான மக்கள் தொகையினருக்கு வாழ்வாதாரம் வழங்க முடிந்தது.

மூன்றாம் கட்ட மத்தியகால நகரமயமாக்கம் கி.பி. 6 ஆம் நூற்றாண்டில் ஆரம்பமாகி கி.பி. 1600 ஆம் ஆண்டுக்காலம் வரை நீடித்தது. இக்காலப்பகுதியில், கி.பி. 13 ஆம் நூற்றாண்டில், ஆரியச்சக்கரவர்த்தி அரச வம்சத்தினரின் கீழ் உருவான 'யாழ்ப்பாண இராச்சியம்' சார்ந்த நகரங்களான சிங்கைநகர், நல்லூர் என்பன மத்தியகால (Medieval Period) நகரங்களாகும்.

நான்காம் கட்ட நவீன நகரமயமாக்கம் ஐரோப்பியர் ஆட்சிக்காலத்தில் உருவான கொழும்பு, கண்டி, யாழ்ப்பாணப் பட்டணங்களுடன் தொடர்புடையதாகும். இதில் ஒரு காலகட்டத்து நகரமயமாக்கலின் பண்புகளை மற்றொரு காலத்துடன் ஒப்பிட்டு ஏற்றத்தாழ்வு காண்பது, வரலாற்று நெறி பேணிய ஒப்பீட்டாய்வாக அமையாது.

1. நிரந்தரமான குடியிருப்புகள்

கி.மு. 1350-1200 ஆண்டுக் காலப்பகுதியில் கந்தரோடையில் குடியேறிய மக்களின் வம்சாவளியினர் தொடர்ச்சியாக அந்த இடத்தில் இன்றுவரை

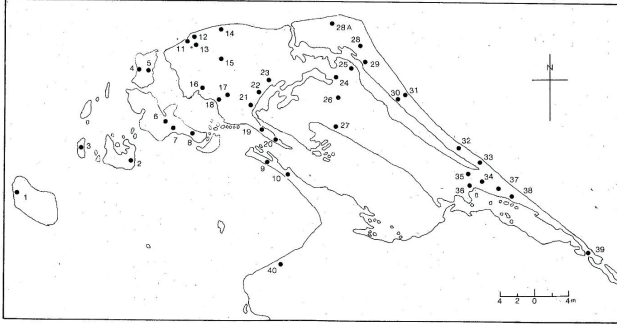
குடியிருந்து வருகிறார்கள். இக்காலத்தில் மக்கள் கந்தரோடையிலும் அதன் துணைக் கிராமங்களிலும் செறிந்து வாழ்ந்தனர். இக்கிராமங்களில் பல்வேறு தொழில் புரியும் குழுக்களும் வாழ்ந்தன. இவற்றைவிட, தனித்தனித் தொழில்களில் திறமைமிக்க வல்லுநர்கள் சில கிராமங்களில் மட்டும் வாழ்ந்தார்கள். இக்காலக் கிராம மக்களிடையே நெருங்கிய ஒற்றுமையும் கூட்டுறவும் இருந்ததற்கான சாத்தியக்கூறுகள் காணப்படுகின்றன.

குடியிருப்புப் பகுதிகளில் உழவர், வர்த்தகர், கம்மாளர், கலன் செய்வோர், ஈழவர் முதலியோர் வெவ்வேறான பகுதிகளில் வாழ்ந்திருப்பர். இரும்புக்காலச் சமூக அமைப்பில் பல்வகை வினைஞர் கூட்டம் காணப்பட்டதை, இரும்பு, செம்பு, பொன், வெள்ளி ஆகிய உலோகங்களில் வடிக்கப்பட்ட ஆபரணங்கள் மற்றும் உபகரணங்களும், பல்வேறு கற்களால் செய்யப்பட்ட மணிமாலைகளும் எடுத்துக்காட்டுகின்றன. இத்தகைய கைவினைஞர் கூட்டத்தின் எழுச்சியானது இரும்புக்காலப் பல்துறைச் சமூக வளர்ச்சியின் ஓர் உரைகல்லாகும். நிரந்தரமாகத் தங்குதடையின்றி ஊர் மக்கள் அனைவருக்கும் போதுமான அளவு கிடைக்கும் உணவு உற்பத்தியில் வேளாண் சமூகத்தினர் ஈடுபட்டுக்கொண்டிருக்க, உணவு உற்பத்தியில் ஈடுபடாத இன்னொரு முழுநேரக் கலைஞர் கூட்டமும் அச்சமூகத்தில் இயங்கிக்கொண்டிருந்த காலம் சமூக வளர்ச்சியின் இன்னொரு பரிமாணம் எனலாம்.

அன்றைய வதிவிடங்கள் வட்டவடிவமான, சதுரவடிவமான அல்லது நீள்வட்ட வடிவமான குடிசைகளாக இருந்தன. இக்குடிசைகள் மண்ணினால் சுற்றுச்சுவர் அமைக்கப்பட்டு, வெளியே களிமண்ணினால் அல்லது களிமண்ணும் சுண்ணாம்பும் கலந்து மெழுகப்பட்டிருக்கும். இக்குடிசைகளின் வாசற்கரைகளும் மேல்கூரைகளும் மரத்தடிகளால் அமைக்கப்பட்டு, மேலே காய்ந்த நாணற்பற்களால் அல்லது இலைதழைகளாலும் மரத்தினாலும் கூரை வேயப்பட்டிருக்கும். இக்குடிசைகளின் தரையில் கற்கள் பரப்பப்பட்டு அவை அடித்து மட்டமாக்கப்பட்ட பின்னர், அவற்றின் மேல் சாம்பலும் களிமண்ணும் கொண்டு மெழுகியிருப்பார்கள். சில சமயம் குடிசை வீட்டினுள்ளும், சில சமயம் வெளியிலும் அடுப்புகள், அம்மிகுழவிகள் காணப்படுகின்றன. இதனால், காலநிலையைப் பொறுத்தே மனிதனின் நடவடிக்கைகள் வீட்டின் உள்ளும் புறமும் அமைந்தன எனலாம். சீரான காலநிலை இருக்கும் போது, பெரும்பாலும் மனிதன் இவ்வீடுகளின் வெளியே தனது பெரும்பொழுதைக் கழித்து, தனது அவசியமான பொருட்களை மட்டும் இவ்வீடுகளிலே சேகரித்து வைத்தான். கந்தரோடை அகழ்வுகளில் காணப்பட்ட சதுரக் குழிகளைக்

கொண்ட தூண்தாங்குக் கற்கள், அவற்றை நிலத்தில் பதித்து அதனுள் நட்ட சதுரக் கனதியான கம்பங்களின் மேல் வீடுகளையோ கட்டடங்களையோ அமைத்திருக்கலாம் என எண்ணச் செய்கின்றன. காலப்போக்கில் வசதியுள்ளவர்கள் சுண்ணாம்புக் கற்களை நீர்சதுரமாக அறுத்து, அக்கற்களைக் கொண்டு அடிநிலமும் பக்கச்சுவர்களும் கொண்ட சிறுவீடுகளை அமைத்தார்கள். சுட்ட களிமண்ணினால் செய்யப்பட்ட ஓடுகளால் இந்த வீடுகள் வேயப்பட்டிருக்கலாம்.

கி.மு. 500 ஆம் ஆண்டுக் காலத்தைத் தொடர்ந்து தீபகற்பத்தில் சிறிது சிறிதாக கடற்கரையை விட்டு உள்ளாட்டுக் குடியிருப்புகள் ஏற்பட்டன. இதுவரை மேற்கொண்ட தொல்லியல் ஆய்வுகளின்படி, கி.பி. முதல் ஆயிரம் ஆண்டுக்காலம் வரை ஏறக்குறைய 40 குடியிருப்பு மையங்கள் இனங்காணப்பட்டுள்ளன. இந்த மையங்கள் கலாநிதி பொன்னம்பலம் இரகுபதி 1980-1983 ஆண்டுகளுக்கிடையில் யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தில் மேற்கொண்ட தொல்லியல் ஆய்வுகளில் கண்டறியப்பட்ட மையங்களாகும். தனி ஒருவரின் பிரயாசையால் மாவட்டம் முழுவதிலும் மேற்கொள்ளப்பட்ட இந்த ஆய்வுகளில், இன்றைய யாழ்ப்பாணக் கிராமங்களிடையே மறைவாக இருக்கும் இன்னும் எத்தனையோ ஆதிகால மையங்கள் தவறிப்போயிருக்கலாம்.

யாழ்ப்பாணக் குடியேற்ற மையங்கள்: 1. நெடுந்தீவு - வெடியரசன் கோட்டை, 2. திகழி, 3. நயினாதீவு, 4. வேரப்பிட்டி, 5. சந்திராந்தை, 6. வேலணை, 7. சாட்டி, 8. அல்லைப்பிட்டி, 9. மண்ணித்தலை, 10. கௌதாரிமுனை 11. திருவடிநிலை 12. சம்புகோவளம் - திசைமழுவை, 13. காட்டுப்புலம், 14. ஆணைவிழுந்தான், 15. கந்தரோடை, 16. கலையோடை, 17. முள்ளி, 18. ஆணைக்கோட்டை, 19. மணியம்தோட்டம், 20. அரியாலை கிழக்கு, 21. நல்லூர், 22. இருபாலை, 23. கோப்பாய், 24. கல்வளை, 25. பங்குனிப்பிட்டி, 26. வேரக்காடு, 27. கச்சாய், 28.A. துலுக்கன் கோட்டை, 28.B. வல்லிபுரம், 29. வலிகந்தி, 30. நாகர்கோயில், 31. கருமணல்கும்பி, 32. தானையடி, 33. வெற்றிலைக்கேணி, 34. தாத்தங்கோடு, 35. மாந்தாழை, 36. கோயில்வயல், 37. நித்தியவேட்டை, 38. குயவன்பிட்டி, 39. சாலை (படம் நன்றி: பொ. இரகுபதி).

நாளடைவில் வீட்டுச் சுவர்கள் அமைப்பதற்கு காயவைத்த களிமண் கட்டிகளைப் பயன்படுத்தினார்கள். வசதி படைத்தவர்கள் உலையில் காய்ச்சிய செங்கற்களையும் ஓடுகளையும் கட்டுமானங்களுக்குப் பயன்படுத்தினார்கள். கண்ணாடி ஓடுகள் பயன்படுத்தப்பட்டமைக்கான அடையாளங்கள் கந்தரோடையில் கிடைத்துள்ளன (Godakumbura, C.E. 1968: 73).

கூரைகள் அமைப்பதற்குத் தேவையான மரங்கள் போதிய அளவில் கிடைத்திருக்கும். கூரைகளுக்கு வேண்டிய வளை, தீராந்தி, சலாகை ஆகியவற்றைப் பனைமரத்தை வெட்டிப் பெற்றுக்கொள்வது ஆதிகாலம் முதலாக உள்ள யாழ்ப்பாணத்து வழமையாகும். கதவு, கதவுநிலைகள், தளபாடங்கள் என்பவற்றிற்கு வேப்பமரத்தைப் பயன்படுத்துவர்.

ஆதியில் குடாநாட்டிலும் தீவுப்பற்றிலும் அடர்த்தியான காடுகள் படர்ந்திருந்தன. அவற்றிலே பற்றைச் செடிகளும், சூழலுக்கேற்றவாறு பல பெருமரங்களும் வளர்ந்தன. பனை, வேம்பு, இலுப்பை, புளி, நாவல், மருது, விளாத்தி, ஆல், அரசு என்பன இயல்பாகவே வளரக்கூடியவை. அவற்றுள் பயன்தரு மரங்களான பனை, வேம்பு, இலுப்பை, புளி, நாவல் ஆகியன அழிக்காமல் பாதுகாக்கப்பட்டன. மருது, ஆல், அரசு ஆகிய மரங்கள் குடியிருப்புப் பகுதிகளிலிருந்து அகற்றப்பட்டு ஒதுக்குப்புறங்களிலும் பரந்த வெளிகளிலும், மேலும் பாதையோரங்களிலும் நிழல்தரு மரங்களாகப் பயன்படுத்தப்பட்டன. வேம்பு, இலுப்பை ஆகிய மரங்களின் விதைகளிலிருந்து உற்பத்தி செய்யப்பட்ட எண்ணெய் விளக்கெரிப்பதற்குப் பயன்படுத்தப்பட்டது. வீடுகளைச் சுற்றி வளர்க்கப்பட்ட மரங்கள் சூரிய வெப்பத்தைத் தணிப்பதற்குப் பயன்பட்டன. பெரிய மரங்களை வளர்ப்பதன் மூலம் ஓரளவு குளிர்ச்சியான சூழலை ஆதிகால மக்களால் ஏற்படுத்திக்கொள்ள முடிந்தது (பத்மநாதன், சி. 2024: 70, 73).

நீர் ஆதாரங்கள்

வாழ்வதற்கு நீர் ஆதாரமானது. ஆறுகள், சிற்றாறுகள், நன்னீர் ஏரிகள் என்பன எதுவுமே இல்லாத யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டில் கிணறுகளே வாழ்வாதாரத்திற்கு உதவுவன. கிணறுகள் அமைக்கப்பட்ட இடங்களிலே மக்கள் குடியிருந்தனர். மழைநீரின் ஒரு பகுதி நிலத்திற் செறிந்துவிடும். அந்த நீர் நிலத்தின் அடியில் சுண்ணாம்புப் பாறைகளிலே தேங்கிவிடும். கிணறு, கேணி என்பவற்றை உருவாக்குவதன் மூலம் அந்நீரைப் பெற்றுக்கொள்ள முடியும். துலா மூலம் தண்ணீரை அள்ளுவதற்கு இருபதாம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதி வரை

பெரும்பாலும் பனையோலைப் பட்டைகளைப் பயன்படுத்தினார்கள் (பத்மநாதன், சி. 2024: 73). யாழ்ப்பாணத்தில் ஏறக்குறைய ஆயிரம் குளங்கள் வரை அமைக்கப்பட்டுள்ளன. அவை பெரும்பாலும் அளவில் சிறிய குளங்கள். கந்தரோடைக் குளமும் நந்தாவில் குளமும் அளவில் சற்று பெரியவை. இந்த இரு குளங்களும் ஆதியான குடியிருப்புகளும் வயல்களும் அமைக்கப்பட்ட பெருங்கற்கால - ஆதி இரும்புக்காலத்திற்கு உரியவை. நிலத்தின் கீழமைந்த சுண்ணாம்புக் கற்பாறைகளின் தரையமிழ்வு (Soil Subsidence) காரணமாக இக்குளங்கள் உருவானவை என்ற விளக்கம் பொருத்தமானதாகத் தெரியவில்லை. வயல்வெளிகளின் நடுவே ஒழுங்கான பலகோண வடிவில் அமைந்த கந்தரோடைக் குளம் மனிதக் கரங்களால் பெரிதாக வெட்டப்பட்டது. நந்தாவில் குளம் மழை தேங்கும் பள்ளமான நிலத்தில் நீர்வட்ட வடிவில் காணப்படுகிறது.

2. தீட்டமிட்ட நகர அமைப்பு

பெருங்கற் பண்பாட்டுக் குடியிருப்புகளில் நான்கு பிரதான கூறுகள் காணப்படுகின்றன. அவையாவன: மக்கள் குடியிருப்புகள், வயல்கள், குளங்கள், இடுகாடுகள் என்பன ஆகும். கந்தரோடையின் நகர அமைப்பில் இந்நான்கு பெருங்கற் பண்பாட்டு அம்சங்களையும் காணலாம்:

1. மக்கள் குடியிருக்கும் வீடுகளையும், வளர்ப்பு மிருகங்களையும், வெவ்வேறு தொழில்களைப் புரியும் கைவினைஞர்களையும் கொண்ட வாழ்விடப் பகுதி
2. நீர்ப்பாசனக் குளம்
3. நெல்வயல்களைக் கொண்ட பகுதி
4. இறந்தவர்களை அடக்கம் செய்த இடுகாட்டுப் பகுதி

3.2 சதுர கிலோமீட்டர் பரப்பளவைக் கொண்ட இன்றைய கந்தரோடை கிராமம் ஒரு பண்டைய நகரமாகும். இது நீள்இணைவக வடிவம் (Elongated Rhomboid) கொண்டது. இதன் வடபாதி மக்களின் குடியிருப்புப் பகுதியாகும். இப்பகுதியில் மட்பாண்டம் வனைவோர், சாயம் பூசுவோர், உலோகத் தொழில் புரிவோர், கோலக்குச்சிகள் மற்றும் வளையல்கள் செய்வோர், மணிமாலைகள் செய்வோர், சங்குத் தொழில் புரிவோர் ஆகியோரின் இல்லங்களும் தொழிற்பட்டறைகளும் காணப்பட்டன. மேலும், ஆங்காங்கே தொழில்நுட்பக் கைவினைஞர்களும், ஏர் பிடித்து உழவு செய்யும் விவசாயிகளும் வாழ்ந்தார்கள்.

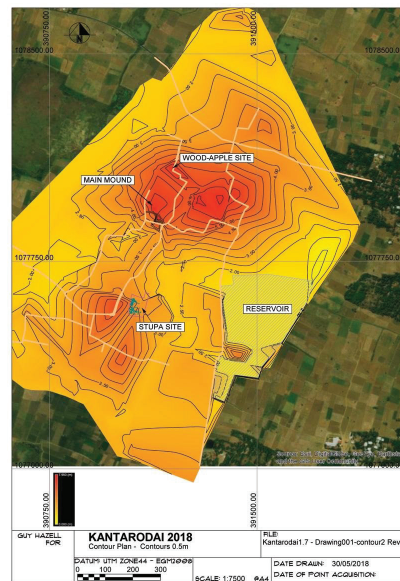
இன்று இக்குடியிருப்புப் பகுதி முழுவதுமே ஒரு தொல்லியல் மேடாக உள்ளது. மூவாயிரம் ஆண்டுக்கால மக்களின் குடியேற்றங்கள் ஒன்றின் மேல்

ஒன்றாக அமைந்து, சிறிய மூன்று மீற்றர் உயரக் குன்றாகக் காட்சியளிக்கின்றது. இம்மேட்டில் விளாத்தி மரம் காணப்படும் தளத்தில் அகழ்வாய்வுகள் காலங்காலமாக நடைபெற்று வந்திருக்கின்றன.

மக்களின் குடியேற்றப் பகுதிக்குத் தென்மேற்காக 40 ஏக்கர் பரப்பளவிலான கந்தரோடைக் குளமும், அதைச் சுற்றி பரந்த நெல்வயல்களும் காணப்படுகின்றன. இந்தக் குளம் 'ட' வடிவில் அமைந்திருக்கிறது. நெல்வயல்களோடு காய்கறி விவசாய நிலங்களும் காணப்படுகின்றன.

கிராமத்தின் தென்மேற்காக அமைந்த பனந்தோப்பின் இடையே பௌத்த ஸ்தூபங்கள் காணப்படுகின்றன. இந்த ஸ்தூபங்கள் காணப்படும் இடம் ஆதியில் இறந்த மக்களைப் புதைத்த இடுகாடாக இருந்திருக்க வேண்டும் என கலாநிதி சி.க. சிற்றம்பலம் போன்ற அறிஞர்கள் கருதுகிறார்கள் (Sitrapalam, S.K. 1980). பிற்காலத்தில் இறந்த பௌத்த குருமாரின் எலும்புகளையும் சாம்பலையும் பேழைகளில் வைத்துப் புதைத்த பின்னர், அப்புதைவல்களின் மேல் வட்டவடிவான அல்லது சதுரவடிவான சிறு நினைவுச்சின்னக் கட்டடங்களைக் கட்டியிருந்தார்கள். சமீப காலங்களில் அழிந்து போன இந்நினைவுச் சின்னங்கள் இருந்த இடங்களின் அடித்தளங்களில் அரசினரால் பௌத்த ஸ்தூபிகள் கட்டப்பட்டன.

2018-2019 ஆம் ஆண்டுகளில் கந்தரோடையில் அவுஸ்திரேலிய சிட்னி பல்கலைக்கழகத்தின் சார்பில் அகழ்வாய்வுகளை மேற்கொண்ட ஜெர்மனிய தொல்லியல் அகழ்வாராய்ச்சியாளரான பார்பரா ஹெல்விங் அம்மையார், கந்தரோடையின் திட்டமிட்ட நகர அமைப்பை தனது அகழாய்வு அறிக்கையில் சமர்ப்பித்திருந்தார். அவர் சமர்ப்பித்த கந்தரோடையின் புராதன நகர அமைப்பின் படம் கீழே தரப்படுகிறது (Helwing, B. 2018: 27).

கந்தரோடையின் நகர அமைப்பு.
Courtesy:
Barbara Helwing

3. வாழ்வாதாரப் பொருளாதார நடவடிக்கைகள்

பகுதி - 2

கந்தரோடையும் அதன் துணைக் குடியேற்றங்களும் பன்முக வாழ்வாதார முறைகளைக் கடைப்பிடித்த தன்னிறைவான அலகுகள் ஆகும். இவை விவசாயம், கால்நடை வளர்ப்பு, பரவைக்கடல் மீன்பிடி ஆகியன இணைந்த வாழ்வாதார முறைகள் எனலாம். ஆனால் இந்நாட்டு வர்த்தகர்களின் உதவியோடு முன்னெடுத்த பெருங்கடல் வர்த்தகமே நாட்டின் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு பெரும்பங்கு அளித்த முயற்சி எனலாம்.

உணவுப் பொருட்கள்

உணவு, உடை, உறைவிடம் ஆகியவை நாகரிகமடைந்த சமூகங்களின் அடிப்படைத் தேவைகளாகும். குடிசைகள், வீடு வாசல்கள் என்பவற்றைப் பெருங்கற்கால மக்கள் தமது குடியிருப்புகளில் ஏற்படுத்திக் கொண்டனர். உணவைப் பொறுத்தவரையில் நெல், வரகு (Kodo millet), சாமை (Little millet) ஆகிய தானியங்கள் கந்தரோடை அகழ்வுகளில் கண்டெடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. பருத்தி உடை பற்றிக் கிடைத்த ஆதாரங்கள் மிகச் சொற்பமானவை.

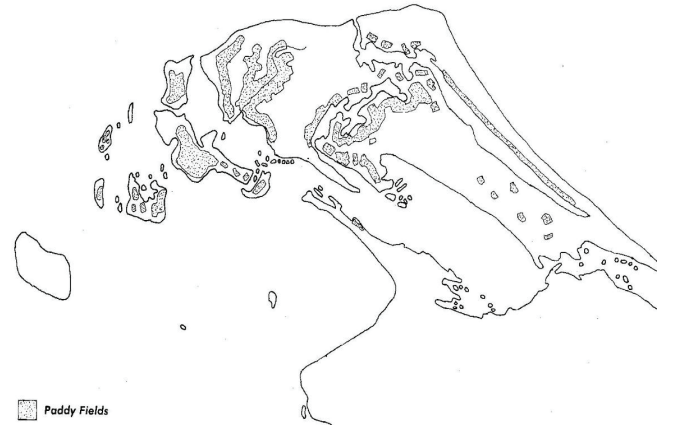
பண்டைய நாகநாட்டிலே தானியங்கள் உற்பத்தி செய்யப்பட்டமைக்கான மறைமுகமான சான்றுகள் கள ஆய்வுகளில் கிடைத்த உருப்படிகள் மூலம் கிடைக்கின்றன. தானியங்களோடு காய்கறி வகைகளும், மச்ச மாமிசங்களும் உணவுப் பொருட்களாகப் பயன்பட்டன. நெல்லரிசி, வரகு என்பவற்றின் சோற்றுடன் கஞ்சி, கூழ் என்பவற்றை உண்பதும் பழங்காலத் தமிழரின் வழமையாகும். நாகநாட்டில் முல்லைப் பாங்கான நிலம் இன்மையால் காட்டு மிருகங்களை வேட்டையாடும் வசதிகள் இருக்கவில்லை. பெருங்கற்கால மக்கள் வளர்ப்பு மிருகங்களின் மாமிசத்தை உண்டமைக்கான சான்றுகள் தொல்லியல் ஆய்வுகளின் மூலம் கிடைத்துள்ளன. ஆடு, மாடு, பறவைகள் ஆகியவற்றின் எலும்புகள் கந்தரோடை அகழ்வுகளில் கிடைத்துள்ளன. கடலேரியிலும், ஆழ்கடலிலும் கிடைத்த பிராணிகளை உணவுக்குப் பயன்படுத்திக்கொள்ள முடிந்தது. சுறா மீன்களின் தண்டுகள், சிப்பி, நத்தை ஓடுகள், ஆமையோடுகள் ஆகியன ஆணைக்கோட்டை அகழ்விலும், மற்றைய சிறுதீவுகளின் தொல்லியல் ஆய்வுகளிலும் கிடைத்துள்ளன (பத்மநாதன், சி. 2024: 75).

கடலாமைகள் அளவிற்பெரியவை. ஆழங்குறைந்த யாழ்ப்பாணக் கடலேரியில் அவை மிகுதியாகக் கிடைத்தன. 1950ஆம் ஆண்டுவரை அவற்றைப் பிடித்துக் கடற்கரையில் கவிழ்த்து வைத்திருப்பதை நாவாந்துறையிலே காண முடிந்தது. பின்னர் ஆமை வேட்டை சட்டத்தின் மூலம் தடை செய்யப்பட்டது.

ஏறக்குறைய 75 வருடங்களுக்கு முன்புவரை கடலேரியின் கடலோரப் பகுதிகளில் சிப்பிகள் பெருகியிருந்தன. அவை ஆழங்குறைந்த கரையோரங்களில் விளைந்தமையால் அவற்றைச் சிரமமின்றிப் பொறுக்கிக் கொள்ள முடிந்தது. தொடர்ச்சியாக அவை பெருமளவில் பிடிபட்டதால் இனப்பெருக்கமின்றி அவை அற்றுப்போகும் நிலை ஏற்பட்டது. இரண்டு சிப்பி ஓடுகளின் இடையே மாமிசம் இருக்கும். சிப்பிகளை கலமொன்றிலிட்டு அவித்த பின்னர் ஓடுகள் கழன்று வரும். சிப்பியின் உணவைச் சமைத்து உண்பார்கள் (பத்மநாதன், சி. 2024: 75).

நீர்ப்பாசன விவசாயம்

விவசாயத்தின் அறிமுகம் வளமான மண்ணும் நீர் வசதியும் கொண்ட வண்டல் சமவெளிகளுக்கு மக்களின் புதிய குடியேற்றங்களை இடமாற்றம் செய்ய வைத்தது. மழையையும், வெய்யிலையும், காற்றையும், புயலையும் தாங்கக்கூடிய புதிய குடியிருப்பிடங்கள் அமைக்கப்பட்டன. முன்னர் வேட்டையாடிய சமூகங்கள் வாழ்ந்த காலப்பகுதியில் மக்களை ஈர்த்த பகுதிகளான மலைகளும், குகைகளும், காடுகளும், வனங்களும் தனிமைப்படுத்தப்பட்ட, ஒதுக்கப்பட்ட பகுதிகள் ஆயின. விவசாய நடவடிக்கைகள் கிராமங்களையும் நகரங்களையும் உருவாக்கி, அதன் விளைவாக மக்கள் சமூகத்தை தொழிற் குழுக்களாகப் பிரிவுபட வைத்தன. ஒரு குறிப்பிட்ட குழுவினர் விவசாய நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்ட போது, விவசாயம் செய்ய வசதியற்றவர்கள் வருவாய்க்காக மற்றைய தொழில்களை மேற்கொண்டனர்.

யாழ்ப்பாணத்தில் நெல் வயல்கள் உள்ள இடங்கள்.
நன்றி: பொ. இரகுபதி.

யாழ்ப்பாணத் தீபகற்பத்திலிருந்து இரு குளங்களில் பெரியது கந்தரோடையில் இயற்கையாக அமைந்த கந்தரோடைக் குளம். நல்ல குடிநீர்க் குளமாக இது இருந்தமையால் அதற்குச் சமீபமாக ஆரம்பகாலக்

குடியேற்றங்கள் இடம்பெற்றன. இக்குளத்திலிருந்து வெட்டிய வாய்க்கால்கள் மூலம் வயல்களுக்கு நீரைப் பாய்ச்சி விவசாய நடவடிக்கைகள் ஆரம்பமாயின. இம்மக்களில் ஒரு குழுவினர் தச்சவேலை செய்து ஏர்களைத் தயாரித்தார்கள். இன்னொரு குழுவினர் இரும்பு வேலை பார்த்து ஏர்முனைக் கொழுக்களைத் தயாரித்தார்கள். மந்தை வளர்ப்பை மேற்கொண்டோரிடமிருந்து உழவுக்கு வேண்டிய காளை மாடுகளைப் பெற முடிந்தது. நாளடைவில் பெருமளவில் நீர்ப்பாசன நெல் விவசாயமும், வரகு, சாமை, தினை போன்ற சிறுதானியங்களின் பயிர்ச்செய்கையும் வளர்ச்சி பெற்று, கணிசமான மக்கள் தொகையினருக்கு கந்தரோடையில் வாழ்வாதாரத்தை வழங்க முடிந்தது.

கந்தரோடைக்கு வெளியே நாட்டில் இயற்கையாக அமைந்த சிறு குளங்கள் இருந்தன. நாளடைவில் மக்கள் பல குளங்களைத் தாங்களே தோண்டினார்கள். யாழ்ப்பாணத்தில் மேலுள்ள மண்ணடுக்கின் கீழ் அமைந்துள்ள சுண்ணாம்புக்கற் தளத்தின் மேற்பரப்பில் தேங்கிய நன்னீர் கிடைக்கும். இரும்பினாலான மண்வெட்டிகளையும், கடப்பாரைகளையும், கல்வெட்டும் குண்டுக் கோடரிகளையும் கொண்டு மக்கள் தங்களுக்கு வேண்டிய குடிநீர்க் கிணறுகளைத் தோண்டினார்கள்.

ஆரம்ப இயல்களில் குறிப்பிட்டது போல தீபகற்பத்தில் நெல் வளர்ப்பிற்கு மிக உகந்த இடங்கள், மேற்கே பரவைக் கடலுக்குச் சமீபமாக உள்ள கடற்கரைக் கார நீட்சி (Alkaline stretch along the lagoon coast), மழைவெள்ள வாய்க்கால்களின் வடி நிலங்கள், சிற்றேரிகளையும் குளங்களையும் சுற்றிவர உள்ள காணி நிலங்கள் என்பனவாகும். யாழ்ப்பாணத்தின் ஆதிக் குடியேற்றங்கள் அனைத்தும் தங்களது குடியேற்ற நிலங்களுக்கு அருகிலுள்ள நிலங்களில் ஒரு நெல்வயலைக் கொண்டிருந்தன (Paddyfield Hinterland) என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இந்த நெல் வயல்களில் வருடத்தில் ஒரு தடவை பருவமழையின் போதுதான் பயிரிட முடியும். அறுவடையின் பின் மேலதிகமான நெல் சாக்கு மூட்டைகளில் சேமித்து வைக்கப்பட்டு ஆண்டு முழுவதும் பாவிக்கப்படும். மாரி முடிந்து தை மாத அறுவடையின் பின்னர் பயறு வகைகள், எள், ராகி, முலாம்பழம், காய்கறிகள் என்பன இந்நிலங்களில் பயிரிடப்படும். இவற்றை ஏப்ரல் மாதப் புத்தாண்டு முதலாக அறுவடை செய்ய முடியும். இந்தப் பாரம்பரியச் சாகுபடி முறை யாழ்ப்பாணத் தீபகற்பத்தில் இன்றுவரை நடைமுறையில் உள்ளது (Ragupathy, P. 1987: 144). யாழ்ப்பாணத் தீபகற்பத்தில் கந்தரோடைக் குளத்தைத் தவிர இயற்கையாக அமைந்த நந்தாவில் குளமும்

வேறுபல சிறிய குளங்களும், தடாகங்களும், நீர்நிலைகளும் காணப்படுகின்றன. இச்சந்தர்ப்பத்தில் குளங்களோடு சம்பந்தமுடைய 'வில்' என்னும் விசுவியில் முடியும் இடப்பெயர்கள் பற்றிக் குறிப்பிடுவது அவசியமாகிறது. கோண்டாவில், கொக்குவில், நந்தாவில் ஆகிய பெயர்கள் இவற்றில் சில. இப்பெயர்கள் இவ்வூர்களில் 'வில்' போன்ற அமைப்பினாலான சிறிய குளங்கள் காணப்பட்டதை எடுத்துக்காட்டுகின்றன.

சில இடங்களில் சுண்ணாம்புக் கற்பாறை நிலத்தில் அமிழ்வதால் இத்தகைய குளங்கள் தோன்றியுள்ளன (Inundation of the Limestone Rocks) எனக் கூறப்படுகிறது. இவ்வாறு நீர் தங்கும் இடங்களில் நீரைத் தேக்குவதற்கு அணையை வில் போன்ற வடிவத்தில் அமைத்ததால் இப்பெயர் உருவாகி இருக்கலாம் எனவும் கூறப்படுகிறது. இவற்றோடு இக்காலத்தில் 'துரவுகள்' எனப்படும் கிணறுகள் மணற் பிரதேசங்களில் அமைக்கப்பட்டு நிலத்திற்கடியிலுள்ள நீரும் விவசாய நடவடிக்கைகளுக்குப் பயன்படுத்தப்பட்டன (சிற்றம்பலம், சி.க. 1993: 447).

இதைத்தவிர மழைக்காலங்களில் பெருகியோடும் வெள்ளத்தை நம்பியும் விவசாயம் மேற்கொள்ளப்பட்டது. நீரைப் பெறுவதற்கும் விவசாய நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வதற்கும் வெள்ள வாய்க்கால்கள் முக்கிய பங்கை வகித்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. இத்தகைய வெள்ள வாய்க்கால்களில் ஒன்றாகிய வழக்கையாற்றின் அருகில் கந்தரோடை அமைந்துள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது. கட்டுவனில் ஆரம்பமாகும் வழக்கையாறு தெல்லிப்பழை, அளவெட்டி, கந்தரோடை, கட்டுடை, நவாலி ஊடாகக் கல்லுண்டாயை அடைந்து மேற்கே பரவைக் கடலை அடைகிறது. உரும்பிராய் கிராமத்தில் ஆரம்பமாகும் சிப்பித்தரை வாய்க்கால் கோண்டாவில், நந்தாவில், கொக்குவில், வண்ணார்பண்ணை, ஆனைக்கோட்டை வழியாக ஓடி யாழ்ப்பாணப் பரவைக் கடலில் வடிகிறது (Ragupathy, P. 1987: 144). நந்தாவில் என்ற கிராம நிலமும் குளமும் பள்ளத்திலிருந்தது. பல மாதங்களுக்கு வெள்ளநீர் அங்கே தங்கியிருக்கும். "நாடு விளைஞ்சால் நந்தாவில் விளையாது. நாட்டில் பஞ்சம் என்றால், நந்தாவில் செழிக்கும்" என்றொரு பழமொழி உள்ளது.

நாகநாட்டின் பெருநிலப்பரப்பில் காணப்படும் பல பெரிய குளங்களின் தோற்றத்தினையும் பெருங்கற் பண்பாட்டுடன் இணைத்துப் பார்க்க முடிகிறது. இப்பண்பாட்டுச் சின்னங்கள் காணப்படும் மாமடுவக் குளம் இக்காலத்தில் உருவாக்கப்பட்டிருக்கலாம்.

வன்னிப் பகுதியிலுள்ள பெரிய விவசாயக் குளங்களான மாமடுவக் குளம், இரணைமடுக்க குளம், கனகராயன் குளம், கட்டுக்கரைக் குளம் ஆகியவை பெருங்கற்காலக் குடியேற்றங்களின் ஆரம்ப காலங்களில் கட்டப்பட்டவை. காலப்போக்கில் இக்குளங்களிலிருந்து திட்டமிடப்பட்ட தொழில்நுட்பப் புத்தாக்கங்களின்படி நீர்ப்பாசன வாய்க்கால்கள் அமைக்கப்பட்டன.

பெருங்கற் பண்பாட்டில் விவசாயம் பெற்றிருந்த முக்கியத்துவத்தை குளங்கள், நெல்லின் படிமங்கள் மட்டுமன்றி அக்கால மக்கள் பயன்படுத்திய இரும்பினாலான கருவிகளும் எடுத்துக்காட்டுகின்றன. கோடரிகள், கத்திகள், மண்வெட்டிகள், அரிவாள்கள் போன்ற கருவிகள் மட்டுமன்றி இரும்பினாலான கொழுக்களும் அகழ்வுகளில் கிடைத்திருக்கின்றன (சிற்றம்பலம், சி.க. 1993: 449).

கந்தரோடை தானியப் பயிர்களின் கதிரியக்கக் கரிமத் தீகதீக்கணிப்பு - 2018

2018 ஆம் ஆண்டில் பேராசிரியர் பார்பரா ஹெல்விங் தலைமையில் ஜேர்மனிய தொல்லியல் ஆய்வுக்குழு கந்தரோடையில் அகழ்வாய்வுகளை மேற்கொண்ட போது, அக்குழுவில் இருந்த இலண்டன் பல்கலைக்கழகக் கல்லூரி (University College London) தொல்தாவரவியல் பேராசிரியர் டொரியன் ஃபுல்லர் அகழ்வுக் குழியில் கண்டெடுத்த நெல்லையும், தினை, சாமை ஆகிய தானியங்களையும் கதிரியக்கக் கரிமத் தேதிக்கணிப்புகளுக்கு அனுப்பிவைத்தார்.

அக்குழியில் கண்டெடுத்த தானியங்களில் நெல் கி.மு. 380 ஆண்டையும், வரகு கி.மு. 350-305 ஆம் ஆண்டுகளையும், சாமை கி.மு. 180-40 ஆம் ஆண்டுகள் காலங்களையும் காட்டின. இதனோடு ஒப்பிடுகையில், தென்னிலங்கையில் மகாகமை நாகரிகத்தின் மையமான கிரிந்த என்ற இடத்தில் மேற்கொண்ட அகழ்வுகளில் கண்டெடுத்த நெல் கி.பி. 384 - கி.பி. 895 ஆண்டுகளைக் காட்டியிருக்கிறது.

இக் காலக்கணிப்பு அவர்கள் அகழ்வாய்வுகளை மேற்கொண்ட ஒரு குழியில் கண்ட தானியங்களின் காலக் கணிப்பாகும். அக்குழியில் எந்த மட்டத்திலிருந்து தானியங்களை எடுத்தார்கள் என்பது தெரியாது. ஒரு குழியில் மட்டும் காணப்படும் பொருட்களைக் கொண்டு கணிப்பிடும் காலத்தை ஆரம்பகாலக் குடியேற்றங்களின் விவசாய நடவடிக்கைகளைக் காட்டும் காலம் எனக் கூற இயலாது.

Radiocarbon Dates for Rice and Millets at Kantharodai - 2018

List of Specimens Radiocarbon Dated from Kirinda and Kantharodai.

Lab ID*	Sample ID	Sites	Material	Delta ¹³ C age (‰)	Radiocarbon (95% confidence)	Calibration Date
37857 & Supplement 376483	KB02-31-5	Kirinda	Charred rice (<i>Oryza sativa</i>)	-25.50/00	1430 ± 30	575 CE to 655
376484	KB02-35-4	Kirinda	Charred rice (<i>Oryza sativa</i>)	-25.50/00	1490 ± 30	540 CE to 640
376485	KB02-48-6	Kirinda	Charred rice (<i>Oryza sativa</i>)	-22.30/00	1620 ± 30	385 CE to 475 485 CE to 535
399418 Supplements 401556 & 402885	KB03-64	Kirinda	Charred rice (<i>Oryza sativa</i>)	NA	1420 ± 20	595 CE to 660
378859	KB03-36	Kirinda	Charred rice (<i>Oryza sativa</i>)	-25.40/00	1210 ± 30	715 CE to 745 765 CE to 890
376487	KB03-41D-1	Kirinda	Charred rice (<i>Oryza sativa</i>)	-25.60/00	1390 ± 30	660 CE to 770
399419	KTD02-32	Kantharodai	Charred kodo millet (<i>Paspalum scrobiculatum</i>)	NA	2140 ± 30	350 to 305 BCE 210 to 90 BCE 65 to 60 BCE
399420	KTD02-37	Kantharodai	Charred rice (<i>Oryza sativa</i>)	-25.60/00	2220 ± 30	380 BCE to 200
399421	KTD02-15	Kantharodai	Charred kodo millet (<i>Paspalum scrobiculatum</i>) & rice (<i>Oryza sativa</i>)	-18.30/00	2080 ± 30	180 to 40 BCE 5 BCE to 0 CE

* All radiocarbon dates were sent to Beta Analytic, UK. Standard pre-treatment methods were used (acid/alkaline washes), OxCal, v.4.3.2 (<https://c14.arch.ox.ac.uk/>) and IntCal14 Bayesian sequence model used.

Courtesy: Charlene Murphy/ Dorian Q. Fuller (01.06.2018) UCL

Rice (அரிசி): 380 BCE

Kodo millet (வரகு): 350 - 305 BCE

Little millet (சாமை): 180 - 40 BCE

பனை மரம் - யாழ்ப்பாணத்தின் பாரம்பரியப் பெருவளம்

யாழ்ப்பாணத் தீபகற்பத்தின் பெருமைக்குரிய பனைமரம் (*Borassus Flabellifer*) ஆரம்ப காலத்திலிருந்தே யாழ்ப்பாண மனிதனின் பாரம்பரியப் பெருவளமாக இருந்தது. இம்மரம் அவனது ஆரம்பகால வாழ்வாதாரத்தில் முக்கியமானதொரு பங்கை ஆற்றியிருக்கிறது. உயிருடன் நூற்றாண்டுக் காலம் வாழ்ந்து, இறந்த பின்னரும் நூற்றாண்டுக் காலம் உதவும் இந்த மரம் நூற்றுக்கணக்கான உதவிகளை மக்களுக்கு வழங்கி வந்திருக்கிறது. பனை மரங்களில் ஆண்மரம், பெண்மரம் என்ற வேறுபாடு உண்டு. பனை தொடர்ந்து அளித்துவரும் பயன்களை முன்னிலைப்படுத்திய மக்கள் பனையைத் தங்கள் தேசிய மரமாகவும், சின்னமாகவும், தேசிய கொடியாகவும் பாவித்துப் பனையின் சிறப்பினை உலகறிய வைத்துள்ளனர். ஆனைக்கோட்டை அகழ்வில் கண்டெடுத்த அரச முத்திரையில் மேல் வரியில் காணப்படும் சின்னம் இரட்டைப் பனைமரம் என்பது சில ஆய்வாளர்களின் கருத்தாகும்.

பனங்காயில் காணப்படும் விதையிலிருந்து வளரும் கன்று நான்கு ஆண்டுகளில் ஆமுயர வடலியாக வளர்கிறது. மேலும் இருபது ஆண்டுகளில் 36 முதல் 44 மீற்றர் உயரமான மரமாக வளர்ந்துவிடுகிறது. இதை வளர வைக்க நீர்விட வேண்டியதில்லை. ஆண்டு தோறும் பெய்யும் மழைநீரைத் தேக்கி வைத்து வளர்ச்சி காணும் வலுவான 'உடல்வாகு' இந்த மரத்திற்கு உண்டு. யாழ்ப்பாண உழவனின் வலுவான உடற்கட்டு இந்த மரத்திற்கு ஒப்பிடப்படும்.

ஓவ்வொரு பணைமரமும் ஓவ்வொரு தடவையும் ஆறு முதல் பன்னிரண்டு பழங்களைக் கொண்ட குலைகளாக, ஆண்டிற்கு 300-350 பழங்களைத் தரும். முதிர்ந்த பழங்கள் நீள்வட்ட வடிவான 15x12 செ.மீ. அளவு கொண்டவை. வெளித்தோல் கறுப்பு அல்லது மண்ணிற நிறத்தில் வழுவழுப்பான தோல் போன்று காட்சியளிக்கும். பழங்களின் உள்ளே இனிப்பான சாறு நிறைந்த நீண்ட கடினமான வெள்ளைத் தும்பு நார்களில் மஞ்சள் அல்லது ஆரஞ்சு நிறக் கூழ் படிந்திருக்கும். இப்பழங்களைச் சூடாக்கி, நார்களிலிருந்து கூழைப் பிரித்து வெளியே எடுத்து அதைக் காயவைத்து பனாட்டு, பனம் பணியாரம் என்பவற்றைச் செய்வார்கள்.

முதிர்ந்த பனங்காயினுள்ளே மூன்று நீள்வட்ட வடிவான வெண்ணிற ஓட்டு விதைகள் காணப்படும். இவற்றினுள்ளே இனிமையான வெண்ணிற திண்மக்கூழ் (Jelly) காணப்படும். இதை நுங்கு என்பார்கள்.

பணை தரும் பிரபல தயாரிப்பு இனிப்புச் சாறான கள் ஆகும். பனம்பூந்தானையின் நுணியை வெட்டி, அதன் கீழே ஒரு மண் முட்டியைக் கட்டி கள்ளை வெளியே எடுப்பார்கள். ஒரு பூந்தானைச் சாறு ஒரு நாளைக்கு 4-5 லீற்றர் அளவு கள்ளை வடியவிடும். இப்படியே ஆண்டுக்கு 200 நாட்களுக்கு இந்தக் கள்ளை எடுக்க முடியும். மரங்களில் பெண்மரம் ஆண் மரங்களைக் காட்டிலும் 50 சதவீதம் அதிகமான கள்ளைத் தருகிறது.

கள்ளை ஒரு மட்பாண்டத்தில் சேகரித்து வைத்தால் அது இயற்கையாகவே நொதித்து (Fermentation) சாராயமாக மாறுகிறது. அதை வடிகட்டி எடுத்துக் கொள்வார்கள். கள்ளைச் சேகரிக்கும் மட்பாண்டத்தின் உள்ளே சுண்ணாம்பைப் பூசி அதனுள்ளே கள்ளைச் சேகரித்து வைத்தால் அது நொதிக்காமல் மறுநாள் இனிமையான பதநீராகிறது. பதநீரைக் கொதிக்க வைத்து, செறிவூட்டி, கனியாக்கி, கட்டியான கருப்பட்டியாக ஆக்குவார்கள். சீனாவிலிருந்து சீனி பாவனைக்கு வர முன்னர் கருப்பட்டியே நீராகாரங்களை இனிமையாக்கப் பயன்படுத்தப்பட்டது. காய்ச்சல் நேரங்களில் இஞ்சி துண்டுகளை நீரில் கொதிக்க வைத்து கருப்பட்டியுடன் கலந்து குடிக்கக் கொடுப்பார்கள். இது இஞ்சிநீர் எனப்படும்.

நிலத்தில் நட்பணை விதைகளிலிருந்து வளரும் கொழுத்த வேர்கள் கொதிக்க வைக்கப்பட்டு பனங்கிழங்குகளாக உட்கொள்ளப்படும். அல்லது காயவைத்து உலர்ந்த தின்பண்டங்களான புழுக்கொடியலாக உட்கொள்ளப்படும். அல்லது கொதிக்க வைக்காமல் பச்சையாகக் காய்ந்த ஓடியலாக்கி, அதை இடித்து மாவாக்கி அப்பம், ரொட்டி, பிட்டு என்பன செய்வார்கள்.

பணை ஓலைகள் வீட்டின் கூரை வேய்வதற்கும், வளவு வேலி அடைப்பதற்கும், பாய் பின்னுவதற்கும், பெட்டி, கடகம், கூடைகள், நீர் இறைப்புப் பட்டை, தொப்பி, கை விசிறி போன்ற பலவகையான பாவனைப் பொருட்கள் செய்வதற்கும் உபயோகப்படுத்தப்பட்டன. பணை ஓலைகளைக் கொண்டே எழுத்தாணி கொண்டு எழுதிய ஓலைச் சுவடுகளும், ஏடுகளும் தயாரிக்கப்பட்டன. ஆதிகாலத் தமிழ் இலக்கியங்கள் அனைத்தும் இந்தப் பணையோலை ஏடுகள் மூலமே மக்களுக்கு அறிமுகமாயின.

பணைமரம் இறந்த பின்னரும் பயன் தருவது. மரத்தை மூடியிருக்கும் நார்த்திசுத் தோல் நீண்ட கீற்றுகளாக உரிக்கப்பட்டு பலமிக்க நீண்ட கயிறுகளாகப் பின்னப்படும். நீண்ட முழு மரங்கள் கிணறுகளிலிருந்து நீர் இறைக்கும் துலாக்களாக ஆக்கப்பட்டன. அம்மரங்களின் கடினமான கருநிற மரக்கட்டைகள் கூரை விட்டங்களாகவும், கட்டட இடுகைகளாகவும், மரச்சிலாகைகள் குறுக்குத் தடிகளாகவும் உபயோகப்படுத்தப்பட்டன. பணை மரத்தின் அடிப்பாகம் குடையப்பட்டு நீண்ட சிறு படகுகள் (Canoes) செய்யப்பட்டன.

பணைமரத்தின் பகுதிகள் நீண்டகாலமாக நாட்டு வைத்தியச் சிகிச்சைகளுக்குப் பாவிக்கப்பட்டன. பனங்குருத்தின் மென்மையான தளிர்கள் பித்தம், வயிற்றுப்போக்கு ஆகிய உடல்நலக் குறைவுகளுக்கு உகந்த மருந்தாகப் பயன்படுத்தப்பட்டன. இளம் வேர்கள் சிறுநீர் இறக்கிகளாக உதவின. பணைமரப் பாளைகளை எரித்த சாம்பல் நெஞ்செரிவிற்கும் வயிற்றின் அமிலத்தன்மைக்கும் அருமருந்தாகியது. மரப்பட்டை அவித்த நீர் உப்புடன் கலந்து வாய் கழுவும் மருந்தானது. எரித்த மரப்பட்டை பற்பொடியாகப் பாவிக்கப்பட்டது.

மிருக உணவுகள்

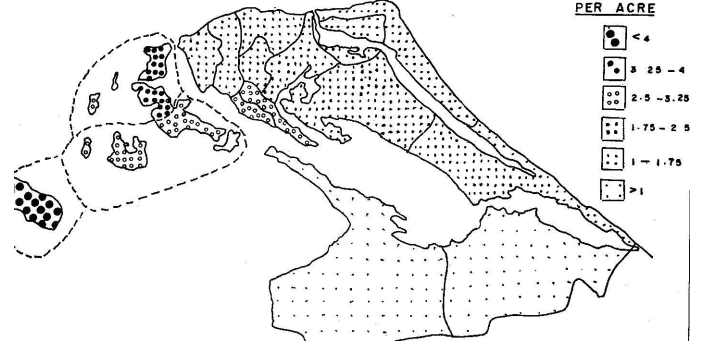
பெருங்கற் பண்பாட்டைப் பேணிய மக்கள் தமது அன்றாட வாழ்க்கையில் பல்வேறு மிருகங்களைத் தமது விவசாயத் தேவைக்கும், உணவுக்கும் பயன்படுத்தியதை அகழ்வுகளில் கிடைத்த மிருகங்களின் எலும்புகள் எடுத்துக்காட்டுகின்றன. இவற்றில் பிரதானமானவை எருது, ஆடு போன்ற மிருகங்களாகும். ஆனைக்கோட்டை அகழ்வுகளில் நிவேதனப் பொருட்களுடன் புதைக்கப்பட்ட எருதின் எலும்புகளும், கொம்புகளும் கிடைத்துள்ளதை நோக்கும்போது இம்மிருகம் இக்காலத்தில் மக்களால் நன்கு பேணப்பட்டமை தெளிவாகிறது. கந்தரோடை அகழ்வுகளில் கூரிய கருவிகளால் வெட்டப்பட்ட மாட்டெலும்புகள் கிடைத்திருக்கின்றன. இதனால் விவசாயத்துடன் இவை உணவாகவும்

பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கலாம் எனக் கருதப்படுகிறது (சிற்றம்பலம், சி.க. 1993: 449). இம்மக்கள் கடல்படு உணவுகளைப் பயன்படுத்தியதை ஆனைக்கோட்டை, கந்தரோடை, சந்திராந்தை ஆகிய இடங்களில் கிடைத்த மீன், சுறா, நண்டு, சிற்பி, சங்கு போன்ற பலவற்றின் எச்சங்கள் எடுத்துக்காட்டுகின்றன (Ragupathy 1987: 124-132). தமிழகத்தின் கடற்கரை ஓரங்களில் வாழ்ந்த பரத குலத்தவர் தாம் மேற்கொண்டிருந்த மீன்பிடித் தொழிலில் கிடைத்த சுறாவின் எலும்புகளை வணங்கியதை பட்டினப்பாலை, பெரும்பாணாற்றுப்படை ஆகிய நூல்களில் காணும் குறிப்புகள் எடுத்தியம்புகின்றன. ஆனைக்கோட்டையில் கண்டெடுக்கப்பட்ட சுறாவின் எலும்புகள் இப்பகுதி மக்கள் இவற்றை மாலையாக அணிந்தது பற்றிய தகவலை எடுத்துக்காட்டுகின்றன. அதுமட்டுமன்றி வவுனியா மாவட்டத்தில் கிடைக்கும் பிராமிக் கல்வெட்டுகளில் இடம்பெற்றுள்ள பரதவரைக் குறிக்கும் 'பரத' போன்ற பதங்கள், தமிழகத்தைப் போல ஆனைக்கோட்டையிலும் பரத குலத்தவர் இத்தொழிலில் ஈடுபட்டிருந்ததை உறுதி செய்கின்றன. பெருங்கற் பண்பாட்டில் விவசாயம், மந்தை வளர்ப்பு, மீன்பிடித்தல் ஆகியன முக்கியம் பெற்றிருந்ததோடு வேட்டையாடுதலும் இக்காலத் தொழில்களில் ஒன்றாக விளங்கியதை பல்வேறு பறவைகளின் எலும்புகள் மேலும் எடுத்துக்காட்டுகின்றன (சிற்றம்பலம் 1993: 450).

மந்தை வளர்ப்பு

யாழ்ப்பாணத்தின் ஆரம்பகாலக் குடியிருப்புகளில் கால்நடைகளை வீடுகளில் வைத்து வளர்த்து வந்தார்கள் என்பதை மாடுகளின் எலும்புகளும், பற்களும் அகழ்வுகளின் அடுக்கமைவு மட்டங்களில் பெருங்கற் பண்பாட்டு மட்பாண்டங்களுடன் காணப்படுவதிலிருந்து அறிந்து கொள்ள முடிகிறது. இதைத் தவிர ஆடு மற்றும் செம்மறியாட்டு மந்தைகளையும் இவர்கள் வளர்த்து வந்தார்கள். இந்த நடைமுறையின் எச்சமாக இன்றுவரை அனலைதீவிற்கும் எழுவைத்தீவிற்கும் இடையிலுள்ள பருத்தித்தீவில் ஆட்டு மந்தைகளும், செம்மறியாட்டு மந்தைகளும் வளர்க்கப்பட்டு வருகின்றன (Ragupathy, P. 1987: 144).

நெல் வளர்க்கும் நிலங்கள் போகம் முடிந்து கோடையில் தரிசு நிலங்களாக விடப்பட்ட பொழுதில் கால்நடைகளின் மேய்ப்பு நிலங்களாக உபயோகப்படுத்தப்பட்டன. இதைத் தவிர யாழ்ப்பாணத்தின் தரவை நிலங்கள் (மழைக்காலத்தில் நீரில் அமிழ்ந்து கிடந்த சதுப்பு நிலங்கள் கோடையில் நீர் காழ்ந்து பசுமையான புந்தரைகளாக உள்ளவை) மந்தை மேய்வதற்கு ஏற்ற நிலங்களாகும்.

யாழ்ப்பாணத் தீபகற்பத்தின் கால்நடைச் செறிவைக் காட்டும் படம் நன்றி: பொ. இரகுபதி.

4. துறைமுகங்களும் படகுத்துறைகளும்

பெருந்துறைகள்: அ. யாழ்ப்பாணக் கோட்டைத்துறை (பண்ணைத்துறை)

கி.பி. 2017-18 ஆம் ஆண்டுகளில் யாழ்ப்பாணக் கோட்டையில் உலகப் பிரசித்தி பெற்ற தொல்லியல் ஆய்வாளர் பேராசிரியர் றொபின் கொனிங்ஹாம் மேற்கொண்ட அகழ்வாய்வுகளின் பெறுபேறுகளின்படி, யாழ்ப்பாணக் கோட்டை இருக்கிற இடம் கி.மு. 1000ஆம் ஆண்டுக்காலம் முதலாக ஒரு துறைமுகமாகச் செயல்பட்டு வந்திருப்பது கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. அவரது அகழ்வாய்வு அறிக்கையில் அவர் கூறியது: “யாழ்ப்பாணத்திற்குப் போர்த்துக்கேயர் வருவதற்குப் பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பிருந்தே யாழ்ப்பாணக் கோட்டை இருக்கிற இடமும், அதைச் சூழ்வர உள்ள நிலப்பரப்பும் மக்கள் குடியேற்றங்களாகவும், இந்து சமுத்திர வர்த்தக வலைப்பின்னலில் மேற்கு ஆசியா, கிழக்கு ஆசியாவுக்கு நடுவே இருந்த கேந்திர வணிக மையமாகவும் விளங்கிவந்திருப்பதை இக்கண்டுபிடிப்புகள் உறுதியாக நிலைநாட்டுகின்றன” (Davis, C. et al. 2017).

கி.மு. 1000ஆம் ஆண்டுக் காலப்பகுதியிலிருந்து காணப்படும் கறுப்புசிவப்பு மட்பாண்டத்துண்டுகள், அக்காலத்தில் தமிழகத்தோடு இருந்த கடல்வழித் தொடர்புகளை உறுதிப்படுத்துகின்றன. யாழ்ப்பாண அகழ்வுகளில் கண்ட கி.மு. 500ஆம் ஆண்டிற்குரிய வட இந்திய மெருகேற்றப்பட்ட கறுப்பு நிற மட்கலன்களும், கி.மு. 500ஆம் ஆண்டிற்குரிய கிரேக்க மதுச்சாடிகளும், கந்தரோடை அகழ்வுகளில் கண்ட கி.மு. 500ஆம் ஆண்டுக் காலத்திற்குரிய வட இந்திய அச்சுக்குத்திய வெள்ளி முத்திரை நாணயங்களும் கி.மு. 500ஆம் ஆண்டளவில் யாழ்ப்பாணம் ஒரு பிரபல துறைமுகமாகிவிட்டதற்கான சான்றுகள். அதைத் தொடர்ந்து கி.மு. 300 முதல் கி.பி. 500 வரை நீடித்த எண்ணூறு ஆண்டுக்கால உரோம வர்த்தகமும், தொடர்ந்த பாரசீக, அரேபிய, சீன வர்த்தகங்களும் ஏற்கனவே இங்கு பேசப்பட்டன.

ஆ. யம்புகோளப் பட்டினம் - யம்புகோவளம்

‘யம்புகோள’ என்ற பெயர் வடிவமே யாழ்ப்பாணத்தின் வடபகுதியிலிருந்து துறைமுகத்தைக் குறிப்பிடும் சொல்லாகப் பாளி நூல்களில் இடம்பெற்றுள்ளது. மகாவம்சத்தில் வரும் குறிப்பில் இத்துறைமுகத்தினூடாகவே அசோகச் சக்கரவர்த்திக்குத் தேவநம்பிய தீசன் பரிசுப் பொருட்களுடன் ஒரு தூதுக்குழுவை அனுப்பினான் என்றும், அக்குழுவில் வணிகர்களின் தலைவன் செத்தி (செட்டி) இடம்பெற்றிருந்தான் என்றும் கூறப்படுகிறது (Mahavamsa, Ch. XI, Line 25-26). பொதுவாக வட இந்தியாவோடு கலாசார நடவடிக்கைகளுக்குப் பயன்படுத்தப்பட்ட துறைமுகமாக இருந்தாலும்கூட, இத்துதுக்குழுவில் அடங்கியோரில் செட்டி பற்றிய குறிப்புக் காணப்படுவது வாணிப நடவடிக்கைகளிலும் இத்துறைமுகம் முக்கியம் பெற்றிருந்ததை எடுத்துக்காட்டுகிறது (சிறற்றம்பலம் 1993: 459-460).

கலாநிதி ஹேமராம எல்லாவல ‘இலங்கையின் சமூக வரலாறு’ என்ற அவரது நூலில் இதே கருத்தினை வலியுறுத்தியிருந்தமை அவதானிக்கத்தக்கது.

“கி.மு. மூன்றாம் நூற்றாண்டிலிருந்து இலங்கை வட இந்தியாவோடு கொண்டிருந்த கலாசார, வாணிபத் தொடர்புகளைப் பொறுத்தமட்டில் எல்லாச் சான்றாதாரங்களும் வேறெந்தத் துறைமுகத்தையும் காட்டிலும் முக்கியம் பெற்றதாக யம்புகோளப் பட்டினம் வளர்ச்சி பெற்றதையே எடுத்துக்காட்டுகின்றன. யம்புகோளப் பட்டினத்திற்கு அருகில் உள்ள பகுதி வாணிப நகராக வளர்ச்சி பெற்றது மட்டுமன்றிப் பெருமளவுக்குப் பௌத்தர்களும் இங்கு வாழ்ந்தனர் எனவும் கருத இடமுண்டு” (Ellawala, H. 1969: 119).

கலாநிதி எல்லாவல குறிப்பிடும் யம்புகோள வாணிப நகரம் அக்காலத்தைய வாணிப மையங்களில் ‘யம்புப்பண்ணை’ என அழைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த யம்புப்பண்ணை காலப்போக்கில் ‘யாப்பண்ணை’யாகி, அதுவே இந்தத் தீபகற்பத்தின் யாப்பாணம், யாழ்ப்பாணம் என்ற பெயர் ஏற்படக் காரணமானது எனக் கருத இடமிருக்கிறது.

‘யம்புகோள’ என்ற பாளிமொழிப் பெயரில் வரும் ‘கோள’ என்ற பகுதி ‘கோவளம்’ என்ற தமிழ்ப் பதத்தின் பாளிப் பெயர்ப்பாகும். ‘கோவளம்’ என்றால் கடலுக்குள் துருத்திக்கொண்டிருக்கும் நீண்ட தரைமுனை எனப் பொருள்படும்’ என பேராசிரியர் ரா.பி. சேதுப்பிள்ளை (1976, ப. 46) அறியத்தருகிறார். இதனால் இப்பகுதி முன்பொரு காலத்தில் கடலை

நோக்கி நிலநீட்சியாக நீண்டு காணப்பட்டதனால் இப்பெயரால் அழைக்கப்பட்டிருக்கலாம். இப்பகுதி கடல்கோள்களினால் அழிந்துவிட்டதனால் இப்பட்டினம் பற்றிய தொல்லியற் சான்றுகள் நமக்குக் கிட்டாமற் போயிருக்கலாம் (சிறற்றம்பலம், சி.க. 1993: 460).

இ. காயாத்துறை - காங்கேயன் துறை

உலகம் முழுவதிலும் புத்த மதத்தைத் தழுவிருப்பவர்களுக்கு வட இந்தியாவிலுள்ள புத்தகாயா (Now called Bodh Gaya) மிகவும் புனிதமானதொரு தலமாகும். பீகாரில் நிரஞ்சனா ஆற்றின் தீரத்தில் உருவெல என்ற கிராமத்தில் சித்தார்த்த கௌதமர் ஆறு ஆண்டுகள் உடலை வருத்தி தன்னொறுப்பு நோன்பு மேற்கொண்டிருந்தார். கி.மு. 250 ஆம் ஆண்டில் அசோகச் சக்கரவர்த்தி அவ்விடத்தில் பிரம்மாண்டமானதொரு கோயில் வளாகத்தைக் கட்டியிருந்தார். அதன் பின்னர் அத்தலம் ‘புத்தகாயா’ என அழைக்கப்பட்டது.

கி.பி. 100க்கும் கி.பி. 500க்கும் இடைப்பட்ட யாழ்ப்பாணப் பௌத்தத்தின் பொற்காலத்தில் இலங்கையின் பௌத்த சமய யாத்திரிகர் அனைவரும் ஏப்ரல் மாதத்தில் வட யாழ்ப்பாணத்தில் ஒன்றுகூடி புத்தகாயாவுக்கான வருடாந்த யாத்திரையை மேற்கொண்டார்கள். அக்காலத்தில் சிங்களவர், தமிழர் என்ற வேறுபாடு இருக்கவில்லை. எல்லோரும் சகோதர பாசத்துடன் பழகினார்கள் (கிறிஸ்துவுக்குப் பிந்தைய ஆரம்பகாலத்தில் ‘சிங்கள’ என்ற பெயர் மௌரியர், குப்தர், பாண்டியர், சோழர் எனக் கூறப்பட்டது போல அநுராதபுரத்து அரசர்களை மட்டுமே குறிப்பிட உபயோகிக்கப்பட்டது. கி.பி. 6ஆம்-7ஆம் நூற்றாண்டுகளில் சிங்கள மொழி உருவாக்கப்பட்ட பின்னரே அம்மொழியைப் பேசிய மக்கள் சிங்களவர் என அழைக்கப்பட்டார்கள் என பேராசிரியர் R.A.L.H. குணவர்த்தனா கருதுகிறார்).

அக்காலத்தில் அநுராதபுரத்திலிருந்து யம்புகோளப் பட்டினம் வரை ஒரு நீண்ட நெடுஞ்சாலை இருந்ததாக மகாவம்சம் குறிப்பிடுகிறது. இந்த நெடுஞ்சாலை முதலில் மேற்கே மாந்தை வரை சென்று அங்கிருந்து யம்புகோளம் வரை சென்றதாக அறியப்படுகிறது.

1950களில் மாந்தை அகழ்வுகளை மேற்கொண்ட சண்முகநாதன் இந்த வீதியின் ஒரு பகுதியை வெளிக்கொணர்ந்திருந்தார். யாழ்ப்பாணம் வந்த யாத்திரிகர்கள் கடற்பயணத்தை மேற்கொண்ட துறை ‘காயாத்துறை’ எனப் பெயர் பெற்றது (Thiagarajah, S. 2016: 259-260).

இந்தியாவைப் பிரித்தானியர் ஆண்ட காலத்தில் புதையுண்டு கிடந்த புத்தகாயா ஆலய வளாகத்தை சேர் அலெக்ஸாந்தர் கொனிங்ஹாம் அகழ்ந்தெடுத்து அதன் புராதன பெருமைக்குக் கொண்டுவந்தார்.

கி.பி. எட்டாம் நூற்றாண்டில் மாவிட்டபுரம் கந்தன் ஆலயம் கட்டப்பட்ட பொழுதில் சோழ நாட்டிலிருந்து காங்கேயன் (கந்தசுவாமி) விக்கிரகங்கள் காயாத்துறையில் வந்து இறங்கின. அதன் பின்னர் அத்துறைமுகத்தின் பெயர் காங்கேயன்துறை அல்லது காங்கேசன்துறை என்ற பெயர்களால் வழங்கப்படலாயிற்று (Thiagarajah, S. 2016: 260).

ஈ. நாவாந்துறை

பண்டைய நாகநாட்டின் தலைநகரான கந்தரோடைக்குச் சமீபமாக உள்ள துறைமுகம் நாவாந்துறை. யாழ்ப்பாணப் பரவைக் கடலில் கந்தரோடை வழியாக ஓடிவரும் வழக்கை ஆறு சங்கமிக்கும் இடத்திற்கு அருகாமையில் இத்துறைமுகம் அமைந்திருக்கிறது. வணிகப் பெருங்கப்பல்கள் நெடுங்கடலில் தங்க, அவற்றிலிருந்து பொருட்களை ஏற்றிவரும் சிறிய தோணிகள் நாவாந்துறையில் தரித்துநின்றன. அங்கிருந்து வண்டிகள் மூலம் பொருட்கள் கந்தரோடைக்கு எடுத்துச் செல்லப்பட்டன.

வழக்கை ஆறு இக்காலத்தில் ஒரு வெள்ள வாய்க்காலாகச் செயல்படும் போதிலும், மனிதக் கரங்களால் வெட்டப்பட்ட இக் கடற்கால்வாய் வரலாற்றுக் காலத்தில் தோணிகளும், கட்டுமரங்களும், சிறு கலன்களும் சென்று வந்த நீர்வழி என சில ஆய்வாளர்கள் கருதுகிறார்கள்.

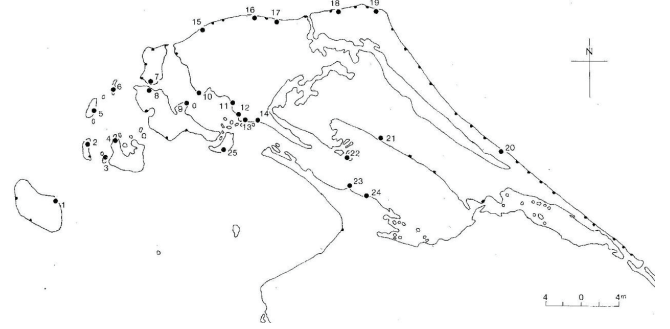
யாழ்ப்பாணத் தீபகற்பத்தின் மேற்குப் பகுதியில் அமைந்த அன்றைய கந்தரோடை நகரத்தின் துறைமுகங்களாக அப்பிரதேசத்தின் வடக்கேயுள்ள யம்புகோவளம் மற்றும் காயாத்துறை, மேற்கேயுள்ள நாவாந்துறை, தெற்கிலிருக்கும் யாழ்ப்பாணக் கோட்டைத்துறை ஆகிய நான்கும் செயல்பட்டன. கந்தரோடை அகழ்வுகளிலும், யாழ்ப்பாணக் கோட்டை அகழ்வுகளிலும் கண்டெடுத்த கி.மு. 500ஆம் ஆண்டுக்காலம் முதலாக ஐரோப்பியர் காலம் வரையான வெளிநாட்டுப் பொருட்கள், வெகுநீண்டகால வெளிநாட்டு வர்த்தக நடவடிக்கைகளின் சான்றுகளாக அமைகின்றன.

கந்தரோடையூடாக வெள்ளம் பாயும் வழக்கை ஆறு.

படகுத்துறைகள்

மேலே கூறப்பட்ட பெருந்துறைகளைத் தவிர யாழ்ப்பாணத் தீபகற்பத்தின் நான்கு பக்கங்களிலும் சிறிய தோணித்துறைகள் (Jetty Ports) காணப்படுகின்றன. இத்துறைகள் உள்நாட்டு, வெளிநாட்டு வர்த்தகப் பொருட்களை ஏற்றி, இறக்கும் போக்குவரத்து நடுவங்களாகவும், மீன்பிடித்தொழிலின் மையங்களாகவும் செயற்பட்டு வந்திருக்கின்றன. இம்மையங்கள் கீழே காணப்படும் படத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன.

யாழ்ப்பாணத்தின் படகுத் துறைகளும் மீன்பிடி மையங்களும்:

1. மாவலித்துறை, 2. நயினாதீவுத்துறை,
3. குறிகாட்டுவான், 4. கழுதைப்பிட்டி,
5. அனலைதீவு, 6. எழுவைதீவு, 7. காரைநகர்,
8. ஊர்காவர்துறை, 9. வேலணை,
10. அராலி, 11. நாவாந்துறை, 12. பண்ணைத்துறை,
13. குருநகர், 14. கொழும்புத்துறை,
15. மாதகல்துறை, 16. காங்கேசன்துறை, 17. மயிலிட்டி,
18. வல்வெட்டித்துறை,
19. பருத்தித்துறை, 20. தானையடி. (நன்றி: பொ. இரகுபதி)

இத்துறைகளிலிருந்து செல்லும் தோணிகளும், சிறு கப்பல்களும் உள்நாட்டிலேயே செய்யப்படுகின்றன. ஆணைக்கோட்டை, வல்வெட்டித்துறை ஆகிய இடங்களில் பெருங்கடலில் பயணிக்கக்கூடிய பெரிய தோணிகளைச் செய்யக்கூடிய வல்லுநர்கள் இருந்தார்கள்; இருக்கிறார்கள். வல்வெட்டித்துறையில் செய்யப்பட்ட பெரிய பாய்க்கப்பல்கள் பண்டைய பெருங்கடல் வணிகக் கப்பல்களாக உபயோகப்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன.

கட்டுமரங்கள் பெரும்பாலும் எல்லா மீன்பிடி மையங்களிலும் செய்யப்படுகின்றன. துளையிட்டு மர ஆப்புக்களால் இணைக்கப்பட்ட மரக்கட்டைகள், மேலும் கயிறுகளால் இறுக்கமாகக் கட்டப்பட்டு கரையோரக் கடல்களில் மீன்பிடிக்க உபயோகப்படுத்தப்படுகின்றன. யாழ்ப்பாணக் கரைகள் முழுவதிலும் கோடை காலங்களில் ஆயிரக்கணக்கான கட்டுமரங்களைக் காணலாம். மக்கள் குடியேற்ற ஆரம்ப காலங்களிலிருந்து பாரம்பரியமாக கட்டுமரங்கள் இன்றுவரை உபயோகத்தில் இருந்து வருகின்றன.

ஆணைக்கோட்டையில் இக்காலத் தச்சர்களால் செய்யப்படும் நீண்ட தோணி.

5. தொடர்ப்புப் பாதைகளும் உள்நாட்டு வர்த்தகமும் கடற்பாதைகள்

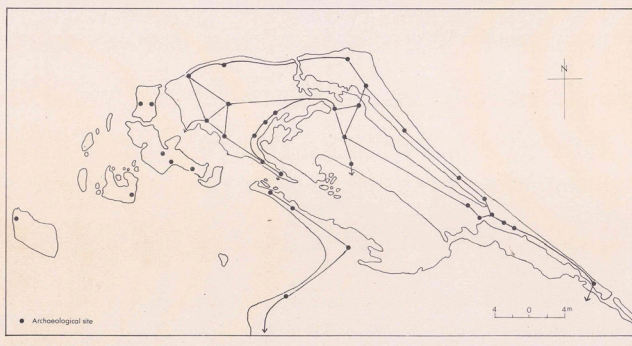
யாழ்ப்பாணத் தீபகற்பத்தின் நிலப்பரப்பு வரைபடத்தையும், ஆதியில் மக்களின் குடியிருப்புகள் அமைந்த பகுதிகளையும் கவனித்தீர்களேயானால் உள்நாட்டுத் தொடர்புகளுக்கு கடற்கரையோரமான பயணம் உகந்தது என்பதை உணர்வீர்கள். யாழ்ப்பாணப் பரவைக்கடலின் (கடலேரி) அமைதியான ஆழங்குறைந்த நீர் தீபகற்பத்தின் கரையோரக் கிராமங்களுக்கும் மேற்கேயிருந்த சிறுதீவுகளுக்கும்மிடையே சுமுகமான குறுக்குவெட்டுப் பாதைகளைக் கொடுத்திருந்தது. ஆரம்பகால பரவைக்கடல் போக்குவரத்துப் பற்றிய ஆய்வுகள் அக்காலத்திலிருந்த கீழ்க்காணும் நிலமைகளைக் காட்டுகின்றன.

1. யாழ்ப்பாணப் பரவைக்கடல் இரு வடக்குத்திசை நுழைவாயில்களைக் கொண்டிருக்கிறது. ஒன்று

காரைநகருக்கும் தலைநிலக் கரையிலுள்ள பொன்னாலைக்கும் இடையேயுள்ள கடற்பாதை. மற்றது காரைநகருக்கும் ஊர்காவந்துறைக்கும் இடையிலுள்ள கடற்பாதை. முதலில் கூறிய நுழைவாயில் இக்காலத்தில் ஒரு கடற்பாலப் பாதையால் மூடப்பட்டிருக்கிறது. ஆதி நாட்களில் யம்புகோவளத் துறையிலிருந்து கந்தரோடைக்கு வரும் கடல்வழிப்பாதை இந்த வாயில் வழியாகவே வந்திருக்கும்.

2. காரைநகருக்கும் ஊர்காவந்துறைக்கும் இடையே உள்ள கடல்வழி சமீபகாலம் வரை பாவனையிலிருந்து வந்தது. இதன் மூலோபாய முக்கியத்துவம் காரணமாக இக்காலத்தில் இலங்கை கடற்படை இங்கே நிலைகொண்டுள்ளது. மேற்கூறப்பட்டுள்ள இரண்டு கடல்வாயில்களும் வரலாற்றிற்கு முற்பட்ட காலங்களிலிருந்தே பெருங்கற் பண்பாட்டு அம்சங்கள் இங்கே வருவதற்கேற்ற நுழைவாயில்களாக இருந்திருக்கின்றன. காரைநகரில் காணப்பட்ட பெருங்கற் கலாசாரச் சின்னங்கள் கடல்வழியாக இந்த வழியிலேயே வந்தடைந்திருக்கும். ஆணைக்கோட்டையில் காணப்பட்ட பெருங்கற்காலச் சின்னங்கள் இக் கடல்வழியாக வந்தே நாவாந்துறை வழியாக ஆணைக்கோட்டையை அடைந்திருக்கும்.
3. நாவாந்துறை என்றால் நாவாய்கள் வந்து நங்கூரமிட்டுத் தங்கும் துறை என்று அர்த்தம். ஆணைக்கோட்டைக்கு அருகாமையிலிருக்கும் இத்துறைமுகம் பெருங்கற்காலத்திலிருந்து இயங்கி வந்து யாழ்ப்பாண அரசர் காலத்தில் அவர்களது முக்கியமானதொரு துறைமுகமாகப் பணியாற்றியிருக்கிறது.
4. இன்று யாழ்ப்பாணக் கோட்டையிருக்கும் இடம் முற்காலத்தில் பெரியதொரு துறைமுகமாக இருந்திருப்பது அகழ்வாய்வுகளில் தெரியவந்திருக்கிறது. இத்துறையே ஆதியில் 'பண்ணைத்துறை' என்ற பெயரைக் கொண்டிருக்கலாம். யாழ்ப்பாணத்தைப் போர்த்துக்கேயர் கைப்பற்றி, துறைமுகம் இருந்த இடத்தில் கோட்டையைக் கட்டிய பின்னர் இதற்கு வடக்கேயிருந்த சிறிய துறைமுகத்திற்கு பண்ணைத்துறை என்ற பெயர் கொடுக்கப்பட்டிருக்கலாம். இதைத் தவிர கொழும்புத்துறையும் பண்டைய துறைமுகமாகும். பெருங்கடல்வழியாக வரும் கப்பல்கள் யாழ்ப்பாணப் பரவைக்கடல் வழியாக நாவாந்துறை, பண்ணைத்துறை, கொழும்புத்துறை மூன்றுடனும் தொடர்பு கொண்டிருந்தன (Ragupathy 1987: 154).

உள்நாட்டு நீலப்பாதைகள்

ஆதிகால யாழ்ப்பாண மையங்களைத் தொடுக்கும் தொலைத்தொடர்பு வலைப்பின்னல். இவ்வண்டிப்பாதைகள் வழியாகவே மக்களின் பிரயாணமும், உள்நாட்டு வர்த்தகமும் நடைபெற்றன. நன்றி: பொ. இரகுபதி.

இரட்டை எருது பூட்டிய மாட்டு வண்டிகள் மக்கள் பிரயாணம் செய்யவும், பொருட்களை ஏற்றிச் செல்வவும் உபயோகிக்கப்பட்டன.

யாழ்ப்பாணத்தின் வறண்ட நிலங்கள் தரவைப் புந்தரைகளாகவே உள்ளன. இவற்றின் மேலாக மாட்டு வண்டிகள் போவதும், பாதசாரிகள் நடந்து செல்வதும் இலகுவாகவே நடைபெற்றன. நாளடைவில் வண்டிப்பாதைகளில் புற்கள் அழிந்து மண்பாதைகளாக மாறின. மழைக்காலங்களில் இப்பாதைகள் சதுப்பு நிலங்களாக மாறியதைக் கண்ட மக்கள், கிணறு வெட்டும் போது அகற்றப்படும் மக்கிக் கற்களை இப்பாதைகளில் போட்டனர். மக்கிக் கற்களும் சுண்ணாம்புக் கற்களும் கொண்ட இக்கலவை மண்ணில் இறுகிப் பதிந்து காலப்போக்கில் கற்பாதைகளாக அமைந்தன.

யாழ்ப்பாணத் தீபகற்பம் அருகிலிருக்கும் சிறுதிவுகளைத் தவிர்த்து பாரம்பரியமாக நான்கு நிர்வாக மாவட்டங்களைக் கொண்டது. அவையாவன

வலிகாமம், வடமராட்சி, தென்மராட்சி, பச்சிலைப்பள்ளி ஆகும். ஆதியில் இப்பிரிவுகள் இருந்தனவோ தெரியாது; ஆனால் இப்பகுதிகளைத் தொடுக்கும் வண்டிப்பாதைகளின் ஆதிச்சுவடுகள் இன்றுவரை புற்களினின்று இறுகிய மண்பாதைகளாகக் காணப்படுகின்றன.

மத்தியகாலத்திலிருந்த (Medieval Period) மையங்களின் இருப்பிடங்களும், அவற்றினூடே காணப்படும் ஆதிகால வண்டித்தடங்களும் நமக்குச் சில துப்புக்களைத் தருகின்றன. நல்லூர், இருபாலை, கோப்பாய், மந்துவில் ஆகிய மையங்களின் இருப்பிடம் அவைகளை இணைத்த ஒரு நெடுஞ்சாலை வலிகாமத்தையும் வடமராட்சியையும் உட்பாற்றுக் கரையிலிருந்த மந்துவில் வழியாக இணைத்ததைக் காட்டுகிறது. இதுபோன்று வடமராட்சியிலிருந்து தென்மராட்சிக்குச் சென்ற பாதை வரணி, மந்துவில், வேரக்காடு, கச்சாய் வழியாகச் சென்றிருப்பதாகத் தெரிகிறது (Ragupathy, P. 1987: 156). இவ்வண்டிப்பாதைகளின் தடயங்கள் பெருங்கற்காலக் காலத்திலிருந்தே ஒரு தொடர்பு வலைப்பின்னல் இருந்ததை எடுத்துக்காட்டுகின்றன. சமீபகாலம்வரை நெல் மூட்டைகள், விறகுக் கட்டைகள், தென்னோலைகள் ஏற்றிய இரட்டை மாட்டு வண்டிகள் இப்புராதன பாதைகளால் மட்டுமன்றி யாழ்ப்பாண வீதிகளாலும், ஒழுங்குகளாலும் செல்வதைக் கண்டிருக்கிறோம். யாழ்ப்பாணத்தில் மட்டும் இருபதாயிரம் காளை மாடுகள் வரை இருந்ததாகக் கூறப்படுகிறது.

பண்டைய வண்டிப்பாதைகளை தொல்லியல் மேலாய்வுகளில் இனங்காண்பதற்கு இப்பாதையோரங்களில் இடிந்து கிடக்கும் மடங்களும் உதவி செய்கின்றன. இத்தங்குமடங்கள் பாதசாரிகளுக்கும், வணிக வண்டிகளுக்கும் ஓய்விடங்களாக விளங்கின. இந்த வழியோர விடுதிகள் ஐந்து அம்சங்களைக் கொண்டிருந்தன.

1. பயணிகள் தங்கி ஓய்வெடுக்கும் எளிய கட்டமைப்புகள்.
2. சுத்தமான குடிநீர் வழங்கும் ஒரு கிணறு.
3. யாழ்ப்பாண சுண்ணாம்புக்கல்லில் குடைந்த ஒரு நீர்த்தொட்டி — கால்நடைகள் நீரருந்துவதற்காக.
4. ஆவுரஞ்சிக் கல் — நிலத்தில் நடட்ட சிவலிங்கம் போன்ற பெரிய கல் — மாடுகள் தங்கள் உடலைத் தேய்த்துக் கொள்வதற்காக.
5. சுமைதாங்கிக்கல் — கால்நடைப் பிரயாணிகள் தலையில் சுமந்து வரும் எடையை இறக்கி வைப்பதற்காக (Ragupathy, P. 1987: 156).

6. பெருங்கடல் வர்த்தகம்

பகுதி - 3

கந்தரோடையினதும் அதன் துணை ஊர்களிலும் வாழ்ந்த மக்களின் வாழ்வாதாரங்களுக்கு விவசாயம், மந்தை வளர்ப்பு, பரவைக்கடல் மீன்பிடிப்பு ஆகிய நடவடிக்கைகள் உதவி செய்த போதிலும், கந்தரோடையின் நகரமயமாக்கத்திற்கும், நாட்டின் நாகரிக வளர்ச்சிக்கும் முக்கிய உந்துதலாக இருந்தது அதன் துறைமுகங்கள் வழியாக மேற்கொண்ட வெளிநாட்டு வணிகச் செயற்பாடுகளே ஆகும். இந்து மாகடலின் வர்த்தகப் பாதையில் யாழ்ப்பாணத்தின் புவியியல் அமைவிடம் அமைந்திருந்ததனால் கிரேக்க உரோம, பாரசீசு, அரேபிய, சீன, இந்திய கடல்வழி வர்த்தகத்தில் யாழ்ப்பாணத் துறைமுகங்கள் முக்கிய பங்காளிகளாக இருந்தன. அக்காலத்தில் நாகநாட்டின் சமூகபொருளாதாரப் பெருவளர்ச்சியும், மேம்பாட்டு நிலையும் வர்த்தக நடவடிக்கைகளிலே தங்கியிருந்தன.

யாழ்ப்பாணம் ஒரு சிறிய தீபகற்பமாக இருந்த போதிலும், இந்து மாகடலில் அமைந்த அதன் கேந்திர மையம் அதன் துறைமுகங்களுக்கு அதன் அளவை விடப் பாரிய முக்கியத்துவம் அளித்திருந்தது. இந்து மாகடலின் காற்று வீச்சு மேற்கிலிருந்து வரும் பாய்க்கப்பல்கள் இந்தியாவின் அல்லது இலங்கையின் மேற்குக் கரையில் தங்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தத்தைக் கொடுத்திருந்தது. இவை அக்கலன்களின் தங்குதுறைகளாகவோ அல்லது பிரயாணத்தின் இறுதி மையங்களாகவோ இருந்திருக்கும். இந்தியாவின் வடகரைத் துறைகள் கடற் கொள்ளைக்காரர்களின் ஆக்கிரமிப்புகளுக்கு உட்பட்டிருந்தபடியினால், மன்னார்க்குடா வழியாக வரும் கப்பல்களுக்கு இலங்கையின் மேற்குக் கடல் துறைகள் பாதுகாப்பான புகலிடங்களாக இருந்தன. மாந்தைத் துறை, பண்டைய யாழ்ப்பாணப் பண்ணைத்துறை, பூநகரித்துறை, யம்புகோளம், காயாத்துறை ஆகிய துறைகள் இந்த வர்த்தகத்தில் ஈடுபட்டிருந்தன.

கந்தரோடை அகழ்வுகளில் கி.மு. 500ஆம் ஆண்டிற்குரிய அச்சுக்குத்திய வெள்ளியிலான வட இந்திய நாணயங்கள் கண்டெடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. கி.மு. 500ஆம் ஆண்டிற்குரிய அம்போரா மதுச்சாடிகள் யாழ்ப்பாணத் துறையிலும், கி.மு. 300ஆம் ஆண்டு முதல் கி.பி. 100ஆம் ஆண்டு வரையிலான 'ரெளலெற்றெட்' மட்பாண்டங்களும், கி.மு. 200ஆம் ஆண்டு முதல் கி.பி. 450ஆம் ஆண்டு வரையிலான பெருந்தொகையான உரோம நாணயங்களும் கந்தரோடை அகழ்வுகளிலும் கிடைத்திருக்கின்றன.

இக்காலத்தில் யம்புகோளத் துறை கடலில் அமிழ்ந்துவிட்டபடியினால் கடலடித் தொல்லியல் ஆய்வுகள் ஏதும் மேற்கொள்ள முடியவில்லை. ஆனால் 2011-12, 2017ஆம் ஆண்டுகளில் மேற்கொள்ளப்பட்ட

யாழ்ப்பாணக் கோட்டை அகழ்வுகள், முன்னர் அவ்விடத்திலிருந்த யாழ்ப்பாணப் பண்ணைத்துறையில் நிலத்தின் கீழ் பொதிந்திருந்த பொக்கிஷங்களை வெளிக்கொணர்ந்திருக்கின்றன. அக்காலத்தைய சில கண்டுபிடிப்புகளைச் சுருக்கமாகக் கூறின் -

1. பெருங்கற் பண்பாட்டுக் கலன்கள்: கறுப்புசிவப்பு மட்பாண்டங்கள் - கி.மு. 1000 முதல் கி.பி. 100 வரை.
 2. வட இந்திய வர்த்தகம்: வட இந்திய மெருகூட்டப்பட்ட கறுப்புநிற மட்கலன்கள் - கி.மு. 500 - கி.பி.200.
 3. தமிழக வர்த்தகம்: பல்வகைப் பொருட்கள்
 4. உரோம வர்த்தகம்: ரெளலெற்றெட் மட்பாண்டம் - கி.மு. 300 - கி.பி. 100
- உரோம நாணயங்கள்: கி.மு. 100 - கி.பி. 450.

சிவப்பு மெருகூட்ட அறிற்றைன் கலன்: கி.மு.100 - கி.பி.100.

உரோம நாணயங்கள் - யாழ்ப்பாண அகழ்வு.

5. தெற்கு ஆசிய வர்த்தகம்: சலானிய இஸ்லாமிய மட்பாண்டம் - கி.பி. 800 - 900.
6. அரேபிய வர்த்தகம்: தகர மெருகூட்டப்பட்ட மட்பாண்டம் - கி.பி. 800 - 1000.

அரேபிய நாணயங்கள் - யாழ்ப்பாண அகழ்வு.

7. சீன வர்த்தகம்: யூல் பச்சை மட்பாண்டம் - கி.பி. 800 - 900
- டியூசன் கல் பாண்டம் - கி.பி. 700 - 1100
மிங் கால பிங்கான் - கி.பி. 1300 - 1600

சீன நாணயங்கள் -
யாழ்ப்பாண அகழ்வு
(நாணயப் படங்கள் -
நன்றி: ப.
புஷ்பரட்ணம்)

இலங்கையின் வடபகுதியில் கிடைத்த நாணயங்களில் உரோம நாணயங்கள் முக்கியமானவை. இவை கி.மு. முதலாம் நூற்றாண்டு தொடக்கம் கி.பி. ஐந்தாம் நூற்றாண்டு வரையான காலத்திற்குரியவை. இக்காலத்தில் உரோமப் பேரரசு கீழைத்தேய நாடுகளுடன் நெருக்கமான வர்த்தகத் தொடர்பினை மேற்கொண்டிருந்தது. இவை பற்றிய குறிப்புகள் சங்க இலக்கியங்களிலும், கிரேக்க - உரோமரது நூல்களிலும் காணப்படுவதோடு, உரோமரின் மட்பாண்டங்களும் மதுச்சாடிகளும் இந்தியா, இலங்கை ஆகிய பகுதிகளில் கிடைத்துமுள்ளன (சிற்றம்பலம், சி.க., 1993: 500).

உரோம நாணயங்கள் பொன், வெள்ளி, செம்பு முதலிய உலோகங்களால் ஆனவை. இத்தகைய நாணயங்கள் கந்தரோடை, வல்லிபுரம், மண்ணித்தலை, வெட்டுக்காடு, திருக்கேதீஸ்வரம் ஆகிய இடங்களில் கண்டெடுக்கப்பட்டுள்ளன. இந்த நாணயங்களில் பொதுவாக முன்பக்கத்தில் கிரீடம் அணிந்த மன்னனின் தலையும், தலையைச் சுற்றிவரப் புள்ளிகளும் உள்ளன. நாணயத்தின் பின்பக்கத்தில் ஒன்று, இரண்டு அல்லது மூன்று போர் வீரர்கள் அல்லது சிலுவை முதலிய உருவங்கள் உள்ளன. இந்த நாணயங்களில் பெரும்பாலானவை கி.பி. மூன்றாம், நான்காம், ஐந்தாம் நூற்றாண்டுகளுக்கு உரியவை. காரணம், இக்காலப்பகுதியில் உரோம வணிகர்கள் நேரடியாக இலங்கையின் துறைமுகங்களுக்கு வந்து வர்த்தக நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டிருந்தார்கள் (சிற்றம்பலம், 1993: 501).

7. கட்டடக் கலையும் சிற்பங்களும்

ஆனைக்கோட்டை - நவாலி எல்லைப் பகுதியில் வெளிக்கொணரப்பட்ட பண்டைக்காலக் கட்டடம். இது பொழியப்பட்டு நீள்சதுரமாக வெட்டப்பட்ட

சுண்ணாம்புக் கற்களினால் அடித்தளமும், சுவர்களும் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அக்காலத்தைய அரசு, அல்லது வேளிர் வகுப்பு மக்களின் கட்டடங்கள் இவ்வாறான கட்டட அமைப்பைக் கொண்டிருக்கலாம். Image Source: Dr. P. Ragupathy.

கந்தரோடையில் காணப்படும் தனித்துவமான உள்நாட்டு அம்சம் பவளக் கற்களையும் சுண்ணாம்புக் கற்களையும் கொண்டு செதுக்கப்பட்ட கட்டடக்கலையும் சிற்பக்கலையுமாகும். இக்கற்களே அக்கால யாழ்ப்பாணத்தில் காணப்பட்ட முக்கிய கட்டடப் பொருட்களாகும். இக்கற்களை உபயோகித்த கட்டட - சிற்பக் கலையானது யாழ்ப்பாணப் பௌத்தக் கட்டடங்களை அமைப்பதில் ஆரம்பித்து, பண்டைய கட்டடங்களையும் சிற்பங்களையும் உருவாக்கி, சமீப காலங்களில் அவற்றை சீமெந்தில் மாற்றியமைக்கும் வரை பயன்பாட்டில் இருந்திருக்கிறது. இக்கற்களை சிறப்பாக வெட்டி, பொழிந்து, உருவாக்கும் தொழில்நுட்பத்தில் யாழ்ப்பாணக் கல் தச்சர்கள் தேர்ச்சி பெற்றிருந்தார்கள். யாழ்ப்பாணப் பௌத்தத்தில் காணப்படும் இந்தக் கட்டடப் பொருட்களும், அவற்றைப் பயன்படுத்தும் தொழில்நுட்பமும் இலங்கையின் பெருநிலப்பரப்பில் காணப்படும் பௌத்த ஸ்தூபங்களிலிருந்து வேறுபட்டுக் காணப்படுகின்றன. இப் பவளக்கல் - சுண்ணாம்புக்கல் தொழில்நுட்பப் பயன்பாடு இலங்கையில் யாழ்ப்பாணத்திற்கு வெளியே நடைபெற்றதாகத் தெரியவில்லை.

யாழ்ப்பாணப் பௌத்தச் சிற்பங்களும் பண்டைய கட்டடங்களும் யாழ்ப்பாண மண்ணின் கீழே காணப்படும் 'மையோசீன்' காலத்து சுண்ணாம்புக் கற்களிலிருந்து உருவாக்கப்பட்டிருக்கின்றன. நிலத்தின் மேலிருக்கும் மண் படையை நீக்கினால் சுண்ணாம்புக்கற் படை வெளிவருகிறது. சில இடங்களில் மேல் மண்தரை மழையினால் கழுவப்பட்டு சுண்ணாம்புக்கல் அடுக்கு மேலே தெரிவதும் உண்டு.

ஆனைக்கோட்டையில் மேற்கொண்ட தொல்லியல் மேலாய்வுகளில், ஆனைக்கோட்டை - நவாலி எல்லைப் பகுதியில் தரவைப் பற்றைகளால் மூடப்பட்டிருந்த ஒரு பண்டைய கட்டடத்தை கலாநிதி இரகுபதி வெளிப்படுத்தினார். இக்கட்டடத்தின் அடித்தளம் சுண்ணாம்புக் கற்களால் ஆனது. இக்கற்கள் நீள்சதுரமாக வெட்டப்பட்டு, பொழியப்பட்டு, ஒன்றுடன் ஒன்று பொருந்தும் வகையில் செதுக்கிப் பொருத்தப்பட்டிருக்கின்றன. பக்கச் சுவர்களும் இவ்வகையான பெரிய சுண்ணாம்புக்

கற்களை அடுக்கி அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இக்கட்டட நிலத்தின் அடிப்பகுதியில் ஒரு வட்டவடிவான குழி காணப்படுகிறது.

தமிழகத்தில், கொடுமணலில் பேராசிரியர் கா. ராஜன் மேற்கொண்ட அகழ்வுகளில், கடினமான நிலத்தளங்களில் காணப்படும் வட்டவடிவான குழிகளில் இரும்புக் கனிமத்திலிருந்து இரும்பை உருக்கியெடுக்கும் உலைக்களங்கள் இருந்ததைக் காட்டியிருக்கிறார். இக்கிடங்கு இப்படியான ஓர் உலைக்களம் இருந்த இடமாக இருக்கலாம்; அல்லது ஒரு சாதாரண சேமிப்புக் கிடங்காகக்கூட இருந்திருக்கலாம். இக்கட்டடத்தின் மேற்பகுதி எவ்வாறு அமைந்திருந்திருக்கும் என்பதை நாம் கற்பனை செய்துதான் பார்க்க முடியும். பெருங்கற்களையே இத்தனை செவ்வனே அறுத்துப் பதிப்பவர்கள், பக்க மரங்களை நட்டு, கூரைகளை நீண்ட மரக்கட்டுமானக் கட்டைகளையும் சிலாகைகளையும் கொண்டு அமைத்து, மேலே குளையில் சுட்ட களிமண் பலகை ஓடுகளைக் கொண்டு வேய்ந்திருப்பார்கள். அக்காலத்தைய சாதாரண மண் குடிசைகளினிடையே காணப்பட்ட இப்படியான வதிவிடங்கள் அக்காலத்தைய அரச அல்லது வேளிர் வகுப்பு மக்களின் கட்டடங்களாக இருக்கக்கூடும்.

கந்தரோடையின் பௌத்த ஸ்தூபங்களின் அடித்தளங்கள் பவளக் கற்களால் ஆனவை. செவ்வனே அறுக்கப்பட்டு செதுக்கப்பட்ட பவளக்கற்கள் வட்டவடிவாக நான்கு வரிசைகளில் அடுக்கப்பட்டிருப்பதாக கலாநிதி கொடகும்புர தனது அறிக்கையில் குறிப்பிடுகிறார் (Godakumbura, C.E., 1968). பவளக்கற்கள் கடலின் அடியில் உயிருள்ள வெண்ணிறப் பவளக்கொடிகளாக வளருகின்றன. இவை மூன்றுநான்கு அடி உயரமும், ஆறுஎட்டு அடி நீளமும் கொண்டவையாக வளருகின்றன. இவற்றைக் கடலிலிருந்து பெயர்த்தெடுத்து, ஈரமாக இருக்கும் போது அல்லது நீரில் ஊறவைத்து மென்மையாக்கிய பின்னரே தேவையான உருவங்களில் அறுக்கவோ செதுக்கவோ முடியும். இக்கற்கள் காய்ந்துவிட்டால் அவற்றை வெட்டும் போது சிறு துண்டுகளாகப் பிளவுபடும். பவளக்கல் தொழில்நுட்பம் இக்காலத்தில் யாழ்ப்பாணத்தில் மறக்கப்பட்டுவிட்டது.

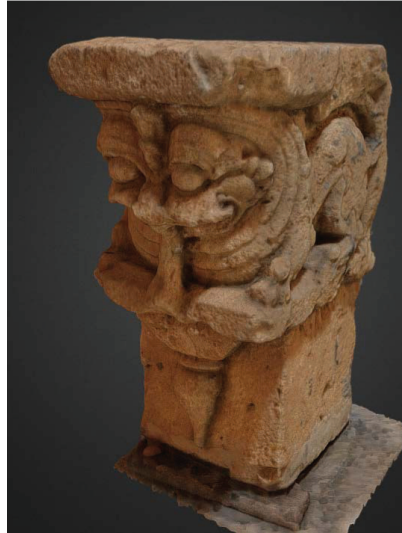
கந்தரோடை அகழ்வுகளில் கண்டெடுக்கப்பட்ட கடினமான மண்ணிறக் கல்லில் செதுக்கப்பட்ட ஒரு சிற்பம் யாழ்ப்பாண அருங்காட்சியகத்தில் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது போல் பீரிஸினால் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட தோ அல்லது கலாநிதி கொடகும்புரவினால் கண்டெடுக்கப்பட்டதோ தெரியவில்லை. சிலைக்குப் பக்கத்தில் எந்த விவரமும் குறிக்கப்பட்டிருக்கவில்லை. அது ஒரு தூணின் உச்சியில்

கூரையைத் தாங்கும் விட்ட மரத்தின் கீழ்முனையில் பொருத்தப்பட்டிருந்த தூண்தாங்குக் கல்லாக இருக்கலாம். மேலே செதுக்கப்பட்ட கல் மேசையின் கீழே கலைவடிவான ஒரு சிங்க முகம் செதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. முகத்தைச் சுற்றியுள்ள அகலமான விளிம்புக்கல் செதுக்கில் இரண்டு இணையான பள்ளக் கோடுகள் போடப்பட்டிருக்கின்றன. அதன் கீழே சதுரமான தூணின் பகுதி காணப்படுகிறது.

1919இல் போல் பீரிஸ் கண்டெடுத்த லக்ஷ்மி நாணயங்கள் உலோகங்களினால் சுட்ட களிமண் அச்சுகளில் உருக்கி வார்த்தெடுக்கப்பட்ட நாணயங்களாகும். ஆனால் ஸ்டீயடைட் கல்லில் செதுக்கப்பட்ட ஒரு பெண்ணின் உருவம் ஒரு லக்ஷ்மி பட்டயமாக இனங்காணப்பட்டுள்ளது. உடுப்பு எதுவுமின்றி, இரு கைகளிலும் ஆயுதம் போன்ற இரு தண்டங்களைப் பிடித்தவாறு இந்த உருவம் செதுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

2023ஆம் ஆண்டில் ஜெர்மன் நாட்டைச் சேர்ந்த அரச தொல்லியல் நிறுவனமும் (German Archaeological Institute KAAK - Bonn), ஸ்ரீலங்கா தொல்லியல் துறையும் இணைந்து கந்தரோடையில் ஒரு தொல்லியல் அகழ்வாய்வை நிகழ்த்தின. அந்த அகழ்வில் கண்டெடுக்கப்பட்ட சில பொருட்கள் கொழும்பிலுள்ள ஜேர்மன் தூதரகத்தினால் வெளியிடப்பட்டன. அவற்றில் கற்களில் செதுக்கிய இரு சிறு உருவங்கள் கவனிக்கத்தக்கவை.

மண்ணிறக் கல்லில் (ஸ்டீயடைட் கல் போலத் தெரிகிறது) மிக நுணுக்கமாகச் செதுக்கப்பட்ட லக்ஷ்மி உருவம் சிறந்த வேலைப்பாடுகளுடன் காணப்படுகிறது. மற்றொரு பச்சைநிறக் கல்லில் மூன்று தலைகள் கொண்ட நாகம் போன்ற ஓர் உருவம் செதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது தெளிவாக இல்லை (கீழே காணப்படும் படத்தைப் பார்க்கவும்).

கந்தரோடை தூண்தாங்கு கல் சிற்பம் - யாழ்ப்பாண அருங்காட்சியகம்

கல்லில் செதுக்கிய லக்ஷ்மி.
Courtesy: Paul Pieris.

கந்தரோடை
அகழ்வுகளில் கண்ட
கற்களில் செதுக்கிய
உருவங்கள்.

1. லக்ஷ்மி உருவம், 2. மூன்று தலைகள் கொண்ட நாக
உருவம். Courtesy: German Archaeological Institute, Kantarodai
Excavations 2023.

8. கைவினைத் தொழில்நுட்பம்

இலங்கையில் வாழ்ந்த சமூகங்கள் தொழிலை முதற்காரணமாகக் கொண்ட சமூகப் பிரிவுகளாக இருந்ததை கி.மு. இரண்டாம் நூற்றாண்டு முதலான பிராமிக் கல்வெட்டுகள் எடுத்துரைக்கின்றன. இச்சமூகங்கள் மணிகர (மணிவேலைக் கலைஞர்), தலதர (பொற்கொல்லர்), கபகர (இரும்பு வேலை செய்வோர்), தபகர (செம்பு வேலை செய்வோர்), தலதர அல்லது கூபகர (கிணறு வெட்டுவோர்), தடவய (நெசவாளர்), வணிஜ (வணிகர்), கமிக (கமக்காரர்) எனப் பிராகிருத மொழிக் கல்வெட்டுகளில் குறிப்பிடப்படுகின்றன. கைத்தொழிலாளர்களிடையே ஆரம்பகால குடியேற்றங்களில் அதிகமாக வாழ்ந்தவர்கள் பாணை வணையும் குயவர்கள்தாம். கந்தரோடையில் கண்ட தொல்பொருட்களில் மிக ஆதியான திகதியைத் தருவது குயவர்கள் சில்லில் வணைந்து சூளையில் சுடவைத்த கறுப்புசிவப்பு மட்பாண்டங்களாகும். இதன் ஆரம்ப திகதி கி.மு. 1350ஆம் ஆண்டைக் காட்டியிருக்கிறது. இதன் தொடராக சட்டிகள், வட்டில்கள், கிண்ணங்கள் என்பன காணக்கிடக்கின்றன.

யாழ்ப்பாணத்தில் ஆதிகாலத்திலிருந்தே மக்கள் கைத்தொழில்நுட்பத்தில் பணையின் ஓலைகளிலிருந்தும், நார்களிலிருந்தும், மட்டைகளிலிருந்தும் பலவகையான பொருட்கள் செய்வதில் சிறப்படைந்திருந்தனர். பாய்கள், பெட்டிகள், கடகங்கள், சுளகுகள், நீற்றுப் பெட்டிகள், கைவிசிறிகள், வயலுக்கு நீர் இறைக்கும் பெரிய பட்டைகள் எனப் பல தரப்பட்ட பனைமரப் பொருட்கள் பல நூற்றாண்டுகளாக மக்களின் பாவனைப் பொருட்களாக இருந்து வந்திருக்கின்றன.

மணிக்கற்கள் தொழில்

வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதியான பொருட்களின் மூலமே செல்வம் பெருகியது. உரோமாபுரியின் ஆதிக்கம் மத்தியதரை நாடுகளில் பரவியதன் விளைவாகத் தென்னிந்தியாவிற்கும் யவன உலகிற்கும் இடையிலான வாணிபத் தொடர்புகள் அதிகரித்தன. தென்னிந்தியாவிலும் இலங்கையிலும், வணிகப் பாதைகளிலும் நகரங்களிலும் பெருமளவில் கிடைத்துள்ள உரோம நாணயங்கள் இந்த வளர்ச்சிக்கான தெளிவான ஆதாரங்களாகும். உரோமப் பேரரசில் அடங்கிய தேசங்களில் நகரமயமாக்கமும் ஆடம்பர வாழ்க்கையும் வழமையாகின. உயர்குடிப் பெண்கள் ஆடம்பர வாழ்க்கையில் ஈடுபாடு கொண்டனர். நுண்ணிய அலங்கார வேலைப்பாடுகள் கொண்ட நுண்துகில்கள், வாசனைப் பொருட்கள், மணிமாலைகள் மற்றும் ஆபரணங்கள் முதலானவை பிரதான வியாபாரப் பொருட்களாகிவிட்டன. அவை பெரும்பாலும் தெற்காசியாவிலேயே கிடைத்தன. கல்மணிகள், கண்ணாடி மணிகள், பசைமணிகள் என்பனவும் இங்கிருந்து மத்தியதரை நாடுகளுக்கு வணிகர்களாற் கொண்டு செல்லப்பட்டன. இவ்வாறான சூழ்நிலையில் தமிழகத்திலும் இலங்கையிலும் மணிகளின் உற்பத்தி பெருகியது.

யாழ்ப்பாணத்தில் கந்தரோடை கல்மணிகளின் ஓர் உற்பத்தி நிலையமாகச் செயல்பட்டது. பல்வேறு தரங்களிலுள்ள பெறுமதிவாய்ந்த மூலக்கற்களைக் கொண்டு வந்து ஆபரணங்களுக்குரிய ஒளிபொருந்திய மணிக்கற்களாகச் செய்தல் ஒரு பிரதான தொழிலாக மாறியது. பல பட்டறைகளில் (தொழிற்சாலைகளில்) அவை செம்மைப்படுத்தப்பட்டன என்று கருதலாம். இவ்வாறு செம்மைப்படுத்தப்பட்ட மணிகளின் மூலப்பொருட்களாகப் பயன்படுத்திய கற்களின் ஒரு தொகுதி யாழ்ப்பாண அருங்காட்சியகத்தில் இன்றும் பேணப்படுகின்றது. 1966இல் கலாநிதி கொடகும்புர அகழ்வாய்வுகளை நடத்தியபோது ஒரு சிறு குழியில் மட்டுமிருந்து 22,000 மணிகள் கிடைத்தன. இவை இப்போதும் யாழ்ப்பாண அருங்காட்சியகத்தில் பேணிப் பாதுகாக்கப்பட்டு வருகின்றன. இந்த விலைமதிப்பற்ற கற்களுள் அகேற் (Agate), சூதுபவளம் (Carnelian), பச்சைக்கல் (Jade), மஞ்சள் மணிக்கல் (Jasper), மரகதம் (Beryl), நீலமணி (Sapphire), கார்னெற் மணிக்கல் (Garnet) என்பன காணப்படுகின்றன. இவற்றுள் சூதுபவளம், கார்னெற் போன்ற கற்களின் கனிமங்கள் பிற இடங்களிலிருந்து (இந்தியா) தருவிக்கப்பட்டு இங்கே செம்மையான மணிக்கற்களாக

உருவாக்கப்பட்டிருப்பதை பீரில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார் (Pieris, P.E., 1919: 65). கற்களின் தொகையையும் அவற்றின் பரந்த வகைவீச்சையும் பார்க்கும்போது, அக்காலத்தில் கந்தரோடையே இலங்கைத் தீவு

முழுவதிலும் மணிக்கற்கள் உற்பத்தியில் முன்னணியில் இருந்தது போலத் தோன்றுகிறது.

சங்குத் தொழில்

பண்டைய கந்தரோடையில் வருமானத்தைப் பொறுத்தவரையில் மணிக்கற்கள் தொழிலுக்கு அடுத்தபடியாக சங்கு வேலைப்பாடுகளைக் கூறலாம். சங்குகள் கடலோரங்களிலே, குறிப்பாக மன்னார் வளைகுடாவில் கிடைத்தன. அங்கிருந்தும் ஏராளமான சங்குகள் கந்தரோடைக்குக் கப்பல் மூலம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும். சங்கிலிருந்து வளையல்கள், காப்புகள், சங்கவளை, சங்கவடம், மோதிரங்கள் மற்றும் சிறு ஆபரணங்கள் செய்வது சங்குப்பி வினைஞர்களால் குடிசைத்தொழிலாக நீண்ட காலமாக யாழ்ப்பாணத்தில் நடைபெற்று வந்திருக்கிறது. மணிமேகலையில் வரும் ஒரு பாடலில் நாகநாட்டு அரசன் ஒருவனின் பெயர் வளைவாணன் எனவும், அவனது மகளின் பெயர் பீலிவளை என்றும் கூறப்படுகிறது. சங்கின் மகிமை எவ்வளவு தூரம் மக்களின் வாழ்வியலில் செல்வாக்குச் செலுத்தியிருக்கிறது என்பதை இதன் மூலம் அறியலாம். இலட்சக்கணக்கில் அறுக்கப்பட்ட சங்குகளின் துண்டுப் பகுதிகள் கந்தரோடையில் காணப்பட்டதாக போல் பீரிஸ் தனது தொல்லியல் அறிக்கையில் குறிப்பிடுகிறார். காலாகாலமாக சங்குத் துண்டுகளை வண்டிகளில் ஏற்றிச் சென்று சுண்ணாம்புச் சூளைகளில் அடுக்கிவைத்து நீராக்குவது வழக்கமாக இருந்தது. அவ்வாறான சுண்ணாம்புச் சூளைகள் புராதன காலத்தில் சுண்ணாகத்தில் இருந்தன (பத்மநாதன், 2024: 175).

கந்தரோடை அகழ்வுகளில் கண்டெடுத்த மணிகளால் ஆக்கப்பட்ட மாலைகள். நன்றி: ப. புஷ்பரட்ணம்.

9. உலோகத் தொழில்

ஆதி வரலாற்றுக் காலத்தின் தொடக்கத்திற்கு முன்பே யாழ்ப்பாணத்தில் உலோகப் பழக்கம்

பரவலாகிவிட்டது. இரும்பினாலான பலவகையான பொருட்கள் கந்தரோடை, ஆனைக்கோட்டை, சந்திராந்தை முதலான இடங்களில் கிடைத்துள்ளன. வெவ்வேறுவிதமான ஆணிகள், அம்புநுனிகள், கத்திகள், வாள்கள் என்பன இவற்றில் அடங்கும். ஆனைக்கோட்டையில் இரும்பினால் செய்யப்பட்ட சிறிய விளக்கொன்றும் கிடைத்துள்ளது. உலோகத் தொழில்களில் ஏற்பட்டிருந்த முன்னேற்றம் பற்றிய கூடுதல் விவரங்கள் கள ஆய்வுகளில் கிடைத்த பொருட்கள் மூலமாக வெளிவந்துள்ளன. பொன், வெள்ளி, செம்பு, பித்தளை ஆகிய உலோகங்களினால் செய்யப்பட்ட பலவகைப் பொருட்கள் கிடைத்துள்ளன. ஆதியில் இலங்கையின் மற்றைய இடங்களில் இவ்வளவு உலோகப் பொருட்கள் காணப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை.

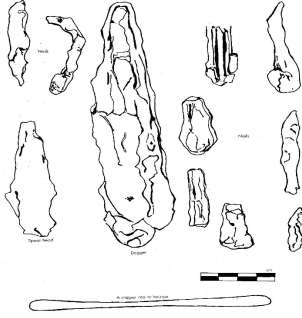
கந்தரோடை, ஆனைக்கோட்டை ஆகிய பகுதிகளில் கண்டெடுக்கப்பட்ட கி.மு. 500ஆம் ஆண்டு காலத்தை இரும்பு, செம்பு உலோகப் பொருட்களையும் செப்பு முத்திரைக் காசுகளையும் காணுமிடத்து, உலோகப் பொருட்களை உருவாக்கும் கொல்லர்கள் அக்காலத்தில் பணியாற்றியிருக்கிறார்கள் என்பதை அறிய முடிகிறது. செம்பு, வெண்கலம், பித்தளை முதலான உலோகங்களில் உருவாக்கப்பட்ட பல வகையான உபகரணங்கள் இற்றைக்கு 2500 ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே கந்தரோடையில் உற்பத்தி செய்யப்பட்டன.

ஈழ இரும்பு

யாழ்ப்பாணத்தில் பல இடங்களில் இயற்கையாக இரும்புத் தாதுகள் கண்டெடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. பெரும்பாலும் மண்ணின் மேற்பரப்பு அகழ்வுகளில் (Surface Mining) இரும்புக் கனிமங்கள் — இரும்பு ஓக்ஸைட் (Iron Oxide) வடிவங்களில் காணப்படுகின்றன. இரும்புக் கனிமத் திரள்கள் செம்மண் படர்ந்த புன்னாலைக்கட்டுவன், ஏழாலை, கட்டுவன் போன்ற வட யாழ்ப்பாணக் கிராமப் பகுதிகளில் அதிகம் காணப்படுகின்றன. அங்கிருந்தே இக்கனிமங்கள் நாடெங்குமுள்ள கொல்லர்களின் உலைக்களங்களுக்கு எடுத்துச் செல்லப்பட்டன.

இரும்பை உருக்க 1200 முதல் 1400 செல்சியஸ் வரையிலான வெப்பம் தேவைப்படுகிறது. உலைக்களங்களில் நிலக்கரியின் மேல் சுட்ட களிமண் மூசைகளில் (Crucible) இரும்புத் தாதுகளைப் போட்டுத் துருத்தி, ஊதுதுளை கொண்டு ஊதி, எரித்து உருக்குவார்கள். இரும்பு உருகித் திரவமாக வரும் போது அதை இன்னொரு மூசையிலிட்டு ஏற்ற அளவான கற்றாழைத் (Aloe Vera) தாழைகளோடு கலந்து மீண்டும் உருக்குவார்கள். அவ்வாறு உருக்கும் போது தாழையிலுள்ள கரிமம் இரும்போடு கலந்து கடினமான எஃகு இரும்பு உருவாகும். இத்தயாரிப்பு முறையில்

தயாரிக்கப்பட்ட இரும்பு 'ஈழ இரும்பு' எனப்பட்டது. முற்காலத்தில் கொல்லர்களால் யாழ்ப்பாணக் கிராமங்களில் இது ஒரு குடிசைத்தொழிலாக நீண்டகாலம் நடைபெற்றது. விவசாயத்திற்குத் தேவையான ஏர்முனைகள், நீர்ப்பாசனச் சத்தகங்கள், கத்திகள், மரம் வெட்டும் கோடரிகள், பிக்கான்கள் என்பன உள்ளூர் இரும்புக் கொல்லர்களினால் தயாரிக்கப்பட்டு விநியோகிக்கப்பட்டன.

ஆனைக்கோட்டை அகழ்வுகளில் கண்டெடுத்த ஆதிகால இரும்பினால் செய்யப்பட்ட ஆணிகள், ஒரு குத்துவாளர், ஈட்டிமுனை ஆகியனவும் ஒரு செப்புக் குச்சியும் காணப்படுகின்றன. படம் நன்றி: பொ. இரகுபதி.

செம்பு

இரும்போடு ஒப்பிடும்போது, குறிப்பிட்ட சில இடங்களில் அகழ்ந்த பெரிய குழிகளிலிருந்தே செம்புத்தாது எடுக்கப்படுகிறது. இலங்கையில் பெரிய செம்புத்தாது அகழ்தெடுக்குமிடம் திரிகோணமலை மாவட்டத்திலுள்ள சேருவில்லை ஆகும் (Jayawardena, D.E. de S., 1982; Seneviratne, S., 1994). இங்கிருந்தே இலங்கையின் பல இடங்களுக்கு செம்புத்தாது எடுத்துச் செல்லப்பட்டது. கந்தரோடை அகழ்வுகளில் கண்டெடுக்கப்பட்ட செம்பினாலான வளையல்கள், மோதிரங்கள், கோலக்குச்சிகள், குண்டுசிகள், நாணயங்கள் ஆகியவற்றைக் காணுமிடத்து, கணிசமான அளவு செம்புத்தாது உள்ளூரிலேயே கிடைத்திருக்கலாம் என எண்ணத் தோன்றுகிறது. செம்புத்தாதை நிலக்கரியின் சூட்டில் உருக்கியே செம்பு உலோகத்தை வெளியே எடுத்தார்கள். செம்பை தகர உலோகத்துடன் உருக்கிக் கலந்தே வெண்கலம் செய்யப்பட்டது. கந்தரோடை அகழ்வுகளில் மத்தியகால வெண்கல உருவங்கள் பேராசிரியர் கிருஷ்ணராசா அவர்களால் வெளிக்கொணரப்பட்டமை ஏற்கனவே (இயல் 12) கூறப்பட்டுள்ளது.

எழுது

கந்தரோடை அகழ்வுகளில் போல் பீரில் கண்டெடுத்த பல நீளங்கள் கொண்ட செப்புக்குச்சிகள். அவர் இவற்றை பெண்கள் கண்களுக்கு மை தீட்டும் கோலக்குச்சிகள் (Kohl Sticks) எனக் கருதினார்.

விநாயகரின் செப்பு உருவம்

பாலகிருஷ்ணரின் செப்பு உருவம்

(படங்கள் நன்றி: செ. கிருஷ்ணராசா)

10. தொடர்பு மொழி: தமிழ்ப்பிராமி எழுத்தும் தமிழ் மொழியும்

கந்தரோடையிலுள்ள கட்டுமானங்களிலும், அங்கு புராதன காலத்தில் புழங்கிய பாவனைப் பொருட்கள், வழிபாட்டுச் சின்னங்கள், நாணயங்கள் என்பவற்றிலும், அங்கு கிடைத்துள்ள கலவோடுகளிலும் தமிழ்ப் பிராமி வடிவங்களில் எழுதப்பட்ட தமிழ்மொழிச் சொற்கள் அமைந்திருக்கின்றமை ஒரு சிறப்பம்சமாகும். யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தில் இத்தகைய அரும்பொருட்கள் கந்தரோடையிலிருந்து பெருந்தொகையிலே கிடைத்திருக்கின்றன (பத்மநாதன், சி., 2024: 177). கந்தரோடையில் அமைந்த புராதனமான கட்டுமானங்களின் உதிரிப் பகுதிகளிடையே பெருந்தொகையான தூண்தாங்குக் கற்கள் காணப்பட்டன என்பதை போல் பீரில், சார்ள்ஸ் கொடகும்புர் ஆகியோர் எழுதிய அறிக்கைகள் மூலம் அறிய முடிகிறது. அவற்றில் ஒருசில உருப்படிகள் மட்டுமே இந்நாட்களில் யாழ்ப்பாண அருங்காட்சியகத்தில் காணப்படுகின்றன (பத்மநாதன், சி., 2024: 177). கந்தரோடையில் அகழ்வாய்வுகளில் கிடைத்த, பெயரெழுதப்பட்ட கல்லிலமைந்த பெருந்தொகையான பண்பாட்டுச் சின்னங்கள் யாழ்ப்பாண அருங்காட்சியகத்தில் வைக்கப்பட்டுள்ளன. தொல்பொருள் திணைக்களத்தினரின் அனுமதியுடன் பேராசிரியர் பத்மநாதன் இவற்றைப் பரிசீலனை செய்து தனது கண்டுபிடிப்புகளையும் கருத்துகளையும் வெளியிட்டிருக்கிறார். யாழ்ப்பாண அருங்காட்சியகத்தில் காணப்படும் சின்னங்களாவன —

1. புத்தர் படிமங்கள்
2. புத்தர் பாதம்
3. தூபிகளின் உதிரிப் பாகங்கள்
4. காணிக்கைகளாக வழங்கப்பெற்ற சிற்றுருவத் தூபிகள்
5. பௌத்தக் கட்டுமானங்களின் உதிரிப் பாகங்கள்

புத்தர் படிமங்களில் முதலாவது அவரது ஸ்தானக் கோலம் ஆகும். அதில் நாகரின் வழமைக்கு ஏற்ப, அவர்களைப் பற்றிய இரு வசனங்கள் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன. நாக வடிவங்கள் பல அதில் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. இரண்டாவது படிமத்தின் கீழ்ப்பாகம் மட்டுமே எஞ்சியுள்ளது. அதன் வட்டமான பீடத்தில் “மணி ணாகன்” என்னும் பெயர் தெரிகின்றது. கி.பி. மூன்றாம் நூற்றாண்டுக்கு உரியது எனக் கொள்ளத்தக்க மூன்றாவது புத்தர் படிமத்தில் “வேள் ணாகன் மகன் வேள் கண்ணன்” என்ற தொடர் தெளிவாகத் தெரிகிறது (பத்மநாதன், சி., 2024: 179).

யாழ்ப்பாண அருங்காட்சியகத்தில் வைக்கப்பட்டிருக்கும் புத்தர் பாதங்களில் ஒன்று கந்தரோடையில் 1966-67ஆம் ஆண்டுகளின் அகழ்வாய்வுகளில் கிடைத்தது. “மணி ணாகன்” என்னும் பெயர் அதில் மீண்டும் மீண்டும் பலமுறை பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. அதனோடு கண்டுபிடிக்கப்பட்ட கற்பேழை ஒன்றிலும் “மணி ணாகன்” என்ற பெயரைக் காணமுடிகிறது. தொல்பொருள் திணைக்கள ஆணையாளரான சார்ள்ஸ் கொடகும்புர எழுதி வெளியிட்ட கட்டுரையொன்றில் இவற்றின் புகைப்படங்களைக் காணலாம் (பத்மநாதன், சி., 2024: 179).

மேலே காணப்படும் ஆய்வாளர் சார்ள்ஸ் கொடகும்புர 1966-67இல் கந்தரோடையில் அகழ்ந்தெடுத்த புத்தபாதக் கல்லின் அடிப்பகுதியில் “மணி ணாகன்” என்ற பெயர் பதிவு

செய்யப்பட்டிருப்பதாக பேராசிரியர் பத்மநாதன் அறியத்தருகிறார். சொற்கள் எழுதப்பட்ட பல துண்டுகளும் யாழ்ப்பாண அருங்காட்சியகத்தில் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவற்றுள் மூன்று உருப்படிகளின் தலைப்பாகத்தில் “மணி ணாகன் பள்ளி” என்ற பெயர் காணப்படுகிறது. ஒரு தூணின் தலைப்பாகத்தில் நாகப்படம் தெரிகின்றது. தாந்தாமலையிலுள்ள சில தூண்கள் (கொக்கட்டிச்சோலை மலைக்கோயில்) இவ்வாறு அமைந்துள்ளன.

இத்தூண்கள் கந்தரோடையில் அமைந்திருந்த பௌத்தப்பள்ளி நாகரால் அமைக்கப்பட்டிருந்தமையின் அடையாளங்களாகும். “மணி ணாகன் பள்ளி” என்ற பெயர் அதற்குரியதாகும் (பத்மநாதன், சி., 2024: 179).

பெயர் பொறித்த கலவோடுகள்

தமிழகத்தைப் போல இலங்கையிலும் பாத்திரங்களிலும், நாணயங்களிலும், முத்திரைகளிலும் தமிழ்ப் பிராமி எழுத்துகளில் பெயர்களை எழுதும் வழக்கம் காணப்பட்டது. கந்தரோடையில் தனது ஆய்வுகளில் கண்டெடுத்த தமிழ்ப் பிராமி எழுத்துகள் பதித்த கலவோடுகள் பல யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியர் கிருஷ்ணராசாவிடம் உள்ளன. இவற்றில் சிலவற்றை அவர் வாசித்து வீரகேசரி பத்திரிகையிலும், அவர் எழுதிய நூலிலும் பிரசுரித்திருக்கிறார் (கிருஷ்ணராசா, செ., 1998). அவற்றுள் ‘அபிசிதன்’, ‘ஆபதி’, ‘குணி’ ஆகிய பல எழுத்துப் பொறிப்புகள் காணப்படுகின்றன.

‘அபிசிதன்’ என்ற தமிழ்ப் பிராமிப் பதிவு கொண்ட கலவோடு - கி.மு. 300. Images Source: S. Krishnarajah

கந்தரோடை தமிழ்ப் பிராமி எழுத்துக் கலவோடுகள்

‘அபிசிதன்’ என்பது ‘அபிசித’ என்ற பிராகிருதச் சொல்லின் தமிழ் வடிவமாகும். அதன் பயன்பாட்டை இருவிதமாகக் கொள்ளலாம். ஒன்று, அது எதுவிதமான சிறப்பான காரணமுமின்றி பெற்றோர் தங்களின் பிள்ளைக்கு இட்ட பெயர் என்பதாகும். மற்றது, அது ஞானஸ்நானம் பெற்ற ஒருவரின் பட்டப்பெயராகக் கொள்ளத்தக்கது. அந்த வகையில் அது பௌத்த சங்கத்திலுள்ள ஒருவரின் பெயராக இருக்கலாம். இக்கலவோடு அவரது பிக்குப் பாத்திரத்தின் ஒரு துண்டாக இருத்தல் கூடும் (பத்மநாதன், சி., 2011: 29).

பேராசிரியர் கிருஷ்ணராசா தமிழ்ப் பிராமி எழுத்துப் பதித்த கறுப்புசிவப்பு மட்பாண்டங்கள், சிவப்புநிறக் கலன்கள், உரோம அறிற்றைன் கலன்கள், ரௌலெற்றெட் கலன்கள் ஆகியவற்றின் கலவோடுகளைச் சேகரித்து வைத்திருந்தார். 2015ஆம் ஆண்டு பெப்ரவரி இரண்டாம் திகதி திங்கட்கிழமை அன்று பேராசிரியர் பத்மநாதன், பேராசிரியர் கிருஷ்ணராசாவைச் சந்தித்தார். அவரிடமிருந்த தமிழ்ப் பிராமி எழுத்துகள் கொண்ட கலவோடுகளை இருவருமாக இணைந்து பரிசீலனை செய்தனர். அவர்களால் வாசிக்கப்பட்ட பெயர்கள் இவை (பத்மநாதன், சி., 2024: 180):

இலக்கம்	சொல்/ பெயர்	மடகலன் வகை
1.	அய்தி	கறுப்புசிவப்பு
2.	அநுராதன்	சிவப்புக் கலன்
3.	அபிசிதன்	கறுப்புசிவப்பு
4.	கதிரன்	கறுப்புசிவப்பு
5.	கண்ணன்	கறுப்புசிவப்பு
6.	மணிணாகன்	கறுப்புசிவப்பு, சிவப்பு
7.	மகன்	கறுப்புசிவப்பு
8.	ணாகன்	கறுப்புசிவப்பு
9.	ணாகன் கூபன்	கறுப்புசிவப்பு
10.	மிதிரன்	அறிற்றைன் கலன்
11.	வேள்	சிவப்பு

கந்தரோடையில் இதுவரை கிடைத்த கலவோடுகளில் அநுராதன், கண்ணன், கதிரன், மிதிரன், நாகன் கூபன் (ணாகன் கூபன்) என்னும் தனிநபர்களின் பெயர்கள் கிடைத்துள்ளன. “நாகன் கூபன்” என்பது தொழில் சார்ந்த பெயராகவும் கொள்ளத்தக்கது. கிணறு, கேணி, குளம் என்பவற்றைத் தோண்டுவதைத் தொழிலாகக் கொண்ட நாகரை “நாகன் கூபன்” என்று சொல்ல முடியும். அபிசிதன், குணி என்போரைப் பௌத்த சங்கத்தவர் என்று கருதலாம். கந்தரோடையில் இதுவரை கிடைத்த கலவோடுகளில் ஒன்றைத் தவிர மற்றவை எல்லாவற்றிலும் தமிழ்ப் பிராமி வடிவங்களில் தமிழ்ச் சொற்களும் மக்களின் பெயர்களுமே எழுதப்பட்டுள்ளன. அவை பெரும்பாலும் நாகரைப் பற்றியவை. நாகர்கள் தமிழ் மொழி பேசியவர்கள் என்பதற்கும், அந்த மொழி யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டிலும் குறிப்பாகக் கந்தரோடையிலும் பேச்சுவழக்கில் இருந்தது என்பதற்கும் இவை உறுதியான ஆதாரங்களாகும் (பத்மநாதன், சி., 2024: 180-181). கந்தரோடையில் கண்டெடுக்கப்பட்ட தமிழ்ப் பிராமி பதிவு செய்யப்பட்ட கலவோடுகள், அவற்றில் பதிவு செய்யப்பட்ட எழுத்து வடிவங்களின்

அமைப்புக் கூறுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு கி.மு. 300ஆம் ஆண்டிற்கு உரியதாகக் கணிக்கப்படுகின்றன. அதே சமயம், அநுராதபுர அகழ்வாய்வுகளில் கிடைத்த கலவோடுகளில் கண்ட இதை வகையான வடிவங்களைக் கொண்ட பிராமி எழுத்து வடிவங்களுக்கு மேற்கொள்ளப்பட்ட கதிரியக்கக் கரிம மற்றும் வெப்பேற்று ஒளிவீச்சியல் காலக்கணிப்புகளின் (Radiocarbon and Thermoluminescence dating) அடிப்படையில், அந்த எழுத்துகளின் பொதுவான காலம் கி.மு. 500 எனத் தீர்மானிக்கப்பட்டது (Deraniyagala, S.U., 1992: 739-750; Coningham, R., 1999; Deraniyagala and Abeyratne, 2000). இக்கலவோடுகளில் ‘தயா குடெ’ (தயாவின் குடம்) என தமிழ்ப் பிராமி எழுத்துகள் பதித்த ஒரு மட்பாண்டத் துண்டும் காணப்பட்டது. இம்மட்பாண்டத் துண்டின் காலம் கி.மு. 700க்கும் கி.மு. 500க்கும் இடைப்பட்டதாகக் கணிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

இலங்கையில் அநுராதபுரத்தில் கண்டெடுத்த கலவோட்டில் காணப்படும் ‘தயா குடெ’ என்ற தமிழ் பிராமி வாசகம். இதன் வெப்பேற்றுக் கதிர் காலக்கணிப்பு இதன் திகதியை கி.மு 700-500 ஆண்டிற்கு எடுத்துச் செல்கிறது. நன்றி: S.U.Deraniyagala

பிராமி எழுத்துகளின் எழுத்து வடிவ அமைப்புக்கூறுகளை மட்டும் கொண்டு மதிப்பிடப்படும் திகதிக்கணிப்பு எப்போதும் துல்லியமான காலத்தைக் காட்டுவதில்லை. தமிழகத்தில் 2010ஆம் ஆண்டு வரை தமிழ்ப் பிராமி எழுத்துகளின் ஆரம்பகாலம் கி.மு. 300ஆம் ஆண்டு என்றே கருதப்பட்டு வந்தது. ஆனால் சமீப காலங்களில் ஆதிச்சநல்லூர், கீழடி, அழகன்குளம், பொருந்தல், கொடுமணல் ஆகிய மையங்களில் நடைபெற்ற அகழ்வாய்வுகளில் கிடைத்த தமிழ்ப் பிராமி எழுத்துகள் கொண்ட கலவோடுகளின் கதிரியக்கக் காலக்கணிப்புகள் கி.மு. 600ஆம் ஆண்டைக் காட்டுகின்றன.

பணக்குறை காரணமாக கந்தரோடையில் கண்டெடுக்கப்பட்ட எழுத்து வடிவங்கள் கதிரியக்கக் காலக்கணிப்புகளுக்கு அனுப்பப்படவில்லை. அக்கணிப்புகள் மேற்கொள்ளப்பட்டிருந்தால், கந்தரோடை எழுத்துகளும் இதற்கு நிகரான திகதிகளைத் தந்திருக்கும் எனக் கருதுகிறேன்.

இலங்கையின் பிராமிக் கல்வெட்டுகளில் காணப்படும் வேள், வேளு, வேலு முதலான பெயர்கள் நாட்டில் அதிகாரத்திலிருந்த ஒரு சமூகத் தலைவனையோ அல்லது சிற்றரசனையோ குறிப்பிடும் பெயர்களாகும். இது தமிழகத்திற்குச் சமமான காலத்திலேயே, தமிழகத்தைப் போன்று இலங்கைத் தமிழர்கள் மத்தியில் வேள் ஆட்சி தோன்றியதை உறுதிப்படுத்துவதாக உள்ளது. பேராசிரியர் பரணவிதான பதிப்பித்த 'இலங்கையின் ஆரம்பகாலப் பிராமிக் கல்வெட்டுகள்' என்ற நூலின்படி 21 கல்வெட்டுகளில் வேள் என்ற சொல் காணப்படுகிறது (Paranavithana, S. 1970). பேராசிரியர் வேலுப்பிள்ளை மேலும் ஐந்து கல்வெட்டுகளில் வேள் என்ற பெயர் இருப்பதை அடையாளப்படுத்தி, அப்பெயர்களைப் பேராசிரியர் பரணவிதான தவறாக வாசித்திருப்பதாக எடுத்துக்காட்டியுள்ளார் (Velupillai, A. 1980: 12).

நாட்டின் அரசனைக் குறிப்பிடும் மற்றொரு சொல் 'கோ'. இப்பதம் இறைவனையும் குறிக்கும்; நாட்டின் அரசனையும் குறிப்பிடும். இருவரும் வாழும் இல்லங்கள் 'கோயில்' என்ற ஒரே சொல்லினால் குறிப்பிடப்படுகின்றன. கந்தரோடையிலும் குடியிருப்புகளின் ஆரம்ப காலங்களில், ஒரு சமூகத் தலைவன் இல்லாமல் ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட விவசாய நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வது இயலாமல் இருந்திருக்கும். நிச்சயமாக கி.மு. ஐந்தாம் நூற்றாண்டளவில் கந்தரோடை நகரமயமாக்கப்பட்ட காலம் முதலாக, பெருங்கடல் வர்த்தகத்தை நிர்வகிக்கவும், மணிக்கற்கள் தொழில், சங்குத் தொழில், இரும்புத் தொழில் போன்ற தொழில்துறைப் பணிகளை ஒழுங்கமைக்கவும், நாணயங்களை வெளியிடவும், நிச்சயமாக ஓர் அரசனும் அவனது நிர்வாகக் குழுவும் (மந்திரிசபை) அங்கே இருந்திருப்பார்கள்.

கந்தரோடையில் சேயோனால் கண்டெடுக்கப்பட்ட கி.மு. 200 ஆம் ஆண்டிற்குரிய நாக நாணயம். இதன் முன்பக்கத்தில் ஸ்ரீவஸ்தா சின்னமும், பின்பக்கத்தில் 'உதிபன்' என்ற பெயரும் காணப்படுகின்றன.
நன்றி: ப. புஷ்பரட்ணம்.

ஆதிகால யாழ்ப்பாண அரசு பரம்பரையினரின் பெயர்களை கல்வெட்டுகளிலோ எழுத்துப் பதிவுகளிலோ பதிவு செய்யும் வழக்கம் இருந்ததாகத் தெரியவில்லை. இத்தகவல்களை மறைமுக ஆதாரங்களைக் கொண்டே நாம் பெற வேண்டியுள்ளது. ஆனைக்கோட்டை மயானபுமி அகழ்வுகளில் கண்டெடுக்கப்பட்ட கி.மு. 300 ஆம் ஆண்டிற்குரிய 'கோ வேதன்' (அரசன் வேதன்) என்ற முத்திரை மோதிரம், கந்தரோடையை ஆண்ட ஓர் அரசனின் முத்திரை மோதிரம் என்றே எண்ணத் தோன்றுகிறது. அக்காலத்தில் ஆனைக்கோட்டை, கந்தரோடைக் குடியிருப்பு மக்களின் ஈமப்புதையல் மையமாக இருந்திருக்க வேண்டும். அரசு முத்திரை மோதிரம் என்பது கொடுக்கல்-வாங்கல் பொருட்பொதிகளில் பதிக்கப்படும் அரசு சின்னமாகும். இப்படியான ஏற்றுமதி-இறக்குமதி நடவடிக்கைகள் ஆனைக்கோட்டையில் நடைபெற்றதாக தொல்லியல் ஆதாரங்கள் இல்லை.

கி.மு. 300 ஆம் ஆண்டிற்குரிய நாக உருவம் பதித்த கந்தரோடை முத்திரை நாணயம் (பேராசிரியர் கிருஷ்ணராசா கண்டெடுத்தது), ஒரு கந்தரோடை அரசன் வெளியிட்ட நாணயமாகும். நாணயவியலாளர் சேயோனால் கந்தரோடையில் கண்டெடுக்கப்பட்ட நாணயத்தின் பின்பக்கத்தில் 'உதிபன்' என்ற பெயர் காணப்படுகிறது. இப்பெயர், கந்தரோடையிலிருந்து நாட்டை ஆட்சி புரிந்த ஓர் அரசனின் பெயர் என்றே எண்ணத் தோன்றுகிறது. நாணயங்களில் அரசனின் பெயரைப் பொறிக்கும் வழக்கத்தை உரோம நாணயங்களிலிருந்து நம்மவர்கள் கற்றிருக்கலாம்.

நாகபூமி

பேராசிரியர் புஷ்பரட்ணம் அவர்களால் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட உடுத்துறை நாணயத்தில் 'நாகபூமி' என்ற பதம் பொறிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது 'நாகர்களின் ஆட்சிப் பிரதேசம்' என்ற கருத்தைத் தருகிறது (புஷ்பரட்ணம், ப. 2017: 61).

நாக நகரம்

இலங்கையின் பண்டைக்காலப் பிராமிக் கல்வெட்டு ஒன்றில் 'நாகநகரம்' என்ற எழுத்துப் பதிவு காணப்படுகிறது (Epigraphia Zeylanica II, No. 82). இந்த நாகநகரம் கந்தரோடையைக் குறிப்பதாக பேராசிரியர் வேலுப்பிள்ளை போன்ற ஆய்வாளர்கள் கருதுகின்றனர்.

கல்வெட்டுப் பதிவுகள்

பேராசிரியர் பத்மநாதன், யாழ்ப்பாண அரும்பொருளகத்தில் உள்ள கந்தரோடை அகழ்வுகளில் கண்டெடுக்கப்பட்ட கல்லினாலான பௌத்தப்

பண்பாட்டுப் படிமங்களில் பின்வரும் நாகர்களின் பெயர்கள் பிராமி எழுத்துகளில் பொறிக்கப்பட்டிருப்பதாகப் பதிவு செய்திருக்கிறார்: வேள் ணாகன், வேள் கண்ணன், மணி ணாகன். இவை கந்தரோடையில் ஆட்சி செய்த நாக அரசர்களின் பெயர்களாக இருக்கலாம் (பத்மநாதன், சி. 2025: 179).

இலக்கிய ஆதாரங்கள்

இலக்கிய ஆதாரங்களை எடுத்துக்கொண்டால் கீழ்க்காணும் செய்திகள் கவனிக்க வேண்டியவை.

1. தமிழ்க் காப்பியமான மணிமேகலை 'வளைவாணன்' என்பவன் நாகநாட்டை ஆண்ட அரசன் என்றும், அவனது தேவி 'வாசமயிலை' என்றும், மகளின் பெயர் 'பீலிவளை' என்றும் கூறுகிறது.

“நாகநாடு நடுக்கின்று ஆள்பவன்

வாகை வேலோன் வளைவணன் தேவி

வாச மயிலை வயிற்றில் தோன்றிய

பீலிவளை என்போள் பிறந்த அந்நாள்”

— மணிமேகலை, காதை 24: வரி 54 - 57.

2. கி.பி. 5ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில், முதலாவது குமாரகுப்தன் என்ற களப்பிர அரசனின் ஆட்சிக்காலத்தில், காஞ்சி பெளத்தப் பள்ளியின் தலைமைத் தேரராக இருந்தவர் ஆச்சாரிய புத்தகோச மகாதேரர்.

தமிழ்ப் பெளத்தரான புத்தகோசர், பாளி மொழி பயின்று அம்மொழியில் அபாரமான புலமை பெற்று விளங்கியவர். புத்தரின் வேதமான திரிபிடகத்தைத் துறைதோயக் கற்றவர். திரிபிடகத்தின் 90 சதவீதமான சம்ஹிதைகளுக்குப் பதவுரை, விளக்கவுரை, தத்துவப் பொருளுரை ஆகியவற்றை எழுதிய மாபெரும் வித்தகர். திரிபிடகத்தின் அனைத்து ஏடுகளும் தமிழகத்தில் கிடைக்காதபடியால், புத்தபிரானின் போதனைகள் பாதுகாக்கப்பட்டு வைக்கப்பட்டிருந்த இலங்கையின் அநுராதபுரம் மகாவிகாரைக்கு வந்து, அங்கே தங்கியிருந்து சில உரைநூல்களை எழுதினார்.

அவர் அநுராதபுரம் மகாவிகாரையில் தங்கியிருந்த சமயம், கி.பி. ஐந்தாம் நூற்றாண்டில் எழுதிய 'சம்மோகவிநோதனி' என்னும் நூலில் வரும் ஒரு சம்பவத்தின்படி, அக்காலத்தை அநுராதபுர அரசன் ஒருவன், தனது மகனான இளவரசனை நாகதீவின் அரசனாக்கினான். அந்த அரசன் 'தீபராஜ' என்ற விருதைப் பெற்றுக்கொண்டான் (SammohaVinodani 1980).

3. ஆறு முக்கியமான பண்டைய தமிழ் வரலாற்று ஏடுகளான கயிலாயமாலை, வையாபாடல், யாழ்ப்பாண வைபவமாலை, மட்டக்களப்பு மான்மியம், திரிகோணாசல புராணம், கோணேசர் கல்வெட்டு ஆகியவற்றில் உக்கிரசிங்கன் கதிரமலை (கந்தரோடை) அரசனாகக் கூறப்படுகின்றான்.

இந்த ஏடுகளில், இந்த அரசனின் வரலாறு வெவ்வேறு வடிவங்களில் காணப்படுகிறது. இவற்றில் காணப்படும் உக்கிரசிங்கன் கதைகளுக்கும், பாளி மற்றும் சிங்கள நூலாதாரங்களில் காணப்படும் விஜயன் கதைகளுக்கும் இடையில் நெருங்கிய ஒற்றுமைகள் இருக்கின்றன. உக்கிரசிங்கன் கதைகளை ஆராய்ந்த பேராசிரியர் இந்திரபாலா, விஜயன் கதையில் வரும் பாத்திரமாகிய சிங்கபாகுதான் தமிழ் நூல்களில் உக்கிரசிங்கனாக மாறியிருக்கிறான் எனச் சுட்டிக்காட்டி, இந்த அரசனின் வரலாறு வெறும் கற்பனைக் கதை என நிராகரித்திருக்கிறார் (இந்திரபாலா, கா. 1972: 8-14).

இக்கதையில் வரும் உக்கிரசிங்கனுக்கு சிங்க முகம் இருப்பதாகவும், அவனுடைய மகனுக்கு சிங்கத்தின் வால் இருப்பதாகவும் கூறப்படும் தகவல்கள் நம்பும்படியாக இல்லை. இதன் காரணமாக, இது முழுக்க ஒரு கற்பனைக் கதை என்றே அவர் கருதுகிறார்.

உக்கிரசிங்கன் வரலாறு, சூளவம்சமும் மகாவம்சமும் கூறும் விஜயனின் கதையோடு குழப்பியடிக்கப்பட்ட கற்பனைக் கதையாக இருப்பது உண்மை. ஆனால், அந்தப் பெயரில் உண்மையில் ஓர் அரசன் இருந்திருப்பானோ என மாவிட்டபுரம் கந்தவேள் ஆலய வரலாறு நம்மை எண்ண வைக்கிறது. மாவிட்டபுரத்தில் காங்கேயனுக்காக ஓர் ஆலயம் அமைக்க இந்த அரசன் ஒப்புக்கொண்டது பற்றி யாழ்ப்பாண வரலாற்று நூல்களில் (கைலாயமாலை 1939; யாழ்ப்பாண வைபவமாலை 1950: 13-14) கூறப்படுகின்றது.

இந்த அரசனின் ஆதரவுடன் இக்கோயில் கட்டி முடிக்கப்பட்டு, சாலிவாகன சகாப்தம் 721ஆம் ஆண்டில் (கி.பி. 799), ஆனி மாதம் உத்தரம் நாளில், இக்கோயில் குடமுழுக்குடனும் கொடியேற்றத்துடனும் நாட்டு மக்களுக்கு அர்ப்பணிக்கப்பட்டது என்ற தகவல், கோயிலில் பாதுகாக்கப்பட்டு வரும் ஏட்டுச் சுவடிகள் மூலம் அறிய முடிகிறது (துரைசாமிக் குருக்கள் 1970).

முதலியார் செ. இராசநாயகம் மேலும் சில தகவல்களைத் தருகிறார். உக்கிரசிங்கன் மாவிட்டபுரத்தில் கந்தவேள் கோட்டத்தைக் கட்டி முடிப்பித்து, இந்தியாவிலிருந்து அக்கோயிலுக்கு

வேண்டிய விக்ரிசுங்களையும், பூசை செய்ய தில்லைவாழ் அந்தணர் குடியில் பெரியமனதுளார் என்னும் விப்பரணையும் அழைப்பித்து, ஆனி மாதத்து உத்தர நாளில் கொடியேற்ற விழாவையும் செய்வித்தான்.

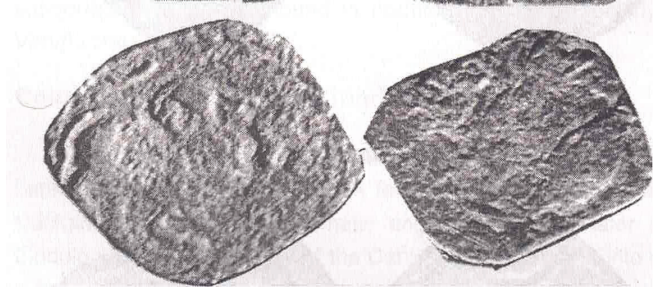
பெரியமனதுளாரின் சந்ததியாரே இன்றும் மாவிட்டபுர கந்தவேள் ஆலயத்தின் சொந்தக்காரர்களாகவும் அருச்சுக்களாகவும் இருக்கிறார்கள் (செ. இராசநாயகம் 1933: 28-29). மேலே குறிப்பிட்டுள்ள துரைசாமிக் குருக்கள் இந்த வம்சாவளியில் வந்தவராவார்.

நாணயங்கள்

மேலே கூறப்பட்ட ஆதாரங்களைத் தவிர, யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்ட கள ஆய்வுகளிலும் அகழ்வாய்வுகளிலும் கலாநிதி புஷ்பரட்ணம் சில புராதன நாணயங்களைக் கண்டெடுத்தார். அச்சமயம் தமிழக அரசுகளுடன் தொடர்பில்லாத சின்னங்களும் இலச்சினைகளும் பதித்த வடஇலங்கை நாணயங்கள் பல அவருக்குக் கிடைத்திருந்தன. பெரும்பாலும் ஆதியில் சதுர வடிவான நாணயங்களே தயாரிக்கப்பட்டன. கி.மு. 200ஆம் ஆண்டுக் காலத்தின் பின்னரே உரோம நாணயங்களின் பாணியில் தமிழகத்திலும் இலங்கையிலும் வட்ட வடிவான நாணயங்கள் தயாரிக்கப்பட்டன.

இவற்றில் ஆதியான நாணயங்கள் சதுர வடிவானவை. உருக்கிய செம்பில் உருவாக்கப்பட்ட இந்த நாணயங்கள் 1.8 செ.மீ. நீளமும், 1.6 செ.மீ. அகலமும், 2.8 கிராம் நிறையும் கொண்டவை. இவற்றைக் கதிரைமலை (கந்தரோடை) அரச நாணயங்களாக அவர் இனங்கண்டார். இவற்றில் மூன்று வகையான நாணயங்கள் காணப்பட்டன:

1. இரு விளக்குகளுக்கிடையே காணப்படும் மீன் உருவம் பதித்த நாணயங்கள். மீன் சின்னம் பாண்டியர்களால் மட்டுமல்லாது வடஇலங்கையின் அரசர்களாலும் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. இம்மாதிரியான நாணயங்கள் தமிழ்நாட்டில் காணப்படவில்லை.
2. நாணயத்தின் முன்பக்கத்தில் எழுந்து நிற்கும் எருதும், பின்பக்கத்தில் யானையின் உருவமும் காணப்படும் நாணயங்கள்.
3. முன்பக்கத்தில் யானை அல்லது எருதின் உருவமும் (தெளிவில்லை), பின்பக்கத்தில் மீனின் உருவமும் பதிக்கப்பட்ட தேய்ந்த நிலையிலுள்ள நாணயம் (Pushparatnam, 2002: 97-98).

கந்தரோடை (கதிரைமலை) சதுர வடிவான செப்பு நாணயங்கள். நன்றி: ப. புஷ்பரட்ணம்.

இந்த நாணயங்களை முன்னர் ஆராய்ந்த ஹியூபேர்ட் பிடூல்வ் (Biddulph 1966: 32), இவற்றைப் பாண்டிய அரசனான ஸ்ரீமார ஸ்ரீவல்லபன் கி.பி. ஒன்பதாம் நூற்றாண்டில் வடஇலங்கை வழியாகப் படையெடுத்து வந்து இலங்கையைக் கைப்பற்றிய சமயம் வெளியிட்ட நாணயங்களாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார். ஆனால், இந்த அரசன் தனது ஆட்சிக் காலத்தில் பாண்டிய நாட்டில் வெளியிட்ட நாணயங்கள் எல்லாம் வட்ட வடிவானவை. சங்ககாலத்தின் பின்னர் எந்தத் தமிழக அரசரும் சதுர வடிவான நாணயங்களை வெளியிடவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

மேற்கூறப்பட்ட அரச நாணயங்களில் பதிவு செய்யப்பட்ட பெயர்களும், உத்தியோகபூர்வ கல் வேலைப்பாடுகளில் பொறிக்கப்பட்ட பெயர்களும், சில இலக்கியச் சான்றுகளும் வட இலங்கையில் கி.மு. 300 ஆம் ஆண்டுக் காலத்திலிருந்தே அரசர்களால் ஆட்சி செய்யப்பட்ட ஒரு நிர்வாகம் நடைமுறையில் இருந்ததை எடுத்துக்காட்டுகின்றன.

12. பரந்த நோக்குடைய மத நடவடிக்கைகள்

ஒரு நகரத்தின் உருவாக்கத்திற்கு மதங்கள் அவசியமில்லை. அதன் முக்கியத்துவத்தைப் பற்றி எந்த ஆய்வாளரும் குறிப்பிடவில்லை. ஆனால், ஒரு நாட்டில் வாழும் மக்கள் அனைவரும் தாங்கள் விரும்பும் மதங்களைப் பேண அனுமதிக்க வேண்டியது உயர்ந்த நாகரிகப் பண்பின் அடையாளமாகும். நாகரிகமடைந்த பல நாடுகளில் இந்த நிலையைக் காணலாம்.

இருபது நூற்றாண்டுகளுக்கு முற்பட்ட கந்தரோடையில் மக்களால் பல வகையான சமய வழிபாடுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டதாக ஏற்கனவே இங்கு கூறப்பட்டுள்ளது. தாய்த்தெய்வ வழிபாடு, நாக வழிபாடு, யக்ஷ வழிபாடு ஆகிய புராதன வழிபாடுகள்; அம்மன், ஐயனார், வைரவர், பெரியதம்பிரான், பூதவராயர் போன்ற கிராமிய

பண்டைய நாகநாடு ஆதி வரலாற்றுக் காலத்தில் ஒரு வணிகமயமான மையமாக உருவாகியிருந்தமைக்கு கந்தரோடையிலும் யாழ்ப்பாணக் கோட்டையிலும் கிடைத்த தொல்பொருட்ச் சின்னங்கள் சான்றுகளாகும். ஆதி இரும்புக்காலப் பெருங்கற் பண்பாட்டு மக்கள் ஏற்படுத்திய குடியிருப்புகள் நில வளங்களையும் கடல் வளங்களையும் ஆதாரமாகக் கொண்டவை. அவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஓர் உற்பத்தி முறையினை அவர்களால் உருவாக்க முடிந்தது. பயிர்ச்செய்கை, மந்தை வளர்ப்பு, மீன்பிடித்தல் என்பன அவர்களின் வாழ்வாதார உணவு மூலங்களாக அமைந்தன.

நாட்டார் தெய்வ வழிபாடுகள்; திரிகுலம், சிவலிங்கம், வேல் ஆகிய ஆரம்பகால சைவமதச் சின்னங்களின் வழிபாடு; பௌத்த மத வழிபாடு — இவை அனைத்தும் சமூகத்தின் வெவ்வேறு தரப்பட்ட மக்களால் ஏறக்குறைய ஒரே காலகட்டத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்டன.

ஒருவர் மீது ஒருவர் வேற்றுமை காட்டாத, மற்றவர்களின் நம்பிக்கைகளை மதிக்கத் தெரிந்த உயர்வான பண்புகளைக் கொண்ட மக்கள் வாழ்ந்த ஒரு நகரத்தின் உருவாக்கத்தை இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே கண்டது நமது முன்னோர்களின் விசாலமான மனப்பான்மைக்கு ஓர் எடுத்துக்காட்டாகும். இது உண்மையிலேயே நாம் பெருமைப்பட வேண்டிய ஒரு விடயமாகும்.

பின்னூறு

யாழ்ப்பாணத் தீபகற்பத்தின் வரலாற்றில், அது பொருளாதார வளம் மிக்க பூமியாக விளங்கிய பொற்காலங்கள் இரண்டு. ஒன்று, அது கந்தரோடையைத் தலைநகராகக் கொண்டு 'நாகநாடாக' விளங்கிய காலம். அடுத்தது, ஆரியச்சக்கரவர்த்திகளை அரசர்களாகக் கொண்ட 'யாழ்ப்பாண இராச்சியம்'. இரண்டு காலப்பகுதிகளிலும் அதன் வளத்திற்குக் அடித்தளமாக விளங்கியது பெருங்கடல் வணிகமே ஆகும். நாகநாட்டின் வளத்திற்கு உரோம வர்த்தகம் எவ்வாறு மையக் காரணமாக அமைந்ததோ, அதைப் போல யாழ்ப்பாண இராச்சியத்தின் பொருளாதார வளத்திற்கு மாந்தைத்துறை, யாழ்ப்பாணத்துறை வர்த்தகம் மற்றும் மன்னார்க்குடாவின் முத்துக்குளிப்பு ஆகியனவே முக்கிய காரணங்களாகும்.

பண்டைய நாகநாடு ஆதி வரலாற்றுக் காலத்தில் ஒரு வணிகமயமான மையமாக உருவாகியிருந்தமைக்கு கந்தரோடையிலும் யாழ்ப்பாணக் கோட்டையிலும் கிடைத்த தொல்பொருட்ச் சின்னங்கள் சான்றுகளாகும். ஆதி இரும்புக்காலப் பெருங்கற் பண்பாட்டு மக்கள் ஏற்படுத்திய குடியிருப்புகள் நில வளங்களையும் கடல் வளங்களையும் ஆதாரமாகக் கொண்டவை. அவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஓர் உற்பத்தி முறையினை அவர்களால் உருவாக்க முடிந்தது. பயிர்ச்செய்கை, மந்தை வளர்ப்பு, மீன்பிடித்தல் என்பன அவர்களின் வாழ்வாதார உணவு மூலங்களாக அமைந்தன.

அதே சமயம், அவர்களின் பொருளாதாரப் பெருக்கத்திற்கு அடித்தளம் அமைத்த செயல், வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்யக்கூடிய பொருட்களின் பெரிய அளவிலான உற்பத்திப் பெருக்கமாகும். இப்பொருட்களைக் கொண்டே அவர்களால் பன்னாட்டு வாணிபத்தில் கணிசமான அளவில் பங்குகொள்ள முடிந்தது. அங்கே பலவகையான கல்மணி உற்பத்திச் சாலைகளும் சங்கு ஆபரண உற்பத்திச் சாலைகளும் உருவாகியிருந்தன. அந்த உற்பத்திச் சாலைகளில் பலவகையான பெறுமதிமிக்க, பல்வேறு வண்ணங்களில் அமைந்த மணிகள் உற்பத்தி செய்யப்பட்டன. சங்கிலிருந்து செய்யப்பட்ட வளையல்கள், காப்புகள், சங்கவடங்கள், மோதிரங்கள் என்பன பெருமளவில் கப்பலேறின. மூன்றாவது ஏற்றுமதிப் பொருட்களாக ஏலம், கிராம்பு, கறுவா ஆகிய வாசனைத் திரவியங்கள் நாட்டின் பிற இடங்களிலிருந்து தருவிக்கப்பட்டு ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டன. இப்பொருட்களை உரோமப் பேரரசின் துறைமுகங்களுக்கு வணிகர்கள் கொண்டு சென்றனர். உரோமப் பெண்மணிகளிடையே

இப்பொருட்களுக்கிருந்த செல்வாக்கினால் உரோமரின் பொற்காசுகள், வெள்ளிக்காசுகள் மற்றும் வேறு உலோகங்களில் வார்க்கப்பட்ட காசுகள் பெருமளவில் கிடைத்தன. நாகநாட்டில் கிடைத்த மதுச்சாடிகளும், அறிற்றைன் மட்கலன்களும், ரொளலெற்றெட் தட்டுகளும் உரோமரோடு கொண்டிருந்த நீண்டகால வாணிபத்தின் அடையாளங்களாகும்.

இத்துடன், இந்தியாவின் பல பிராந்தியங்களுடனும் ஆதியிலிருந்தே வர்த்தகத் தொடர்புகள் ஏற்பட்டிருந்தன. ஆய்வாளர் போல் பீரிஸ், ஒரு மாத காலத்தில் கந்தரோடையிலிருந்து கி.மு. 500-400 ஆம் ஆண்டு காலத்திற்குரிய வடஇந்திய அச்சுக்குத்திய 35 நாணயங்களைப் பெற்றுக்கொண்டது, இந்திய வர்த்தகத்தின் தொன்மையையும் பரவலையும் எடுத்துக்காட்டுகிறது. சூதுபவளம், அகேற், வைரோரியம் (Carnelian, Agate, LapisLazuli) ஆகிய மணிக்கற்களின் மூலப்பொருட்கள் குஜராத் மற்றும் மகாராஷ்டிர மாநிலப் பகுதிகளிலிருந்து பெறப்பட்டன. தமிழகத்தின் பல பிராந்தியங்களிலிருந்தும் சில மணிக்கற்களின் மூலப்பொருட்கள் பெறப்பட்டன. படியூரிலிருந்து 'பெரில்' எனப்படும் மரகதம், சிவன்மலையிலிருந்து 'சபையர்' எனப்படும் நீலமணி, 'அமெதிஸ்ட்' எனப்படும் ஊதா நிறக்கல் ஆகியவற்றின் மூலப்பாறைகள் பெறப்பட்டு, கந்தரோடையின் உற்பத்திச் சாலைகளில் துளைப்பணங்களின் தொழில்நுட்பம் அறிந்த கலைஞர்களால் செம்மைப்படுத்தப்பட்டு பல வண்ண ஒளி உமிழும் கற்களாகவும், மணிகளாகவும், மணி மாலைகளாகவும் மாற்றப்பட்டன.

ஒரு சிறப்பான ஆட்சியமைப்பும், தூரநோக்குக் கொண்ட தன்னலமற்ற அறிவுஜீவிகளின் நிர்வாகத் திறமையும், ஆற்றல் மிக்க மக்களின் அயராது உழைப்பும் இல்லாமல் இவ்வாறான நாகரிகமடைந்த நாகநாட்டை உருவாக்கியிருக்க முடியாது. யாழ்ப்பாணத் தீபகற்பத்தில் மக்கள் குடியேறி, அதிலிருந்து 500 ஆண்டுகளுக்குள் அந்தக் கிராமம் ஒரு நகரமாக வளர்ந்துவிட்டது என்பதை அறிவியல் ரீதியான தொல்லியல் சான்றுகள் காட்டுகின்றன.

கந்தரோடை நாகரிகத்தின் சரிவு

கந்தரோடை நாகரிகத்தின் பொருளாதாரம் முக்கியமாக அதன் பெருங்கடல் வர்த்தகத்திலேயே தங்கியிருந்தது. விவசாயம் மற்றும் மீன்பிடித் தொழில் என்பன மக்களின் உணவுத் தேவைகளுக்குப் போதுமானதாக இருந்ததே ஒழிய, மேலதிக வருமானம் எதையும் அவை வழங்கவில்லை. கி.பி. ஐந்தாம் நூற்றாண்டின் பின்னர் குறைந்து போன வர்த்தக நடவடிக்கைகள் பொருளாதார நிலை ஏற்படுத்தின.

1. கி.பி. ஐந்தாம் நூற்றாண்டின் இறுதிப் பகுதியில் அநுராதபுரம் வலுவான ஓர் ஆட்சிபீடமாக உருவாகி, பெருவருவாய் தந்து கொண்டிருந்த மாந்தைத்துறையின் நிர்வாகத்தைத் தனது கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டுவந்தது. அதுவரை நாகநாட்டு அரசுகளுக்கு அங்கிருந்து கிடைத்த துறைமுக வருவாய் கட்டுப்படுத்தப்பட்டது. 13ஆம் நூற்றாண்டில் யாழ்ப்பாண இராச்சியம் நிறுவப்பட்ட பின்னரே மன்னார்க் குடாவின் முத்துக்குளிப்பு நடவடிக்கைகள் திரும்பவும் யாழ்ப்பாண அரசை வந்தடைந்தன.
2. உரோமப் பேரரசு கி.பி. 476ஆம் ஆண்டளவில் உருக்குலைந்து போனது. அதன் வீழ்ச்சியோடு பெரும் வருமானம் தந்து கொண்டிருந்த உரோம வர்த்தகம் சடுதியாக நின்றுபோனது. உரோம வர்த்தகத்தின் இழப்போடு, நாகநாடு தனது செல்வத்தைப் பராமரித்த வருமானத்தின் பெரும்பகுதியை இழந்தது.
3. கி.பி. ஆறாம் நூற்றாண்டிலிருந்து அரேபிய, பாரசீக, சீன வர்த்தகங்கள் நாகநாட்டின் பொருளாதாரத்தை ஓரளவு தக்கவைத்துக் கொண்டிருந்தன. இவர்களுடனான வர்த்தகம் யாழ்ப்பாண இராச்சிய காலம் வரை நீடித்தது.
4. கி.பி. எட்டாம் நூற்றாண்டில் யாழ்ப்பாணத்தின் தலைநகர் கந்தரோடையிலிருந்து கடற்கரைத் துறைநகரமான சிங்கை நகருக்கு மாற்றப்பட்டது. வர்த்தக நடவடிக்கைகள் அனைத்தும் தலைநகரிலிருந்தே வழிநடத்தப்பட்டன. கந்தரோடை தலைநகர் என்ற பதவியை இழந்து, வர்த்தகத்தின் மூலம் கிடைத்த மேலதிக வருவாயையும் இழந்தது. ஆனால் அதன் குளமும் நெல் விவசாய வளர்ச்சியும் அங்கு வாழ்ந்த மக்களின் வாழ்வாதாரத்தைப் பேணப் போதுமானதாக இருந்தன. அதன் பின்னர் கந்தரோடை ஒரு கிராமமாகத் தொடர்ந்தது.

பிற்கால வரலாறு:

அரசு படையெடுப்புகளும் யாழ்ப்பாணத்தின் மீதான மேலாதிக்கங்களும்

பல்லவர் செல்வாக்கு

அநுராதபுரத்தில் கி.பி. 650 தொடக்கம் கி.பி. 659 வரை ஆண்ட இரண்டாம் கஸ்ஸப மன்னனின் மகனான மானவர்மன், அவனது தந்தை இறந்தபோது ஏற்பட்ட அரசு உரிமைக்கான குழப்பங்களின் விளைவாக, அவனுக்கு உயிராபத்து ஏற்பட்டபோது அநுராதபுரத்தை விட்டு வடபகுதிக்கு ஓடி ஒளிந்தான்.

இப்படியாக உரிமையிழந்த இளவரசர்கள் அநுராதபுரத்தை விட்டு ஓடி ஒளிவது ஒன்றும் புதிய நிகழ்ச்சி அல்ல. அப்படி ஓடும்போது, பெரும்பாலும் இளவரசர்கள் தெற்கு நோக்கி மலைப்பிரதேசத்திற்கோ அல்லது அதற்கு அப்பாலுள்ள ரோஹணத்திற்கோ செல்வதே வழக்கம்.

வழமைக்கு மாறாக, மானவர்மன் வடக்கு நோக்கி ஓடி உத்தரதேசத்தில் அடைக்கலம் புகுந்தான். இதற்கு ஒரு முக்கியமான காரணம் இருந்திருக்க வேண்டும். வடபகுதி அவனுக்குக் கூடுதலான பாதுகாப்பைக் கொடுத்தமை காரணமாக இருக்கலாம்.

ஆனால், அவன் அங்கு தஞ்சமடைந்திருந்ததை அநுராதபுரத்தில் ஆட்சி நடத்திக்கொண்டிருந்த ஹத்ததாட்டா அறிந்து, அவனைக் கைப்பற்ற முயன்றபோது, மானவர்மன் வடபகுதியை விட்டு பல்லவ அரசுக்குச் சென்று பல்லவப் பேரரசனின் பாதுகாப்பைப் பெற்றுக்கொண்டான் (இந்திரபாலா 2006: 232).

மானவர்மன் பல்லவர் தலைநகராகிய காஞ்சியில் பல ஆண்டுகள் தங்கியிருந்தான். அங்கிருந்த காலத்தில், பல்லவர்கள் தங்கள் பகைவர்களாகிய சாளுக்கியர்களுக்கு எதிராக நடத்திய போர்களில், மானவர்மன் முதலாம் நரசிம்மவர்மனின் படைத்தளபதிகளில் ஒருவராகப் போர் புரிந்தான். பின்னர், இரண்டாம் நரசிம்மவர்மன் ஆட்சிக்காலத்தில், பல்லவப் படையுடன் வடஇலங்கை வந்து தனது நிலையை வலுப்படுத்திக்கொண்டு அநுராதபுரத்தின் மீது படையெடுத்துச் சென்றான்.

அக்காலத்தில் பொத்தகுட்டன் என்ற தமிழ்த் தலைவன், அநுராதபுரத்தில் மிகுந்த அரசியல் ஆதிக்கத்துடன் ஹத்ததாட்டா என்பவனை மன்னனாக நியமித்து வலுவாக நிர்வாகம் நடத்திக்கொண்டிருந்தான். மானவர்மன் படை அநுராதபுரத்தை அடைவதற்கு முன், பொத்தகுட்டனும் ஹத்ததாட்டனும் வடக்கு நோக்கிச் சென்று மானவர்மனை எதிர்த்தனர். ஆனால், பல்லவப் படையை இவர்களால் வெற்றிகொள்ள முடியவில்லை. இருவரும் கொல்லப்பட்ட பின்னர், மானவர்மன் 684ஆம் ஆண்டில் அநுராதபுரத்தில் மன்னனாக முடிசூடிக்கொண்டான் (இந்திரபாலா 2006: 233).

பல்லவர் படைகள் வடபகுதியில் வந்திறங்கிய நிகழ்ச்சிகளும், பல்லவர் ஆதரவைப் பெற்ற சிங்கள இளவரசன் ஒருவன் அநுராதபுரத்தில் ஆட்சிபெற்ற நிகழ்ச்சியும் இக்காலத்து வரலாற்றையும் வட

இலங்கையின் அரசியல் நிலையையும் விளங்கிக்கொள்வதற்கு முக்கியமானவை. ஆறாம் நூற்றாண்டின் பின்னர் தமிழ்நாட்டில் பல்லவப் பேரரசும் பாண்டியப் பேரரசும் எழுச்சிபெற்ற போது, அவற்றிற்கு அண்மையில் இருந்த வட இலங்கை, தெற்கு இலங்கையைக் காட்டிலும் கூடுதலான தமிழ்ச் செல்வாக்கிற்கு இலக்காகியது. பல்லவ அரசில் வளர்ந்த பண்பாடு வடக்கு மற்றும் வடகிழக்கு வழியாக இலங்கையில் பரவியது (இந்திரபாலா 2006: 234).

சோழர் படையெடுப்பு

கி.பி. 993ஆம் ஆண்டில் தமிழகத்திலிருந்து சோழப் பேரரசன் ராஜராஜன் ஒரு பெரும் படையை இலங்கைக்கு அனுப்பிவைத்தான். முதலில் யாழ்ப்பாணத்தைக் கைப்பற்றிய சோழர்கள், அங்கிருந்து அநுராதபுரத்தின் மீது படையெடுத்துச் சென்று போரில் சிங்கள அரசனைத் தோற்கடித்துவிட்டு, பின்னர் பொலநறுவையில் தங்கள் அரசை நிறுவிக்கொண்டார்கள். அவர்கள் வெற்றிகொண்ட பகுதிகள் சோழ சாம்ராஜ்யத்தோடு இணைக்கப்பட்டன. சோழர்கள் யாழ்ப்பாணத்தை வெற்றிகொண்டதைக் கொண்டாட சிறப்பான உரக நாணயங்களை வெளியிட்டார்கள். இலங்கையில் சோழரின் ஆட்சி கி.பி. 1077 வரை நீடித்தது. அவர்களின் ஆட்சிக்காலத்தில் யாழ்ப்பாணத்தில் பல புதிய சைவக் கோயில்கள் நிறுவப்பட்டன.

கலிங்க மாகன்

கி.பி. 1215இல் கலிங்க தேசத்து அரசன் மாகன், பெருந்தொகையான தென்னிந்தியப் படையினரைத் திரட்டிக்கொண்டு யாழ்ப்பாணத்தில் வந்திறங்கி, அங்கிருந்து பொலநறுவையின் மீது படையெடுத்துச் சென்று அரசைக் கைப்பற்றி, அங்கே இருபத்தொரு ஆண்டுகள் ஆட்சிபுரிந்தான் என சூளவம்சம் குறிப்பிடுகிறது.

கலிங்க மாகனும் அவனுடைய துணையரசனாகிய ஜெயபாகுவும் பொலநறுவையிலிருந்து ராஜரட்டையை நெடுங்காலம் ஆட்சிசெய்தனர் என சிங்கள வரலாற்று நூல்கள் தெரிவிக்கின்றன. அவனது ஆட்சிப்பரப்பு யாழ்ப்பாணம், வன்னிப் பிரதேசம், திருகோணமலை வரை பரவியிருந்தது. கலிங்க மாகனின் வேளக்காரப் படையில் வன்னியர்கள் இருந்தார்கள். மாகன் பொலநறுவையைக் கைப்பற்றிய பின், வன்னிப் பகுதியின் ஆட்சியை வன்னியர்களுக்குப் பகிர்ந்து கொடுத்தான் என மட்டக்களப்புப் பூர்வசரித்திரம் கூறுகிறது. அதனைத் தொடர்ந்து வன்னிப் பகுதியில் பல சிற்றரசர்கள்

தோற்றம் பெற்றன. கோகர்ணம், கொட்டியாரம், சுந்தளாய், மன்னார், மாதோட்டம், ஊராத்துறை போன்ற இடங்களில் மாகன் படைநிலைகளை அமைத்து, பொலநறுவையிலிருந்து ஆட்சிபுரிந்தான் என சூளவம்சம் கூறுகிறது.

சந்திரபானு

சந்திரபானு என்ற சாவக நாட்டு அரசன், கி.பி. 1247இல் இலங்கையின் தம்பதெனிய சிங்கள அரசின் மீது படையெடுத்து வந்தான். ஆனால், அவனால் வெற்றிகாண முடியவில்லை; தோற்கடிக்கப்பட்டு விரட்டப்பட்டான்.

அவன் இரண்டாம் தடவையாக சோழ மற்றும் பாண்டிய நாடுகளிலிருந்து படையணைச் சேர்த்துக்கொண்டு, வட இலங்கையில் மாகன் ஆட்சிபுரிந்த யாழ்ப்பாணப் பிரதேசத்தைக் கைப்பற்றி, அங்கே தனது ஆட்சியை நிலைப்படுத்திக்கொண்டு, தம்பதெனிய அரசனான இரண்டாம் பராக்கிரமபாகுவை (கி.பி. 1236-1270) தாக்கினான். சந்திரபானுவால் மீண்டும் வெற்றிகாண முடியவில்லை. பின்னர் யாழ்ப்பாணம் திரும்பி, சிங்கைநகரிலிருந்து வடஇலங்கைப் பிரதேசங்களை ஆட்சிபுரிந்தான்.

சாவகரின் ஆட்சி யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டிலும், வடக்கிலுள்ள வன்னிப் பிரதேசத்திலும், திருகோணமலையிலும் அமைந்திருந்தது என்பதை 13ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த 'திரிசிங்கள கடயம்பொத்' என்ற நூல் குறிப்பிடுகிறது. சாவகச்சேரி, சாவகக்கோட்டை ஆகிய இடப்பெயர்கள் சாவகர் ஆட்சிக் காலத்தில் தோற்றம் பெற்றன.

பாண்டியப் படையெடுப்புகள்

சந்திரபானுவின் ஆட்சிக்காலத்தில், தமிழகத்திலிருந்து முதலாம் சடாவர்மன் சுந்தரபாண்டியனின் (கி.பி. 1253-1268) படையெடுப்பு வடஇலங்கையின் மீது நடைபெற்றது. அந்தப் போரில் சந்திரபானு தோற்கடிக்கப்பட்டான். அதன் பின்னர் யாழ்ப்பாணச் சாவக அரசு பாண்டியரின் மேலாதிக்கத்தின் கீழ் வந்தது. சுந்தரபாண்டியனின் மெய்கீர்த்தியில் இடம்பெறும் "துலங்கொழி மணியும், சூழி வேழமும் இலங்கைக் காவலனை இறைகொண்டருளி" என்ற வரிகள் மூலம், பாண்டியர்கள் யானைகளையும் மணிகளையும் திறையாகக் கொண்டிருந்தனர் என்பதை அறிய முடிகிறது.

பின்னர், பாண்டியர்களுக்கு சந்திரபானு திறை செலுத்த மறுத்ததனால், பாண்டிய அரசர்கள் மீண்டும் படையெடுத்து வந்து அவனைத் தோற்கடித்து கொலை செய்தார்கள். சுந்தரபாண்டியனின் துணையரசனாகிய

வீரபாண்டியனுடைய பத்தாவது ஆண்டு மெய்கீர்த்தியில் "சோணாடும் ஈழமும் சாவகன் முடித்தலையும் கொண்டருளிய" என்ற வாசகம் வருகிறது. இதன் மூலம், சோழ நாட்டையும் ஈழத்தையும் வென்று கைப்பற்றியதோடு, சாவக அரசனின் முடித்தலையும் இவன் கவர்ந்தான் என்பதை அறிய முடிகிறது.

அவனது ஆட்சிக்கால பதினோராம் ஆண்டிற்குரிய வீரபாண்டியன் மெய்கீர்த்தி, அவனது ஈழப் படையெடுப்பைப் பற்றி விரிவாகக் குறிப்பிடுகிறது. குடுமியாமலைச் சாசனத்திலும் வீரபாண்டியனுடைய இலங்கைப் படையெடுப்பைப் பற்றிய செய்திகள் வருகின்றன. வீரபாண்டியன் இலங்கைக்குச் சென்று போர் புரிந்து, அந்நாட்டு மன்னன் ஒருவனைக் கொன்று, அவனுடைய முடி முதலான அணிகலன்களையும், சிங்காசனம், வெண்கொற்றக்குடை, சாமரம் முதலிய அரச சின்னங்களையும் கவர்ந்தான் என்றும், பின்னர் முன்பு தனக்குப் பகைத்தொழில் புரிந்து, பின்பு பணிந்துவிட்ட சாவகனுடைய மைந்தனுக்கு ஆட்சியுரிமை வழங்கி, வீரக்கழல் அணிவித்து, அவனை ஆனைமேல் ஏற்றி நகரத்திற்குச் செல்லவிட்டான் என்றும் அச்சாசனம் கூறுகிறது.

இம்மெய்கீர்த்தி தரும் செய்திகளின் மூலம், யாழ்ப்பாணத்தில் சாவகர்கள் ஏற்படுத்தியிருந்த இராச்சியத்தை பாண்டியர்கள் தமது கட்டுப்பாட்டின் கீழ் கொண்டுவந்தார்கள் என அறிந்துகொள்ள முடிகிறது (சிற்றம்பலம், சி.க. 1992: 30-33).

இதன் பின்னர் ஏற்பட்ட பாண்டிய மன்னர்களின் மேலாதிக்க வலிமையும், வடஇலங்கை அரச விவகாரங்களில் அவர்களின் தலையீடும், கி.பி. 1284ஆம் ஆண்டில் ஆரியச் சக்கரவர்த்தி என்பவனின் தலைமையில் நடைபெற்ற இலங்கைப் படையெடுப்பின் பின்விளைவுகளுமே யாழ்ப்பாண இராச்சிய மன்னர்களின் தோற்றத்திற்குக் காரணமாயின.

சாவகர்களின் பின்னர் யாழ்ப்பாண இராச்சியத்தில் ஆட்சி ஏற்பட்டதற்கு, மாறவர்மன் சுந்தரபாண்டியன் காலத்துப் பாண்டியப் படையெடுப்பின் விளைவே காரணமாகும். சூளவம்சம் குறிப்பிடும் பாண்டியப் படைத்தலைவனாகிய ஆரியச் சக்கரவர்த்தியோ, அல்லது அவனது வம்சாவளியிலுள்ள ஒருவனோ, யாழ்ப்பாணத்தில் அரசனாக அதிகாரம் பெற்றான். 'ஆரியச் சக்கரவர்த்தி' என்பது யாழ்ப்பாணத்தில் அரசரின் இயற்பெயராக அல்லாது, வம்சப் பெயராகவே வழங்கி வந்தது (சிற்றம்பலம், சி.க. 1992: 30-33).

இலங்கையின் சட்டத்துறை அறிஞர்களும், அரசியல் விஞ்ஞானிகளும் இலங்கையின் அரசியல் யாப்புகள் பற்றிய அடிப்படைப் பிரச்சினைகள் (Core Issues) பற்றிய உயராய்வுகள் பலவற்றை ஆங்கிலத்தில் எழுதி வெளியிட்டுள்ளனர். 1947, 1972, 1978 ஆகிய ஆண்டுகளில் நடைமுறைக்கு வந்த மூன்று அரசியல் யாப்புகள் பற்றியும், இம்மூன்று அரசியல் யாப்புகளுக்கும் கொண்டுவரப்பட்ட யாப்புத் திருத்தங்கள் பற்றியும், நீதிமன்றத் தீர்ப்புகள் பற்றியும் இவ் உயராய்வுகளில் விரிவாக அலசப்பட்டுள்ளன. இவ்வாய்வுகளில் உள்ளடங்கிய பெறுமதிமிக்க கருத்துகளைத் தமிழ் வாசகர்களுக்கு அறிமுகம் செய்வதே 'அரசியல் யாப்புச் சிந்தனைகள்' என்னும் இத்தொடரின் நோக்கமாகும்.

ஆங்கில மூலம்: ரொகான் எதிரிசிங்க

அரசியல் யாப்புவாதமும் இலங்கையின் ஐனாதிபதி முறையும்

பகுதி - I

கந்தையா சண்முகலிங்கம்

பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் கலைமாணிப் பட்டம் பெற்ற இவர், இலங்கை நிர்வாக சேவையில் பணியாற்றிய ஓய்வுநிலை அரசு பணியாளர். கல்வி அமைச்சின் செயலாளராக விளங்கிய சண்முகலிங்கம் அவர்கள் மிகச்சிறந்த மொழிபெயர்ப்பாளருமாவார். இவர் மொழிபெயர்த்த 'இலங்கையில் முதலாளித்துவத்தின் தோற்றம்' என்ற நூல் சிறந்த மொழிபெயர்ப்புக்கான பரிசை பெற்றமை குறிப்பிடத்தக்கது. 'நவீன அரசியல் சிந்தனை', 'கருத்தியல் எனும் பனிமூட்டம்', 'இலங்கையின் இனவரைவியலும் மானிடவியலும்' ஆகியவை இவரின் ஏனைய நூல்களாகும்.

ங்கிலத்தில் றொகான் எதிரிசிங்க (Rohan Edirisinghe) அவர்கள் 'Constitutionalism and Sri Lanka's Gaullist Presidential System' என்ற தலைப்பில்

எழுதிய ஆய்வுக்கட்டுரையைத் தழுவி இத்தமிழ்க்கட்டுரை எழுதப்பட்டுள்ளது. இலங்கையின் அரசியல் யாப்பை 1972, 1978 ஆகிய இருதடவைகளில் திருத்தம் செய்தபோது, தாராண்மைவாத ஜனநாயகக் கொள்கைகளின் (Liberal Democratic Principles) அடிப்படையிலான அரசியல் யாப்புவாதத் தத்துவங்கள் பின்பற்றப்படவில்லை. இதன் பின்விளைவுகள் இலங்கையின் அரசியல் வரலாற்றில் எதிர்மறையான தாக்கங்களை உண்டாக்கின என்பதை ஆராய்வதாக றொகான் எதிரிசிங்க அவர்களின் இக்கட்டுரை அமைந்துள்ளது. இந்த அறிமுகக் குறிப்புடன் அவரின் கட்டுரைக்குள் செல்வோம்.

1948 இல் இலங்கை பிரித்தானியாவில் இருந்து சுதந்திரத்தைப் பெற்றுக் கொண்டது. அதன் பின்னரான இலங்கையின் அரசியல் யாப்பு வரலாற்றில் அரசியல் யாப்புவாதம் சார்ந்த நெருக்கடி (A Crisis of Constitutionalism) மேற்கிளம்பியது. 1972 ஆம் ஆண்டில் புதிய அரசியல் யாப்புச் சட்டம் இயற்றப்பட்டு நடைமுறைக்கு வந்தது. இதனை வரைந்து நடைமுறைப்படுத்தியவர்கள் அரசியல் யாப்புவாதத்தின் அடிப்படைத் தத்துவங்களை முற்றாக உதாசீனம் செய்து புறந்தள்ளி, தாராண்மைவாத ஜனநாயக தத்துவ மரபுகளுக்கு மாறுபட்ட முறையில் செயற்பட்டனர். இதன் விளைவாக அன்று முதல் தொடர்ந்து இலங்கையில் தாராண்மைவாத ஜனநாயக தத்துவ மரபுகளின் அடித்தளத்தை அழிக்கும் வேலை தொடர்கிறது.

இலங்கை பல் இனங்களையும், பல மதப்பிரிவினர்களையும் கொண்ட நாடு. இங்கு எல்லாப் பிரிவினரையும் உள்ளீர்த்துக் கொண்டதும் (Inclusive), எல்லாத் தரப்பினராலும் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டதுமான அரசியல் யாப்பை உருவாக்கும் தேவை உள்ளது. அரசியல் யாப்புவாதத்தின் அடிப்படைத் தத்துவங்களை அடியழிப்புச் செய்தமையின் தீய விளைவாக இத்தேவையை நிறைவு செய்ய முடியாத நிலை ஏற்பட்டுள்ளது.

அரசியல் யாப்புவாதம் என்றால் என்ன, அதன் அடிப்படைத் தத்துவங்கள் எவை என்பதை நாம் கருத்தில் கொள்ள வேண்டும்.

அ) அரசியல் அதிகாரத்தைச் செலுத்துவோர் மீது கட்டுப்பாடுகளை விதிப்பதாக அரசியல் யாப்பு

அமைதல் வேண்டும் என்பதை அரசியல் யாப்புவாதம் வலியுறுத்துகிறது.

ஆ) அரசியல் யாப்பு பெரும்பான்மையின் கொடுங்கோன்மைக்கு எதிரான கட்டுப்பாடுகளை (Counter-Majoritarian Check) விதிப்பதாக அமைகிறது.

இ) அது தனிநபர் சுதந்திரத்தையும் மதிப்பையும் (Freedom and Dignity) பாதுகாப்பது.

ஈ) மக்களின் உரிமைகளைப் பாதுகாப்பதன் மூலம் அவர்களை வலுவாக்கம் (Empower) செய்கிறது.

உ) அதன்மூலம் அதிகாரத்தைச் செலுத்துவோர் மக்களுக்குப் பொறுப்புக் கூற வேண்டியவர்களாகவும், மக்களின் குறைகளுக்கு செவி சாய்ப்பவர்களாகவும் இருக்க வேண்டிய நிலை ஏற்படுகிறது.

ஊ) சுதந்திரமான நிறுவனங்கள் (Independent Institutions) நிறுவப்படுவதை அரசியல் யாப்பு உறுதி செய்கிறது. அந்நிறுவனங்கள் அரசாங்கங்களின் கட்டுப்பாட்டுக்கும் தலையீட்டுக்கும் உட்படாதவையாக சுதந்திரமாக முடிவுகளை எடுப்பதற்கு அரசியல் யாப்பு வழிசெய்கிறது. அரசியல் பக்கச்சார்பற்ற முறையில் பொதுமக்கள் நலனை (Public Interest) கருத்தில் கொண்டு சுதந்திரமான முடிவுகளை இந்நிறுவனங்கள் எடுப்பதற்கும் அரசியல் யாப்பு வழிசெய்கிறது.

எ) மேலே குறிப்பிட்டவற்றுக்கு மேலாக, அண்மைக்காலத்தில் ஜனநாயக நாடுகளின் அரசியல் யாப்புகளில் அடிப்படை விழுமியங்களும் தத்துவங்களும் (Basic Values and Principles) சேர்க்கப்படுவதும், இந்த விழுமியங்களுக்கும் தத்துவங்களுக்கும் அமைவாக நாடு ஆளுகை செய்யப்பட வேண்டும் என அரசியல் யாப்புகளில் விதிக்கப்படுவதையும் அவதானிக்க முடிகிறது.

மேலே குறிப்பிட்ட அரசியல் யாப்புத் தத்துவங்கள் இலங்கையின் அரசியல் தலைவர்களாலும், சட்டவாளர் சமூகத்தாலும் கருத்தில் கொள்ளப்படுவதில்லை. விதிவிலக்கான சில சந்தர்ப்பங்களைத் தவிர இவர்களால் இத்தத்துவங்கள் புறந்தள்ளப்பட்டுள்ளதைக் காண முடிகிறது. குறிப்பாக அரசியல் யாப்புகளை வரையும் போதும், அவற்றை நடைமுறைப்படுத்தும் போதும், அரசியல் யாப்பின் பிரிவுகளுக்கும் ஏற்பாடுகளுக்கும் விளக்கமளிக்கும் போதும் இவர்கள் செயற்படும் விதம் ஏமாற்றத்தைத் தருகிறது. இப்பின்னணியிலேயே நிறைவேற்று அதிகாரமுடைய ஜனாதிபதி முறை இலங்கை அரசியல் யாப்பின் ஒரு முக்கிய கூறாக எதிர்காலத்திலும் தொடர்ந்து இருக்க வேண்டுமா என்ற பிரச்சினையை நாம் விவாதிக்க முடியும்.

இலங்கை குடியரசு ஆகிய காலகட்டம்

1972 இன் முதலாவது குடியரசு அரசியல் யாப்பும், 1978 இன் இரண்டாவது குடியரசு யாப்பும், அரசியல் யாப்புவாத நோக்கில் பார்க்கும்போது அடிப்படையிலேயே குறைபாடு உடையவை. அவையிரண்டும் முழு அதிகாரத்தையும் ஒரு நிறுவனத்தில் (A Single Institution) குவிக்கும் வகையில் அமைந்தன. நிர்வாகத்துறையின் கருவிகளாகச் செயற்படக் கூடிய அமைப்புகளும், முறைமைகளும் (Structures and Systems) அவ்விரு யாப்புகளாலும் உருவாக்கப்பட்டன. அவை பெரும்பான்மை வாதத்தை (Majoritarianism) இலங்கையின் அரசியல் முறைமையில் ஆழ வேரூன்றச் செய்தன. சோல்பரி அரசியல் யாப்பினால் உருவாக்கப்பட்ட சுதந்திரமாக இயங்கக்கூடிய நிறுவனங்களை இந்த அரசியல் யாப்புகள் அடியழித்தன. அடிப்படையான ஜனநாயக விழுமியங்களையும், தத்துவங்களையும் பாதுகாப்பதில் இவை தவறின. இவை அரசியல் கட்சி சார்புடைய (Partisan) அரசியல் யாப்புகளாக, மூன்றில் இரண்டு பெரும்பான்மைப் பலம் மிக்க அரசாங்கங்களால் இயற்றப்பட்டவை. அரசியலிலும் இனக்குழும அடிப்படையிலும் வேறுபட்ட நிலைப்பாடுடைய பல்வேறு தரப்பினரின் கருத்துகளைக் கேட்டு, அத்தரப்பினரின் சம்மதத்தைப் (Consent) பெறுவதற்கு இந்த அரசாங்கங்கள் சிறிதளவும் அக்கறை செலுத்தவில்லை. 1972 அரசியல் யாப்பை வரைந்தவர்கள் சோல்பரி அரசியல் யாப்பைக் கண்டனம் செய்தனர். அதேபோல் 1978 அரசியல் யாப்பை வரைந்தவர்கள் 1972 அரசியல் யாப்பைக் கண்டனம் செய்தனர். ஆனால், இவ்விரு தரப்பினரும் வரைந்து நடைமுறைப்படுத்திய அரசியல் யாப்புகள் இரண்டும் ஒரே ஒரு நிறுவனத்தில் முழு அதிகாரத்தையும் குவித்தல் (Concentration of Power in a Single Institution) என்ற அடிப்படையான தவறைச் செய்தன. இது வேடிக்கையான ஒரு நகைமுரண் ஆகும்.

முதலாவது குடியரசு அரசியல் யாப்பை 1972 இல் நடைமுறைப்படுத்துவதில் பிரதான பங்கு வகித்தவர் அரசியல் யாப்பு அமைச்சரான (Minister of Constitutional Affairs) கொல்வின் ஆர்.டி. சில்வா ஆவார். இவர் ட்ரொட்ஸ்கியிஸ்ட் இடதுசாரி அரசியல்வாதியாகவும் விளங்கினார். இலங்கைக்கு இலங்கையரால் உருவாக்கப்பட்ட அரசியல் யாப்பு (Home Grown Constitution) தேவையென்று இவர் வலியுறுத்தினார். ஆனால், இவர் பிரித்தானியாவின் பாராளுமன்ற இறைமை என்ற கோட்பாட்டை (British Doctrine of Parliamentary Sovereignty) அரசியல் யாப்பில் புகுத்தினார். தேசிய அரசுப் பேரவையை (National State Assembly) அதி உயர்ந்த அதிகாரமிக்க சபையாக (The Supreme Instrument

**முதலாவது குடியரசு அரசியல் யாப்பை
1972 இல் நடைமுறைப்படுத்துவதில்
பிரதான பங்கு வகித்தவர் அரசியல் யாப்பு
அமைச்சரான (Minister of Constitutional
Affairs) கொல்வின் ஆர்.டி. சில்வா ஆவார்.
இவர் ட்ரொட்ஸ்கியிஸ்ட் இடதுசாரி
அரசியல்வாதியாகவும் விளங்கினார்.
இலங்கைக்கு இலங்கையரால்
உருவாக்கப்பட்ட அரசியல் யாப்பு
(Home Grown Constitution)
தேவையென்று இவர் வலியுறுத்தினார்.**

of State Power) ஆக்கினார். அந்த தேசிய அரசுப் பேரவையிடம் சட்டவாக்கம், நிர்வாகம், நீதி ஆகிய அனைத்து அதிகாரங்களையும் குவித்து, அதனைச் சர்வ அதிகாரங்களும் உடைய சபையாக மாற்றினார். உலகளாவிய அளவில் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட அரசியல் யாப்பின் மேலாண்மை (Supremacy of the Constitution) என்னும் அரசியல் யாப்புவாதத்தின் அடிப்படைக் கருத்தை வெளிப்படையாகவே தகர்த்தார். தேசிய அரசுப் பேரவை இயற்றும் சட்டங்களை மீளாய்வு செய்யும் (Judicial Review of Legislation) நீதிமன்ற அதிகாரங்களை அரசியல் யாப்பில் இருந்து நீக்கினார். இதன் மூலம் அவர் பின்வருவனவற்றைச் சாதித்தார்.

அ) அதிகார வேறாக்கம் என்னும் தத்துவத்தை (The Principle of Separation of Powers) நீக்கினார்.

ஆ) நீதித்துறையின் சுதந்திரம் (Independence of the Judiciary) என்ற தத்துவத்தை அடியழிப்புச் (Undermined) செய்தார்.

இ) சுதந்திரமான பொதுச்சேவை (Independent Public Service) ஒன்று இருத்தல் வேண்டும் என்பதற்கான ஏற்பாடுகளைக் கொண்ட சோல்பரி அரசியல் யாப்பின் சட்டப்பிரிவுகளை இரத்துச் செய்தார்.

மேற்கூறியவற்றைச் செய்து முடித்த கொல்வின் ஆர். டி. சில்வா அவர்கள் 1972 அரசியல் யாப்பில் அடிப்படை உரிமைகள் (A Bill of Rights) பற்றிய பிரிவொன்றைப் புகுத்தினார். ஆனால், அவ்வுரிமைகளை முழுமையாக நிர்வாகத்துறை புறந்தள்ளக்கூடிய வகையில் அவ்வரசியல் யாப்பிலேயே 'Limitation Clause' ஒன்றைப் புகுத்தி, அவற்றை நடைமுறைப் பயன் அற்றதாகவும் ஆக்கினார் (இவ்விடயம் பற்றி விரிவாக ஆராயும்

'Fundamental Rights and the 1972 Constitution' (1972 அரசியல் யாப்பும் அடிப்படை உரிமைகளும்) என்ற தலைப்பிலான கட்டுரையை J. விக்கிரமரட்ன (J. Wickremaratne) அவர்கள் எழுதியுள்ளார் (பார்க்க A. Welikala (ed.) (2012)).

அடிப்படை உரிமைகள் பற்றிய எவ்வித அக்கறையும் அரசியல் யாப்பை வரைந்தவர்களிடையே இருக்கவில்லை என்றே கூறலாம். 1972 இற்கு முன்னர் இயற்றப்பட்ட சட்டங்கள் புதிய அரசியல் யாப்பின் ஏற்பாடுகளுக்கு முரணானவையாக இருந்தாலும், அச்சட்டங்கள் வலிதுடையன என்னும் ஏற்பாடு அரசியல் யாப்பில் சேர்க்கப்பட்டது.

இலங்கை குடியரசு ஒற்றையாட்சி அரசாகவும் (Unitary State), பெரும்பான்மையினரின் மொழியான சிங்களத்தையும், சமயத்தையும் பற்றிய ஏற்பாடுகள் சாதாரண பெரும்பான்மை வாக்குகளால் திருத்தப்பட முடியாதவையாகவும் ஆக்கப்பட்டன. இவை 1972 அரசியல் யாப்பில் புகுத்தப்பட்ட அரசியல் யாப்புவாதத்திற்கு மாறுபட்ட ஏற்பாடுகளாகும். அரசியல் யாப்புவாதத்தின் அடிப்படை விதிகள் (Basic Principles of Constitutionalism) முதலாவது குடியரசு அரசியல் யாப்பின் செயற்பாட்டுக் காலத்தில் மீறப்பட்டன. இந்த அரசியல் யாப்பு ஆட்சியாளர்களின் கருவியாக பயன்படுத்தப்பட்டதே அன்றி, ஆளப்பட்டோரின் நன்மை நோக்கியதாக இருக்கவில்லை. இம்முதலாவது குடியரசு அரசியல் யாப்பு ஆறு ஆண்டுகள் மட்டுமே செயற்பாட்டில் இருந்தது என்பது இலங்கைக்குக் கிடைத்த நற்பேறாகும்.

1978 இன் இரண்டாவது குடியரசு அரசியல் யாப்பும் முதலாவது குடியரசு அரசியல் யாப்பு தொடக்கி வைத்த தவறான வழித்தடத்தையே பின்பற்றியது. முதலாவது குடியரசு சர்வ அதிகாரங்களும் உடையதான தேசிய அரசுப் பேரவையை உருவாக்கியது. அந்த ஒரு நிறுவனத்திடம் முழுமையான அதிகாரங்களும் குவிக்கப்பட்டன. இரண்டாவது குடியரசு அரசியல் யாப்பு நிறைவேற்று ஜனாதிபதியிடம் (Executive President) அதிகாரங்களைக் குவித்தது. இவ்வாறு அதிகாரங்களின் குவிமையம் இரண்டு யாப்புகளிலும் வெவ்வேறாக அமைந்தன. இரண்டாவது குடியரசு அரசியல் யாப்பு முதலாவது குடியரசு யாப்புடன் ஒப்பிடும் போது பின்வரும் விடயங்களில் முன்னேற்றம் உடையதாக இருந்தது.

1. தேர்தல் முறைமை (Electoral System)
2. நீதித்துறையின் சுதந்திரமும் அதன் அதிகாரங்களும்

3. பொதுச்சேவை (Public Service)

4. அடிப்படை உரிமைகள்

இவற்றை விட வேறு சில வேறுபாடுகளும் இருந்தன. தேசிய அரசுப் பேரவையை மேலான அதிகாரம் உடைய சபையாகவும், இறைமையின் (Sovereignty) உறைவிடமாகவும் முதலாவது குடியரசு யாப்பு ஆக்கியது. இதனை மாற்றி, இறைமையை மக்களுக்கு உரித்தாக்குவதாக 1978 அரசியல் யாப்பு அமைந்தது. இந்த அரசியல் யாப்பு அதிகார வேறாக்கம் (Separation of Powers) என்னும் தத்துவத்தை வெளிப்படையாக ஏற்றுக் கொள்வதாகவும் அமைந்தது. அரசியல் யாப்புக்குப் பொதுசன வாக்கெடுப்பு (Referendum) மூலம் மக்களின் ஒப்புதலைப் பெற வேண்டும் என்ற ஏற்பாடு 1978 அரசியல் யாப்பில் செய்யப்பட்டிருந்தது. இவ்வேற்பாடு சட்டவாக்க சபையின் (Legislature) அதிகாரங்களின் மீது மட்டுப்பாடுகளை விதிப்பதாகவும், பாராளுமன்றத்திற்குப் பதிலாக மக்களின் இறைமையை (Sovereignty of the People) உறுதிப்படுத்துவதாயும் அமைந்தது.

இரண்டாவது குடியரசு யாப்பும் நிறைவேற்று அதிகாரமுடைய ஜனாதிபதியும்

இரண்டாவது குடியரசு அரசியல் யாப்பு இரண்டு முக்கிய மாற்றங்களைப் புகுத்தியது. முதலாவதாக வெஸ்ட்மின்ஸ்டர் மாதிரியிலான பாராளுமன்ற நிர்வாக முறைக்குப் பதிலாக பகுதியளவிலான ஜனாதிபதி நிர்வாக முறையை (Semi-Presidential Executive) இந்த யாப்பு நடைமுறைப்படுத்தியது. இரண்டாவதாக விகிதாசாரத் தேர்தல் தொகுதி முறையைப் (Proportional Representation) புகுத்தியது. முன்னைய தேர்தல் முறை நீக்கப்பட்டது. இவ்விரு மாற்றங்களும் ஜே.ஆர். ஜயவர்த்தன அவர்களுக்கும் அவரது கட்சிக்கும் சாதகமானவையாக இருந்தன.

'கலப்பு முறை' (Mixed System) என அழைக்கப்படும் ஜனாதிபதி முறையில் இரு மாதிரிகள் (Models) உள்ளன. ஜனாதிபதி - பிரதமர் என்ற இரு பதவிகளுக்கிடையிலான அதிகாரச் சமநிலையில் (Balance of Power) இம்மாதிரிகளில் வேறுபாடு காணப்படுகிறது.

1. ஜனாதிபதி - பிரதமர் நிர்வாக மாதிரி (President-Prime Ministerial Executive): இம்மாதிரியில் ஜனாதிபதி பிரதமரைவிட அதிக அதிகாரங்களை உடையவராக இருப்பார்.

2. பிரதமர் - ஜனாதிபதி நிர்வாக முறை (Premier-Presidential Executive): இம்முறையில் பிரதமர் ஜனாதிபதியை

விட அதிக அதிகாரங்களை உடையவராக இருப்பார்.

1978 அரசியல் யாப்பு முதலாவது வகையைச் சேர்ந்ததாகும். பிரதமரை விட அதிக அதிகாரங்கள் ஜனாதிபதிக்குக் குவிக்கப்பட்டன. பிரதமர் - ஜனாதிபதி முறையில் பிரதமருக்கும் ஜனாதிபதிக்கும் இடையிலான அதிகாரங்களில் ஒரு சமநிலை இருப்பதற்கான வாய்ப்புகள் இருந்திருக்கும். ஆனால், ஜே. ஆர். ஜயவர்த்தன அறிமுகம் செய்த ஜனாதிபதி - பிரதமர் முறை ஜனாதிபதியை ஒரு சர்வாதிகாரியின் நிலைக்கு உயர்த்துவதன் மூலம் இலங்கையின் அரசியல் யாப்புக் கட்டமைப்பை முழுமையாக (The Total Constitutional Structure) மாற்றுவதற்குப் பயன்பட்டது.

1. 1978 இன் அரசியல் யாப்பு பெயரளவிலான அரசுத்தலைவருக்கு (Nominal Head of State) வழங்கக் கூடிய சட்டப் பாதுகாப்புகளை (Legal Immunities) வழங்கியது. அது மட்டுமல்லாமல், அவற்றுக்கும் அப்பால் சென்று அளவுக்கு அதிகமான சட்டப் பாதுகாப்புகளை ஜனாதிபதிக்கு வழங்கியது.
2. ஜனாதிபதி யார் யாருக்கு மந்திரிப் பதவியை வழங்க வேண்டும் என்பதை தானே தன்னிச்சையாக முடிவு செய்யும் அதிகாரம் உடையவராக இருந்தார்.
3. ஜனாதிபதி மந்திரிசபை பதவிகளுக்கு தம் சுய விருப்பின்படி தன்னை நியமித்துக் கொள்ளலாம்.
4. சட்ட ஆக்கச் சபையான (Legislature) பாராளுமன்றத்தை ஜனாதிபதி தம் விருப்பின்படி எந்த நேரமும் கலைத்துவிடும் அதிகாரத்தைக் கொண்டிருந்தார்.
5. முக்கியமான அரசாங்கப் பதவிகளுக்கு நபர்களை தன்னிச்சைப்படி நியமனம் செய்வதற்குரிய அதிகாரம் உடையவராக ஜனாதிபதி விளங்கினார். மேன்முறையீட்டு நீதிமன்ற நீதிபதிகளை தம் விருப்பின்படி நியமிக்கும் அதிகாரத்தையும் அவர் கொண்டிருந்தார்.
6. அவசரகால நிலையின்போது எந்த அரசாங்கப் பதவிக்கும் ஆட்களை நியமிக்கும் அதிகாரம் ஜனாதிபதிக்கு இருந்தது. 1978 அரசியல் யாப்பு நடைமுறையில் இருந்து வந்த இந்த 30 ஆண்டுகாலம் முழுவதும் இலங்கையில் அவசரகால நிலை நடைமுறையில் இருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.
7. அவசரகால நிலையின் கீழ் ஜனாதிபதி அவசரகால விதிமுறைகளை (Emergency Regulations) பிரகடனம் செய்யலாம். இந்த அவசரகால விதிமுறைகள், சட்டசபையால் சட்டவாக்க அதிகாரத்தை

(Legislative Power) பயன்படுத்தி இயற்றிய சட்டங்களை ஒதுக்கிப் பயனற்றதாக்கும் (Override) தன்மையுடையதாக அமையும்.

மேற்குறிப்பிட்டவாறு அளவுக்கு மீறிய அதிகாரங்களை உடைய ஜனாதிபதி முறை இலங்கை அரசியல் யாப்பில் ஆபத்தான பல கூறுகளைப் புகுத்தியுள்ளது. 1978 அரசியல் யாப்பு 'கலப்பு முறைகளின்' (Mixed Systems) ஆபத்தான கூறுகளை எடுத்துக்காட்டக் கூடிய உதாரணமாக விளங்குகிறது.

ஐக்கிய அமெரிக்காவின் தூய ஜனாதிபதி (Pure Presidential) முறையின் கீழ் ஜனாதிபதி சட்டசபையில் (Legislature) உறுப்பினராக இல்லாத வெளியாட்களை அமைச்சர்களாக நியமிக்கலாம். அதன் சட்ட ஆக்கத்துறைக்கும், நிர்வாகத்துறைக்கும் இடையே தெளிவான அதிகாரப் பகுப்பு (Separation of Powers) இருப்பதைக் காணலாம். இவ்வாறான தெளிவான அதிகாரப் பகுப்பு, இவ்விரு நிறுவனங்களையும் ஒன்றுக்கொன்று போட்டியாக (Adversarial) செயற்பட வைப்பதால், ஒன்று மற்றொன்றைக் கட்டுப்படுத்தலும் சமன் செய்தலும் (Checks and Balances) என்னும் பொறிமுறை செயற்படும் வாய்ப்பை வழங்குகிறது.

ஆனால் இலங்கையின் ஜனாதிபதி தம் விருப்பத்தின்படி பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களிடமிருந்து அமைச்சர்களைத் தெரிவு செய்ய முடியும். இதன் மூலம் அவர் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களை தம்பக்கம் கவர்ந்திழுத்து தனது விசுவாசிகளாக ஆக்க முடியும். எதிர்க்கட்சியில் உள்ள பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களை ஆளும் கட்சிக்குத் தாவச் செய்யவும் முடியும். இதன் மூலம் பாராளுமன்றம் நிர்வாகத்துறையின் மீது கட்டுப்பாட்டையும் கண்காணிப்பையும் செய்யும் அதிகாரத்தைப் பலவீனப்படுத்த முடியும். ஜனாதிபதி ராஜபக்ச இலங்கையில் இதனை கைதேர்ந்த முறையில் செயற்படுத்தியவர். அவர் சட்டசபையான பாராளுமன்றத்தின் உறுப்பினர்களில் பலரை அமைச்சர்களாகவும், பிரதி அமைச்சர்களாகவும், நிர்வாகத்துறையின் உறுப்பினர்களாகவும் செயற்படுவதை உறுதி செய்தார். இவ்வாறாக இலங்கையின் பாராளுமன்றம் செயல்திறன் குறைந்த ஒரு மன்றமாகத் தரம் குறைக்கப்பட்டது.

பிரதிநிதித்துவ ஜனநாயக முறையின் (Representative Democracy) அடிப்படைகள் சிலவற்றை அடியழிக்கச் செய்வதற்கு ஜனாதிபதி முறை இலங்கையில் எவ்வாறு பயன்படுத்தப்பட்டது என்பதற்குச் சிறந்த எடுத்துக்காட்டாக ஜனாதிபதி D.B. விஜயதுங்க செய்த செயலைக் குறிப்பிடலாம். அவர் வழமைக்கு மாறாக, இலங்கையின் அரசியல் வரலாற்றில் முதல்

தடவையாக, ஜனாதிபதியான தன்னையே நிதியமைச்சராக நியமித்து, அந்தப் பொறுப்பையும் வகித்தார். இது பாராளுமன்ற முறையின் வரலாற்றில் அதுவரை இடம்பெறாத ஒரு நிகழ்வாகும். நிதி மற்றும் வரிவிதிப்பு (Finance and Taxation) ஆகியவற்றின் மீது கட்டுப்பாட்டை விதிக்கும் பொறுப்பை உடைய மன்றமாக விளங்குவது பாராளுமன்றமாகும். பாராளுமன்றம் நிதியமைச்சரால் முன்வைக்கப்படும் வரவு-செலவுத்திட்டத்தை பரிசீலித்து, அதைப் பற்றி விவாதிக்கும் போது, உறுப்பினர்கள் எழுப்பும் கேள்விகளுக்கு நிதியமைச்சர் பாராளுமன்றத்தில் நேரடியாக இருந்து பதிலளிக்க வேண்டும். பாராளுமன்றத்தின் உறுப்பினர் அல்லாத ஜனாதிபதி D.B. விஜயதுங்க நிதியமைச்சர் பதவிக்குத் தன்னை நியமித்துக் கொண்டது, பாராளுமன்றம் நிதியின் மீது வலுவான கட்டுப்பாட்டைக் கொண்டிருக்கும் மன்றம் என்ற நிலையைப் பலவீனப்படுத்த உதவியது. இலங்கையின் பகுதியளவிலான ஜனாதிபதி முறை (Semi-Presidential System) இதனைச் செய்யும் வாய்ப்பை வழங்கியது. ஆனால் ஐக்கிய அமெரிக்கா போன்ற 'தூய' ஜனாதிபதி முறையில் ('Pure' Presidential System), சட்டவாக்கத்துறை (Legislature) நிதியின் மீது வைத்திருக்கும் கட்டுப்பாட்டை (Control of Finance) இவ்வாறு இல்லாமல் செய்வது சாத்தியமற்றதாக இருந்திருக்கும்.

ஜனாதிபதி ஜே.ஆர். ஜயவர்த்தனவின் கீழ் சர்வாதிகாரப் பலம் கொண்ட நிர்வாகத்துறை (Overmighty Executive) உருவாக்கப்பட்டதைக் காணலாம். சர்வ அதிகாரமும் உடைய ஜனாதிபதியான அவர் அரசியல் யாப்புக்கு அப்பாற்பட்ட நடைமுறைகள் (Extra-Constitutional) பலவற்றைக் கையாண்டார். அவரின் ஐக்கிய தேசியக் கட்சி பாராளுமன்றத்தில் மூன்றில் இரண்டுக்கு மேற்பட்ட பெரும்பான்மையைக் கொண்டிருந்தது. அவ்வாறிருந்த போதிலும், பாராளுமன்றத்தின் மீது தனது முழுமையான கட்டுப்பாட்டை வைத்திருக்க விரும்பிய அவர், தனது கட்சியின் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களிடமிருந்து திகதியிடப்படாத இராஜினாமாக் கடிதங்களில் ஒப்பமிட்டுப் பெற்றுத் தம் கையில் வைத்திருந்தார். அவரது கட்சியின் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களும் வெட்கமின்றி அத்திகதியிடப்படாத கடிதங்களில் ஒப்பமிட்டுக் கொடுத்தனர். இது அவர் கையாண்ட அரசியல் யாப்புக்கு அப்பாற்பட்ட (Extra-Constitutional) நடைமுறைக்குச் சிறந்த உதாரணமாகும். இவ்வாறாக அவர் வடிவமைத்த அரசியல் யாப்பும், அவர் காலத்து அரசியலும், அவர் கையாண்ட அரசியல் யாப்புக்கு அப்பாற்பட்ட நடவடிக்கைகளும் அவருக்கு அளவற்ற அதிகாரங்களை வழங்கின. 'தூய' ஜனாதிபதி முறை நாடுகளின் ஜனாதிபதிகளை விட அவரது அதிகாரங்கள் ஒப்பீட்டளவில் அதிகமானவையாக இருந்தன.

நிறைவேற்று அதிகாரமுடைய ஜனாதிபதி முறை இலங்கைக்கு அவசியமா?

இலங்கையின் ஜனாதிபதி முறையை ஆதரிப்போர் முன்வைக்கும் வாதங்களைப் பரிசீலனை செய்து மதிப்பிடுதல் அவசியம். ஜே.ஆர். ஜயவர்த்தன அவர்கள் இலங்கையில் ஜனாதிபதி முறையைக் கொண்டுவர வேண்டும் என்ற கருத்தை 1966 ஆம் ஆண்டிலேயே முன்வைத்தார். அப்போது அவர் நாட்டின் ஜனாதிபதியாக தேர்தல் மூலம் தேர்ந்தெடுக்கப்படும் வாய்ப்பு சிறிதளவேனும் இருக்கவில்லை. 1970 ஆம் ஆண்டுத் தேர்தலில் அவரது ஐக்கிய தேசியக் கட்சி படுதோல்வியைத் தழுவினது. அவர் எதிர்க்கட்சிப் பாராளுமன்ற உறுப்பினராக இருந்தார். 1970-72 காலத்தின் அரசியல் யாப்பு அவையில் (Constituent Assembly) ஜே.ஆர். ஜயவர்த்தன அவர்கள் மீண்டும் ஜனாதிபதி முறை இலங்கைக்குத் தேவை என்ற கருத்தை, ஆர். பிரேமதாசவின் ஆதரவுடன் முன்மொழிந்தார். 'The Gaullist System in Asia: The Constitution of Sri Lanka 1978 (1980 London: Macmillan)' என்ற நூலின் ஆசிரியரான ஏ.ஜே. வில்சன், ஜே.ஆர். ஜயவர்த்தன இலங்கையில் ஜனாதிபதி முறையைப் புகுத்தியதற்கான நியாயப்பாட்டை விளக்கும் இரண்டு வாதங்களை முன்வைத்தார்:

1. நாட்டில் உறுதிநிலையைப் பேணுவதன் அவசியம் (The Need for Stability).
2. சிறுபான்மையினரை வலுவூட்டுதல், அவர்களுக்கு அதிகாரத்தை வழங்குதல் (The Empowerment of Minorities).

ஜே.ஆர். ஜயவர்த்தன அவர்களை வியந்து பாராட்டும் ஒருவராகிய ஏ.ஜே. வில்சன் முன்வைத்த இந்த வாதங்கள் தவறானவை என்பதை 1978க்குப் பிந்திய அரசியல் நிகழ்வுகள் நிரூபித்தன. 1977க்கு முன்னர் இலங்கையில் உறுதிநிலை இருக்கவில்லை என்ற கருத்தைப் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. ஜே.ஆர். அவர்களின் அரசியல் யாப்பு அறிமுகமாகும் முன்னர் தேர்தல்கள் ஒழுங்காக நடைபெற்றன. ஆட்சியிலிருந்த அரசாங்கங்கள் பொதுத்தேர்தலில் தோல்வியடைந்த போது, வெற்றி பெற்றவர்களிடம் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஒப்படைத்து விலகிக் கொண்டன. இவ்வாறான நடைமுறைகளை உறுதிநிலையின்மையின் அடையாளங்களாக எவ்வாறு கருத முடியும்? அமைதியான முறையில் தேர்தல்கள் நடைபெறுவதைத் தடுக்கும் சூழ்ச்சி நடவடிக்கைகள், எதிராளிகளின் குடியரிமைகளைப் பறித்தல், அரசியல் யாப்புக்கு மாறாக உரிய நேரத்தில் தேர்தல்களை நடத்தாது பின்தள்ளுதல், திட்டமிட்ட தேர்தல் முறைகேடுகள், ஜனநாயக நிறுவனங்களை திட்டமிட்டு அடியழித்தல்

யுவான் லின்ஸ் (Juan Linz) என்னும் ஆய்வாளர் எழுதிய 'The Perils of Presidentialism' (ஜனாதிபதி முறையின் ஆபத்துகள்) என்னும் ஆய்வுக்கட்டுரையில், ஜனாதிபதி முறை தாராளமை ஜனநாயக விழுமியங்களை அடியழித்து (Undermine), சர்வாதிகாரத்தை நோக்கி நாட்டை இட்டுச் செல்லும் என்ற கருத்தைக் கூறியுள்ளார்.

“பாராளுமன்ற முறையையும் ஜனாதிபதி முறையையும் ஒப்பீடு செய்து ஆராய்ந்து பார்த்தால், பாராளுமன்ற முறை ஜனநாயக உறுதிநிலையைப் (Stable Democracy) பேணுவதற்கு உதவக்கூடியது. அது இவ்விடயத்தில் ஜனாதிபதி முறையை விட மேலானது. அரசியல் மட்டத்தில் ஆழமான பிளவுகளை (Deep Cleavages) உடைய தேசங்களுக்கு ஜனாதிபதி முறையை விடப் பாராளுமன்ற முறையே சிறந்தது.”

மேற்குறித்த ஆய்வுக்கட்டுரையில் இருந்து எடுக்கப்பட்ட J.J. லின்ஸ் அவர்களின் இக்கூற்று, இலங்கையின் ஜனாதிபதி முறைக்கும் பொருத்தமானது. 1978 ஆம் ஆண்டு முதல் இன்றுவரை ஜனாதிபதி முறையின் கீழ் இலங்கை சர்வாதிகாரப் பாதையில் சென்று கொண்டிருப்பதை அவதானிக்கும்போது, தென் அமெரிக்க அனுபவத்தை ஆதாரமாகக் கொண்டு J.J. லின்ஸ் முன்வைக்கும் கருத்துகள் இலங்கைக்கும் பொருத்தமானவையே என நொகான் எதிரிசிங்க கூறுகிறார். அவர் ஜனாதிபதி முறைமையின் எதிர்மறை விளைவுகளைப் பற்றிக் கூறியிருப்பவற்றை எமது வார்த்தைகளில் சுருக்கமாகக் கீழே தந்துள்ளோம்.

1. தனிநபர் அரசியல்

ஜனாதிபதி முறை தனிநபரை முதன்மைப்படுத்தும் அரசியலை (Personalised Style of Politics) ஊக்குவிப்பதாக உள்ளது. இக்காரணத்தால் கவர்ச்சி ஆளுமையுடைய அரசியல்வாதிகளும் மக்கள்வாத அரசியல்வாதிகளும் (Populist Politicians) ஆட்சியை இலகுவில் பிடித்து விடுகிறார்கள். ஜனாதிபதி முறையின் கீழ் நாடு முழுமையிலும் உள்ள வாக்காளர்களினால் தெரிவு செய்யப்பட்டவராக இருக்கும் ஒரு தலைவர், தேர்தல் முடிந்தபின் அரசியல் யாப்புவாதத்தின் அடிப்படை விதிமுறைகளை (Basic Norms of Constitutionalism) புறந்தள்ளிச் சர்வாதிகாரியாகச் செயற்பட ஆரம்பிக்கிறார். நாடு முழுமையினாலும் (The Whole Country) தெரிவு செய்யப்பட்டவர் என்ற மமதை உணர்வு, தம்மால் எதையும் செய்ய முடியும், எதையும் செய்வதற்குத் தனக்கு அதிகாரம் உள்ளது என்ற பிறழ்வான சிந்தனையை அவர் மனதில் உருவாக்கி விடுகிறது. 1978இற்குப் பிந்திய இலங்கையின் அனுபவம் தனிநபர் அரசியலின் தீய விளைவுகளை உறுதி செய்வதாக அமைந்துள்ளது.

ஜனாதிபதி முறை பலமிக்க அரசாங்கத்தை (Strong Government) அமைப்பதற்கு உதவுகிறது. இதனால் பாராளுமன்ற முறையின் விளைவாக ஏற்படும் உறுதியற்ற நிலைக்கு (Instability) மாறாக உறுதியான ஆட்சியை ஏற்படுத்தி நாட்டை அபிவிருத்திப் பாதையில் முன்னெடுத்து செல்ல முடியும். ஜனாதிபதி முறையில் பாராளுமன்ற முறையின் நெகிழ்ச்சித்தன்மை என்ற பலவீனம் இருப்பதில்லை. அது நெகிழ்வற்ற தன்மை (Rigidity) உடையதாக அமைகிறது. இவை ஜனாதிபதி முறைக்குச் சார்பாக வைக்கப்படும் வாதங்களாகும். இலங்கையில் ஜனாதிபதி முறை 1978 இல் நடைமுறைக்கு வந்த காலம் முதல் இன்றுவரை ஜனாதிபதி பதவிக்குத் தெரிவு செய்யப்பட்டவர்கள் சர்வாதிகாரப் போக்கில் நடந்து கொண்டனர். ஆட்சி அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றிய பின்னர் ஜனாதிபதி முறையின் அதிகாரங்கள் இவர்களால் துஸ்பிரயோகம் செய்யப்பட்டன. இலங்கையில் ஊழல், உறவினர்களையும் நண்பர்களையும் அரசு நிறுவனங்களின் உயர் பதவிகளில் அமர்த்துதல், அதிகார துஸ்பிரயோகம் என்பன அண்மைக்காலத்தில் அதிகரித்துச் சென்றதையும் காண்கிறோம். இதனால் நல்லாட்சி (Good Governance) என்ற பேச்சு பொருளற்றதாகிவிட்டதையும் காண முடிகிறது. மக்களிடம் அரசியல் பற்றிய வெறுப்புணர்வு பரவலாக உள்ளது. இலங்கையில் பிரிவினைவாத இயக்கம் வலுப்பெற்ற பின்புலத்தில் அரசை மேலும் வலுவுடையதாக்க வேண்டும்; தேசிய பாதுகாப்புக்கு (National Security) ஆபத்து ஏற்பட்டுள்ளது என்ற பயப்பீதி உணர்வு அரசாங்கத்தை மேலும் பலப்படுத்த உதவியது. இவை யாவற்றினதும் விளைவாக இலங்கையில் அரசியல் யாப்புவாத அரசு (Constitutional State) என்பதற்குப் பதில் 'தேசிய பாதுகாப்பு அரசு' (National Security State) என்னும் சர்வாதிகார அரசு உருவாக்கம் பெற்றுள்ளதைக் காண முடிகிறது. இலங்கையில் உறுதிநிலை ஏற்பட்டிருக்கிறதென்றால், அதனை எதிர்மறைத்தன்மையுள்ள உறுதிநிலை அல்லது சர்வாதிகாரம் (Negative Kind of Stability - Authoritarianism) என்று அழைப்பதே பொருத்தமானது எனலாம்.

3. 2001-2003 கால அரசியல்

இலங்கையில் 2001-2003 காலத்தில் ஜனாதிபதியாக சந்திரிகா பண்டாரநாயக்கவும், பிரதமராக ஐக்கிய தேசியக் கட்சியைச் சேர்ந்த ரணில் விக்கிரமசிங்கவும் ஒருங்கே ஆட்சி அதிகாரத்தில் அமர்ந்திருந்தனர். ஜனாதிபதியும் பிரதமரும் தமக்குள் அதிகாரத்தைப் பகிர்ந்து கொண்டு இணக்கமாகச் செயற்படக்கூடிய 'உடனுறைக் காலம்' (Period of Cohabitation) தோன்றிவிட்டதாக 2001 இல் தேர்தல் முடிந்த சூழ்நிலையில் ஓர் எதிர்பார்ப்பு ஏற்பட்டது. ஆனால், குறுகிய காலத்திற்குள் இது முடிவுக்கு வந்தது.

ஜனாதிபதிக்கும் பிரதமருக்கும் இடையே அதிகாரத்தைப் பகிர்ந்து கொள்ளுதல் (Power Sharing) என்பது இக்குறுகிய கால அனுபவத்தில் சாத்தியமற்றதாயிற்று. சந்திரிகா பண்டாரநாயக்க அவர்கள் ஜனாதிபதிக்குரிய அதிகாரங்களைப் பிரயோகிக்க முடிவு செய்ததும் பிரதமர் ரணில் விக்கிரமசிங்க பதவியில் இருந்து நீக்கப்பட்டார். ஜனாதிபதி பதவி அளவற்ற அதிகாரங்களுடைய பதவியாகும். இப்பதவிக்கு தெரிவு செய்யப்படுபவர்கள் தமது பதவியின் அதிகாரங்களைச் சுவைத்து அனுபவிக்கத் தொடங்கியதும், தமது பதவியில் இருந்து விலகுவதற்கு விருப்பம் கொள்வதில்லை. தமக்கு இருக்கும் சிறப்புச் சலுகைகளையும் அதிகாரங்களையும் சிறிதளவும் விட்டுக்கொடுப்பதற்கும் இணங்குவதில்லை. இலங்கையில் 2001-2003 காலத்தின் 'அதிகாரப் பகிர்வும் உடனுறைதலும்' என்ற பரிசோதனை தோல்விடைந்ததில் ஆச்சரியப்படுவதற்கில்லை. பல்லினச் சமூகங்களைக் கொண்ட இலங்கை போன்ற நாடுகளுக்கு ஜனாதிபதி முறை 'கூட்டணி அரசியலுக்கான' (Coalition Politics) வாய்ப்பை வழங்குகிறது; அது இனங்களுக்கிடையேயான நல்லுறவை வளர்க்க உதவுகிறது என்ற வாதமும், இலங்கையைப் பொறுத்தவரை பொருத்தமற்றதென்பது நிரூபணமாகியுள்ளது.

4. ஜனநாயக நிறுவனங்களை மதிப்பிழக்கச் செய்தல்

சட்டத்தின் ஆட்சி, பாராளுமன்ற ஜனநாயகம், சர்வசன வாக்குரிமை என்பனவற்றுக்கு இலங்கையில் நீண்ட வரலாறு உள்ளது. இத்தகைய ஜனநாயகப் பாரம்பரியமுடைய நாட்டில் 1978 இன் பின்னர் ஜனாதிபதி முறையின் கீழ் ஜனநாயக நிறுவனங்கள் சிதைவடைந்தன. இலங்கை 1948 இல் சுதந்திரம் அடைந்த போது, பிரித்தானிய சாம்ராச்சியத்திற்குள் மிகவும் முன்னேறிய நாடாக இருந்தது. இலங்கையில் ஜனநாயகத்திற்கு நல்ல எதிர்காலம் உண்டென்றும் அக்காலத்தில் நம்பப்பட்டது.

1950கள், 1960கள், 1970களில் இலங்கையில் பாராளுமன்ற விவாதங்கள் தரம்மிக்கனவாக இருந்தன. பாராளுமன்றம் அடிப்படையிலான ஜனநாயகத்தின் பயன்மிக்க ஓர் அங்கமாக இருந்து வந்தது. நிறைவேற்று அதிகார ஜனாதிபதி முறை இலங்கையில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட காலம் தொடக்கம், பாராளுமன்றம் அதிகாரம் இல்லாத ஒன்றாகவும், நிறைவேற்று ஜனாதிபதி பதவி அதிகாரம் உடைய மையமாகவும் மாற்றப்பட்டது. இவ்வாறான 'அதிகார இடமாற்றம்' (Shift of Power) பாராளுமன்றத்தை வினைத்திறன் அற்ற நிறுவனம் என்ற நிலைக்கு மதிப்பிழக்கச் செய்துள்ளது. இதன் விளைவாக திறமை உள்ளவர்கள் பாராளுமன்றத்திற்கு தெரிவாக வேண்டும், அதன் உறுப்பினராக வர வேண்டும் என்ற எண்ணத்தைக் கைவிடும் நிலை ஏற்பட்டது. பாராளுமன்றத்தின் தரம் தாழ்ந்தது மட்டுமல்லாமல், மந்திரிசபை என்ற நிறுவனத்தின் தரமும் தாழ்ந்தது. ஜனாதிபதிகள் தமக்கு

நிகரானவர்கள் எவரையும் மந்திரிசபைக்கு நியமிக்க விரும்புவதில்லை. அதாவது 'Strong Members' கொண்டதாக மந்திரிசபை இருக்கக்கூடாது என்பதில் ஜனாதிபதிகள் அவதானம் செலுத்தினர்.

இதற்கு மாறாக பாராளுமன்ற ஜனநாயக முறையில், பிரதமர் ஒருவர் தமது கட்சிக்குள் இருக்கும் பலமுள்ள ஆளுமைகளைப் புறக்கணித்து விட முடியாது. இதனால் மந்திரிசபை தரம் வாய்ந்ததாக அமைவதற்கு கூடிய வாய்ப்பு உள்ளது. மந்திரிசபை உறுப்பினர்கள் இராஜினாமா செய்துவிட்டு பாராளுமன்றத்தின் பின் இருக்கைகளில் (Back Bench) இருந்துகொண்டு பிரதமருக்குச் சவாலாக அமைய வாய்ப்பும் உள்ளது.

பாராளுமன்ற மந்திரிசபை முறையில் பிரதமருக்கும் ஏனைய மந்திரிகளுக்கும் இடையே சமத்துவமானவர்கள் (Equals) என்ற அடிப்படையிலான உறவு உள்ளது. இதனால் அவர்கள் விவாதங்களிலும் முடிவுகளை எடுப்பதிலும் பயனுள்ள பங்களிப்பை வழங்க முடியும். ஜனாதிபதி முறையில் இந்த வாய்ப்பு இல்லை. பாராளுமன்ற முறையில் கூட்டணி அரசாங்கம் அமைக்கப்படும் போது பலமுள்ள அமைச்சர்கள் மந்திரிசபைக்குள் இணைந்து கொள்ளும் வாய்ப்பும் உள்ளது.

5. ஜனாதிபதி முறை - இலங்கையின் அனுபவம்

இலங்கையின் ஜனாதிபதிகளுள் பிரேமதாசவும் ராஜபக்சவும் மக்கள் வாதத் தலைவர்களுக்கு (Populist Leaders) உதாரணமாக விளங்கினர். அவர்கள் அடிக்கடி 'முழு நாட்டு மக்களாலும் தெரிவு செய்யப்பட்டவர்' என்ற நியாயத்தை கூறியதைக் காணலாம். அரசியல் யாப்புத் தத்துவங்களுக்கு மாறான நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்ட வேளைகளில், அவ்விருவரும் முழு நாட்டு மக்களால் தெரிவு செய்யப்பட்டவர் என்ற பேச்சைத் தமது சட்டமுறையற்ற செயற்பாடுகளுக்கான நியாயமாக (Justification) முன்வைத்தனர். ஜனாதிபதி பிரேமதாச, மூத்த அரச அதிகாரிகளையும் அமைச்சர் செயலாளர்களையும் பார்த்து, "நீங்கள் முதன்மையாக ஜனாதிபதியான எனக்குப் பொறுப்புக் கூற வேண்டியவர்களேயன்றி உங்கள் அமைச்சருக்கு அல்ல" என்று தமது நிறைவேற்று அதிகாரத்தை (Executive Power) குறிப்பிட்டுக் காட்டி நடந்துகொண்டார். அவரது ஆலோசகர்கள் (Presidential Advisors), வெவ்வேறு துறைகளுக்குப் பொறுப்பான அமைச்சர்களை விடப் பலம் வாய்ந்தவர்களாக இருந்தனர்.

ஜனாதிபதி ராஜபக்ச அரசியல் யாப்பின் 17ஆவது அத்தியாயத்தை நடைமுறைப்படுத்துவதை முழுமையாக நிராகரித்தார். இந்த 17ஆவது அத்தியாயம் 'நல்லாட்சியை' (Good Governance) நடைமுறைப்படுத்தும் நோக்குடன் அரசியல் யாப்பில் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டது. ராஜபக்சவின் நெருங்கிய கூட்டாளிகளான அமைச்சர்கள், 17ஆவது

அத்தியாயத்தைப் புறந்தள்ளியதற்குப் போலியான பல நியாயங்களைக் கூறினர். ஆனால், அரசியல் யாப்பின் 17ஆவது அத்தியாயத்தின் ஏற்பாடுகளை ராஜபக்ச புறந்தள்ளியதற்குரிய காரணம் வெளிப்படையானது. ஜனாதிபதி என்ற முறையில் தனக்கு இருந்து வந்த தந்துணிவு அதிகாரத்தை விட்டுக் கொடுக்கவும், தாம் விரும்பியபடி பதவிகளுக்கு ஆட்களை நியமித்து சலுகைகளை வேண்டியவர்களுக்குத் தாராளமாகக் கொடுக்கவும் உள்ள அதிகாரங்களைக் கைவிட அவர் விரும்பவில்லை. “நான்தான் ஜனாதிபதி; நான் மக்களால் தெரிவு செய்யப்பட்டவன்; முக்கியமான நிறுவனங்களுக்கு யார் யாரை நியமிக்க வேண்டும் என்பதை நானே முடிவு செய்வேன்” என்பதே அவரது நிலைப்பாடு ஆகும். இலங்கையின் ஜனாதிபதி முறை பிறழ்வுடைய ‘குரூரமான மக்கள் வாதத்தை’ (Crude Populism) வளர்த்துள்ளது என்பதற்கு இதைவிட வேறு என்ன சாட்சி வேண்டும்? இந்த வகை மக்கள் வாதம் தாராளமைவாத ஜனநாயகத்தை குழிதோண்டிப் புதைத்துவிடும்.

6. பாராளுமன்றத்திற்குப் பொறுப்புக்கூற வேண்டியவர்

பிரதமர் பாராளுமன்றத்திற்குப் பொறுப்புக் கூற வேண்டியவராக இருக்கிறார். பாராளுமன்றம் அவர் மீது நம்பிக்கை இழக்கும்போது, அவர் பதவியில் இருந்து நீக்கப்படும் ஆபத்து உள்ளது. இவ்வாறான ஆபத்து இருப்பதை பாராளுமன்ற முறையின் பலவீனம் எனக் கருதுவது தவறு. அதுவே பாராளுமன்ற முறையின் பலமுமாகும். அரசாங்கத்தின் தலைவர் ஒருவரை இலகுவில் பதவி நீக்க முடியுமாயின், அது ஜனநாயகம் உயிர்ப்போடு இருப்பதற்கு உதவும்.

அரசாங்கத்தின் தலைவரான ஜனாதிபதியை இலகுவில் பதவியில் இருந்து நீக்க முடியாது. இது நிறைவேற்று ஜனாதிபதி மாதிரியின் (Executive Presidential Model) பலவீனமாகும். தேர்தல் முடிந்தபின் ஆட்சியில் அமரும் ஜனாதிபதியைப் பாராளுமன்றத்தால் பதவி நீக்க முடியாது; அவரைத் தெரிவு செய்த மக்கள் 5 ஆண்டுகள் அடுத்த தேர்தல் வரும்வரை காத்திருக்க வேண்டும். அதற்கு முன்னர் அவரைப் பதவியில் இருந்து அகற்றும் வழிகள் நடைமுறையில் சாத்தியமற்றவை. இங்கு, ஜனாதிபதி ஆர். பிரேமதாசவைப் பதவி நீக்கம் செய்ய எடுத்த முயற்சிகள் தோல்வியடைந்தமை கவனத்தில் கொள்ளப்பட வேண்டும். 1971 ஆம் ஆண்டில் அரசியல் யாப்புப் பேரவையில் ஜே.ஆர். ஜயவர்த்தனவும் ஆர். பிரேமதாசவும் இலங்கைக்கு ஜனாதிபதி முறை வேண்டும் என்ற பிரேரணையை முன்மொழிந்தனர். அப்போது ஐக்கிய தேசிய கட்சியைச் சேர்ந்தவரான டட்லி சேனநாயக்க இதனை எதிர்த்தார். அக்கருத்தை நிராகரிப்பதற்கு அவர் கூறிய காரணம் பின்வருமாறு:

“ஜனாதிபதி முறை ஐக்கிய அமெரிக்காவில் நல்ல முறையில் இயங்கியதற்கு விசேட வரலாற்றுக் காரணங்கள் இருந்தன. பிரான்சிலும் அம்முறை நன்கு

இயங்குவதற்கு வரலாற்றுக் காரணங்கள் இருந்தன. ஆனால், இலங்கைக்கு அம்முறை பெருந்தீங்கைத் தருவதாக இருக்கும். அம்முறை ஒரு தலைவரிடம் அதிகாரத்தைக் குவிப்பதற்கு ஏதுவாக அமைந்து, பாராளுமன்றத்தை அதிகாரமற்ற சபையாக மாற்றிவிடும். அம்முறை அரசியல் கட்சிகளின் கட்டமைப்பையும் (Structure of Political Parties) மாற்றிவிடும்.”

டட்லி சேனநாயக்க அவர்களின் மேற்குறித்த எச்சரிக்கை தீர்க்கதரிசனம் போன்றது என றொகான் எதிரிசிங்க குறிப்பிடுகிறார்.

1982 இன் சர்வசன வாக்கெடுப்பு

1978இல் ஜனாதிபதி முறை இலங்கையில் நடைமுறைக்கு வந்து நான்கு ஆண்டுகள் கழிந்தபின், 1982இல் சர்வசன வாக்கெடுப்பு (The Referendum of 1982) நடைபெற்றது. இது மக்களின் இறைமையை அடியழிப்புச் செய்த ஜனநாயக விரோத நடவடிக்கையாகும். இந்த விடயம் குறித்து றொகான் எதிரிசிங்க, ‘The Referendum of 1982’ என்ற உபதலைப்பின் கீழ் இக்கட்டுரையில் எழுதியிருப்பவை, இலங்கையில் ஜனாதிபதி முறையை ஜே.ஆர். ஜெயவர்த்தன புகுத்திய போது, இலங்கையின் அறிவாளிகளான அரசியல் தலைவர்கள் அனைவரிடமிருந்தும் கடும் எதிர்ப்பு வெளிப்பட்டதை அடிக்கோட்டிட்டுக் காட்டுகின்றன. இந்த எதிர்ப்பு மூன்று தரப்பினரிடமிருந்து வெளிப்பட்டதை றொகான் எதிரிசிங்க குறிப்பிடுகிறார்.

அ) இடதுசாரிகளான மார்க்சிஸ்ட் அரசியல்வாதிகளிடமிருந்து ஜனாதிபதி முறையின் தீங்குகள் பற்றிய எதிர்ப்பு வெளிப்பட்டது.

ஆ) மத்தி-இடது (Centre Left) எனப்படும் வகையினரான அறிவாளி அரசியல் தலைவர்களும் கடும் கண்டனங்களை வெளியிட்டார்கள்.

இ) ஜே.ஆர். ஜெயவர்த்தன ஆட்சியில் அமர்ந்து இலங்கையைச் சர்வாதிகாரப் பாதையில் இட்டுச் சென்றபோது, அவரது நடவடிக்கைகளுக்கு எதிராக தாராண்மை ஜனநாயகவாதிகளான சிந்தனையாளர்கள் ஒரு தாராண்மை இயக்கத்தை ஆரம்பித்தார்கள். இந்த இயக்கத்தை றொகான் எதிரிசிங்க அவர்கள் ‘The Nascent Liberal Movement’ (புதிதாக மேற்கிளம்பிய தாராண்மை இயக்கம்) எனக் கூறுகிறார்.

இம்மூன்று தரப்பினரிடமிருந்தும் வெளிப்பட்ட எதிர்ப்புகள் ஜனாதிபதி முறை பற்றிய தரம் வாய்ந்த விமர்சனங்களாக அமைந்தன. றொகான் எதிரிசிங்க அவர்கள் மேற்கூறிய மூன்று வகையினரில் இறுதியாகக் குறிப்பிட்ட புதிதாக மேற்கிளம்பிய தாராண்மை இயக்கத்தை (The Nascent Liberal Movement) சேர்ந்த சிந்தனையாளர் என்பதைத் தமிழ் வாசகர்களுக்கு ஞாபகப்படுத்துவது அவசியம் எனக் கருதுகிறோம்.

முரண்பாடு முற்றிய குப்பதுகள்

பதினேழாம் நூற்றாண்டில் மெதுவாக எழத் தொடங்கிய ஆங்கிலேயர் காலனியம் 20ஆம் நூற்றாண்டு உதயமாகிய போது உச்சநிலையடைந்த பேரரசாக உருவாகி, உலக ஆதிக்கம் பெற்றது. அப்பொழுது அது ஒருபோதும் அழியாது என்றென்றும் நிலைக்கும் தன்மை உடையது போன்று காணப்பட்டது. எழுச்சி, வளர்ச்சி, தளர்ச்சி, வீழ்ச்சி என்பவை வரலாற்றின் போக்கு. இதிலிருந்து எந்தப் பேரரசும் தப்பிக்கொள்ள முடியாது. ஆங்கிலேயப் பேரரசு 1930களில் தன் வாழ்க்கையின் அந்திப்பொழுதை அடைந்தது. இருபது ஆண்டுகளுக்குள் அது மறைந்துவிட்டது.

இந்த இருபது ஆண்டுகள் ஆசியாவின் நவீன வரலாற்றில் மிக முக்கியமான கட்டம் என்பதை மறுப்பதற்கில்லை. ஆசிய நாடுகளை அடக்கிவைத்திருந்த ஐரோப்பியப் பேரரசுகளாகிய பிரித்தானிய, பிரெஞ்சு, ஓஸ்திரியப் பேரரசுகள் தம் முடிவைக் கண்டன (போர்த்துக்கீசர் பேரரசு இதற்கு முன் வீழ்ந்துவிட்டது).

தென்கிழக்கு ஆசியாவில் ஒரு புதிய, மிகப்பெரிய அரசாக இந்தோனீசியா அமைக்கப்பட்டது (விரைவில் அங்கு இன்னொரு புதிய அரசாக மலேசியா அமைக்கப்படும்). கிழக்கு ஆசியாவில் சீன மக்கள் குடியரசு உருவாகியது.

தென் ஆசியாவிலும் மிக முக்கியமான வளர்ச்சிகள் ஏற்பட்டன. இதில் முதன்மையானது இந்தியா என்ற ஒரு தனி நாடு உருவாகி, அது உலக அரங்கில் ஒரு தனி அரசாகத் தன் இடத்தைப் பெற்றுக்கொண்டமையாகும். இது பலருக்கு இன்று தெரியாது. ஆங்கிலேயர் 17ஆம் நூற்றாண்டில் தென் ஆசியாவுக்கு வந்தபோது இந்தியா என்ற ஒரு தனி நாடு இருக்கவில்லை. அவர்கள் இந்தியத் துணைக்கண்டத்தில் இருந்த இராச்சியங்களை (Kingdoms) ஒவ்வொன்றாக அடக்கி இந்தியப் பேரரசை உருவாக்கினர். ஆங்கிலேயர் இப்பேரரசை இழந்தபோது தோன்றிய இந்தியா ஒரு புதிய நாடு. இதனைப் பின்னர் பார்க்கலாம். இதே காலகட்டத்தில்தான் இலங்கையும் ஒரு புதிய நாடாக வடிவம் பெற்றது. இந்த வடிவத்தைக் கொடுப்பதற்கு உதவிய முக்கிய நிகழ்வுகள் 1930களில் இடம்பெற்றன. உடன்பாட்டுக்கு இடமளிக்காத வகையில், மக்களுக்கு வழிகாட்ட முன்வந்த, மத்திய வகுப்பைச் சேர்ந்த, சிங்களத் தலைவர்களும் தமிழ்த் தலைவர்களும் முரண்பாட்டை வளர்த்தனர்.

டொனமோர் யாப்பு

அரசியல் வலுவை நாடிநின்ற மத்திய வகுப்பினரை அதிர்ச்சியடைய வைக்கும் வகையில் 1931இல் புதிய டொனமோர் யாப்பு நாட்டின் மக்கள் அனைவருக்கும் வாக்குரிமையை வழங்கி, அரசியல் வலுவைப்

பெறவிரும்புவோர் இதுவரை புறக்கணிக்கப்பட்டிருந்த பொது மக்களில் தங்கியிருக்க வேண்டிய நிலையை உருவாக்கியது. இலங்கை அரசியலில் இது ஒரு புரட்சிகரமான மாற்றம். மன்னர்கள் ஆணைக்கு அடங்கி வாய் மூடி வாழ்ந்த பொது மக்கள், பின்னர் மன்னர் சார்பில் நிர்வகித்த ஆளுநர்கள் ஆட்சியின் கீழ் வாழ்ந்தனர். ஆனால் இப்பொழுது தங்களை ஆளப்போகிறவர்கள் யார் என்பதை நிர்ணயிக்க உதவும் வாக்கு இவர்கள் கையில் திணிக்கப்பட்டது.

இப்புதிய சூழ்நிலையில் அரசியல் அதிகாரத்தை வேண்டிநின்ற மத்திய வகுப்பினர் பொது மக்கள் ஆதரவைப் பெறவேண்டி இருந்தது. இதற்கு மதம், மொழி, இனம் ஆகியவை உணர்ச்சியூட்டும் குரவை எழுப்ப உதவின.

இதுவரை வளர்ந்துவந்த மதம்சார் தேசியவாதமும் பண்பாட்டுத் தேசியவாதமும் 1930களில் அரசியல் தேசியவாதத்துடன் சங்கமிப்பதைக் காணலாம். இந்தியத் தேசியவாத இயக்கம் உச்ச கட்டத்தை அடைய, இலங்கையில் இளைஞர் மத்தியில் அதன் தாக்கம் ஏற்பட்டது. 'ஸ்வராஜ்' என்ற ஒலி எழுப்பப்பட்டது. தேசியவாதம் என்ற அரசியல் கருத்துப் பரவலாக மக்கள் மத்தியில் 1930களில் பரவியது. இது தொடர்பாக, 'Nationalism' என்ற ஆங்கிலச் சொல் எவ்வாறு தமிழிலும் சிங்களத்திலும் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு வெவ்வேறு கருத்துகளை மனதில் வளர்க்க வழிவகுத்தன என்பதைக் கவனித்தல் அவசியமாகும்.

சிங்களத்தில் இப்பொழுது Nationalism என்பது ஜாதிகவாதம் () எனப் பெயர்க்கப்படுகின்றது. முன்னர் ஜாதிவாதம் () என்ற மொழிபெயர்ப்புப் பயன்படுத்தப்பட்டது. இச்சொல் இப்பொழுது இனவாதம் என்ற பொருளில் வழங்குகிறது. இரண்டிலும் 'ஜாதி' என்ற அடிச்சொல் இருப்பதைக் காணலாம். இது சம்ஸ்கிருதத்தில் இருந்து வரும் சொல் (). 'ஜாதி' என்பது சிங்களத்தில் மட்டுமல்ல, இந்திய மொழிகள் எல்லாவற்றிலும் உள்ளது.

தென் ஆசியாவில் 'ஜாதி' சாதி என்ற சொல் பல்வேறு வகைப்பட்ட பொருளில் வழங்குவதைக் காணலாம். 'சிங்களச் சாதி', 'தமிழ்ச் சாதி', 'அவன் ஒரு சாதி மனிதன்', 'இந்த நாய் வேறு சாதி', 'இது ஒரு சாதிப் புல்' என்றெல்லாம் பொது மக்கள் பேசுவர். எனினும், பெரும்பாலும் இனத்தை அல்லது சமூகப் பிரிவைக் குறிப்பதற்கே 'சாதி' என்ற சொல் பயன்படுகிறது. சிங்களத்தில் அது இனத்தைக் குறிக்கும் வகையில் 'ஸிங்ஹா ஜாதிய' என்ற வர்ணிப்பில் வழங்கிவந்துள்ளது. இச்சொல்லின் பயன்பாடு சிங்களத்தில் இவ்வாறு இருக்க, புதிதாக வந்த ஆங்கிலச்

சொல்லாகிய Nationalism என்பதற்கு 'ஜாதிவாதம்' என்றோ 'ஜாதிவாதம்' என்றோ மொழிபெயர்ப்புக் கொடுத்த போது, சிங்களப் பொது மக்கள் மனதில் எந்த ஜாதியை அது குறிப்பதாகத் தோன்றியிருக்கும்? நிச்சயம் சிங்கள ஜாதி என்றே அவர்கள் கருதியிருப்பர். இலங்கையர் என்ற ஒரு சமூகத்தை அது குறிப்பதாக அவர்கள் கருதியிருக்கமாட்டார்கள். மத்திய வகுப்புத் தலைவர்கள் தமக்குள் 'Ceylonese Nationalism' என்பது பற்றிப் பேசிக்கொண்டார்களே ஒழிய, பொதுமக்கள் மத்தியில் அப்படி ஒரு கோட்பாட்டை வளர்க்க முயலவில்லை.

இது ஒரு பாரதாரமான விளைவை நவீன இலங்கை வரலாற்றில் உண்டு பண்ணியது என்பது என்னுடைய கருத்து. சாதிப் பற்று உடையவர்களாகத் தாம் ஒற்றுமைப்பட்டுத் தம் பெருமையைப் பேசுவதுதான் 'Nationalism' என்றும், எல்லா இடங்களிலும் போற்றப்படும் இலட்சியம் இது எனவும் சிங்கள மக்கள் எண்ணினர்.

இப்படியான ஒரு கருத்தை இந்தியாவில் வளர்த்திருந்தால் அது ஆபத்தை விளைவித்திருக்கும். இந்தியாவின் மக்கள் அனைவரையும் இந்தியர் என ஒற்றுமைப்படுத்த விரும்பிய தலைவர்கள் 'Nationalism' என்பதைப் பெரும்பாலும் நாட்டுடன் தொடர்புபடுத்தினரே ஒழிய இனத்துடன் தொடர்புபடுத்தவில்லை.

இதனால் அது தமிழில் 'தேசியவாதம்' ஆகியது. 'தேச' () என்பது நாடு என்று பொருள்படும் சமஸ்கிருதச் சொல். பாரதி பாடிய "பாரத தேசம் என்று தோள் கொட்டுவோம்" என்ற தேசத்துடன் தொடர்புடையது இந்தியத் தேசியவாதம். ஹிந்தி மொழியிலும் 'Nationalism' என்பது நாட்டுடன் தொடர்புடையதாக 'ராஷ்ட்ரவாதம்' (- நாடு + வாதம்) ஆகியது. குஜராத்தி, பஞ்சாபி, மராட்டி, ஓரியா மொழிகளிலும் அவ்வாறே. கன்னடத்தில் சிறிது வேறுபட்ட சொல்லாக 'ராஷ்ட்ரீயதே' பயன்படுத்தப்படுகின்றது. வங்காளி, தெலுங்கு மொழிகளில் 'ஜாதீய' என்ற வேர்ச்சொல் இருக்கின்றது. தமிழிலும் மலையாளத்திலும் 'தேசிய/ தேசீய' என்ற பகுதி காணப்படுகின்றது.

ஆங்கிலச் சொல்லாகிய 'Nation' லத்தீன் சொல்லாகிய 'Natio' (பிறப்பு, இனம், பழங்குடி) என்பதில் இருந்து பெறப்பட்டது. அந்த வகையில் அதுவும் 'ஜாதி' என்பதை ஒத்தது. எனினும் லத்தீன் வேர்ச்சொல் மறக்கப்பட்டு, 'Nation' என்பது காலப்போக்கில் விரிவான பொருளையுடையதாகியது எனலாம்.

இதுவரை கூறியவற்றை நோக்குமிடத்து, 'Nationalism' என்பதைச் சிங்கள மக்களும் தமிழ் மக்களும் இருவேறுபட்ட வகையில் விளங்கிச் செயல்பட்டனர். சிங்கள மக்களுக்கு அது இனப்பற்று, இனப்பெருமை ஆகிய உணர்வுகளைக் கொடுத்தது. இதனால், அநகாரிக

தர்மபால போதித்த மதம், இனம், நாடு (நான் இதை முன்னர் கூறியிருக்கிறேன்) பற்றிய உணர்வுகள் இலகுவில் 1930களில் அரசியல் தேசியவாதத்துடன் சங்கமித்தன. டொனமோர் சீர்திருத்தங்கள் இலங்கையர் மனதில் ஒரு முக்கியமான நம்பிக்கையை உண்டு பண்ணின. அதுதான் பிரித்தானியர் ஆட்சி நீண்டகாலம் நிலைக்கப்போவதில்லை என்ற நம்பிக்கை. இது அரசியல் எண்ணங்களைக் கொண்டிருந்த மத்திய வகுப்பினர் மத்தியில் எதிர்பார்ப்புகளையும் ஆசைகளையும் ஏற்படுத்தின எனலாம்.

புளத்த இயக்கத்தின் வளர்ச்சி

அநகாரிக தர்மபால தனது இறுதி ஆண்டுகளில் இந்தியாவில் வாழ்ந்து, 1933இல் அங்கு இறந்தார். அவர் வழிவந்த புளத்த துறவிகள் பலர், சிறப்பாக வித்தியாலங்காரப் பிரிவெனையில் கல்வி கற்றோர், பொதுமக்கள் மத்தியில் 1930களில் செயலாற்றத் தொடங்கினர். பாரம்பரிய முறைப்படி தத்தம் ஊர்களில் விகாரை (பன்ஸல) என்ற சமயத்தலத்தில் இருந்து ஊர் எல்லைக்குள் செயலாற்றிய புளத்த துறவிகளை வெளியே வரவைத்து, சமூகத்தில் ஒரு புதிய வகிப்பை ஏற்றுக்கொள்ள அநகாரிக வழிவகுத்தார். சமூக சேவை பிக்குகளுக்கு உரிய ஒரு முக்கிய கடமை என வற்புறுத்தி, இவர் எவ்வாறு பிக்குகளை முன்னொருபோதும் இல்லாத வகையில் சமூக செயல்பாடுகளில் ஈடுபடுத்தி பின்னர் (1950களில்) அரசியலில் பங்குபற்ற வழிவகுத்தார் என்பதைப் பேராசிரியர் எச்.எல். செனெவிரத்தன தனது நூலில் (The Work Of Kings: The New Buddhism In Sri Lanka) விரிவாகக் காட்டியுள்ளார். புளத்த பிக்குகளுடைய செயல்பாடுகள் தேசிய உணர்வை ஊக்குவிக்கவும் உதவின. எனினும் 1940கள் வரை புளத்த துறவிகள் நேரடியாக அரசியலில் ஈடுபட்டனர் என்று சொல்வதற்கில்லை. இது பற்றிப் பின்னர் பார்க்கலாம்.

பண்டாரநாயக்க மற்றும் ஜயவர்தன

தேசியவாத உணர்ச்சிகள் வளரத் தொடங்க, அரசியல் அபிலாசைகளைக் கொண்டிருந்த சில பிரமுகர்கள் தங்கள் குடும்பங்கள் தழுவிருந்த கிறிஸ்தவ மதத்தைக் கைவிட்டுப் புளத்தர்களாகுவதையும் காணலாம். இது தொடர்பாக இருவர் முக்கியமானவர்கள். இருவரும் 1930களில் இருந்து நாட்டின் போக்குக்கு ஏற்பத் தங்கள் வாழ்க்கையோட்டத்தைத் திருப்பிக்கொண்டனர்.

ஒருவர் பண்டாரநாயக்க. தென் இந்தியாவில் இருந்து காலத்துக்குக் காலம் புலம்பெயர்ந்து வந்து குடியேறியோர் எவ்வாறு காலப்போக்கில் இலங்கையராக மாறினர் என்பதற்கு ஒரு நல்ல எடுத்துக்காட்டு இவருடைய குடும்ப வரலாறு. குடும்பப் பதிவேடுகளைப் பேணுவதை சில குடும்பங்களுள்

ஒன்று பண்டாரநாயக்க குடும்பம். இக்குடும்பப் பதிவேடுகளை வைத்து, பேராசிரியர் யஸ்மின் குணரத்ன (பண்டாரநாயக்க குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்) எழுதியுள்ளதை இங்கு சுருக்கிக் கூறுதல் பொருத்தமாகும். நீலப்பெருமாள் என்ற பெயருடன் 15ஆம் நூற்றாண்டில் கண்டி அரசுக்கு வந்த மூதாதையர், சமன் தேவாலயத்தின் உயர் பூசகராகினார். அவருக்கு நாயக பண்டாரம் என்ற விருது வழங்கப்பட்டது. அவ்விருது பின்னர் பண்டாரநாயக்க என மாறியது. குடும்பத்தின் இந்து மதம் பௌத்தமாக மாறியது. பின்னர், 17ஆம் நூற்றாண்டு பதிவேடுகளின்படி, இக்குடும்பம் பௌத்தத்தை விட்டுக் கத்தோலிக்க கிறிஸ்தவத்தைத் தழுவினது. பின்னர் பண்டாரநாயக்க குடும்பத்தினர் புரொட்டஸ்தாந்துக் கிறிஸ்தவத்தைத் தழுவினர் (Yasmine Gooneratne, *Relative Merits: A Personal Memoir of the Bandaranaike Family of Sri Lanka*). S.W.R.D. பண்டாரநாயக்க இம்மதத்தைக் கைவிட்டுப் பௌத்தத்தைத் தழுவினார்.

பண்டாரநாயக்க போல, ஜே.ஆர். ஜயவர்தனவும் ஒரு புலம்பெயர் குடும்பத்தின் வழித்தோன்றல். இவருடைய மூதாதையர் 17ஆம் நூற்றாண்டில் தமிழ்நாட்டில் இருந்து வந்து கொழும்புக்கு அருகாமையில் குடியேறியவர். ஒல்லாந்தர் ஆட்சியின்போது அவரது குடும்பத்தினர் கிறிஸ்தவர்களாயினர். ஆங்கிலேயர் 19ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் ஆட்சி தொடங்கிய போது, இக்குடும்பத்தைச் சேர்ந்த டொன் ஏட்றியன் விஜேஸிங்ஹ ஜயவர்தன என்பவர் முக்கியத்துவம் பெற்றிருந்தார். அவருடைய நேர் வழித்தோன்றல்களுள் ஒருவர்தான் ஜே.ஆர். ஜயவர்தன. பிறப்பில் இருந்து கிறிஸ்தவராக வளர்ந்தவர், பின்னர் பௌத்த மதத்தைத் தழுவினார்.

தேசிய உடையும் சிங்களப் பெயர்களும்

தேசிய உணர்வு 1930களில் துரிதமாக எழுச்சி பெற, மதம் தொடர்பான மாற்றங்கள் மட்டுமல்லாது, உடை மாற்றம் மற்றும் பெயர் மாற்றம் ஆகியவையும் ஆங்கிலம் கற்ற மத்திய வகுப்பினரிடையே காணப்பட்டது. தங்கள் உடையைத் தேசிய உடையாக மாற்றிக்கொண்ட அரசியல்வாதிகளுள் முக்கியமானவர் ஜே.ஆர். ஜயவர்தன. பண்டாரநாயக்க தேசிய உடையை அணியத் தொடங்கிய போதும் மேலைத்தேச உடையை 1950கள் வரை முற்றாகக் கைவிடவில்லை. ஆங்கிலப் பாடசாலைகளின் சில அதிபர்களும் ஆசிரியர்களும் தேசிய உடையை அணியத் தொடங்கினர். இவ்வாறே பெயர் மாற்றமும் தொடங்கியது. சிங்கள மக்களிடையே பெரேரா, த

சில்வா, பர்ணாந்து, த அல்விஸ், தியஸ் போன்ற போர்த்துக்கீசப் பெயர்களும் சில ஆங்கிலப் பெயர்களும் செல்வாக்குப் பெற்றிருந்தன. தேசியவாத உணர்ச்சியின் விளைவாகப் பலர் இக்கட்டத்தில் இப்பெயர்களை மாற்றினர். பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியர்களாகப் பின்னர் சிறப்புப் பெறும் குணபால பியலேன மல்லலேகர (பழைய பெயர் ஜோர்ஜ் பீரிஸ் மல்லலேகர) மற்றும் எதிரிவீர ஸரச்சந்திர (பழைய பெயர் இயூஸ்ரஸ் ரெஜினல்ட் த சில்வா) போன்றோர் இது தொடர்பாக முக்கியமானவர்கள். இசை மற்றும் நடனத் துறைக் கலைஞர்களாகிய சித்திரலேன ஸுனில் லாந்த, அமரதேவ போன்றோர் தங்கள் பெயர்களை மாற்றிக்கொண்டது பற்றிப் பின்னர் பார்க்கலாம்.

யாழ்ப்பாணத்தில் தேசிய எழுச்சி

சிங்கள சமூகத்தில் இடம்பெற்ற மதம், மொழி, இனம் சார்ந்த வளர்ச்சிகளை ஒத்த வகையில் தமிழர் சமூகத்திலும் 1930களில் முக்கிய நிகழ்வுகள் நடைபெற்றன. இவை யாழ்ப்பாணத்தில் அல்ல, தமிழ்நாட்டை மையமாகக் கொண்டு நிகழ்ந்தவை. இவற்றின் தாக்கம் மறுக்கமுடியாத வகையில் யாழ்ப்பாணத்திலும் ஏற்பட்டது என்பது என்னுடைய கருத்து.

தேசியவாதத்தின் ஒரு பக்கம் அந்நியர் எதிர்ப்பு; மறுபக்கம் தேசிய இனத்தின் பெருமை, பழமை, தனித்துவம் ஆகியவற்றைப் போற்றுவதல். இந்த நியதிப்படி பார்க்கும்போது, தென் இந்தியத் தமிழர் சமூகத்தின் மத்திய வகுப்பு ஆங்கிலேயர் ஆட்சியைப் பிற இந்தியருடன் கூடி எதிர்த்தது. ஆனால், மறுபக்கத்தில், இந்தியத் தேசிய இனத்தின் பெருமையையும் பழமையையும் போற்றுவது தொடர்பாக இந்த மத்திய வகுப்பு பிளவுபட்டிருந்தது.

இதற்குக் காரணம் தென் இந்தியத் தமிழர் சமூகம் சாதி அடிப்படையில் பிராமணர்/ பிராமணர் அல்லாதோர் எனப் பிளவுபட்டிருந்தமையாகும். இந்தியத் தேசியவாதிகள் பெருமையுடன் எடுத்துரைத்த சம்ஸ்கிருத மொழியின் தொன்மை, அதன் இலக்கியத்தின் சிறப்பு, வேதங்களின் பழமை ஆகியவற்றை ஏற்றுக்கொள்வதில் பிராமணர்க்குப் பிரச்சினை இருக்கவில்லை எனலாம். ஆனால் பிராமணர் அல்லாத மத்திய வகுப்பினர் இதை ஏற்றுக்கொள்ளாத நிலை காணப்பட்டது.

தமிழ்நாட்டு நிகழ்வுகளை இங்கு கூறுவது என் நோக்கம் அல்ல. எனினும் இவை யாழ்ப்பாணத்திலும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியதால், சுருக்கமாக இவை பற்றிச் சொல்வது பொருத்தமாகும். தமிழ்நாட்டில் 20ஆம்

நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் மதத்தையும் மொழியையும் இணைத்த ஓர் இயக்கம் தொடங்கியது எனலாம். இதில் சைவம் தமிழருடைய மதம் என்பது வற்புறுத்தப்பட்டு, தமிழ்மொழி 'தமிழ்த்தாய்' என வாழ்த்தப்பட்டு, 'தமிழ் அணங்கு' என ஒரு தெய்வநிலைக்கு உயர்த்தப்பட்டது. விரைவில், சுப்பிரமணிய பாரதியார் 'தமிழ்த்திருநாடு' என்ற இடத்தையும் சேர்த்தவுடன், இலங்கையில் போல, மதம் மொழி நாடு ஆகிய மூன்றும் இணைந்த ஒரு தேசியவாதம் வளர்வதற்கு வழி திறக்கப்பட்டது.

இருபதாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் ஜே. எம். நல்லசாமிப்பிள்ளை (1864 - 1920) சைவ மறுமலர்ச்சி ஒன்று நடைபெறுவதற்கு உதவினார். சைவ சித்தாந்தம் தொடர்பான முக்கிய நூல்கள் சிலவற்றை (சிவஞானபோதம், உண்மை விளக்கம்) ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்தும் சித்தாந்த தீபிகை என்ற மாத இதழ் ஒன்றை வெளியிட்டும் இவர் சைவ மத எழுச்சிக்கு உதவினார்.

இவருக்குப் பின் மறைமலை அடிகள் (1876-1950) மதத்தையும் மொழியையும் இணைத்துத் தனித்தமிழ் இயக்கத்தைத் தொடக்கி வைத்தார். வேதாசலம் என்ற தன் இயற்பெயரை மறைமலை என மாற்றியவர் இவர்; 'பழந்தமிழ்க் கொள்கையே சைவ சமயம்', 'தமிழர் மதம்' என்பவற்றை எழுதி மதத்தையும் மொழியையும் இணைத்தவர். பரந்தாம முதலியார் என்பவர் 1926இல் தமிழ்ப் பெருந்தேவி திருப்பள்ளியெழுச்சி என்ற நூலை எழுதித் தமிழைத் தெய்வமாக உயர்த்தியவர்.

இவர்களை அடுத்து, 1930களில், வி. கல்யாணசுந்தரனார் "நாம் உண்டது தமிழ், உற்றது தமிழ், உயிர்த்தது தமிழ், எல்லாம் தமிழ்" என்றும், சுத்தானந்த பாரதியார் "தலை நிமிர் தமிழர்" என்றும் குரல் எழுப்பினார்.

தமிழ்நாட்டில் இடம்பெற்ற இந்த நிகழ்வுகள் யாழ்ப்பாணத்திலும் ஓரளவு தாக்கத்தை ஏற்படுத்தின என்றே கொள்ளவேண்டும். சைவத்தை வளர்ப்பதற்கும் சைவக் கல்வியை ஊட்டுவதற்கும் பெருமுயற்சிகள் எடுக்கப்பட்டன. சைவப் பாடசாலைகள் பல இடங்களில் நிறுவப்பட்டன. இந்த நிகழ்வு கிறிஸ்தவர்களுடைய தமிழ்ப் பாடசாலைகளுக்கு எதிரான இயக்கம் எனவும், இதனால் அமெரிக்க மிஷன் 50 பாடசாலைகளை மூட வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது என்றும் பேராயர் ச. குலேந்திரன் எழுதியுள்ளார்.

தேசிய உணர்வின் விளைவாகத் தெற்கில் நிகழ்ந்தவற்றை ஒத்த வகையில் யாழ்ப்பாணத்திலும் சில வளர்ச்சிகள் காணப்பட்டன. ஒன்று, ஐரோப்பியப்

பெயர்களைக் கைவிடும் போக்கு. கிறிஸ்தவர்கள் பலர் தாம் பெற்றிருந்த மேற்கத்தியப் பெயர்களைக் கைவிட்டு அல்லது முதற்பெயராக மாற்றி, தமிழ்ப் பெயர் ஒன்றைப் பிரதம பெயராகத் தரிப்பதைக் காணலாம். எடுத்துக்காட்டாக, ஹண்டி பேரின்பநாயகம், லைமன் குலத்துங்கம், லூதர் ஜெயசிங்கம். இதே காலத்தில் பல மத்திய வகுப்பினர் தேசிய உடையை அணியத் தொடங்கினர்.

அக்காலத்தில் மாணவராக இருக்கும் போது தன் பெயரை மாற்றிய ஒருவர் பின்னர் எழுதியது, பெயர் மாற்றங்களைத் தூண்டிய தேசிய உணர்வு எவ்வாறு பாடசாலை மாணவர் மத்தியில் காணப்பட்டது என்பதை அறிய உதவுகின்றது:

"With the national feeling breathed into me by the school i decided early to discard my Jewish connection and took over my Tamil name" (Jaffna College Miscellany, 1979). இந்த மாணவர் S.K. Abraham என்ற பெயருடன் பாடசாலையில் 1922இல் சேர்ந்தபின், A.S. Kanagarat nam எனப் பெயரை மாற்றிக்கொண்டவர்.

தெற்கில் நடந்தது போல், யாழ்ப்பாணத்திலும் சில பிரமுகர்கள் தங்கள் கிறிஸ்தவ மதத்தைக் கைவிட்டுச் சைவ மதத்தைத் தழுவினர். மஹாஜனக் கல்லூரியின் முதல் அதிபர் பாவலர் துரையப்பாப்பிள்ளை, சைவக் கல்வி தொடர்பாக முக்கியத்துவம் பெறும் எஸ். ராஜரத்தினம் ஆகியோர் இவர்களுள் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். இதே காலத்தில் ஹண்டி பேரின்பநாயகமும் கிறிஸ்தவத்தில் இருந்து விலகுவதைக் காணலாம்.

யாழ்ப்பாணத்தில் 1930களில் தேசிய உணர்வு எழுச்சி பெற்றிருந்ததை அக்காலத்தில் மாணவராக இருந்த ஒருவர் இவ்வாறு வர்ணித்துள்ளார்: "இக்காலத்திலே 'தேசியக் கிளர்ச்சி, தேசியக் கிளர்ச்சி' எனப் பலர் சத்தமிடுகின்றனர்" (குல. சபாநாதன், Jaffna College Miscellany 1935).

இப்பின்புலத்தில், யாழ்ப்பாண இளைஞர்கள் இந்தியத் தேசிய இயக்கத்தின் செல்வாக்கிற்கு உட்பட்டு, இலங்கையர் தேசியவாதத்தைத் தழுவினர்; 'ஸ்வராஜ்' எனக் குரல் எழுப்பினர். யாழ்ப்பாண மத்திய வகுப்பினர் வேறொரு திசையில் சென்றனர். இதே காலத்தில் தெற்கில் இன்னொரு புதிய சக்தியாக இடதுசாரிக் கட்சி ஒன்று (லங்கா சமசமாஜக் கட்சி) தோன்றி நாட்டை இன்னொரு திசையில் இழுத்துச்செல்லத் தொடங்கியது. இவை அனைத்தும் 1930களில் இலங்கையின் எதிர்காலப் போக்கினை நிர்ணயித்தவை என்பதில் ஐயமில்லை. இவற்றைப் பின்னர் விரிவாகப் பார்க்கலாம்.

கோப்பி, தேயிலைத் தோட்ட உழைப்பிற்காக இந்தியாவிலிருந்து கொண்டுவரப்பட்ட இலங்கை மலையகத் தமிழர்கள், 200 ஆண்டுகள் கழித்தும் தங்கள் வழிபாட்டு மரபுகளையும், சடங்கு முறைகளையும் தக்கவைத்துக் கொண்டுள்ளனர். அவர்களின் சமூக வாழ்வியலில் வழிபாட்டு அல்லது சடங்கு என்பது வெறும் மத நிகழ்வன்று; அது சமூகத்தின் தொடர்ச்சியை வெளிப்படுத்தும் உயிர்த்துடிப்புள்ள பண்பாட்டுச் செயல்முறையாகவும் உள்ளது. எனினும், சமகால மாற்றங்களால் இச்சடங்குகள் அருகி வருவதால், அவற்றை ஆவணப்படுத்தும் தேவை உண்டாகின்றது. சடங்குகளை வெறும் வாய்மொழித் தகவல்களாக அல்லாமல், நேரடிச் செயல், இசை, உணர்வியல் ஆகியவற்றின் நிகழ்த்துகை (Performance) வடிவமாகப் புரிந்துகொள்ள, நிகழ்த்துகை ஆய்வு அணுகுமுறை அவசியமாகின்றது. அந்தவகையில் இத்தொடர் 'நிகழ்த்துகை நோக்கில் மலையகத்தின் வழிபாடுகளும், சடங்குகளும்' எனும் தலைப்பில் எழுதப்படுகின்றது. இது வாழ்க்கைச் சடங்குகள், வழிபாட்டுச் சடங்குகள், கலைகளோடு இணைந்த சடங்குகள் எனப் பல அடுக்குகளில் ஆராயப்படும். நிகழ்த்துகை முறைமைகளை ஆவணப்படுத்துவதன் மூலம், மலையகத் தமிழ்ச் சமூகத்தின் பண்பாட்டு அடையாளம், வரலாறு ஆகியவற்றைப் பாதுகாப்பதற்கான முயற்சியாகவும் இது அமையும்.

மலையகத்தில் மாடன் வழிபாட்டுச் சடங்குகளும், மாடன் திருவிழாவும்

மெய்யநாதன் கேதீஸ்வரன்

மெய்யநாதன் கேதீஸ்வரன் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தின் நாடகமும் அரங்கியலும் துறை விரிவுரையாளராக பணியாற்றுகின்றார். இவர் சுவாமி விபுலானந்தா அழகியல் கற்கைகள் நிறுவகம், கிழக்குப் பல்கலைக்கழகத்தில் நாடகம் மற்றும் அரங்கியல் துறையில் இளங்கலைமாணிப் பட்டமும், பாண்டிச்சேரி மத்திய பல்கலைக்கழகத்தில் அரங்கக் கலைகள் துறையில் முதுகலைமாணிப் பட்டமும் பெற்றுள்ளதோடு, தனது கலாநிதிப்பட்ட ஆய்வை 'பரோடா மகாராஜா சயாஜிராவ் பல்கலைக்கழகத்தில்' மேற்கொண்டுவருகிறார். நாடக எழுத்தாக்கம், நடிப்பு, நெறியாள்கை என்ற அடிப்படையில் நாடகச் செயற்பாட்டாளராக பல்வேறு அரசு விருதுகளையும் பெற்றுள்ளார். இவர் நவீன நாடகம், கூத்து மற்றும் தமிழ் பண்பாட்டு மரபுகள் குறிப்பாக மலையக பாரம்பரிய வாழ்வியல், கலை மற்றும் பண்பாடுகள் பற்றி பல்வேறு தேசிய மற்றும் சர்வதேச ஆய்வு மாநாடுகளில் ஆய்வுக் கட்டுரைகளை முன்வைத்துள்ளார். சுகதிப்புழுக்கள் இவரது நாடகப்பனுவல்களின் தொகுப்பு ஆகும்.

வழிபாடுகள் ஒவ்வொரு சமூகக் குழுக்களுக்கும்மான அடையாளங்களாகவும், அவற்றின் பண்பாட்டின் மிக முக்கிய கூறுகளாகவும் காணப்படுகின்றன. இவ்வாறான வழிபாடுகள் காலம் காலமாக அச்சமூகத்தின் வாழ்வியலோடு நீண்டு நிலைபெற்று வாழ்வனவாகவும் உள்ளன. இவற்றின் நீட்சி என்பது இலகுவானதல்ல; அது அச்சமூகம் கட்டமைத்துக் கொண்டுள்ள பொறிமுறையின் விளைவாகும். இவை வெறுமனே வழிபாடுகளாக மட்டும் அமையாமல், அவ்வழிபாடுகளை ஆற்றுகைகளோடு இணைத்து நிகழ்த்தும் முறையாகவும் பல்வேறு இனக்குழுக்களிடையே உள்ளன.

அந்த வகையில், மலையக மக்கள் வாழும் பிரதேசங்களில் அநேகமான கிராமிய வழிபாடுகள் ஆற்றுகைகளுடன் தொடர்புபட்டதாகக் காணப்படுகின்றன. பெரும்பாலான மாரியம்மன் ஆலயங்களின் திருவிழாக்களில் உடுக்கடிப்பாடல்கள் இடம்பெறுவது வழக்கம். அத்தோடு, அண்ணன்மார் கோவில்களில் பொன்னர்சங்கர் கூத்துகள், மேலும் பொதுவாக ஆலய வழிபாடுகளோடு பின்னிப்பிணைந்தவையான காமன் கூத்து, அர்ச்சுணன் தபசு, லவகுசா நாடகம், காட்டேரியம்மன் திருவிழா, கும்மி, கரகம் என்பனவும் இங்கு இடம்பெறுகின்றன.

மலையகத்தில் குறிப்பிட்டு சொல்லக்கூடிய கிராமிய வழிபாட்டு தெய்வங்களில் மாடன் மிக முக்கியமானவர். இந்தியாவின் தமிழகத்தில் பெரும்பாலான பிரதேசங்களில் மாடன் வழிபாடுகள் இன்றளவும் பிரசித்திபெற்றுக் காணப்படுகின்றன; அதன் தொடர்ச்சியே மலையகத்திலும் காணப்படுகிறது. இதன் அடிப்படையில், தமிழகத்தில் மாடன் வரலாறு மற்றும் வழிபாடுகள் பற்றி அறிந்துகொள்வது அவசியமானதாகும்.

தமிழகத்தின் வழிபாடுகள் ஆகம வழிபாட்டிற்கும், மண்ணின் மணத்தோடும் மக்களின் வாழ்வியலோடும் பின்னிப்பிணைந்த நாட்டுப்புறச் சிறுதெய்வ வழிபாட்டு முறைகளுக்கும் இடையிலான ஒரு செழுமையான ஊடாட்டமாக உள்ளன. இந்த நாட்டுப்புறத் தெய்வங்களுள் மிக முக்கியமானவராகவும், குறிப்பாக தென் தமிழகத்தின் காவல் தெய்வமாகவும் விளங்குபவர் சுடலை மாடன் ஆவார். மாடன் வழிபாடு என்பது வெறும் மதச் சடங்கு மட்டுமல்ல; அது ஒரு சமூகத்தின் வரலாறு, தியாகம், ஒடுக்குமுறைக்கு எதிரான குரல், பயம் மற்றும் பாதுகாப்பின் ஒட்டுமொத்த வெளிப்பாடாகத் திகழ்கிறது. சுடலை மாடன் வழிபாடானது

திருநெல்வேலி, தூத்துக்குடி, கன்னியாகுமரி, தென்காசி மற்றும் விருதுநகர் ஆகிய மாவட்டங்களில் மிகத் தீவிரமாகப் பரவியுள்ளதுடன், அண்டை மாநிலமான கேரளாவின் தென்பகுதிகளிலும் ஆழமாக வேரூன்றியுள்ளது.

சுடலை மாடனின் தோற்றம் குறித்த வாய்மொழிக் கதைகளும் புராணக் கதைகளும் அவரைச் சிவபெருமான் மற்றும் பார்வதி தேவியின் புதல்வராகச் சித்திரிக்கின்றன. இருப்பினும், இந்தக் கதைகளுக்குப் பின்னால் ஓர் ஆழமான தத்துவார்த்தப் பின்னணியும், கிராமிய வழிபாட்டின் பரிணாம வளர்ச்சியும் மறைந்துள்ளன. நாட்டுப்புற மரபின்படி, பார்வதி தேவி ஒரு குழந்தையை வேண்டிச் சிவபெருமானிடம் தவம் இருந்ததாகக் கூறப்படுகிறது. கைலாயத்தில் உள்ள ஆயிரங்கால் மண்டபத்தில் பார்வதி தவம் இருந்தபோது, சிவபெருமான் தனது தலையிலிருந்து ஒரு முடியைப் பிடுங்கி எரியச் செய்தார். அந்த நெருப்புச் சுடர் பார்வதியின் முந்தானையில் பரவி, அதிலிருந்து ஒரு குழந்தை உருவானது. நெருப்பிலிருந்து, அதாவது சுடரிலிருந்து பிறந்ததாலும், சுடுகாட்டை (சுடலை) தனது இருப்பிடமாகக் கொண்டதாலும் அவர் சுடலை மாடன் என்று அழைக்கப்பட்டார். சிவபெருமான் அந்தக் குழந்தைக்கு அமிர்தத்தை ஊட்டச் சொன்னார். ஆனால், அமிர்தத்தால் தனது பசியைத் தீர்த்துக்கொள்ள முடியாத குழந்தை திட உணவை விரும்பியது. ஒருநாள் நள்ளிரவில் கைலாயத்தில் உள்ள சுடுகாட்டிற்குச் சென்ற குழந்தை, அங்கு எரிந்துகொண்டிருந்த பிணங்களைத் தின்னத் தொடங்கியது. இந்தச் செயலால் அதிர்ச்சியடைந்த தேவர்களும், பார்வதியும் குழந்தையைக் கண்டு அஞ்சினர். சிவபெருமான் அந்தக் குழந்தையின் பசியையும் ஆவேசத்தையும் கண்டு, அவனைப் பூமிக்குச் சென்று மனிதர்களைத் தீய சக்திகளிடமிருந்து காக்கும் ஒரு “காவல் தெய்வமாக” நியமித்தார். இந்தப் புராணக் கதை, ஓர் ஆதி தெய்வத்தைச் சைவ சமயச் சங்கிலிக்குள் இணைக்கும் (Syncretism) முயற்சியாக இருப்பதை காணலாம்.

சுடலை மாடனின் பிறப்புக் குறித்த மற்றொரு பதிவு, அவரை சிவபெருமானின் யாகத்திலிருந்து உருவான இருபதுக்கும் மேற்பட்ட மாடன்களுள் ஒருவராகக் குறிப்பிடுகிறது. இவ்வாறு பல்வேறு கதைகள் இருந்தாலும், சுடலை மாடன் தீமையைத் தடுக்கும், நீதியை நிலைநாட்டும் மற்றும் ஆன்மிக உலகிற்கும் லௌகீக உலகிற்கும் இடையே சமநிலையைப் பேணும் ஒரு வலிமைமிக்க சக்தியாகவே மக்களால் வழிபடப்படுகிறார். “சுடலை மாடன்” என்ற

பெயரிலுள்ள இரண்டு சொற்களுமே ஆழமான பொருள்களைக் கொண்டவை. “சுடலை” என்பது சுடுகாட்டைக் குறிக்கும் தமிழ்ச் சொல்லாகும். “சுடு” என்பது எரித்தல் என்ற வினையடியிலிருந்து பிறந்தது. சுடுகாடு என்பது மரணத்திற்குப் பிந்தைய இடமாகவும், பேய்கள் மற்றும் எதிர்மறை சக்திகள் உலவும் இடமாகவும் நம்பப்படுகிறது. அந்த இடத்தின் தலைவனாக இருந்து, அங்கிருந்து ஊருக்குள் நுழைய முனையும் தீய சக்திகளைத் தடுப்பவர் என்பதால் அவர் “சுடலை” என்று அழைக்கப்படுகிறார். “மாடன்” என்ற சொல்லுக்குப் பாதுகாப்பவர் அல்லது காப்பவர் என்று பொருள் கொள்ளலாம். சில ஆய்வாளர்கள் “மாடு” (செல்வம் அல்லது ஆநிரை) என்பதிலிருந்தும் இச்சொல் பிறந்திருக்கலாம் எனக் கருதுகின்றனர். பண்டைய தமிழ்ச் சமூகத்தில் ஆநிரைகளைக் காப்பதற்காக உயிர் நீத்த வீரர்கள் “மாடன்” என்று அழைக்கப்பட்டதற்கான சான்றுகள் உள்ளன. மேலும், மாடன் என்பது சுடுகாட்டில் உறைவதால் ஏற்பட்ட ஒரு வடிவம் என்றும், அவனது உருவமைப்பு மற்றும் குணாதிசயங்கள் பண்டைய கிராமிய வழிபாட்டு மரபின் தொடர்ச்சி என்றும் கருதப்படுகிறது.

தமிழகத்தில் மாடன் வழிபாடு என்பது ஒரு குறிப்பிட்ட வடிவத்திற்குள் மட்டும் அடங்கிவிடாமல், காலத்திற்கும் இடத்திற்கும் ஏற்ப பல்வேறு கிளைகளாகப் பிரிந்துள்ளது. ஒவ்வொரு மாடன் பெயருக்குப் பின்னாலும் ஒரு தியாகத்தின் வரலாறு அல்லது ஒரு குறிப்பிட்ட சமூகத்தின் பாதுகாப்புத் தேவை ஒளிந்துள்ளது. பல மாடன் வடிவங்கள் மனிதர்களாகப் பிறந்து, சமூக அநீதிகளுக்கு எதிராகப் போராடி அல்லது காதலுக்காக உயிர்த் தியாகம் செய்து, பின்னாளில் தெய்வங்களாக மாறியவையாகக் கருதப்படுகின்றன.

உதாரணமாக, வண்ணார மாடனின் கதையை நோக்கும் போது, ஒரு அரசனின் மகளுக்கும் முண்டுசாமி என்ற இளைஞனுக்கும் இடையிலான காதலை மையமாகக் கொண்டதாக அவரது கதை அமைந்துள்ளது. சாதியக் கட்டுப்பாடுகளால் முண்டுசாமி கொல்லப்பட, அவர் பின்னாளில் வண்ணார மாடனாக வழிபடத் தொடங்கப்பட்டார். நொண்டி மாடன் வழிபாடு, நெல்லை மாவட்டம் கரிச்சொல்ல மங்கலம் பகுதியில் காணப்படுகிறது. ஓர் உயர்சாதிப் பெண்ணைக் காதலித்ததற்காக ஒன்பது கிராமங்களால் துரத்திக் கொல்லப்பட்ட ஒரு நெசவாளர் பின்னாளில் தெய்வமாக்கப்பட்டார். அவர் கொல்லப்படுவதற்கு முன்பு தாக்கப்பட்டதில் கால் ஊனமுற்றதால் “நொண்டி மாடன்” என்று அழைக்கப்படுகிறார். தளவாய் மாடன், ஆநிரைகளை (மாடுகளை) எதிரிகளிடமிருந்து காக்கும் போரில்

கிராம வேதைகளின் ஆலயத்தில் சுடலைமாடன்

வீரமரணம் அடைந்த வீரர்களின் தெய்வ வடிவமாக வணங்கப்படுகிறார். புலமாடன் வணப்பகுதிகளைக் காப்பவராகவும், புலமாடி என்ற தனது சகோதரியுடன் இணைந்து வழிபடப்படுபவராகவும் திகழ்கிறார்.

அது மட்டுமல்லாது, தூத்துக்குடி மாவட்டம் ஆறுமுகமங்கலத்தில் வீற்றிருக்கும் சுடலை மாடன் “ஐகோர்ட் மகாராஜா” என்று அழைக்கப்படுவது வியப்பிற்குரிய ஒரு வரலாற்று நிகழ்வாகும். சுமார் 2000-3000 ஆண்டுகள் பழமையானதாகக் கருதப்படும் இந்த ஆலயத்தில், ஒரு கொலை வழக்கிற்குச் சாட்சி சொல்ல முடியாமல் தடுக்கப்பட்ட ஒரு சிறுவனுக்குப் பதிலாக மாடனே நீதிமன்றத்திற்குச் சென்று சாட்சி சொன்னதாக நம்பப்படுகிறது. சட்டமும் நீதிமன்றமும் எளிய மக்களுக்கு எட்டாத நிலையில், அவர்களுக்கு நீதியைப் பெற்றுத் தரும் ஓர் உயர் நீதிமன்றமாகவே மக்கள் இத்தெய்வத்தைக் கருதுகின்றனர்.

கிராமிய வழிபாட்டு மரபில் “இருபத்தியொன்று மாடன்கள்” என்ற வகைப்பாடு உள்ளது. இவை மாடனின் வெவ்வேறு ஆற்றல்களையும் குணங்களையும் குறிக்கின்றன. கருப்பசாமி வழிபாட்டிலும் இத்தகைய இருபத்தியொன்று வடிவங்கள் இருந்தாலும், மாடன் வழிபாட்டில் சுடலை மாடனே தலைமைப் பீடத்தில் இருக்கிறார்.

மாடன் வழிபாடு என்பது மிகுந்த ஆவேசமும் தீவிரமும் கொண்ட சடங்குகளை உள்ளடக்கியது. இது வைதீகச் சடங்குகளிலிருந்து முற்றிலும் மாறுபட்டு, மண்ணின் மக்களின் உணர்வுகளையும் தேவைகளையும் நேரடியாகப் பிரதிபலிக்கிறது. தமிழகத்தில் ஆண்டுக்கு ஒருமுறை அல்லது இருமுறை நடைபெறும் “கொடை விழா”, சுடலை மாடன் வழிபாட்டின்

உச்சக்கட்டமாகும். இது ஒரு சமூக நிகழ்வாகவும், குடும்பங்களின் ஒன்றுகூடலாகவும் திகழ்கிறது. கொடை விழா பொதுவாக மூன்று நாட்கள் நடைபெறும். இதன்போது ஊரே பந்தல் அமைத்து, வண்ண விளக்குகளால் அலங்கரிக்கப்படும். கடலை மாடனுக்கு உகந்த நேரம் நள்ளிரவாகும். அர்த்த ஜாம பூஜை அல்லது நள்ளிரவு வழிபாட்டில் ஊன் கலந்த சோறு (அசைவ உணவு) படைக்கப்படும். கொடை விழாவின் ஒரு பகுதியாக, சாமியாடி எனப்படும் பூசாரி, மாடனின் அருள் வந்து மயானத்திற்குச் செல்வார். இதனை “கடலை வேட்டை” அல்லது “மயான வேட்டை” என்பார்கள். தீப்பந்தங்களை ஏந்திக்கொண்டு, தப்பட்டை மேள முழக்கங்களுடன் மயானத்திற்குச் சென்று, அங்கிருக்கும் தீய ஆவிகளை வேட்டையாடி ஊரைக் காப்பதாகச் சடங்குகள் நிகழ்த்தப்படுகின்றன. மாடன் வழிபாட்டில் இரத்தப் பலி என்பது ஒரு முக்கிய அங்கமாகும். ஆடு, கோழி மற்றும் பன்றி ஆகியவை பலியிடப்படுகின்றன. “உதிரம் சாப்பிடுதல்” என்ற சடங்கில், பலியிடப்படும் ஆட்டின் கழுத்திலிருந்து நேரடியாக இரத்தத்தைக் குடிக்கும் வழக்கம் சில இடங்களில் உள்ளது. இது தெய்வத்தின் ஆவேசத்தையும் பசியையும் தணிப்பதாகப் பக்தர்கள் நம்புகின்றனர். பலியிடப்பட்ட விலங்குகளின் இறைச்சி சமைக்கப்பட்டுப் பக்தர்களுக்குப் பிரசாதமாக வழங்கப்படுகிறது. இது ஒரு சமூக விருந்தாகவும், பாகுபாடற்ற பிணைப்பை ஏற்படுத்தும் நிகழ்வாகவும் அமைகிறது.

மேலும், சாமியாடுபவர் மீது தெய்வம் இறங்குவதாக நம்பப்படும் போது, அவர் ஒரு மாற்று உணர்வு நிலைக்கு (Trance) செல்கிறார். அந்த நிலையில் அவர் ஆடும் ஆட்டம் “சாமியாட்டம்” எனப்படுகிறது. அப்போது மக்கள் அவரிடம் தங்களது குறைகளைச் சொல்லியும், நோய்களைத் தீர்க்க வேண்டியும் முறையிடுவர். சாமியாடி கூறும் அருள்வாக்குகள் இறைவனின் வாக்காகவே கருதப்படுகின்றன. குடும்பப் பிரச்சினைகள், சொத்துத் தகராறுகள் முதல் கிராமத்தின் பொதுவான பிரச்சினைகள் வரை அனைத்திற்கும் இந்த அருள்வாக்குகள் மூலம் தீர்வு தேடப்படுகிறது.

மாடன் வழிபாடு என்பது கலைகளால் வழிபடப்படும் ஒரு பண்பாடாகும். இசைக்கருவிகளின் முழக்கமும், கதைப் பாடல்களும் இன்றி மாடன் வழிபாடு நிறைவு பெறுவதில்லை. தமிழகத்தில் கணியான் கூத்து மிகப் பிரபல்யமானது. “மகுட்ச்சத்தம் கேட்டாலொழிய மாடன் பூசை கொள்வானோ” என்ற பழமொழி, மாடன் வழிபாட்டிற்கும் கணியான் கூத்திற்கும் உள்ள பிரிக்க முடியாத பிணைப்பை உணர்த்துகிறது. இது தென் தமிழகத்தின் கிராமப்புறக் கோவில் கொடைகளில்

மட்டுமே நிகழ்த்தப்படும் ஒரு சடங்குக் கலையாகும்.

ஒரு குழுவில் தலைமைப் பாடகர், இரண்டு மகுடம் வாசிப்போர், பெண் வேடமிட்ட இரண்டு ஆண்கள் மற்றும் ஒரு பின்பாட்டுக்காரர் என ஆறு பேர் இருப்பார்கள். மகுடம் என்பது வேப்ப மரத்தால் செய்யப்பட்டு, கன்றுக்குட்டியின் தோலால் கட்டப்பட்ட இசைக்கருவியாகும்; இதுவே இக்கலையின் ஆன்மாவாகும். கணியான் கூத்தின் ஒரு பகுதியில், “கைவெட்டு” அல்லது “நாக்குவெட்டு” என்ற சடங்குகள் மூலம் கணியான் தனது இரத்தத்தையே பலியாகத் தருவார். இது மாடனுக்கு மிகவும் உகந்த சடங்காகக் கருதப்படுகிறது.

மேலும், வில்லுப்பாட்டு என்பது ஒரு வில்லையே இசைக்கருவியாகக் கொண்டு கதை சொல்லும் கலை வடிவமாகும். மாடனின் வீரதீரச் செயல்களையும், அவரது பிறப்புப் பின்னணியையும் மக்களுக்குக் கொண்டு செல்வதில் வில்லுப்பாட்டு பெரும்பங்கு வகிக்கிறது. “ஆறுமுகமங்கலம் ஐகோர்ட் மகாராஜா கதை”, “பிணமாலை சூடும் பெருமாளர் கதை” போன்றவை வில்லுப்பாட்டில் மிகவும் புகழ்பெற்றவை.

தமிழகத்தைத் தாண்டி, சிங்கப்பூர், மலேசியா, ரீயூனியன் மற்றும் கரீபியன் தீவுகளில் உள்ள தமிழர்களிடையே மாடன் வழிபாடு இன்றும் உயிர்ப்புடன் உள்ளது. பிஜி மற்றும் மொரிசியஸ் போன்ற நாடுகளிலும் தமிழர்கள் குடியேறியபோது, அவர்கள் தங்களது காவல் தெய்வமான மாடனையும் அங்கே கொண்டு சென்றனர். இதனுடைய தொடர்ச்சியையே மலையகத்தில் குடியேறிய மக்களிடமும் காண முடிகின்றது.

மலையகத்திலும் ஆகம வழிபாடு, கிராமிய வழிபாடு என்கின்ற பிரிவுகள் சில இடங்களில் தற்போது காணப்படுகின்ற போதும், கிராமிய வழிபாடே பிரதானமானதாகக் காணப்படுகின்றது. இக்கிராமிய தெய்வ வழிபாடே நாட்டார் தெய்வ வழிபாடுகள் எனவும் அழைக்கப்படுகின்றது. ஆகம முறைப்படி அமையாத கோவில்கள் கிராமிய தெய்வங்களுக்கு உரியவையாகும். உதாரணமாக மாடன், கருப்பசாமி, முனி, ரோத முனி, மதுரைவீரன், நொண்டிச்சி, அப்புச்சி, செண்டாக்கட்டி, வண்ணாத்திகோட்டை, மாரி, கமலக்கன்னி, நாகக்கன்னி, பெரியகாண்டியம்மன், பொன்னர் சங்கர் போன்ற தெய்வங்களைக் குறிப்பிடலாம். இதில் முத்துமாரியம்மன் ஆலயங்கள் அதிகமாகக் காணப்படுவதும் குறிப்பிடத்தக்கது. வணிகத்தில் ஈடுபடும் நகரங்களில் வாழ்வோர் பிள்ளையார் கோவில்களை ஆகம முறைப்படி அமைத்து வழிபடுவதையும் காண முடிகின்றது.

எவ்வாறாயினும், சிறுதெய்வ வழிபாடே மலையக மக்களின் மூச்சோடு கலந்துபோன ஒன்றாகக் காணப்படுகின்றது. இதனோடு குலதெய்வ வழிபாடுகளையும் சொந்தங்கள் சேர்ந்து கொண்டாடும் மரபும் உண்டு. அந்தக் குலதெய்வத்தின் பெயரை குடும்பத்தின் தலைவர் அல்லது வயதானவர்கள் மாத்திரமே அறிந்திருப்பர். ஏனையோருக்குச் சொன்னால் தம் குலத்திற்கு ஆபத்து வரும் எனக் கருதி சொல்லாமல் விடுகின்றனர் என்பது மக்களிடையே காணப்படும் பொதுவான கருத்தாகும். அதேவேளை, சாதிக்கு ஒரு தெய்வம் இருக்கிறது என்பதாலும், சாதியை வெளிப்படுத்த விரும்பாதவர்கள் குலதெய்வத்தின் பெயரையும் சொல்லத் தயங்குகின்றனர் என்பதும் அவதானிக்கப்படும் பொது நிலைப்பாடாகும். கிராமிய தெய்வங்களுக்கான கோவில்கள் பெரிதாக அமைக்கப்பட்டிருக்காது; சிலைகள் அமைக்கப்பட்டிருக்க மாட்டாது. மாறாக, பெரிய மரத்தின் அடியில் முக்கோண வடிவில் அமைந்த கற்களை வைத்து அதனை வழிபடும் மரபே இன்றளவிலும் காணப்படுகின்றது. ஆய்விற்காக ஆய்வாளர் சென்ற தவசிமலை எனும் ஊரில், இவ்வாறான ஒரு மரத்தடியில் பெரியகாண்டியம்மன் கோவில் முக்கோண வடிவில் அமைந்த சிறிய சிலையுடன் அவர்களது வழக்கத்தில் இருந்ததை அவதானிக்க முடிந்தது. ஆலயங்களில் பலிகொடுத்தல், அருளாடிக் கட்டுச்சொல்லுதல் — இது மலையகத்தில் “சாமி கேள்வி சொல்லுதல்” என்று சொல்லப்படும் — கத்தி மீது நின்று கேள்வி சொல்லுதல் போன்ற முறைகளும் காணப்படுகின்றன.

சமகாலத்தில் ஏனைய பிரதேசங்களை விட மலையகத்தில், சிறுதெய்வ வழிபாட்டு முறைகள் இன்னும் உயிர்ப்புள்ள அம்சமாக இருந்து வருகின்றன. நம்பிக்கையோடு வணங்கப்படும் கிராமிய தெய்வங்களும், சடங்குகளினூடான வழிபாடுகளும் இன்றளவும் இடம்பெற்று வருவது குறிப்பிட வேண்டிய அம்சமாகும். இவ்வாறான மலையக நாட்டார் தெய்வங்களின் வழிபாட்டு முறைகளில் இசையும், பாடலும், ஆடலும் இணைந்தே காணப்படுவதும் சிறப்பம்சமாகும். இவ்வாறு கலையம்சம் பொருந்திய வழிபாட்டு முறைகளை மலையக மக்கள் தம்மகத்தே கொண்டு, தம் வாழ்வியலோடு அவ்வழிபாட்டு முறைகளை இணைத்துக்கொண்டு வாழ்கின்றனர்.

இவ்வாறான வழிபாடுகளில் பயன்படுத்தப்படும் பாடல்களும், அதற்குப் பயன்படுத்தப்படும் இசைக்கருவிகளும் ஏனைய சமூக அமைப்புகளை விட வேறுபட்டதாகவும் தனித்துவத்தைக்

கொண்டதாகவும் மலையகத்தில் காணப்படுகின்றன. இசையின் தன்மையும் முற்றாக மாறுபட்டதாகக் காணப்படுகின்றது. ஒவ்வொரு வழிபாட்டிற்கும் ஒவ்வொரு விதமான இசையும், வெவ்வேறு இசைக்கருவிகளும் பயன்படுத்தப்படுவதும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இதன் அடிப்படையில் மலையகத்தில் இடம்பெறும் மாடன் திருவிழா மற்றும் வில்லிசை முக்கியமாக நோக்கப்பட வேண்டியதாகும்.

மலையகத்தில் நக்கிள்ஸ் மலைத்தொடருக்கு அருகில், கண்டியில் இருந்து 60 கிலோமீட்டர் தூரத்தில், உழுகங்கை என்ற நகரத்தைத் தாண்டி “மெல்கட” எனும் பிரதேசத்தில் நடைபெறும் மிக முக்கியமான வழிபாடாக மாடன் திருவிழா கொள்ளப்படுகின்றது. மலையகத்தில் பல்வேறு இடங்களில் மாடன் வழிபாடுகள் காணப்பட்டாலும், “மெல்கட” பிரதேசத்தில் இடம்பெறும் மாடன் வழிபாடு அதன் வழிபாட்டு முறையிலும் ஆற்றுகையிலும் மரபார்ந்த தன்மையைக் கொண்டுள்ளது. இம்மாடன் திருவிழாவை அடிப்படையாகக் கொண்ட வழிபாடுகளையும், அதில் இடம்பெறும் வில்லிசை ஆற்றுகையையும், அவ்வாற்றுகையானது வழிபாட்டோடு எவ்வாறு இணைந்து ஒரு மாடன் திருவிழாவாகக் கொண்டாடப்படுகின்றது என்பதனையும் நோக்குவது, மலையகத்தில் சடங்குகள் நிகழ்த்துகைப் பண்போடு கட்டமைக்கப்பட்ட முறைமையினைப் புரிந்துகொள்ள உதவியாக இருக்கும்.

மலையகத்தின் பல்வேறு பிரதேசங்களில் மாடன் வழிபாடுகள் காணப்பட்டாலும், அவை வில்லிசை ஆற்றுகையோடு நிகழ்த்தப்படுவதில்லை. மாறாக, வருடத்தில் இரண்டு அல்லது மூன்று முறை ஆடு, கோழி என்பன பலிகொடுத்து பூசைகள் நடைபெறும். இது மலையகத்தின் பல பிரதேசங்களில் நடைபெறும் வழிபாட்டு முறையாக அமைகின்றது. அவ்வாறு இருக்கும்போது, அந்த ஊரே விழாக்கோலம் பூண்டு காணப்படும். அனைவரும் மாடன் கோவிலுக்குச் சென்று வணங்கி, உண்டு, களித்து, மகிழ்ந்து வருவது வழக்கமாகும்.

பொதுவாக எல்லா மலையகப் பிரதேசங்களிலும் உடுக்கை அடித்து மாடனை உருவேறச் செய்து, அருளாடி, ஆடு மற்றும் கோழிகளை பலியிடச் செய்யும் முறையே காணப்படுகின்றது. இங்கு மாடனை அழைக்கும், அதாவது உருவேறச் செய்யும் மிக முக்கியமான அம்சங்கள் உடுக்கையும் மாடன் பற்றிய பாடல்களுமாகும். அதுவே வழிபாடுகளில் சிறப்பானதாகக் காணப்படுகிறது. பாடல்களைப்

பாடும் போது ஏற்படும் உணர்வுநிலை வித்தியாசமானது. அதன் இசை ஒரு துள்ளல் ஓசையை ஏற்படுத்துவதாக அமைகின்றது. அதோடு, அப்பாடல்களில் வரும் சொற்கள் மாடன் என்ற ஓர் உருவத்தினை மனதில் பதியச் செய்வதுபோல அமைகின்றன. மேலும், அதற்கு உயிர் கொடுப்பது போல உடுக்கையின் இசை வேறொரு உலகத்திற்குக் கொண்டு செல்லும் வகையில் காணப்படுகின்றது என மக்கள் கூறுகின்றனர். அதிலிருந்து எழும் ஓசை மனதில் ஏதோ ஓர் உணர்வுநிலை மாற்றத்தையும், உடல் சிலிர்த்தும் வகையிலான உணர்வையும் ஏற்படுத்துவதாக அமைகின்றது.

ஆரம்ப காலத்தோடு ஒப்பிட்டு நோக்குகின்ற போது, சமகாலத்தில் பல பிரதேசங்களில் பெரிய ஆகமம் சார்ந்த ஆலயங்கள் தோன்றிவிட்டதால் மாடன் வழிபாடு ஒப்பீட்டளவில் குறைந்துவிட்டது. இருப்பினும், சில பிரதேசங்கள் மரபு மாறாமல் மாடன் வழிபாட்டைச் செய்து வருவதும் சிறப்பம்சமாகும்.

இதனடிப்படையில், “மெல்கட” பிரதேசத்தில் நடத்தப்படும் மாடன் திருவிழாவினை நோக்கலாம். இங்கு ஏனைய பிரதேசங்களை விட வித்தியாசமான முறையில் மாடன் திருவிழா நடத்தப்படுகின்றது. அதில் வில்லிசை மிக முக்கியமானதாகும். வருடத்தில் வைகாசி மாதத்தில் இடம்பெறும் மாடன் திருவிழா, அந்தக் குறிப்பிட்ட சமூகத்தின் பெருவிழாவாகக் கருதப்படுகிறது. திருவிழா என்பது “மாடன்” என்ற தெய்வத்தை வேண்டிச் செய்யப்படும் விழாவாகும். மாடன் தெய்வம் பற்றி பல்வேறு வரலாறுகள் வாய்மொழியாகக் கூறப்படுகின்றன. மாடன் சிவபெருமானுக்கும் பார்வதிக்கும் பிறந்த மகன் என்று ஒரு வாய்மொழிக் கதை உண்டு. இவ்வாறு இருக்க, மாடனின் வரலாற்றை கதைப்பாடலாக அமைத்து அங்கு மாடன் திருவிழா வில்லிசை நடத்தப்படுகின்றது.

இங்கு மாடன் ஆலயம் கிராமத்துக்கு மத்தியில் பெரிய ஆலமரத்தின் அடியில், முக்கோண வடிவிலான சிலையுடன் அமைந்துள்ளது. நான்கு பக்கமும் திறந்த வெளி போன்று, கூரை ஏதும் வேயப்படாத ஆலயமாக, அதாவது கிராமிய தெய்வ வழிபாட்டிற்கு உரிய வகையில் அது அமைந்திருக்கிறது. திருவிழாவிற்கு முதல்நாள் ஆலயம் சாணம் போட்டு மெழுகி, கோலமிட்டு, தோரணங்களால் அலங்கரிக்கப்படும். வரும் வழிகளில் வாழைமரங்கள் கட்டி மிகவும் அழகாக அலங்கரிக்கப்படும். ஆலயத்திலிருந்து எதிர்ப்புறமாக, அதாவது மாடன் சிலையின் எதிர்ப்புறமாக, மாடன் வில்லிசை நிகழ்விற்குரிய வில் அலங்கரிக்கப்பட்டு குறிப்பிட்ட இடத்தில் பொருத்தப்படும். அந்த வில் மிகவும் அழகாக

அலங்கரிக்கப்பட்டு, சிறிய சலங்கைகளும் மணிகளும் தொங்கவிடப்பட்டுக் காணப்படும்.

வில்லிசை ஆரம்பமாவதற்கு முன்னர் குறிப்பிட்ட இடத்தில் வில்லுக்கான பூசை இடம்பெறும். பூசைகள் முடிந்ததன் பின்னர், வில்லிசை நிகழ்த்துபவர், அதாவது அவ்வில்லிசைக்குக் குருவாகத் தலைமை வகிப்பவர், பூசையில் பிரதானமாகக் கவனிக்கப்படுவார். பின்னணி இசைக்கான இசைக்கருவிகள் கொண்டுவரப்பட்டு குறிப்பிட்ட இடத்தில் வைக்கப்படும். ஆரம்ப காலத்தில் உடுக்கு மாத்திரம் பயன்படுத்தப்பட்டதாகவும், பிற்பட்ட காலமாற்றத்தில் தேவைக்கு ஏற்ப தாளம், தபேலா, டேலக்கு போன்ற இசைக்கருவிகள் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டதாகவும் வில்லிசையில் தலைமை வகிப்பவர் குறிப்பிட்டார். இதனடிப்படையில், சமகாலத்தில் வில்லிசையில் பல்வேறு இசைக்கருவிகள் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன. இவ்விசைக்கருவிகள் வில்லிசைக்கு மேலும் அழகூட்டுவதாக அமைகின்றன.

மாடன் திருவிழாவில் அடுத்து வில்லிசை ஆரம்ப நிகழ்வு நடைபெறுகின்றது. வில்லிசையில் ஒரே வகையான மெட்டில் பாடல்கள் பாடப்படுகின்றன. உடுக்கையின் ஓசையோடு பாடல்கள் மேலெழுந்து வருகின்றன. இது அனைவரின் உணர்விலும் பாரிய மாற்றத்தினை ஏற்படுத்துவதாக அமைகின்றது.

மாடனுக்கு வேடம் தரிப்பவர் மக்களோடு மக்களாக வில்லிசை இடம்பெறும் இடத்தில் அமர்ந்திருப்பார். பின்னர் அவர் இசையால் உணர்வு மாற்றம் பெற்று, உருக்கொண்டு மாடன் வந்து ஆடுவது போல ஆடுவார். சாதாரண உடையில் இருக்கும் அவர் மாடனாக வேடம் தரிக்கின்றார். அவர் மாடனாகவே மாறிவிடுகின்றார். மாடன் ஆலயத்தில் இருக்கும் பல்வேறு மணிகள் தொங்கவிடப்பட்ட தடியை எடுத்து அதனை வைத்து ஆடலைச் செய்கின்றார். அதுவும் இசைக்கு ஏற்ற வகையில் அமைகின்றது.

வில்லிசையானது தொடர்ந்து நடைபெறுகின்றது. மாடனின் வரலாறு புகழ்ப்பாடலாக அமைகின்றது. மாடன் வேடம் தரித்தவர் மாத்திரமல்லாமல், திருவிழாவில் கலந்து கொண்ட பக்தர்களும் வில்லிசையில் மூழ்கியிருக்க, அதில் சிலர் உருக்கொண்டு ஆடுகின்றனர். பாடலின் வேகம் அதிகரிக்க, மாடன் ஆக்ரோஷமான ஆட்டமுடையவராக மாறி, ஆலயத்தின் பக்கத்தில் கட்டி வைக்கப்பட்டிருக்கும் கோழியைப் பிடித்து கடித்து, அதன் இரத்தத்தைக் குடித்து, அதன் குடலை எடுத்து கழுத்தில் மாலையாக மாட்டிக்கொண்டு ஆடுகின்றார். இதனைப் பார்க்கும் போது அனைவருக்கும் பயத்தோடு சேர்ந்த பக்தி உணர்வு

தோன்றுகின்றது.

இவ்வழிபாட்டின் இசை, “மாடன்” என்ற ஒரு தெய்வத்தை, மாடன் வேடம் தாங்கியவரின் உடலில் உருவேற்றுவது போல் அமைந்திருப்பதாகக் கருதப்படுகிறது. அந்த அளவுக்கு அப்பாடல்களும் உடுக்கை இசையும் உணர்வுநிலையைக் கட்டிப்போட்டிருப்பதாக மக்கள் நம்புகின்றனர். மேலும் மற்றுமொரு சிறப்பம்சமாக வெந்நீரில் நீராடல் இடம்பெறுகின்றது. மாடனாகவும் ஏனைய தெய்வங்களாகவும் உருவேறியவர்கள், ஆலயத்தின் முன்றலில் வைக்கப்பட்டிருக்கும் அடுப்பில், பெரிய பாத்திரத்தில் கொதித்துக் கொண்டிருக்கும் நீரில் ஆடிச்சென்று நீராடுவார்கள். பின்னர் அந்த நாள் இரவு ஆடு பலிகொடுத்தல் மற்றும் பூஜைகள் நடைபெறும். சூடலை மாடன் வில்லுப்பாட்டு மற்றும் அதனைச் சூழ்ந்த சடங்குகள், மலையகத் தமிழர்களின் ஆழமான நம்பிக்கை, பண்பாட்டு தொடர்ச்சி மற்றும் புராதன வழிபாட்டு மரபுகளின் உயிர்ப்பான வெளிப்பாடாகக் காணப்படுகின்றன. இதில் தெய்வ உருவேற்றம், மடைப்பலி மற்றும் வில்லிசை வழிபாடு போன்ற அம்சங்கள் ஒன்றோடொன்று பின்னிப்பிணைந்து, மனிதச் சமூகவியல் வரலாறு, சடங்கு மாற்றங்கள் மற்றும் பக்தி சார்ந்த அனுபவங்களின் பல அடுக்குகளை வெளிப்படுத்துகின்றன. மேலும், இவ்வகை மரபுகள் கால மாற்றத்திற்கேற்ப மாற்றமடைந்தாலும், சமூகத்தின் அடையாளமாகவும் ஆன்மிக வெளிப்பாடாகவும் தொடர்ந்து நிலைத்து நிற்கின்றன.

மேலும் சில பிரதேசங்களில் பூசைகள் மாத்திரம் நடைபெறும் வழக்கம் காணப்படுகின்றது. அடிப்படையில் மாடன் பூசை என்று குறிப்பிடும் போது, ஊர் பூசாரி அல்லது தோட்டத் தொழிலாளர்களில் ஒருவரே பூசாரியாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார். இவர் பாரம்பரியமான ஒரு குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவராகவோ அல்லது தெய்வத்தால் அழைக்கப்பட்டவராகவோ இருப்பார். விழாவின் போது உடுக்கை அடிக்கப்பட்டு மந்திரங்கள் ஒதப்படும் போது, பூசாரியின் உடலில் மாடன் இறங்குவதாக நம்பப்படுகிறது. இந்த நிலையை “சாமியாடுதல்” என்று அழைக்கின்றனர். சாமியாடுபவர் அந்த நிலையில் அனல் கக்கும் கண்களுடன், கையில் அரிவாளை ஏந்தி ஆடுவார். அப்போது அவர் சொல்லும் “வாக்கு” அல்லது “குறி” மிக முக்கியமானதாகக் கருதப்படுகிறது. நோய்களுக்கான தீர்வு, குடும்பப் பிரச்சினைகள் அல்லது தோட்ட நிர்வாகத்துடன் தொடர்புடைய சிக்கல்களுக்கு இத்தெய்வத்திடம் தீர்வு வேண்டப்படுகிறது. மேலும், மாடன் ஓர் உக்கிரமான தெய்வம் என்பதால், அவருக்குப் பலியிடுதல் என்பது கட்டாயமான சடங்காகும். ஆடு, கோழி போன்ற

விலங்குகள் பலியிடப்படுகின்றன. இந்தப் பலியின் இரத்தம் பூமியில் சிந்தப்படுவது, தெய்வத்தைச் சாந்தப்படுத்துவதாகவும், மண்ணுக்குச் செழிப்பைக் கொண்டு வருவதாகவும் நம்பப்படுகிறது.

படையலில் அசைவ உணவுகளுடன் கள்ளு அல்லது ‘அதி விஷேச சாராயம்’ வைப்பதும் வழக்கத்தில் உள்ளது. இது இந்து மதத்தின் சைவ உணவுக் கோட்பாட்டிற்கு முரணானது என்றாலும், உழைக்கும் மக்களின் வழிபாட்டில் இதுவே மரபாக உள்ளது. மலையகத்தின் தனிமைப்படுத்தப்பட்ட தோட்டச் சூழலில் முறையான மருத்துவ வசதிகள் அருகில் இல்லாத நிலை காணப்பட்டது. இதனால், உடல் மற்றும் மனப் பிணிகளுக்குத் தெய்வமே மருந்தாகக் கருதப்பட்டது. மாடன் வழிபாட்டில் நோய் தீர்த்தல் என்பது ஒரு முக்கியமான அங்கமாகும். ஒருவருக்குத் தீய ஆவியின் பிடி ஏற்பட்டாலோ அல்லது செய்வினைப் பாதிப்பு இருந்தாலோ, கழிப்புச் சடங்கு செய்யப்படுகிறது. மாடனின் உருவேறிய பூசாரி, எலுமிச்சை அல்லது முட்டையால் பாதிக்கப்பட்டவரைச் சுற்றியபின், அதனைப் பல திசைகளில் வீசுவார். இது எதிர்மறை சக்திகளை அகற்றும் செயற்பாடாக மாடனை முன்னிறுத்திச் செய்யப்படுகின்றது.

மலையகத்தில் கோயில்கள் வெறும் வழிபாட்டுத் தலங்களாக மட்டும் இருக்கவில்லை; அவை அதிகார மையங்களாகவும் செயற்பட்டன. 19ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில், தோட்டக் கங்காணிமார்களுக்கு தங்களின் இடங்களில் கோயில்களைக் கட்டிக்கொள்ள இடம் ஒதுக்கப்பட்டது. ஒவ்வொரு பெரிய கங்காணியும் தனது ஆளுமையைக் காட்டிக்கொள்ளத் திருவிழாக்களைப் பயன்படுத்தினர். கோயிலுக்கான செலவுகளை தொழிலாளர்களின் ஊதியத்திலிருந்து ஒரு பகுதியை ஒதுக்கித் திரட்டினர். திருவிழாவின் போது ஊர்வலங்கள் நடத்தப்பட்டு, கங்காணியின் முக்கியத்துவம் பறைசாற்றப்பட்டது. இது ஒருபுறம் வழிபாட்டை வளர்த்தாலும், மறுபுறம் தொழிலாளர்கள் மீது கங்காணிகளின் பிடியை இறுக்கவும் உதவியது. திருவிழாக்களின் போது படையல் வைத்துச் சாமியை வரவழைக்கும் முறையும் கங்காணிகளின் மேற்பார்வையிலேயே நடைபெற்றது. பின்னர், பல்வேறு சிறிய கோயில்கள் இணைந்து ஒரு பெரிய விழாவை எடுக்கும் வழக்கமும் உருவானது.

சமகாலத்தில் இவ்வாறான அம்சங்கள் முழுமையாக மறைந்து போயுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. இன்று பல கோயில்கள் ஆகம முறைப்படி புனரமைக்கப்படுகின்றன. மண் பீடங்கள் மறைந்து, கிராணைட் சிலைகள் இடம்பெறுகின்றன. பூசாரிகளுக்குப் பதிலாகப் பிராமண அர்ச்சகர்களைக்

கொண்டு பூசை செய்யும் முறை சில இடங்களில் அறிமுகப்படுத்தப்படுகிறது. விலங்குப் பலிகளுக்கு எதிரான சட்டங்களும் சமூக விழிப்புணர்வும் பல இடங்களில் அசைவப் படையல்களைக் குறைத்துவிட்டன. இது வழிபாட்டைத் தூய்மைப்படுத்துவதாகக் கருதப்பட்டாலும், மக்களின் வாழ்வியல் சார்ந்த வழிபாட்டு உரிமையைப் பறிப்பதாகவும் உள்ளது.

இலங்கை மலையகத்தில் மாடன் வழிபாடு என்பது வெறும் மதச் சடங்கல்ல; அது ஓர் இனத்தின் இருப்புக்கான சாட்சியமாகும். காடுகளுக்கு நடுவே தனித்து விடப்பட்ட ஒரு சமூகம், தனது பயங்களைப் போக்கவும், பிணிகளைத் தீர்க்கவும், தங்களுக்குள்ளே இருந்த வழிவந்த பாதுகாப்புக் கடவுள்களை மீள்நினைத்துக் கொண்டது. அவற்றில் மாடன், அவர்களுக்கு ஒரு நீதி தேவனாகவும், பாதுகாவலனாகவும், உற்ற நண்பனாகவும் விளங்குகிறான். இருநூறு ஆண்டுகளைக் கடந்தும் இந்த வழிபாடு இன்னும் உயிர்ப்புடன் இருப்பதற்குக் காரணம், அது மக்களின் அன்றாட வாழ்வியல் தேவைகளுடனும் உணர்ச்சிகளுடனும் நேரடியாகத் தொடர்பு கொண்டுள்ளமையேயாகும். இந்து மதத்தின் சட்டதிட்டங்களுக்குள் அடங்காத இந்தத் தெய்வம், எளிய மக்களின் துயரங்களுக்குச் செவிசாய்க்கும் ஒரு சக்தியாக இன்றும் மலைநாட்டின் மூலை முடுக்குகளில் குடிக்கொண்டுள்ளது.

மலையகத் தமிழர்களின் பண்பாட்டுத் தேசியத்தைப் புரிந்துகொள்ள வேண்டுமானால், அவர்களின் உழைப்பையும், அந்த உழைப்பைத் தாங்கி நிற்கும் மாடன் போன்ற சிறுதெய்வ வழிபாட்டு முறைகளையும் ஆழமாகப் பயில வேண்டியது அவசியமாகும். அத்தோடு, கிராமிய வழிபாடுகளும் அதனோடு இணைந்த ஆற்றுகை வடிவங்களும் சிதைந்து, சமகால உலகமயமாக்கல் சூழலில் மாற்றமடைந்து வருகின்ற ஒரு பாதகமான நிலையில், இவ்வழிபாட்டு முறைகளையும் அதனோடு இணைந்த ஆற்றுகைகளின் நிகழ்த்துகை முறைகளையும் பாதுகாப்பது மிக முக்கியமான தேவையாக இருக்கின்றது.

உசாத்துணைப் பட்டியல்

இன்பமோகன், வ. (2012). கிழக்கிலங்கைச் சடங்குகள். சென்னை, கொழும்பு: குமரன் புத்தக இல்லம்.

இராமசாமி, எஸ். (2015). சுடலை மாடன் வழிபாடு: ஒரு மக்கள் ஆய்வு. திருநெல்வேலி: உள்ளூர் பதிப்பகம்.

கண்ணன், பி. (2018). தமிழக கிராமத் தெய்வ வழிபாடுகள். சென்னை: கிழக்கு பதிப்பகம்.

சாரல்நாடன். (1993). மலையக வாய்மொழி இலக்கியம். சென்னை: சூர்யா அச்சகம்.

சுந்தரம்பிள்ளை, காரை செ. (2005). ஈழத்து மலையகக் கூத்துகள். கொழும்பு: பாரதிப் பதிப்பகம்.

தருமராஜன், டி. (2006). சனங்களின் சாமிகள். தமிழ்நாடு, இந்தியா: நாட்டார் வழக்காற்றியல் ஆய்வு மையம்.

தில்லைநாதன், வே. மலையக இந்துக்களின் தெய்வங்களும் வழிபாடுகளும். இந்து தர்மம்.

நாகசாமி, ரா. (1995). தமிழக மக்கள் வழிபாட்டு மரபுகள். சென்னை: தமிழ் பல்கலைக்கழகம்.

நித்தியாநந்தன், மு. (2014). கூலித்தமிழ். சென்னை: க்ரியா வெளியீடு.

பக்தவத்சல பாரதி. (2012). மானிடவியல் கோட்பாடுகள். சென்னை: அடையாளம் வெளியீடு.

பரமசிவன், தொ. (2008). நாட்டுப்புற மதமும் மரபும். சென்னை: காலச்சுவடு பதிப்பகம்.

பிரபாகரன், பொன். (2015). காமன் கூத்து. ஹட்டன்: புதிய பண்பாட்டு அமைப்பு வெளியீடு.

மௌனகுரு, சி. (1988). சடங்கிலிருந்து நாடகம் வரை. கொழும்பு: நாகலிங்கம் நூலாலயம்.

வடிவேலன், பெ. (1997). மலையகத்தில் மாரியம்மன் வழிபாடும் வரலாறும். சென்னை: யுனி ஆட்டஸ் பிரைவெட் லிமிடெட்.

வேல்முருகு, செ. (1993). மலையக மக்களின் சமயங்களும் சடங்குமுறைகளும்.

வேலுசாமி, ம. (2006). மக்கள் சமயம் மற்றும் சடங்குகள். கோயம்புத்தூர்: பாரதி பதிப்பகம்.

ஹரீஸ், மீரா. எஸ். (2014). இலங்கையின் இந்திய வம்சாவழி மக்களின் பாரம்பரியக் கூத்துகள். கண்டி: நிர்ந்தய கலாலயம் வெளியீடு.

சஞ்சிகைகள்

குன்றின் குரல், ஆண்டு 12, இதழ் 03, ஜூலை-செப்டம்பர் 1993.

குன்றின் குரல், ஆண்டு 13, இதழ் 01, ஜனவரி-மார்ச் 1994.

நட்புறவு பாலம், இதழ் 12, செப்டம்பர் 1987.

நாவலப்பிட்டி பிரதேச சாகித்திய விழா மலர், ஆகஸ்ட் 1993. பண்பாடு, இதழ் 02, செப்டம்பர் 1992.

இலங்கையில், குடியேற்றவாத காலத்திலிருந்துதான் நிலப்படங்களும் வரைபடங்களும் நமக்குக் கிடைக்கின்றன. குறிப்பாக ஒல்லாந்தர் காலத்தைச் சேர்ந்தவை இலகுவாகக் கிடைக்கின்றன. எழுத்துமூல ஆவணங்கள், புழங்கு பொருட்கள், ஓவியங்கள், தொல்லியற் கண்டுபிடிப்புகள் ஆகியவற்றையும் இவற்றைப்போன்ற இன்னோரன்ன பழைய நிலப்படங்கள், வரைபடங்கள் வரலாற்றுத் தகவல்கள் என்பனவும் இங்கு பொதிந்துள்ளன. குறிப்பாக யாழ்ப்பாணப் பிரதேசத்தைச் சேர்ந்த நிலப்படங்களும் வரைபடங்களும் இவற்றுள் அடங்கும். எனினும், யாழ்ப்பாணப் பிரதேசத்தின் வரலாற்றுத் தகவல்களைப் பெற்றுக்கொள்வதற்கு இவற்றைப் பயன்படுத்துவது குறைவாகவே உள்ளது. வரலாற்றுத் தகவல்களை வழங்குவதில் குடியேற்றவாதக் கால நிலப்படங்களினதும் வரைபடங்களினதும் முக்கியத்துவத்தை எடுத்துரைப்பதாகவும், யாழ்ப்பாணத்தின் வரலாற்றுத் தகவல்களை நிலப்படங்கள் வரைபடங்களிலிருந்து விளக்குவதாகவும், நிலப்படங்களினதும் வரைபடங்களினதும் தகவல் உள்ளடக்கங்கள் குறித்து ஆராய்வதாகவும் "யாழ்ப்பாணப் பிரதேசத்தின் குடியேற்றவாதக் காலத்து வரலாற்றுத் தகவல் மூலங்களாக நிலப்படங்களும் வரைபடங்களும்" என்ற இத்தொடர் அமையவுள்ளது.

லெய்சிக்காமின் நிலப்படத் தொகுப்பில் தென்மராட்சி — வரணி

இரத்தினவேலுப்பிள்ளை மயூரநாதன்

இரத்தினவேலுப்பிள்ளை மயூரநாதன் அவர்கள் மொறட்டுவைப் பல்கலைக்கழகத்தில் உருவாக்கக் கூழல் துறையில் விஞ்ஞான இளநிலைப் பட்டத்தையும் (B.Sc. (BE)) பின்னர் அதே பல்கலைக்கழகத்தில் கட்டிடக்கலையில் விஞ்ஞான முதுநிலைப் பட்டத்தையும் (M.Sc. (Arch)) பெற்றார். அத்துடன் இலங்கைக் கட்டிடக்கலைஞர் சங்கம் (AIA (SL)), பிரித்தானியக் கட்டிடக் கலைஞர்களின் அரசு சங்கம் (RIBA) ஆகியவற்றில் பட்டயம் பெற்ற உறுப்பினராவார். தமிழ் விக்கிப்பீடியா தொடங்கிய காலத்திலிருந்து அதன் முதற் பயனராகப் பங்களிப்புச் செய்து வருகின்றார். தமிழ் விக்கிப்பீடியாவில் 4500இற்கும் மேற்பட்ட கட்டுரைகளைத் தொடங்கியுள்ளதடன், மேலும் பல ஆயிரம் கட்டுரைகளின் விரிவாக்கத்திலும் பங்களிப்புச் செய்துள்ளார். தமிழ் விக்கிப்பீடியாவில் இவரது பங்களிப்புக்காக கனடா தமிழ் இலக்கியத் தோட்டத்தின் 2015 ஆம் ஆண்டின் வாழ்நாள் சாதனையாளருக்கான இயல்விருது பெற்றுக்கொண்டார். தொடர்ந்து தமிழ்நாட்டிலிருந்து வெளிவரும் ஆனந்தவிகடன் இதழ் வழங்கும் நம்பிக்கை விருதுகளில் 2016 ஆம் ஆண்டுக்கான சிறந்த 10 மனிதர்களுள் ஒருவராக தெரிவு செய்யப்பட்டு விருதை பெற்றுள்ளார்.

வீதிகள்

ஒல்லாந்தர் காலத்திலேயே வரணிக் கோவிற்பற்றினுள் பல வீதிகள் இருந்துள்ளதை லெயுசிக்காமின் நிலப்படம் குறித்துக் காட்டுகிறது. அத்துடன், இவ்வீதிகள் வரணிக் கோவிற்பற்றின் பெரும்பாலான பகுதிகளை நல்ல முறையில் இணைப்பதையும் காணக்கூடியதாக உள்ளது. சாவகச்சேரியிலிருந்து வரணிக் கோவிற்பற்றின் நீளப்பாட்டு அச்சை அண்டிச் செல்லும் ஒரு வீதி வரணித் துணைப் பிரிவுக்குள் நீளப்பாட்டு அச்சுக்குக் குறுக்காகச் செல்லும் இன்னொரு வீதியில் வரணித் தேவாலயத்துக்கு அருகே முடிவடைகிறது. இந்த வீதி, சாவகச்சேரியிலிருந்து தற்காலத்து டச்சு வீதி, வேம்பிராய்வரணி வீதி ஆகிய வீதிகளின் தடத்தில் இன்றைய வரணி மத்திய கல்லூரிச் சந்தி வரை சென்று, அங்கிருந்து கொடிகாமம்புலோலி வீதித் தடத்தில் சென்றிருக்கலாம் எனத் தோன்றுகிறது. 'டச்சு வீதி' என்ற பெயரும், அது ஒல்லாந்தர் காலத்து வீதி என்பதைக் காட்டுகிறது.

நிலப்படத்தில் வரணித் தேவாலயச் சந்திப்புக்கு மேற்கில் முன்னர் குறிப்பிட்ட குறுக்கு வீதியிலிருந்து தொடங்கும் ஒரு வீதி வடக்கு நோக்கிப் புலோலிக்குச் செல்கிறது. தற்காலத்தில் சாவகச்சேரியிலிருந்து புலோலிக்குச் செல்லும் வீதி இடையில் முறியாமல் தொடர்ச்சியான வீதியாக இருப்பதைக் காண முடிகிறது. மேலே குறிப்பிட்ட குறுக்காகச் செல்லும் வீதி தென்கிழக்குத் திசையில் எழுதுமட்டுவாழ் நோக்கிச் செல்ல, வடமேற்குப் பக்கமாக வரணிக் கோவிற்பற்று எல்லையில் முடிவடைகிறது. தேவாலயச் சந்தியிலிருந்து சாவகச்சேரி நோக்கிச் செல்லும் வீதியில் சந்தியிலிருந்து சற்றுத் தொலைவில் தொடங்கும் ஒரு வீதி எழுதுமட்டுவாழ் நோக்கிச் செல்கிறது. இதன் பெரும்பகுதி தற்காலத்தில் சுட்டிபுரம் கண்ணகை அம்மன் கோவிலுக்கு அருகாகச் செல்லும் மிருகவில் வீதித் தடத்துடன் பொருந்துவதாகத் தெரிகிறது.

தேவாலயச் சந்தியிலிருந்து சாவகச்சேரி நோக்கிச் செல்லும் வீதியில், வரணிக் கோவிற்பற்றின் தெற்கு எல்லைக்குச் சமீபமாகத் தொடங்கும் இன்னொரு வீதியும் கொடிகாமத்தினூடாக எழுதுமட்டுவாழ்க்குச் செல்கிறது. இதைத் தற்காலத்து வீதி எதனுடனும் பொருத்திப் பார்க்க முடியவில்லை. இறுதியாகக் குறிப்பிட்ட இரண்டு வீதிகளையும் குறுக்காக இணைக்கும் ஒரு வீதியையும் நிலப்படம் காட்டுகிறது. இவ்வீதியின் பெரும் பகுதி வரணிக் கோவிற்பற்றுக்குள்ளேயே அடங்குகிறது. இந்த வீதி தற்காலத்துப் புத்தூர் - மீசாலை வீதியின் கிழக்குப் பகுதியாக இருக்கக்கூடும். நிலப்படத்திலுள்ள வரணித் தேவாலயச் சந்திக்கு அண்மையிலிருந்து புலோலி

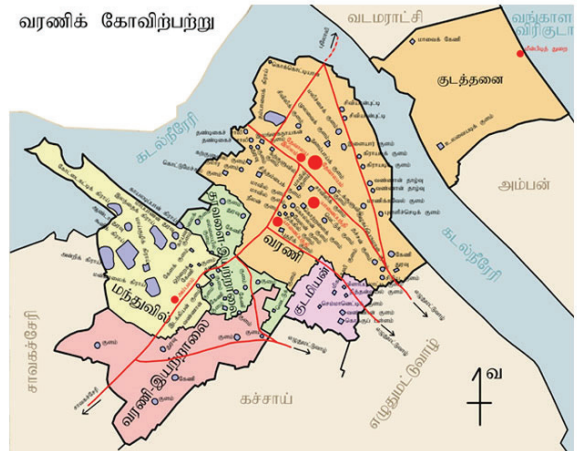
நோக்கிச் செல்லும் வீதியையும் அச்சந்தியூடாக எழுதுமட்டுவாழ்க்குச் செல்லும் வீதியையும் குறுக்காக இணைக்கும் இன்னொரு வீதியும் நிலப்படத்தில் உள்ளது. இதையும் தற்காலத்து வீதி எதனுடனும் அடையாளம் காணக்கூடியதாக இல்லை.

கட்டடங்கள்

வழமை போல, வரணிக் கோவிற்பற்றிலும் கிறித்தவ தேவாலயத்தையும் தேவாலய இல்லத்தையும் நிலப்படத்தில் முக்கியத்துவம் கொடுத்துக் குறித்துள்ளனர். இவற்றைத் தவிர இரண்டு யானைப்பந்திகளையும் ஓர் அம்பலத்தையும் நிலப்படம் குறித்துக் காட்டுகிறது. அத்துடன், ஒரு மீன்பிடித் துறையும் உள்ளது.

தேவாலயமும் தேவாலய இல்லமும்

வரணியில் இருந்த தேவாலயத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிட்ட போல்டேயஸ் பாதிரியார், அது மரஞ் செடிகள் நிறைந்த இடத்தில் அமைந்திருந்ததாகவும், குறிப்பாகக் காலையிலும் மாலையிலும் கவர்ச்சிகரமாகத் தோற்றம் தந்ததாகவும் கூறுகிறார். அவர் சூழலையும் மரஞ் செடிகளைப் பற்றியும் நல்ல விதமாகவே குறிப்பிட்டிருந்தாலும், தேவாலயமும் அதோடு சேர்ந்த இல்லமும் மண்ணால் மோசமான முறையில் கட்டப்பட்டிருந்ததாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார். எனினும், இல்லம் அகலமான அறைகளையும் கூடத்தையும் கொண்டிருந்ததாகவும், மேற்களத்தில் குளிர்மையான அறைகள் இருந்ததாகவும் எழுதியுள்ளார்.¹ நூலிலுள்ள வரணித் தேவாலயத்தைக் காட்டும் படத்தில் கட்டடங்களை மண்ணாலான சுவர்களையும் ஓலைக் கூரைகளையும் கொண்டவையாகவே காட்டியுள்ளனர்² (படம் 3). ஆனால், விவரிப்பில் உள்ளவாறு படத்தில் இல்லம் இரண்டு தளங்களைக் கொண்டதாக இல்லை.

லெயுசிக்காமின் தென்மராட்சியைக் காட்டும் நிலப்படத்தைத் தழுவி வரையப்பட்ட வரணிக் கோவிற்பற்றின் படம்

லெய்சிக்காமின் நிலப்படத்தின்படி வரணிக் கோவிற்பற்றின் வடக்கு எல்லையில் உப்பாறு கடல்நீரோரியும் வடமராட்சிப் பிரிவும் எல்லைகளாகக் காணப்படுகின்றன. கிழக்கு எல்லையில் வடமராட்சிக் கடல்நீரோரி உள்ளது. இக்கடல்நீரோரிக்கு அடுத்த பக்கத்தில் உள்ள குடத்தனையும் வரணிக் கோவிற்பற்றின் ஒரு பகுதியாக உள்ளது. தெற்கில் கச்சாய், எழுதுமட்டுவாழ் ஆகிய கோவிற்பற்றுகள் உள்ளன. மேற்கில் சாவகச்சேரி கோவிற்பற்று அமைந்துள்ளது. குடத்தனையின் கிழக்கு எல்லையில் வங்காளக் குடாக் கடல் அமைந்துள்ளது.

1834 ஆம் ஆண்டில் அமெரிக்க இலங்கை மிசனைச் சேர்ந்தோர் வரணியைத் தனியான ஒரு நிலையமாக அறிவித்து மதப் பணியாற்றத் தொடங்கினர்.³ அங்கே அவர்கள் ஒரு தமிழ் மொழிப் பாடசாலையையும் நிறுவினர். ஆனால், ஒல்லாந்தர்காலத் தேவாலயத்தையோ அது இருந்த இடத்தையோ தமது தேவைக்குப் பயன்படுத்தியதைப் பற்றிய தகவல் எதுவும் இல்லை. இத்தேவாலயம் நிரந்தரமற்ற கட்டடப் பொருட்களால் ஆனதால், அமெரிக்க மிசன் அங்கே வரும்போது அது பயன்படுத்த முடியாத அளவுக்கு அழிந்த நிலையில் இருந்திருக்கக்கூடும்.

யானைப்பந்தி

இதுவரை பார்த்த கோவிற்பற்றுகளில் இல்லாதவாறு வரணிக் கோவிற்பற்றில் இரண்டு யானைப் பந்திகளை நிலப்படம் காட்டுகிறது. இரண்டுமே வரணித் துணைப்பிரிவில் ஒன்றுக்கொன்று குறுகிய தூர இடைவெளியில் அமைந்துள்ளன. யானைகளுக்குத் தேவையான உணவு முதலியவை இவ்விடத்தில் அதிகமாகக் கிடைத்ததால் இங்கே கூடுதலான யானைகளை வைத்துப் பராமரித்திருக்கக்கூடும். சாவகச்சேரியிலிருந்து வரணித் தேவாலயச் சந்திக்குச் செல்லும் வீதியை எழுதுமட்டுவாழில் இருந்து வரும் வீதி சந்திக்கும் இடத்துக்கு அண்மையில் ஒரு யானைப் பந்தி உள்ளது. மற்றது, வரணித் தேவாலயத்திலிருந்து எழுதுமட்டுவாழ்க்குச் செல்லும் வீதிக்குத் தெற்குப் பக்கத்தில் சற்றுத் தொலைவில் காணப்படுகின்றது.

வரணி மகா வித்தியாலயத்துக்கும் (வரணி மத்திய கல்லூரி) சுட்டிபுரம் கண்ணகை அம்மன் கோவிலுக்கும் இடைப்பட்ட பகுதியில் பழைய செங்கற் கட்டட அழிபாடுகள் காணப்படுவதாகவும்

அது அப்பகுதியில் இருந்ததாகக் கருதப்படும் குதிரை லாயம் ஒன்றின் எச்சமாக இருக்கலாம் என்றும் சொல்லப்படுகிறது.⁴ ஏறத்தாழ அந்தப் பகுதியிலேயே யானைப் பந்திகளை நிலப்படம் குறித்துக் காட்டுவதால், மேற்குறிப்பிட்ட கட்டட அழிபாடுகள் நிலப்படம் காட்டும் யானைப் பந்திகளின் அழிபாடாக இருப்பதற்கும் சாத்தியம் உள்ளது.

அம்பலம்

சாவகச்சேரியிலிருந்து வரணித் தேவாலயத்துக்குச் செல்லும் வீதியில் ஓர் அம்பலம் இருப்பதை நிலப்படம் காட்டுகிறது. மந்துவில் துணைப்பிரிவுக்குள் இது அமைந்துள்ளது. இது இன்றைய வேம்பிராய் - வரணி வீதியை அண்டி இருந்திருக்கக்கூடும். நிலப்படத்தின்படி, இந்த வீதி தென்மராட்சியின் முக்கியமான நகரமான சாவகச்சேரியை வடமராட்சியின் முக்கிய நகரான பருத்தித்துறையுடன் இணைக்கும் ஒரே வீதியாகக் காணப்படுகிறது. இதனால், பொது மக்கள், வணிகர் முதலியோரின் போக்குவரத்துக்கு இவ்வீதி முக்கியமானதாக இருந்திருக்கும். மேற்படி பயணிகள் இணைப்பாறிச் செல்வதற்காக இந்த அம்பலம் அமைக்கப்பட்டிருக்கும் எனலாம்.

மீன்பிடித் துறையும் மடமும்

வரணி துணைப்பிரிவைச் சேர்ந்த குடத்தனையின் கிழக்குக் கடற்கரையில் மடம் போன்ற ஒரு குறியீட்டைக் காண முடிகிறது. இதன் அருகே நாவற்குழிக் கோவிற்பற்றில் உள்ளது போலவே 'Vis Rattel' எனப் பெயர் குறித்துள்ளனர். எனவே சென்ற கட்டுரையில் விளக்கியவாறே இதையும் ஒரு மடத்தோடு கூடிய மீன்பிடித் துறை எனக் கொள்ள

முடியும். இப்பகுதியில் மேற்கொள்ளப்பட்ட தொல்லியல் மேலாய்வுகளில் போர்த்துக்கேயர், ஒல்லாந்தர், ஆங்கிலேயர் கால நாணயங்களும், பழைய மட்பாண்ட ஓடுகளும் கிடைத்துள்ளன. இதனால், இவ்விடத்தில் போர்த்துக்கேயர் காலத்திலிருந்தே ஒரு துறைமுகம் இருந்தது என ஆய்வாளர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர். போர்த்துக்கேயருக்கு முன்பே இது முக்கியத்துவம் பெற்ற இடமாக இருந்திருக்கக்கூடும் என்ற கருத்தும் உண்டு.⁵

குளங்கள்

வரணிக் கோவிற்பற்றுக்குள் 85 குளங்களை நிலப்படம் குறித்துக் காட்டுகிறது. இவற்றுள் வரணித் துணைப்பிரிவுக்குள் கொக்கட்டியான் குளம், தம்பலைக் கிராய், சிவிலிக் குளம், நுளம்பாய்க் குளம், மலிச்சிக் குளம், சிவியான் புட்டி(1), சிவியான் புட்டி (2), முலவைக் குளம், இலியார் குளம், கிராயடிக் குளம் (1), கிராயடிக் குளம் (2), வண்ணான் தாழ்வு (1), வண்ணான் தாழ்வு (2), மாணிக்கவில் குளம், புள்ளிச் செடிக் குளம், உக்கிலுவில் குளம், சாவிலிக் குளம், மாவில் குளம் (1), கல்குளுவில் குளம் (1), இலங்கைநாயகன் குளம், தண்டிகைச் சாலி (1), தண்டிகைச் சாலி (2), கல்குளுவில் குளம் (2), குட்டுமெச்சல் குளம், குமார குளம், சம்பைக் குளம், கொல்லன் குளம், மாவில் குளம் (2), நீலன் குளம், மாவில் குளம் (3), வெட்டுக் குளம், கட்டாலைக் குளம், வேலன் குளம், திக்கில் குளம், புதரிக் குளம், சிறிய குளம், அழகப்பெருமான் குளம், தச்சன் குளம் ஆகிய சிறப்புப் பெயர்களைக் கொண்ட 42 குளங்களும்; குளம், துரவு, கேணி முதலிய பொதுப் பெயர்களால் குறிக்கப்பட்ட நான்கு குளங்களும் உள்ளன. இவை தவிர, வரணி துணைப்பிரிவுக்குள் அடங்கிய குடத்தனையில் மாவாக் கேணி, உலெவியடிக் குளம் ஆகிய இரண்டு குளங்கள் உள்ளன. இங்கே சில பெயர்கள் இரண்டிரண்டு தடவைகளும் ஒரு பெயர் மூன்று தடவையும் வருகின்றன. உண்மையிலேயே ஒரே பெயரில் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட பல குளங்கள் இருந்தனவா அல்லது ஒரு குளத்தையே பல இடங்களில் பிழையாகக் குறித்துள்ளனரா தெரியவில்லை.

குடமியான் துணைப் பிரிவில் மிகாப்புலிக் குளம், விளம்புலாட்டிக் குளம், நீலன் வயற் குளம், செம்மானெட்டியன் குளம், வண்ணான் குளம், கொக்குப் பள்ளம் ஆகிய ஆறு குளங்கள் உள்ளன. தாவளைஇயற்றாலை துணைப்பிரிவில் 17 குளங்கள் காணப்படுகின்றன. இவற்றுள் இல்லிக் குளம்,

வண்ணான் குளம், வெட்டுக்குளம் ஆகிய மூன்று குளங்கள் மட்டுமே சிறப்புப் பெயர்களால் குறிக்கப்பட்டுள்ளன. ஏனையவற்றைப் பொதுப் பெயர்களாலேயே குறித்துள்ளனர். மந்துவில் துணைப் பிரிவில் குறித்துள்ள 14 குளங்களுள் கோட்டையடிக் கிராய், காயலடிப்பாயன் கிராய், மாப்பாணன் துரவு, இலந்தைக் கிராய், ஆண்டார் துரவு, கூனிக் கிராய், அன்றிக் கிராய், மன்னாலிக் கிராய், மாய்குழிக் கிராய், காயன்வல்லைக் குளம், கேளங் குளம், ஒற்றைக் கேணி, இடக்கியன் குளம் ஆகிய 13 குளங்கள் சிறப்புப் பெயரால் குறிக்கப்பட்டுள்ளன. வரணிஇயற்றாலைத் துணைப்பிரிவில் காணப்படும் ஆறு குளங்களுமே பொதுப் பெயராலேயே குறிக்கப்பட்டுள்ளன.

ஒல்லாந்தர்கால வரணிக் கோவிற்பற்று எல்லைக்குள் இப்போது ஏறத்தாழ 150 குளங்கள் இருப்பதாகப் பதிவுகள் காட்டுகின்றன.⁶ நிலப்படத்திலுள்ள பெயர்களைத் தற்காலப் பதிவுகளுடன் ஒப்பிடும்போது குறைந்த அளவான ஒல்லாந்தர்காலக் குளப் பெயர்களே இன்றும் பயன்பாட்டில் உள்ளதை அறிய முடிகின்றது. நுளம்பாய்க் குளம், வண்ணான் தாழ்வுக் குளம், மாணிக்கவில் குளம், மாவில் குளம், குமார குளம், கொக்குப் பள்ளக் குளம், கூனிக் கிராய்க் குளம், கேளங் குளம் ஆகிய குளப் பெயர்கள் மாற்றமின்றித் தொடர்கின்றன. நிலப்படத்தில் காணும் உக்குளுவில் குளம், கற்குளுவில் குளம் ஆகிய பெயர்கள் தற்காலத்தில் சிறிய மாற்றங்களுடன் முறையே உக்குளுக் குளம், கற்குளுக் குளம் என அழைக்கப்படுகின்றன.

குறிப்புகள்

1. Phillipus Baldaeus, "A True and Exact Description of the Great Island of Ceylon", trans. Pieter Brohier, *The Ceylon Historical Journal*, vol. VIII nos. 14 (July 1958/April 1959), 330 and 332.
2. Baldaeus, "A True and Exact Description of the Great Island of Ceylon", 343.
3. Report of the American Ceylon Mission 1868 (Jaffna: Strong & Asbury Printers, 1869), 9.
4. சி.கா. கமலநாதன், வரணியின் மரபுரிமைகள் - பாகம் 1 (வரணி: புராதன குருநாதர் கோயில், 2012), 44.
5. கமலநாதன், வரணியின் மரபுரிமைகள் - பாகம் 1, 43.
6. தகவல்: விவசாய அபிவிருத்தித் திணைக்களம்.

1978 ஆம் ஆண்டு அன்றைய ஜே.ஆர். ஐயவர்த்தன தலைமையிலான ஆட்சியாளர்களால் இயற்றப்பட்டு, நடைமுறைக்குக் கொண்டுவரப்பட்டு கர்ந்த நாலு தசாப்தங்களுக்கு மேலாக இருந்துவரும் 'பயங்கரவாதத் தடைச்சட்டம்: இல - 48/1979' தமிழ் வாசகர்களுக்கு ஒன்றும் புதுமையான ஒரு சட்டம் அல்ல. அது முதலில் ஒரு தற்காலிக தேவைக்கான சட்டமாகக் கொண்டுவரப்பட்டு பின்னர் நிரந்தரமான ஒரு சட்டமாக (1982) மாற்றப்பட்டது. பல்வேறு உலக நாடுகள் உட்பட உள்நாட்டு மக்களாலும் எதிர்க்கப்பட்டு வந்ததன் காரணமாக அவ்வப்போது சில திருத்தங்களுக்கான முயற்சிகள் நடந்தபோதும், அதற்குப் பதிலாக ஒரு திருத்தமாக 2022 இல் தயாரிக்கப்பட்ட 'பயங்கரவாத எதிர்ப்புச் சட்டம்' என்ற ஒரு 'சட்டவரைபு - 2023' வெளியிடப்பட்டு விவாதிக்கப்பட்டிருக்கிறதே ஒழிய, இன்னமும் பழைய பயங்கரவாதத் தடைச் சட்டமே அரசாங்கத்தால் பயன்படுத்தக்கூடிய வகையில் நடைமுறையில் உள்ளது. அதை ஓர் அரசாங்கம் தனது நடவடிக்கைகளுக்காகக் கைகளில் எடுக்கின்றதா, இல்லையா என்பதைப் பொறுத்தே அது அதிகமாகப் பேசப்படும் கூழல் உருவாகிறது. இப்போது அத்தகைய ஒரு நிலை நிலவவில்லை என்றாலும் கூட, இந்தச் சட்டம் பற்றிய, மக்களது ஜனநாயக உரிமைகளைக் கட்டுப்படுத்த அரசுக்கு அது வழங்குகின்ற அதிகாரங்கள் பற்றிய உரையாடல் அவசியமானது. அந்த அடிப்படையில், இந்த 'இலங்கை: பயங்கரவாதத் தடைச்சட்டம் - ஒரு விமர்சனரீதியான மதிப்பீடு' என்றநூலிலுள்ள கட்டுரைகளை நமது 'எழுநா' வாசகர்களுக்காக அதே பெயரில் தொடராக இங்கு தமிழில் தருகிறோம். இந்த நூல், 'மனித உரிமைகளுக்கும் அதன் வளர்ச்சிக்குமான மையத்'தைச் (Centre for Human Rights and Development - CHRDI) சேர்ந்த, பேராசிரியர் பேற்றன் பஸ்தியாம்பிள்ளை, ரோகண எதிரிசிங்க, என். கந்தசாமி ஆகிய அதன் அமைப்பாளர்களால் தொகுத்து வெளியிடப்பட்ட, நாட்டின் முக்கிய ஆளுமைகளால் எழுதப்பட்ட சட்டம் பற்றிய விமர்சனபூர்வமான பத்து ஆக்கங்களைக் கொண்ட ஒரு தொகுப்பு நூலாகும். எழுநா வாசகர்களுக்கு, நமது ஏனைய நூல்கள் போலவே இதுவும் இன்னொரு முக்கிய நூலாக அமையும் என்று நம்புகிறோம்.

ஆங்கில மூலம்: மழவராயன் வி. விஜயபாலன்

இலங்கை, ஐக்கிய இராச்சியம் ஆகியவற்றின் பயங்கரவாதம் தொடர்பான சட்டங்கள்

எஸ்.கே. விக்கனேஸ்வரன்

எஸ்.கே. விக்கனேஸ்வரன், எழுபதுகளின் பிற்கூறுகளில் சிறுகதை எழுத்தாளராக ஈழத்தின் எழுத்துத்துறைக்குள் அறிமுகமானவர். வடமராட்சியிலுள்ள அம்பன் கிராமத்தைச் சேர்ந்த இவர், சிறுகதைகள், கவிதைகள் எழுதுவதுடன் மட்டுமன்றி, இலக்கியம், அரசியல் சார்ந்த கட்டுரைகள் எழுதுவதிலும், ஆங்கிலத்தில் வரும் முக்கியமான எழுத்துகளைத் தமிழில் மொழிபெயர்ப்பதிலும் தொடர்ந்து ஈடுபாட்டுடன் இயங்கி வருபவர். தொண்ணூறுகளில் கொழும்பிலிருந்து வெளியான 'சரிநிகர்' வாரப்பத்திரிகையின் நிர்வாக ஆசிரியராகவும், பின்னர் கனடாவில் வெளியான 'தீபம்' வாரப்பத்திரிகையின் ஆசிரியராகவும் செயற்பட்டு வந்தவர். சரிநிகரில் தொடராக வெளிவந்த அவரது மொழிபெயர்ப்பு நூலான 'குழந்தைகளுக்கும் உங்களுக்கும் இடையே' என்ற பெற்றோருக்கான வழிகாட்டிநூல் இன்றுவரை பல பதிப்புகளைக் கண்டுள்ளது. இப்போது தாய்விட்டு இதழில் அவரது 'பதினம் வயதின்ருக்கும் உங்களுக்கும் இடையே' என்ற இன்னொரு மொழிபெயர்ப்பு நூல் தொடராக வெளிவந்து கொண்டிருக்கிறது. ஏற்கனவே சரிநிகரில் வெளிவந்து பாதியில் நின்றுபோன மொழிபெயர்ப்பு நூலான, 'தலைமறைவு வாழ்க்கை' என்ற, மறைந்த மதிப்புக்குரிய ரெஜி சிறிவர்த்தன அவர்களது நூல், அண்மையில் வெளியாகியுள்ளது. ஐயவர்த்தனபுர பல்கலைக்கழகத்தில் முதுமாணிப் (MBA) பட்டம்பெற்ற இவர் இப்போது கனடாவில் வசித்து வருகிறார்

**விடுதலையே, உன் பெயரால் பறிக்கப்படும்
சுதந்திரங்கள் தான் எத்தனையோ?"**

- பானியல் ஜோர்ஜ்¹

கு

டியுரிமைகளைப் பாதுகாப்பதென்ற போர்வையில், ஓர் அரசு நிர்வாகம் கொண்டிருக்கும் பாரியளவிலான அதிகாரங்கள், அவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு ஓர் அரசு தன்னை ஆயுதபாணியாக்கிக் கொள்வதற்கும் அதன் மூலமாக நாட்டில் சர்வாதிகாரமும், சமூகரீதியான சுதந்திரத்தின் சீரழிவும் ஏற்படக் காரணமாகி விடுகின்றன. இது, ஜனநாயகத்தின் பாதுகாவலர்கள் என்று தங்களைக் கூறிக்கொள்ளும் நாடுகள் உட்பட, உலகெங்கிலும் உள்ள பல நாடுகளில் நிலவி வருகின்ற ஓர் உண்மையாகும். பயங்கரவாதம் தொடர்பான சட்டம் என்பது நடைமுறையில், மக்களைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கும் அதிகாரத்தை ஒருங்கிணைப்பதற்குமாக, நிர்வாகத்தின் ஆயுதக் களஞ்சியத்தில் சேர்க்கப்படும் இன்னொரு ஆயுதமாக மாறி வருகிறது.

**பயங்கரவாதத் தடுப்புச் சட்டம் (PTA)
மீதான ஐ.நா.வின் கவலைகள்**

இலங்கையில் பயங்கரவாதத் தடைச் சட்டம் (PTA) 1979 இல் ஒரு தற்காலிக நடவடிக்கையாகவே அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. ஆனால், பின்னர் அது சட்டப் புத்தகத்தின் ஒரு நிரந்தரமான அம்சமாக மாறிவிட்டது. ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் உடன்படிக்கைகளைக் கண்காணிக்கும் அமைப்புகள் உள்ளிட்ட பல சர்வதேச அமைப்புகளின் கண்டனங்களையும், காணாமற் போதல் தொடர்பாக அவை குறிப்பிட்ட பரிந்துரைகளையும் மீறி, அந்தக் கடுமையான அல்லது கொடூரமான சட்டம் தொடர்ந்தும் நடைமுறையில் இருந்து வருகிறது. 1991 இல் ஐ.நா. சபையின் செயற்குழு, பயங்கரவாதத் தடைச் சட்டம் பாதுகாப்புப் படைகளுக்குப் பாரியளவிலான அதிகாரங்களை வழங்குவதாகவும் - அதன் காரணமாக அவர்களால் செய்யப்படக்கூடிய எந்தவொரு மனித உரிமை மீறல் நடவடிக்கைக்கும் கூட, எத்தகைய தண்டனைகளையும் கொண்டிராததாக அமைந்த ஒரு சட்டமாக அது இருப்பதால் - குடிமக்களுக்கான அடிப்படை உரிமைகள், அரசியல் உரிமைகள் என்பவை தொடர்பான சர்வதேச உடன்படிக்கையின் (ICCPR) விதிகளை மீறுவதாக அது உள்ளது என்றும், அவை தொடர்பான, அச்சட்டத்திலுள்ள, அதிகாரங்கள் ஒழிக்கப்பட வேண்டும் அல்லது சர்வதேச அளவில் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட தரநிலைகளுக்கு ஒப்பானவையாக மாற்றப்பட வேண்டும் என்றும், காணாமல் போதல் தொடர்பான தனது அறிக்கையில் அது பரிந்துரைத்தது.²

வேறு பல ஐ.நா. அமைப்புகளும், பயங்கரவாதத் தடைச் சட்டத்தைக் கண்டித்ததோடு, அதனை ஒழிப்பதற்கு

அல்லது திருத்துவதற்கு ஏற்ற பரிந்துரைகளை இலங்கைக்கு வழங்கியுள்ளன. சித்திரவதைக்கு எதிரான ஐ.நா. செயற்குழு³ 1998 இல், அவசரகால ஒழுங்குமுறைகள், கைதிகள் இழப்பீட்டுச் சட்டம், தடுப்புக்காவல் என்பவை தொடர்பான நடைமுறை விதிகள் போன்றன, 'சித்திரவதைக்கு எதிரான உடன்படிக்கை' கொண்டுள்ள விதிகளுக்கு ஏற்ப அமைவதை உறுதிப்படுத்தும் வகையில், அவற்றை (மேம்படுத்துவது தொடர்பாக) மறுபரிசீலனை செய்யுமாறு இலங்கையைக் கேட்டுக்கொண்டது. கைதிகள் இழப்பீட்டுச் சட்டமும் அவசரகால ஒழுங்குமுறைகளுமே தன்னிச்சையான தடுப்புக்காவல், சித்திரவதை, கட்டாயக் காணாமல் போதல் போன்றவற்றுக்கு முக்கியமான காரணிகளாக உள்ளன என்ற அடிப்படையில், இலங்கைக்கு உள்ளேயும் வெளியேயும் உள்ள அரசு சாரா அமைப்புகள், தங்கள் பிரசாரத்தைத் தீவிரப்படுத்தியதால், கட்டாய அல்லது தன்னிச்சையற்ற காணாமல் போதல்கள் மீதான ஐ.நா. செயற்குழு மீண்டும் தனது கவலையை வெளிப்படுத்தியது. 1999 இல், சட்டத்தின் உரிய நடைமுறை, கைதிகளை நடத்தும் விதம் என்பவை தொடர்பான ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட சர்வதேசத் தரங்களுக்கு ஏற்ப கைதிகள் இழப்பீட்டுச் சட்டத்தையும் அவசரகால ஒழுங்குமுறைகளையும் கொண்டுவர வேண்டும் என்று அக்குழு பரிந்துரைத்தது. இனப்பாகுபாட்டை ஒழிப்பதற்கான ஐ.நா. குழு, 2001 இல், கைதிகள் இழப்பீட்டுச் சட்டத்தின்⁴ கீழ், குடியுரிமை, அரசியல் உரிமை போன்ற உரிமைகளுக்கு விதிக்கப்பட்ட கட்டுப்பாடுகள் குறித்தும், தமிழர்கள் விஷயத்தில் அது பாரபட்சமாகப் பயன்படுத்தப்படுவதாகக் கூறப்படுவது குறித்தும் தனது கவலையைப் பதிவு செய்தது⁵.

போர் நிறுத்த ஒப்பந்தம்

போர் நிறுத்தத்திற்கு முன்னான பேச்சுவார்த்தைகளில் தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளின் (LTTE) கோரிக்கைகளில் முக்கியமான ஒன்றாக இருந்தது, பயங்கரவாதத் தடுப்புச் சட்டத்தை (PTA) இல்லாமலாக்குதல் என்பதாகும். ஆனால் பயங்கரவாதத் தடுப்புச் சட்டத்தில் எந்தவொரு திருத்தமும் செய்யப்படுவதை இலங்கை அரசாங்கம் மறுத்ததால், போர் நிறுத்தத்திற்குப் பின்னரான காலத்தில் பயங்கரவாதத் தடுப்புச் சட்டம் பயன்படுத்தப்படாது என்ற அரசாங்கத்தின் உறுதிமொழியுடன் இரு தரப்புக்கும் இடையில் ஒரு சமரசம் எட்டப்பட்டது. அதன்படி அரசாங்கத்திற்கும் விடுதலைப் புலிகளுக்கும் இடையே 2002 பெப்ரவரி 22 அன்று ஏற்பட்ட போர் நிறுத்த ஒப்பந்தம் பின்வருமாறு கூறுகிறது:

“பயங்கரவாதத் தடுப்புச் சட்டத்தின் கீழ் தேடுதல் நடவடிக்கைகளும் கைதுகளும் நடைபெறாது என இரு தரப்பினரும் ஒப்புக்கொள்கின்றனர். குற்றவியல்

நடைமுறைச் சட்டத்தின்படி, நடைமுறையிலுள்ள சட்டத்தின் அடிப்படையிலான உரிய நடைமுறையின் கீழ் மட்டுமே கைதுகள் மேற்கொள்ளப்படும்⁶.”

இவ்வாறு இரு தரப்பினரும் ஒப்புக்கொண்டபடி, போர் நிறுத்தத்திற்குப் பிறகு கைதுகளுக்கு பயங்கரவாதத் தடுப்புச் சட்டம் பயன்படுத்தப்படவில்லை. இருப்பினும், அந்தச் சட்டம் தொடர்ந்து நடைமுறையில் இருந்து வந்ததுடன் எந்த நேரத்திலும் பயன்படுத்தப்படலாம் என்ற நிலை நிலவவே செய்தது. இதைக் கருத்தில் கொண்டு, ஐ.நா. மனித உரிமைகள் ஆணைக்குழு 2003 இல் பின்வரும் கருத்துகளைத் தெரிவித்தது: “பயங்கரவாதத் தடுப்புச் சட்டம் (PTA) இன்னும் நடைமுறையில் இருப்பதும், அதன் பல விதிகள், இந்த உடன்படிக்கையுடன் (பிரிவுகள் 4, 9, 14 ஆகியவை)⁷ முரண்படுவதும் ஆணைக்குழுவுக்குக் கவலையளிக்கிறது. பெப்ரவரி 2002 இன் போர் நிறுத்த ஒப்பந்தத்திற்கு அமைவாக, பயங்கரவாதத் தடுப்புச் சட்டத்தின் விதிகளைப் பயன்படுத்தாமல், குற்றவியல் நடைமுறைச் சட்டத்தால் பரிந்துரைக்கப்பட்ட கைது, தடுப்புக்காவல், விசாரணைக்கான சாதாரண நடைமுறைகள் என்பவை பின்பற்றப்படுவதை உறுதி செய்யும் அரசாங்கத்தின் முடிவை குழு வரவேற்கிறது. ஆயினும் பயங்கரவாதத் தடுப்புச் சட்டம் தொடர்ந்து இருப்பதென்பது, பிடியாணையினர் ஒருவரைக் கைது செய்யவும், தடுப்புக்காவலை அனுமதிக்கவும் வழிவகுக்கிறது என்பது குறித்து ஆணைக்குழு கவலை கொண்டுள்ளது....⁸”

பயங்கரவாதச் சட்டம் - 2000

இலங்கையின் பயங்கரவாதத் தடுப்புச் சட்டவிதிகள், பல ஜனநாயக நாடுகளில் உள்ள பயங்கரவாதம் தொடர்பான சட்டங்களை விட மிகவும் கடுமையானவை. பிரித்தானியாவில், 2001 இல் நியூயோர்க்கில் நடந்த 9/11 தாக்குதல்களுக்குப் பிறகு, தொழிலாளர் கட்சி (Labour Party) அரசாங்கம் நிர்வாகத்திற்கும் காவல்துறைக்கும் அதிக அதிகாரங்களை வழங்குகின்ற தொடர்ச்சியான சட்டங்களை அறிமுகப்படுத்தியுள்ளது. ‘பயங்கரவாதச் சட்டம் 2000’ உட்பட பிரிட்டனின் பயங்கரவாதச் சட்டங்கள், காவல்துறைக்கு மிகவும் பரந்தளவிலான கைது, தடுப்புக்காவல் என்பவற்றுக்கான அதிகாரங்களை வழங்குவதாக மனித உரிமை அமைப்புகள் விமர்சித்துள்ளன (இந்தச் சட்டங்களில் உள்ள சில விதிகளில், குறிப்பாக கைது, தடுப்புக்காவல் என்பவை தொடர்பான விதிகள் மட்டுமே இந்தக் கட்டுரையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன). இந்தப் ‘பயங்கரவாதச் சட்டம் - 2000’ என்ற சட்டத்தின் அடிப்படையில், பயங்கரவாதி என்று சந்தேகிக்கப்படும் எந்த ஒருவரையும், பிடியாணை எதுவுமின்றியே கைது செய்து, சந்தேகத்திற்கான எந்தக் காரணமும் அவருக்குத் தெரிவிக்கப்படாமலே, 48 மணி நேர தடுப்புக் காவலில் வைக்க முடியும்⁹. தடுப்புக்காவலை நீட்டிக்க எந்த

விண்ணப்பமும் செய்யப்படாவிட்டால், 48 மணி நேரத்திற்குப் பிறகு அந்த நபர் விடுவிக்கப்பட வேண்டும்¹⁰. (சாதாரண சட்டத்தின் கீழ், கைது செய்யப்பட்ட ஒருவரை 36 மணி நேரம் மட்டுமே காவலில் வைக்க முடியும்). ஆயினும் காவல்துறையினர் அவரை மேலும் தடுப்புக் காவலில் வைப்பதற்கான பிடியாணையைப் பிறப்பிக்குமாறு¹¹, 48 மணி நேரத்திற்குள் ஒரு ‘நீதவான் நீதிமன்றத்தில்’ (Magistrate Court) விண்ணப்பிக்க முடியும். இந்த 48 மணி நேர காலம் முடிந்து, அதன் பின்னான ஆறு மணி நேரத்திற்குள்ளும் நீட்டிப்புக்கான விண்ணப்பம் செய்ய முடியும்¹² என்ற போதிலும், 48 மணி நேரத்திற்குள் விண்ணப்பம் செய்வதற்கு நியாயமான முறையில் சாத்தியங்கள் இருந்திருக்கும் என்று நீதிமன்றம் கருதினால், நீட்டிப்புக்கான விண்ணப்பத்தை அது தள்ளுபடி செய்ய வேண்டும்¹³. நீட்டிப்பு ஏழு நாட்கள் வரை மட்டுமே வழங்கப்படலாம்¹⁴.

கைதோடு தொடர்புடைய ஆதாரங்களைப் பெறுவதற்கோ அல்லது தொடர்புடைய ஆதாரங்களைப் பாதுகாப்பதற்கோ அந்த நபரை மேலும் காவலில் வைப்பது அவசியம் என்று நம்புவதற்கு, நியாயமான காரணங்கள்¹⁵ உள்ளன என்றும், விசாரணை விடாமுயற்சியுடனும் விரைவாகவும் நடத்தப்படுகிறது என்றும் நீதிமன்றம் திருப்தி அடைந்தால்¹⁶ மட்டுமே, தடுப்புக்காவலை நீட்டிப்பதற்கான பிடியாணையை ஒரு நீதிமன்றத்தால் பிறப்பிக்க முடியும். ‘தொடர்புடைய ஆதாரம்’¹⁷ என்பது, சட்டத்தின் கீழ் அந்த நபர் ஒரு குற்றத்தைச் செய்தது தொடர்பான ஆதாரம்; அல்லது அந்த நபர் ஒரு குற்றத்தைச் செய்துள்ளார் என்பதைக் குறிக்கும் ஆதாரம் அல்லது பயங்கரவாதச் செயல்களைச் செய்தல், அதற்கான தயாரிப்பு அல்லது தூண்டுதலில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்¹⁸ என்ற (சந்தேக) அடிப்படையில் காவல்துறை, தடுப்புக் காவற் பிடியாணையை நீட்டிக்குமாறு நீதிமன்றத்திடம் கோரலாம். ஆனால், அந்த நீட்டிப்புக் காலம், கைது செய்யப்பட்ட நாளிலிருந்து ஏழு நாட்களுக்கு மேற்படாமல்¹⁹ இருக்க வேண்டும்.

பயங்கரவாதச் சட்டத்தின்படி, கைது செய்யப்பட்ட நபருக்கு, தான் தடுத்து வைக்கப்பட்டுள்ள இடம் குறித்த தகவல்களை வழங்குவதற்காக, மற்றொரு நபரின் (நண்பர், உறவினர் அல்லது தெரிந்த நபர்) பெயரைக் குறிப்பிட உரிமை உண்டு²⁰. கைது செய்யப்பட்ட நபர் ஒரு வழக்கறிஞரை அணுகுவதற்கும் உரிமை பெற்றவராவார். இந்த உரிமைகள் காவல்துறையால் தாமதப்படுத்தப்படலாம், ஆனால் அந்தத் தாமதம் 48 மணிநேரத்திற்கு மட்டுமே, அதுவும் நியாயமான காரணங்கள் இருக்கும் பட்சத்தில் மட்டுமே செல்லுபடியாகும். இந்தக் காரணங்கள் சட்டத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. கைது செய்யப்பட்ட நபருக்கு தாமதத்திற்கான காரணங்கள் தெரிவிக்கப்பட வேண்டும், மேலும் அந்தக் காரணங்கள் பதிவு செய்யப்படவும் வேண்டும்.²⁶

‘பயங்கரவாத எதிர்ப்பும், குற்றமும் பாதுகாப்பும்’ சட்டம் - 2001 (‘Anti terrorism, Crime and Protection’ law - 2001)

நியூயோர்க்கில் நடந்த இரட்டைக்கோபுரத் தாக்குதல்களுக்குப் பிறகு, ‘பயங்கரவாத எதிர்ப்பும், குற்றமும் பாதுகாப்பும் சட்டம் 2001 ஐக்கிய இராச்சியத்தில் ஓர் அவசரகாலச் சட்டமாக அறிமுகப்படுத்தப்பட்டு, 14 டிசம்பர் 2001 அன்று நடைமுறைக்கு வந்தது. இந்தச் சட்டம்,²⁷ ஐக்கிய இராச்சியத்தின் மாநிலச் செயலாளர் ஒருவருக்கு, ‘பிரித்தானியர் அல்லாத ஒருவரை, ‘பயங்கரவாதி என்றும், அவர் பிரித்தானியாவில் தங்கி இருப்பது நாட்டின் தேசிய ரீதியான பாதுகாப்புக்கு²⁸ ஆபத்தானது என்றும் தான் நியாயமாக நம்புவதாகவும் அறிவிக்கின்ற’ ஒரு சான்றிதழை வழங்குவதற்கான அதிகாரத்தை அளித்திருந்தது. சந்தேகிக்கப்படும் நபர் குடிவரவுச் சட்டம் 1971²⁹ இன் கீழ் நாடு கடத்தப்படலாம் அல்லது தடுப்புக் காவலில் வைக்கப்படலாம்.³⁰ அவ்வாறு ‘சான்றளிக்கப்பட்ட’ ஒரு நபர், எந்தவொரு குற்றவியல் சட்ட அடிப்படையிலான குற்றத்திற்காகவும் குற்றம் சாட்டப்படாமலோ, அல்லது (ஒரு நீதிமன்றில் முன்நிலைப்படுத்தப்பட்டு) விசாரிக்கப்படாமலோ, காலவரையின்றி தடுப்புக் காவலில் தடுத்து வைக்கவும் படலாம்.

நாடு கடத்தல்களைப் பொறுத்தவரை, ஐரோப்பிய மனித உரிமைகளுக்கான நீதிமன்றம், சம்பந்தப்பட்ட அரசுகள் அவ்வாறு செய்ய முடியாது என்று தடை விதித்தது. அதாவது ஒரு நபரை, அவர் சித்திரவதையை எதிர்கொள்ளக்கூடிய ஒரு நாட்டிற்கோ, அல்லது அவர் அங்கிருந்து அனுப்பப்படக்கூடிய, அத்தகைய (செயல்களைச் செய்யக்கூடிய) அபாயம் உள்ள ஒரு நாட்டிற்கோ³¹, நாடு கடத்துதல் செய்யமுடியாது. சர்வதேச பயங்கரவாதத்தில் ஈடுபட்டதாக சந்தேகிக்கப்பட்ட, இங்கிலாந்தில் உள்ள சில வெளிநாட்டுக் குழுக்களைக் கையாள்வதற்காக இந்தச் சட்டம் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டதாக, பிரிட்டிஷ் அரசாங்கம் கூறியது. போதுமான, ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய ஆதாரங்கள் இல்லாததால் இந்த நபர்கள் மீது குற்றம் சாட்ட முடியாது என்றும், அவர்கள் தேசிய பாதுகாப்பிற்கு அச்சுறுத்தலாக இருந்தாலும், சித்திரவதையை எதிர்கொள்ள நேரிடும் என்பதால் அவர்களைத் தாய்நாட்டிற்கு நாடு கடத்த முடியாது என்றும் அரசாங்கத்தின் நிலைப்பாடு இருந்தது. இத்தகைய சூழ்நிலைகளில், அந்த நபர் தேசிய பாதுகாப்பிற்கு அச்சுறுத்தலாக இல்லாத வரை அல்லது வேறு ஏதேனும் மூன்றாம் நாடு அவர்களை ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராகும் வரை அவர்களைக் காவலில் வைப்பதைத் தவிர வேறு வழியில்லை என்று இங்கிலாந்து அரசாங்கம் வாதிட்டது.

ஆனால், மனித உரிமைகள் மற்றும் அடிப்படைச் சுதந்திரங்களுக்கான ஐரோப்பிய உடன்படிக்கையின்படி,

ஒரு நபர் குற்றம் இழைத்திருக்கலாம் என்ற நியாயமான சந்தேகத்தின் பேரில்³², அவரைத் தகுதியான சட்ட அதிகாரத்தின் முன் நிறுத்தும் நோக்கத்திற்காக சட்டபூர்வமான தடுப்புக்காவல் மேற்கொள்ளப்பட்டாலோ, அல்லது நாடு கடத்துதல் அல்லது ஒப்படைத்தலுக்கான நோக்கத்தில் நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் ஒரு நபரை, சட்டபூர்வமாகக் கைது செய்து தடுப்புக்காவலில் வைத்தாலோ அன்றி, ஒரு நபரின் சுதந்திரம் பறிக்கப்பட முடியாது. பயங்கரவாத எதிர்ப்பு, குற்றம் மற்றும் பாதுகாப்புச் சட்டத்தில் உள்ள தடுப்புக்காவல் அதிகாரங்கள், வழக்குத் தொடரும் நோக்கத்தில் ஒரு ‘குற்றவியல் குற்றம்’ குறித்த நியாயமான சந்தேகத்தின் அடிப்படையிலோ வெளியேற்றும் அல்லது நாடு கடத்தும்³³ நோக்கத்தில் ஒரு நபரைத் தடுப்புக்காவலில் வைப்பதன் அடிப்படையிலோ அமையவில்லை என்று மனித உரிமை அமைப்புகள் வாதிட்டுள்ளன.

ஐரோப்பிய உடன்படிக்கையுடனான இந்த முரண்பாட்டைச் சமாளிக்கும் பொருட்டு, சட்டத்தால் அனுமதிக்கப்பட்ட சூழ்நிலைகளில் தனிநபர்களைத் தடுப்புக்காவலில் வைப்பது, உடன்படிக்கையின் கீழ் ஐக்கிய இராச்சியத்தின் கடமைகளுடன் முரண்படுவதால், அந்த அளவிற்கு உடன்படிக்கையின் கீழ் உள்ள தனது கடமைகளிலிருந்து விலகுவதாக ஐக்கிய இராச்சியம் கூறியது. மாநிலச் செயலாளர், மனித உரிமைகள் சட்டம் 1998³⁴ இன் கீழ் ஒரு உத்தரவைப் பிறப்பித்தார். அதில் மாநாட்டின்³⁵, பிரிவு 15(1) வழங்கிய விலக்குரிமையைப் பயன்படுத்திக்கொள்ள அரசாங்கம் முடிவு செய்துள்ளதாகக் கூறப்பட்டது. அந்த உத்தரவு, 11 செப்டம்பர் 2001 அன்று நியூயோர்க்கில் நடந்த பயங்கரவாதத் தாக்குதல்களையும், அந்தத் தாக்குதல்களை சர்வதேச அமைதி மற்றும் பாதுகாப்பிற்கு அச்சுறுத்தலாக அங்கீகரித்த ஐ.நா. பாதுகாப்பு கவுன்சில் தீர்மானங்களையும்³⁶ குறிப்பிட்டது. அந்த உத்தரவு மேலும் பின்வருமாறு கூறியது.

“சர்வதேச பயங்கரவாதத்தில் ஈடுபட்டதாக சந்தேகிக்கப்படும் நபர்களால் ஐக்கிய இராச்சியத்திற்கு பயங்கரவாத அச்சுறுத்தல் உள்ளது. குறிப்பாக, சர்வதேச பயங்கரவாதச் செயல்களைச் செய்தல், தயாரித்தல் அல்லது தூண்டுவதில் சம்பந்தப்படுபவர்கள் என்றும், அவ்வாறு சம்பந்தப்பட்ட அமைப்புகள் அல்லது குழுக்களில் உறுப்பினர்களாக இருப்பவர்கள் என்றும், அல்லது அத்தகைய அமைப்புகள் அல்லது குழுக்களின் உறுப்பினர்களுடன் தொடர்புகளைக் கொண்டவர்கள் என்றும் சந்தேகிக்கப்படும் வெளிநாட்டினர், ஐக்கிய இராச்சியத்தில் உள்ளனர்; அத்துடன் அவர்கள் ஐக்கிய இராச்சியத்தின் தேசியப் பாதுகாப்பிற்கு அச்சுறுத்தலாகவும் உள்ளனர். இதன் விளைவாக, மாநாட்டின் பிரிவு 15(1) இன் பொருளின்படி, ஐக்கிய இராச்சியத்தில் ஒரு ‘பொது அவசரகால நிலை’ (Public Emergency) நிலவுகிறது.”

ஐரோப்பிய மாநாடு கூறுகிறது: போர் அல்லது தேசத்தின் உயிருக்கு அச்சுறுத்தல் ஏற்படுத்தும் பிற பொதுவான அவசரகால நிலை நிலவும் காலங்களில் மட்டுமே, சூழ்நிலையின் அவசியங்கள் காரணமாக அவசியமாகத் தேவைப்படும் அளவுக்கு, மாநாட்டின் கீழ் உள்ள கடமைகளிலிருந்து விலகுவதற்கான நடவடிக்கைகளை நாடுகள் எடுக்கமுடியும் என்றபோதும் அவர்களது அத்தகைய நடவடிக்கைகள் சர்வதேச சட்டத்தின்³⁷ கீழ் உள்ள பிற கடமைகளுக்கு முரணாக இருக்கக்கூடாது.

பிரபுக்கள் சபையின் முடிவு

‘பயங்கரவாத எதிர்ப்பும், குற்றமும் பாதுகாப்பும்’ சட்டத்தின் கீழ் உள்ள தடுப்புக் காவல் அதிகாரங்கள் நீதிமன்றங்களில் சவாலுக்கு உட்படுத்தப்பட்டன. டிசம்பர் 2004 இல், பிரபுக்கள் சபையானது, எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கைகள், சூழ்நிலையின் அவசியங்களின் காரணமாகக் கட்டாயமாகத் தேவைப்படுகின்றன என்று, பகுத்தறிவின் அடிப்படையில் கருத முடியாது என்ற காரணத்தால், கூறப்பட்ட ‘விலகலுக்கான’ ஆணை, மகாநாட்டினால் அங்கீகரிக்கப்படவில்லை என்று தீர்ப்பளித்தது. மேலும் அந்த மாநாடு இவ்வாறு கூறுகிறது: “இந்த மாநாட்டில் கூறப்பட்டுள்ள உரிமைகள், சுதந்திரங்கள் என்பவற்றின் அனுபவம், பாலினம், இனம், நிறம், மொழி, மதம், அரசியல் அல்லது பிற தேசிய அல்லது சமூக தோற்றம், தேசிய சிறுபான்மையினருடன் தொடர்பு, சொத்து, பிறப்பு அல்லது பிற நிலை போன்ற எந்தவொரு அடிப்படையிலும் பாகுபாடு இல்லாமல் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும்.”³⁸ இந்த அடிப்படையில், அதே சூழ்நிலையில் வேறு நபர்களும் இருக்கின்ற ஒரு நிலையில், இந்த வேறுபட்ட நடத்தைக்கு புறநிலையாக வேறு நியாயமான காரணங்கள் எதுவும் இல்லாமல் இருக்கும் நிலையில், விசாரணைகள் எதுவுமின்றி வெளிநாட்டினரை மட்டும் தடுத்து வைப்பது தவறு என்று பிரபுக்கள் சபை கருதியது. விலக்கு ஆணை செல்லாது என்றும், பயங்கரவாத எதிர்ப்பு, குற்றம் மற்றும் பாதுகாப்புச் சட்டம் 2001 இன் கீழ் உள்ள தடுப்புக் காவல் அதிகாரங்கள் மகாநாட்டின் உரிமைகளுடன் பொருந்தாதவை என்றும் பிரபுக்கள் தீர்ப்பளித்தனர்³⁹.

பயங்கரவாதத் தடைச் சட்டம் - 2005 (ஐக்கிய இராச்சியம்)

பிரபுக்கள் சபையின் இந்த முடிவைத் தொடர்ந்து, ‘பயங்கரவாத எதிர்ப்பும், குற்றமும் பாதுகாப்பும்’ சட்டத்தில் உள்ள தடுப்புக்காவல் விதிகளை மாற்றுவதற்காக, ஐக்கிய இராச்சிய அரசாங்கம் மார்ச் 2005 இல் பயங்கரவாதத் தடுப்புச் சட்டத்தை அறிமுகப்படுத்தியது. ஒரு நபர் பயங்கரவாதம் தொடர்பான நடவடிக்கையில் ஈடுபட்டுள்ளார் என்று சந்தேகிக்க நியாயமான காரணங்கள் இருந்தால், பொதுமக்களைப் பயங்கரவாதத்திலிருந்து பாதுகாக்க இத்தகைய சட்டம் அவசியம் என்று கருதினால், அந்த

நபருக்கு எதிராகக் கட்டுப்பாட்டு உத்தரவுகளைப் பிறப்பிக்க இந்தச் சட்டம் மாநிலச் செயலாளருக்கு அதிகாரம் அளிக்கிறது.⁴⁰ கட்டுப்பாட்டு உத்தரவானது, ஒரு நபரின் வேலை, தொடர்பு, வசிப்பிடம் ஆகியவை உள்ளிட்ட பல வழிகளில் அவரைக் கட்டுப்படுத்தலாம். அத்துடன் குறிப்பிட்ட இடங்களுக்குள் நுழைவதைத் தடையும் செய்யலாம். வீட்டுக் காவலுக்கு இணையான கட்டுப்பாடுகளும் விதிக்கப்படலாம்.⁴¹ இந்த விதிகள் பிரிட்டிஷ் குடிமக்கள், வெளிநாட்டினர் என்ற இருதரப்பினருக்கும் பொருந்தும்.

இத்தகைய கட்டுப்பாட்டு உத்தரவுகள் 12 மாதங்களுக்குச் செல்லுபடியாகும்⁴². ஆயினும் ஒன்றோ அல்லது அதற்கும் மேற்பட்ட சந்தர்ப்பங்களிலோ இவை புதுப்பிக்கவும் படலாம்⁴³. ஒரு கட்டுப்பாட்டு உத்தரவைப் பிறப்பிப்பதற்கு முன், மாநிலச் செயலாளர் உயர் நீதிமன்றத்திடம்⁴⁴ விண்ணப்பித்து அனுமதி பெற வேண்டும். மாநிலச் செயலாளர் நீதிமன்றத்தின் அனுமதியின்றி ஓர் உத்தரவைப் பிறப்பித்தால், அவர் உடனடியாக அந்த விஷயத்தை நீதிமன்றத்திற்குப் பரிந்துரைக்க வேண்டும்.⁴⁵ பிந்தைய நிலையில், நீதிமன்றத்தின் பரிசீலனை அந்த உத்தரவு பிறப்பிக்கப்பட்ட ஏழு நாட்களுக்குள் தொடங்க வேண்டும்⁴⁶. செயலாளரின் முடிவு வெளிப்படையாகக் குறைபாடுடையதாக இருந்தால், நீதிமன்றம் அனுமதியை வழங்க மறுக்க வேண்டும்⁴⁷; அல்லது ஏற்கனவே அந்த உத்தரவு பிறப்பிக்கப்பட்டிருந்தால்⁴⁸ அந்த உத்தரவை ரத்து செய்ய வேண்டும்⁴⁹. மாநில அரசு செயலாளரின் விண்ணப்பத்தின் பேரிலும் நீதிமன்றம் கட்டுப்பாட்டு உத்தரவுகளைப் பிறப்பிக்கலாம்.⁵⁰ ஒரு கட்டுப்பாட்டு உத்தரவுக்காக நீதிமன்றத்தில் விண்ணப்பம் செய்யப்பட்டால், சம்பந்தப்பட்ட நபர் கைது செய்யப்பட்டு 48 மணி நேரம் காவலில் வைக்கப்படலாம் என்று இந்தச் சட்டம் வழங்குகிறது⁵¹. இந்த 48 மணி நேரக் காலத்தை நீதிமன்றம் மேலும் இன்னொரு 48 மணி நேரத்திற்கு நீட்டிக்கலாம்.⁵² அந்த நபர் கட்டுப்பாட்டு உத்தரவுக்குக் கட்டுப்பட்டவராக ஆகிவிட்டால் அல்லது கட்டுப்பாட்டு உத்தரவுக்கான விண்ணப்பத்தை நீதிமன்றம் தள்ளுபடி செய்தால் அவர் விடுவிக்கப்பட வேண்டும்.⁵³

பயங்கரவாத மசோதா

ஒக்ரோபர் 2005 இல், பிரிட்டிஷ் அரசாங்கம் பாராளுமன்றத்தில் பயங்கரவாத மசோதாவை அறிமுகப்படுத்தியது. இது ஜூலை 7 அன்று லண்டனில் நடந்த பயங்கரவாதத் தாக்குதல்களைத் தொடர்ந்து வந்தது. முன்மொழியப்பட்ட சட்டத்தின் மூலம், பயங்கரவாத சந்தேக நபர்களைக் குற்றச்சாட்டு ஏதுமின்றி 90 நாட்கள் வரை காவலில் வைப்பதற்கான காவல்துறையினருக்கான அனுமதியை அரசாங்கம் கோரியது. பொதுச்சபை (House of Commons) இந்தக் குறிப்பிட்ட முன்மொழிவை, நவம்பர் 9 அன்று நடந்த வாக்கெடுப்பில் 291 வாக்குகள் ஆதரவுடனும் 322

வாக்குகள் எதிர்ப்புடனும் நிராகரித்ததுடன், காவலில் வைக்கும் காலவரம்பை தற்போதைய 14 நாட்களில் இருந்து 28 நாட்களாக நீடிப்பதை ஆதரித்தது. பிரதமர் டோனி பிளேயரின் வலுவான பிரசாரத்தையும் மீறி, தடுப்புக் காவல் காலத்தை 90 நாட்களாக நீடிக்கும் முன்மொழிவுக்கு எதிராக 49 தொழிலாளர் கட்சி பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் வாக்களித்தனர். 'பொதுச்சபை, மற்றும் பிரபுக்கள் சபைகளின் உறுப்பினர்களைக் கொண்ட, மனித உரிமைகள் தொடர்பான கூட்டுக் குழுவினரிடம், இந்த 28 நாட்களுக்கு நீடிப்பது என்பது அரசாங்கத்திற்கு ஒரு சட்டச் சிக்கலை ஏற்படுத்தக்கூடிய சாத்தியத்தை உண்டாக்குவதுடன், அதற்கும் மேலாக, குற்றச்சாட்டுக்கு முந்தைய நீண்டகாலக் காவலுக்குப் பிறகு பெறப்பட்ட வாக்குமூலங்களை விசாரணையின் போது ஏற்றுக்கொள்ள முடியாத நிலையையும் ஏற்படுத்தக்கூடும்' என்ற கருத்து நிலவியது.

தடுப்புக்காவல் காலத்தை நீடிப்பதற்கு சர்வதேச மன்னிப்பு சபை தனது எதிர்ப்பை வெளிப்படுத்தியது. தவிரவும், தற்போதுள்ள 14 நாட்கள்⁵⁵ என்பது, குற்றச்சாட்டு ஏதுமின்றி ஒருவரைத் தடுத்து வைப்பதற்கு ஏற்கெனவே மிக நீண்ட காலமாகும் என்றும், இது ஒரு நபர் மீது சுமத்தப்படும் எந்தவொரு குற்றச்சாட்டையும் உடனடியாகத் தெரிந்துகொள்ளும் உரிமையை மீறுகிறது என்றும் அது கருதுகிறது. தற்போதுள்ள பயங்கரவாத எதிர்ப்புச் சட்டத்தின் கீழ், குற்றச்சாட்டு ஏதுமின்றி காவல்துறை காவலில் வைப்பதற்கான விதிகள், சாதாரண சட்டத்தின் கீழ் உள்ளதை விட ஏற்கெனவே கணிசமாகக் கடுமையானவையாக உள்ளன என்று அந்த மனித உரிமைகள் அமைப்பு கவலை தெரிவித்துள்ளது. சாதாரண சட்டத்தின்படி, கொலை போன்ற ஒரு கடுமையான குற்றத்தில் சந்தேகிக்கப்படும் ஒருவரைக் கூட, குற்றச்சாட்டு ஏதுமின்றி நான்கு நாட்களுக்கு மட்டுமே தடுத்து வைக்க முடியும். முன்மொழியப்பட்ட பயங்கரவாத எதிர்ப்பு விதிகளின் கீழ், அத்தகைய நபர் ஏழு மடங்குக்கும் அதிகமான காலம் தடுத்து வைக்கப்படும் நிலமை ஏற்படலாம்.

குற்றச்சாட்டுக்கு முந்திய நீண்ட கால தடுப்புக்காவல், கைதிகள் ஒப்புதல் வாக்குமூலங்கள் போன்ற தன்னிச்சையற்ற வாக்குமூலங்களை அளிக்க வழிவகுக்கும் தவறான நடைமுறைகளுக்கான ஒரு சூழலை வழங்குகிறது என்பதைத் தாங்கள் கண்டறிந்துள்ளதாக சர்வதேச மன்னிப்புச் சபை கூறுகிறது. மேலும், முன்மொழியப்பட்ட இந்த நீடிப்பு, மக்கள் மீது குற்றச்சாட்டுகளைக் கொண்டுவரும் நோக்கமோ அல்லது யதார்த்தமான வாய்ப்போ இல்லாமல் அவர்களைத் தடுத்து வைப்பது உள்ளிட்ட பிற தவறான நடைமுறைகளுக்கு வழிவகுக்கும் என்றும், இது பெயரளவில் மட்டுமே வேறுபட்டு, நடைமுறையில் ஒரு தடுப்புக்காவலுக்கு ஒப்பாக அமையும் என்றும் அது கவலை தெரிவிக்கிறது.⁵⁶

பிரித்தானிய அரசாங்கம் தற்போது, இந்தச் சட்டம் தொடர்பாக ஒருமித்த கருத்தை எட்டுவதற்காக, முஸ்லிம் சமூகம் உட்பட பல தரப்பினருடன் விரிவான ஆலோசனைகளில் ஈடுபட்டுள்ளது.

நீதிமன்றத் தலையீடும் கலந்தாலோசனையும்

ஐக்கிய இராச்சியத்தின் பயங்கரவாதச் சட்டம், ஒரு கொடுங்கோன்மைத் தனமானது என்று மனித உரிமை அமைப்புகளால் கடுமையாக விமர்சிக்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால், ஐக்கிய இராச்சியத்தின் சட்டங்கள், கைது மற்றும் தடுப்புக்காவல் உள்ளிட்ட பல விடயங்கள் தொடர்பாக, நீதித்துறை மேற்பார்வை போன்ற பாதுகாப்புகளை வழங்குகின்றன. சட்டங்களின் சில பிரிவுகள் சர்வதேசச் சட்டத்திற்கு முரணானவை என்று அறிவிப்பதன் மூலம், நீதித்துறை பாதுகாப்பை வழங்கியுள்ளது; இதன்மூலம், அத்தகைய பிரிவுகளைத் திரும்பப் பெறவோ, அல்லது திருத்தவோ நிர்வாகத்தைக் கட்டாயப்படுத்தியுள்ளது. வெளிப்படையாகவே கொடுங்கோன்மையானதாகவும், குடிமை உரிமைகளைப் பாதிக்கும் வகையிலும் உள்ள பிரிவுகளை நிராகரிப்பதன் மூலமும் நிர்வாகத்தால் தன்னை ஆதிக்கம் செலுத்த முடியாது என்பதைச் சட்டமன்றம் சுட்டிக்காட்டியுள்ளது. விரிவான கலந்தாலோசனையும், அத்தகைய கலந்தாலோசனைக்கு அனுமதிக்கப்பட்ட நேரமும் நன்மை பயக்கின்றன. நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள், மனித உரிமை அமைப்புகள் மற்றும் தனிநபர்களின் தீவிரப் பிரசாரத்தைத் தொடர்ந்து, 'பயங்கரவாதத்தைப் போற்றதல்' என்பதாக இழித்துரைக்கப்பட்ட இந்த 'முன்மொழிவுச் சட்டத்தில்' உள்ள குற்றத்தின் வரையறைகள் குறைக்கப்படும் என்று தோன்றுகிறது⁵⁷.

துரதிர்ஷ்டவசமாக, நேர்மறையான இந்த அம்சங்கள் இலங்கையில் மிகவும் குறைமதிப்பிற்கு உட்படுத்தப்பட்டவையாகவே தெரிகின்றன. கூடவே, அரசியலமைப்பின் கீழ், தனது விரிவான அதிகாரங்களைக் கொண்டுள்ள நிர்வாகம், நடைமுறையில் தடுத்து நிறுத்த முடியாததாக உள்ளது. பயங்கரவாதத் தடைச் சட்டத்தின் கீழ், பயங்கரவாதத் தடுப்புச் சட்டம் 2000 மற்றும் இது போன்ற இன்னபிற சட்டங்களின் கீழ் உள்ள பாதுகாப்புகளும் நீதித்துறை மேற்பார்வையும் கிடைக்கப் போவதில்லை. பயங்கரவாதத் தடுப்புச் சட்டத்தின் கீழ் ஒருவரைப் பிடியாணையினரிக் கைது செய்து 72 மணி நேரம் காவலில் வைக்கலாம். ஆனால், இந்த 72 மணித்தியால⁵⁸ காலத்திற்குள், பாதுகாப்பு அமைச்சருக்கு, ஒருவரைக் காவலில் வைப்பதற்கான உத்தரவைப் பிறப்பித்து, அந்த நபரை மூன்று மாதங்கள் காவலில் தொடர்ந்து வைப்பதற்கு அனுமதிக்கும் அதிகாரம் உண்டு. அதைவிட, அவரால் அத்தகைய உத்தரவை 18 மாதங்கள் வரை நீடிக்கவும் முடியும்⁵⁹. அமைச்சரின் காவலில் வைப்பதற்கான உத்தரவு இறுதியானது. அதை

எந்த நீதிமன்றத்திலோ அல்லது தீர்ப்பாயத்திலோ எந்த வகையிலும் கேள்விக்குட்படுத்த முடியாது⁶⁰. ஒருவரை நீதிமன்றத்தில் ஆஜர்படுத்தாமலேயே 18 மாதங்கள் வரை காவலில் வைத்திருக்க முடியும். உண்மையில், பல தமிழர்கள் பயங்கரவாதத் தடுப்புச் சட்டத்தின் கீழ் 18 மாதங்களும், அதன்பிறகு அவசரகால விதிமுறைகளின் கீழ் பல மாதங்கள் அல்லது ஆண்டுகளும் காவலில் வைக்கப்பட்டுள்ளனர். சாதாரண சட்டமான குற்றவியல் நடைமுறைச் சட்டம் 1979 இன் படி, காவல்துறையினர் ஒருவரைப் பிடியாணையின்றி கைது செய்தால், அவர் 24 மணி நேரத்திற்குள்⁶¹ ஒரு நீதித்துறை நீதிபதி முன் முன்நிலைப்படுத்தப்பட வேண்டும். காவல் நிலையங்களின் பொறுப்பு அதிகாரிகள், பிடியாணையின்றி செய்யப்படும் அனைத்துக் கைதுகளையும் நீதித்துறை நீதிபதிக்குத் தெரிவிக்க வேண்டும்⁶² என்றும் எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

இலங்கையின் பயங்கரவாதத் தடைச் சட்டம் (PTA) ஓர் அவசர மசோதாவாக அறிவிக்கப்பட்டு, எந்தவொரு பொது விவாதமும் இல்லாமலே பாராளுமன்றத்தில் அவசர அவசரமாக நிறைவேற்றப்பட்டது. எந்தவொரு நீதிமன்றமும், எந்தவொரு காரணத்திற்காகவும் இத்தகைய ஒரு சட்டத்தின் செல்லுபடியாகும் தன்மையை விசாரிக்கவோ, தீர்ப்பளிக்கவோ அல்லது எந்த வகையிலும் கேள்விக்குட்படுத்தவோ முடியாது என்று சொல்கிறது அரசியலமைப்பு⁶³. அரசியலமைப்புக்கு முரணான ஒரு சட்டம் கூட, மூன்றில் இரண்டு பங்கு பெரும்பான்மை காரணமாகப் பாராளுமன்றத்தால் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டால், அது சட்டமாக இயற்றப்படலாம் என்றும் அந்த அரசியலமைப்பு சொல்கிறது⁶⁴.

சமூகத்தின் கவலைகள்

மனித உரிமை மீறல்கள் தொடர்பாக தமிழ்ச் சமூகத்திற்குப் பல கவலைகள் உள்ளன. மோதலில் ஈடுபட்டுள்ள அனைத்துத் தரப்பினராலும் மீறல்கள் செய்யப்படுகின்றன என்பதுடன், போர் நிறுத்த ஒப்பந்தமும் இத்தகைய அத்துமீறல்களுக்கு ஒரு முற்றுப்புள்ளியை வைக்கவில்லை. வெளிநாட்டு அமைச்சர் லட்சுமன் கதிர்காமர் படுகொலையைத் தொடர்ந்து, பாதுகாப்புப் படையினரின் சுற்றிவளைப்பு, தேடுதல் ஆகிய நடவடிக்கைகள் தீவிரப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. யாழ்ப்பாணம், திருகோணமலை, மட்டக்களப்பு கொழும்பு போன்ற நகரங்களில், தமிழ் மக்கள் அதிகமாக வாழும் பகுதிகளில் தேடுதல் நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. பலர் தன்னிச்சையாகக் கைது செய்யப்பட்டுள்ளதுடன், அவர்களில் சிலர் மேலதிக விசாரணைகளுக்காகத் தடுப்புக்காவலில் வைக்கப்பட்டும் உள்ளனர். சில சமயங்களில், அவர்கள் தங்கள் குடும்ப உறுப்பினர்கள், நண்பர்கள் அல்லது வழக்கறிஞர்களைச் சந்திப்பதற்கான

அனுமதியின்றி பல நாட்கள் தடுப்புக்காவலில் வைக்கப்படுகின்றனர். அதேவேளை, பயங்கரவாதத் தடுப்பு சட்டத்தின்⁶⁵ கீழ் மேலும் சுமார் 40 பேர் இன்னமும் தடுத்து வைக்கப்பட்டுள்ளனர். அவர்கள் பல ஆண்டுகளாகத் தடுப்புக்காவலில் வைக்கப்பட்டுள்ள கைதிகளாகவே உள்ளனர் என்றபோதும் அவர்களின் வழக்குகள் இன்னும் நிலுவையிலேயே உள்ளன.

பயங்கரவாதத் தடுப்புச் சட்டத்தின் உதவியுடன், வடக்கு - கிழக்கு மற்றும் மலையகப் பகுதிகளைச் சேர்ந்த ஏராளமான மக்கள் பாதுகாப்புப் படையினரால் சித்திரவதைக்கு உள்ளாக்கப்பட்டனர். ஆனால், மிகச் சில வழக்குகளில் மட்டுமே குற்றச்சாட்டுகள் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன. மேலும் யாரேனும் தண்டிக்கப்பட்டுள்ளார்களா என்பதும் தெளிவாகத் தெரியவில்லை. சர்வதேச சமூகங்களின் கவலைகள் வெளிப்படுத்தப்பட்டு இருந்தபோதிலும், திட்டமிட்ட சித்திரவதைக்கான இயந்திர அமைப்பு இன்னமும் அப்படியே உள்ளது. மட்டுமல்லாமல், அரசியல் ஆதரவின் காரணமாக குற்றவாளிகள் தொடர்ந்தும் தண்டனைகளிலிருந்து தப்பித்து வருவதாகத் தெரிகிறது. சித்திரவதை என்பது காவல்துறையினரால் விசாரணையின் ஒரு முறையாக வழக்கமாகப் பயன்படுத்தப்படுகிறது என்றும், அது திட்டமிட்ட மற்றும் பரவலான ஒன்றாக நிலவுகிறது என்றும் இலங்கை மனித உரிமைகள் ஆணைக்குழு (SLHRC) தெரிவித்துள்ளது. கைதிகளின் நிலைமைகளைக் கண்காணிக்க, மனித உரிமைகள் அமைப்புகள் சிறைச்சாலைகள் மற்றும் தடுப்புக்காவல் மையங்களை அணுகுவது என்பது சித்திரவதையைத் தடுப்பதற்கான முயற்சியில் முக்கியமானது. ஆனால் பொலிஸ்மா அதிபர் (IGP), இலங்கை மனித உரிமைகள் ஆணைக்குழுவின் திடீர் வருகைகளை எதிர்த்து வருகிறார். மனித உரிமை மீறல்களில் ஈடுபட்டதாகக் குற்றம் சாட்டப்பட்ட 106 காவல்துறையைச் சார்ந்த உறுப்பினர்களை வேலை இடைநீக்கம் செய்ததற்காக, காவல்துறையின் ஆணைக்குழுவையும் கூட இவர் விமர்சித்துள்ளார்.

காணாமல் போனவர்கள் தொடர்பான வழக்குகளில், ஜனவரி 1988 முதல் டிசம்பர் 1995 வரை நடந்த 37,662 காணாமல் ஆக்கப்பட்டோர் தொடர்பான புகார்களை நான்கு ஜனாதிபதி ஆணைக்குழுக்கள் விசாரித்து, 21,115 வழக்குகளில் காணாமல் போனதற்கான ஆதாரங்களைக் கண்டறிந்தன. காணாமல் போதலுக்குப் பொறுப்பான பாதுகாப்புப் படை வீரர்களின் பெயர்களை அந்த ஆணையங்கள் பதிவு செய்திருந்த போதிலும்⁶⁶, இந்த வழக்குகளில் மேற்கொண்டு எந்த நடவடிக்கைகளும் எடுக்கப்படவில்லை. அவர்களில் பெரும்பாலானோர் தங்கள் பதவிகளில் தொடர்ந்தும் நீடிக்கின்றனர். மேலும் சிலர் பதவி உயர்வு கூடப் பெற்றுள்ளனர்.

சர்வதேச மனித உரிமைகள் ஆலோசகர் இயன்

மார்ட்டின் (Ian Martin), பயங்கரவாத எதிர்ப்பு ஒப்பந்தத்தின் கீழ் உள்ள வழக்குகளை முழுமையாக மீளாய்வு செய்யவும், மனித உரிமை மீறல்களால் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு இழப்பீடு வழங்கவும் பரிந்துரைத்தார். மேலும், கடந்தகால அநீதிகளைச் சரி செய்வதற்கான ஒரு தெளிவானதும் விரிவானதுமான கொள்கையே, எதிர்கால மீறல்களைச் செயற்கிறனுடன் கட்டுப்படுத்துவதில் பெரும் பங்கு வகிக்கும் என்றும் அவர் வலியுறுத்தியிருந்தார். ஆயினும், இழைக்கப்பட்ட மனித உரிமை மீறல்களின் அளவோடு ஒப்பிடுகையில், அரசாங்கத்தால் எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கைகள் எவையுமே எத்தகைய முக்கியத்துவமும் அற்றவையாகவே உள்ளன. இது தண்டனைகளற்ற ஒரு நிலமையைத் தூண்டுவதாக இருந்தது மட்டுமன்றி, மேலும் பல சட்டமீறல்களுக்கும் வழிவகுத்துள்ளது.

இலங்கையில் உள்ள மனித உரிமை நிறுவனங்களுக்கு, மனித உரிமை மீறல்களுக்கு எதிரான பாதுகாப்பையும் போதுமான பரிசீலனையும் வழங்குவதற்குத் தேவையான அதிகாரம் இல்லை. குற்றவாளிகளைத் தண்டிக்கும் அதிகாரம் உச்ச நீதிமன்றத்திற்கு இல்லை. இலங்கை மனித உரிமைகளுக்கான கமிஷனும் (SLHRC) பலவீனமாக உள்ளது. அதனை வலுப்படுத்தவும், அதற்கு நம்பகத்தன்மையையும் செயல்திறன் மிக்க அதிகாரங்களை வழங்கவும் வேண்டுமென்றால், மனித உரிமைப் பேரவைக்கான சட்டத்தில் திருத்தங்கள் செய்யப்பட வேண்டியது அவசியமாகும். இவற்றில் போதுமான நிதி ஒதுக்கீடு, நிதிக் கையாள்கைக்கான சுதந்திரம், அதன் முடிவுகளை அமுல்படுத்துவதற்கான அதிகாரங்கள் என்பவையும் அடங்கும். ஆணைக்குழுவில் உள்ள ஊழியர்களிடையே ஏற்படும் உட்கட்சிச் சண்டைகளால் அவர்களது பணிகள் பாதிக்கப்படுவதாகவும், சில அதிகாரிகளுக்கு இத்தகைய ஒரு முக்கிய நிறுவனத்திற்குத் தேவையான அர்ப்பணிப்பும் நேர்மையும் முற்றிலும் இல்லை என்ற தகவல்களும் தமிழ்த்தகவல் மையம் (Tamil Information Centre) என்ற அமைப்புக்குக் கிடைத்துள்ளது. ஆணைக்குழுவிற்கு நியமிக்கப்பட்ட உறுப்பினர்களின் தகுதி குறித்தும் கூட பல சந்தேகங்கள் நிலவுகின்றன. அவர்களது நேர்மையையும் சுதந்திரத்தையும் உறுதிப்படுத்துவது தொடர்பான அதிக கண்காணிப்பும் தேவைப்படுகிறது.

பயங்கரவாதத் தடைச்சட்டத்துக்கு முன்மொழியப்பட்ட திருத்தங்கள்

2002 இல் காலாவதியான அவசரகால நிலை, இலங்கையில் மீண்டும் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. போர்நிறுத்த ஒப்பந்தத்தை மறுஆய்வு செய்ய வேண்டும் என்ற கோரிக்கைகளும் எழுந்துள்ளன. கொலைகள், வன்முறை மற்றும் நிச்சயமற்ற தன்மை நிலவும் தற்போதைய சூழலில், பயங்கரவாதத் தடைச் சட்டத்தை (PTA) மீண்டும் பயன்படுத்த வேண்டும்

என்ற கோரிக்கைகளும் எழக்கூடும். இச்சூழ்நிலையில், அவசர நடவடிக்கை தேவைப்படுகிறது. பயங்கரவாதத் தடைச் சட்டத்தை முழுமையாக ரத்து செய்வதே நீண்டகால நோக்கமாக இருக்க வேண்டும். அதே சமயம், சட்டத்தைத் திருத்துவதற்கான நடவடிக்கைகளும் தேவைப்படுகின்றன. புதிய ஜனாதிபதி மஹிந்த ராஜபக்ஷ நீண்ட காலமாக மனித உரிமை ஆர்வலராக இருந்து வருகிறார், மேலும் மனித உரிமைகளுக்குத் தனது மரியாதையையும் வெளிப்படுத்தியுள்ளார். இலங்கையில் உள்ள மனித உரிமை அமைப்புகள், ஜனாதிபதியிடம் இந்தப் பிரச்சினையை எடுத்துரைத்து, சித்திரவதைத் தடுப்புச் சட்டத்தில் திருத்தங்களைக் கோருவதற்கு இது ஒரு சிறந்த வாய்ப்பாக அமையலாம். இதன் மூலம், அச்சட்டம் சர்வதேசத் தரங்களுக்கு இணையாகக் கொண்டுவரப்பட முடியும். அதே நேரத்தில், சித்திரவதை உட்பட மனித உரிமை மீறல்களுக்கான தண்டனை வழங்காமை, வழக்குத் தொடருதல், தண்டனை வழங்குதல் போன்றவை தொடர்பான பிற பிரச்சினைகளையும் இந்த அமைப்புகள் எடுத்துரைக்கலாம். பயங்கரவாத தடைச் சட்டத்தைத் திருத்துவதற்கான சில பரிந்துரைகள் கீழே தரப்படுகின்றன (இவற்றில் பலவற்றை சர்வதேச மனித உரிமைகள் சங்கம் சர்வதேச நீதிமன்றம், இலங்கையின் மனித உரிமைகளுக்கான அமைப்புகள் ஏற்கனவே முன்வைத்துள்ளன):

1. சட்டத்தின் பிரிவு 7(1) இன் கீழ், கைது செய்யப்பட்ட ஒருவருக்கு, அதன் பிரிவு 9 இன் கீழ் தடுப்புக்காவல் உத்தரவு பிறப்பிக்கப்படாவிட்டால், 72 மணி நேரத்திற்குள், ஒரு நீதிபதி முன் அவர் முன்னிலைப்படுத்தப்பட வேண்டும். ஏற்கனவே சுட்டிக்காட்டப்பட்டபடி, ஓர் அமைச்சர் 72 மணி நேரத்திற்குள் தடுப்புக்காவல் ஆணையைப் பிறப்பித்தால், அந்த நபரை நீதிமன்றத்தில் முன்னிலைப்படுத்த வேண்டிய அவசியமில்லை. காவல்துறையினரால் நீதிமன்றில் அத்தகைய ஒரு விண்ணப்பம் செய்யப்பட்டால், கைது செய்யப்பட்ட நபரை, அவரது விசாரணை முடியும் வரை நீதிபதி காவலில் வைக்க வேண்டும் என்று பிரிவு 7(1) குறிப்பிடுவதால், அது நீதிமன்றத்தின் விருப்புரிமையை மீறுகிறது. கைது செய்யப்பட்ட நபர் 48 மணி நேரத்திற்குள் நீதிமன்றத்தில் ஆஜர்படுத்தப்படுவதைக் கட்டாயமாக்குவதற்காக பிரிவு 7 திருத்தப்பட வேண்டும். காவல்துறையினர் விசாரணைக்காக அந்த நபரை மேலும் காவலில் வைக்க விரும்பினால், அவர்கள் நீதிமன்றங்களில் விண்ணப்பிக்க வேண்டும். அத்துடன் குற்றச்சாட்டு இல்லாமல் செய்யப்படும் எந்தவொரு மேலதிக தடுப்புக் காவலும், ஆறு நாட்களுக்கு மேற்படாமல் இருக்க வேண்டும். விண்ணப்பத்தை நிராகரிக்கும் விருப்புரிமை நீதிமன்றத்திற்கு இருக்க வேண்டும், மேலும்

வழங்கப்படும் எந்தவொரு கால நீடிப்பும், அதன் நியாயத்தன்மை மற்றும் விசாரணை முறையாக நடத்தப்பட்டதா என்பதைப் பொறுத்து அமைய வேண்டும்.

2. கைது செய்யப்பட்ட நபருக்கு, கைதுக்கான காரணங்களைத் தாமதமின்றித் தெரிவிக்கவும், காவலில் உள்ள நபரால் பரிந்துரைக்கப்பட்ட உறவினர் அல்லது மற்றொரு நபருக்குத் தகவல்களை வழங்கவும் காவல்துறையைக் கட்டாயப்படுத்தும் விதிகள் அறிமுகப்படுத்தப்பட வேண்டும். அவ்வாறு பரிந்துரைக்கப்பட்ட நபருக்கும், கைதுக்கான காரணங்கள், காவலில் வைக்கப்பட்டுள்ள இடம் மற்றும் காவல்துறை எடுக்க உத்தேசித்துள்ள நடவடிக்கைகள் ஆகியவை தெரிவிக்கப்பட வேண்டும். அ. கைது செய்யப்பட்டவர் எவரும் தாமதமின்றி ஒரு சட்டப் பிரதிநிதியை அணுகும் உரிமையைப் பெற்றிருக்க வேண்டும்.

ஆ. சட்டப் பிரிவு 9(1) இன் கீழ், 'அமைச்சர் மூன்று மாதங்களுக்குக் காவலில் வைப்பதற்கான உத்தரவைப் பிறப்பிக்கலாம். பின்னர் இது 18 மாதங்கள் வரை நீடிக்கப்படலாம்' என்ற இந்தப் பிரிவு திருத்தப்பட வேண்டும். மற்றும் விசாரணையின் போது காவலில் வைக்கும் அதிகாரம் நீதிமன்றங்களுக்கு மட்டுமே வழங்கப்பட வேண்டும். அதன்படி, அமைச்சரின் உத்தரவு இறுதியானது என்று கூறும் பிரிவு 10, ரத்து செய்யப்பட வேண்டும்.

இ. சட்டப் பிரிவு 6(1) இன் கீழ் பிடியாணையின்றி எந்தவொரு இடத்திலும் நுழைந்து சோதனையிடும் அதிகாரம் பெருமளவில் தவறாகப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

காவல்துறையினர் சோதனை நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வதற்கான காரணங்களுடன், குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள் நீதிமன்றத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர வேண்டும் எனக் கட்டாயப்படுத்தும் விதிகள் அறிமுகப்படுத்தப்பட வேண்டும்.

அ. பிரிவு 11 இன் கீழ் 18 மாதங்கள் வரை வசிப்பிடம், வேலைவாய்ப்பு, பயணம் மற்றும் சங்கங்கள் என்பவை மீதான கட்டுப்பாட்டு உத்தரவுகள் மிகவும் விரிவானவை. அவை திருத்தப்பட வேண்டும் அல்லது ரத்துச் செய்யப்பட வேண்டும். கட்டுப்பாட்டு உத்தரவுகள் மீது நீதித்துறை மேற்பார்வைக்கு எந்த விதியும் இல்லை. சட்டப்படி, கட்டுப்பாடுகளின் தேவைக்கான சான்றுகளின் அடிப்படையில் மட்டுமே நீதிமன்றங்கள் தங்கள் அதிகாரங்களைப் பயன்படுத்த வேண்டும். தடுப்புக்காவலைப் போலவே, கட்டுப்பாட்டு உத்தரவுகளும் மிகக் குறுகிய காலத்திற்கு மேல் இருக்கக்கூடாது.

ஆ. பிரிவு 7(3) இன்படி, ஒரு புலனாய்வு பொலிஸ்

அதிகாரிக்கு, காவலில் உள்ள ஒரு நபரை அணுகுவதற்கும், விசாரணைக்காக நியாயமான நேரங்களில் அவரை எந்தவொரு இடத்திற்கும் அழைத்துச் செல்வதற்கும், விசாரணைக்காக இடம் விட்டு இடம் என்று வெவ்வேறு இடத்திற்கு அழைத்துச் செல்வதற்கும் உரிமை உண்டு. இந்தப் பிரிவு (கைதிக்கு) எந்தப் பாதுகாப்புகளையும் வழங்கவில்லை என்பது மட்டுமன்றி கிட்டத்தட்ட சித்திரவதை செய்வதற்கான உரிமையையும் வழங்குகிறது. விசாரணைக்கு முன்னர் தடுப்புக்காவலில் உள்ளவருக்கு அவரது உரிமைகள் தெரிவிக்கப்பட வேண்டும் என்றும், விசாரணையின் போது தடுப்புக்காவலில் உள்ளவருக்காக வாதாடும் ஒரு வழக்கறிஞர் உடன் இருக்க வேண்டும் என்றும் இந்தப் பிரிவு திருத்தப்பட வேண்டும். தடுப்புக்காவலில் உள்ளவர்களை எந்த இடத்திற்கும், ஓர் இடத்திலிருந்து வேறொரு இடத்திற்கும் அழைத்துச் செல்லும் வரம்பற்ற அதிகாரம் நீக்கப்பட வேண்டும்.

இ. பிரிவு 7, பிணை வழங்குவதற்கான விருப்புரிமையை நீதிமன்றங்களிடமிருந்து பறிக்கிறது. இது திருத்தப்பட்டு, நீதிமன்றங்கள் பிணை வழங்க அனுமதிக்கப்பட வேண்டும்.

ஈ. பிரிவுகள் 16, 17 என்பவை குற்றவாளிகள், பயங்கரவாதத் தடைச் சட்டத்தின் கீழ் நடைபெறும் வழக்குகளில் வழங்கப்படும் வாக்குமூலங்களை, ஆதாரபூர்வமான சான்றுகளாக ஏற்றுக்கொள்ளச் செய்கின்றன. பிரிவு 16, வாக்குமூலங்கள் தொடர்பற்றவை என்பதை நிரூபிக்கும் நிரூபணச் சூமையை குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் மீதே சுமத்துகிறது. இந்தப் பிரிவுகள், சாட்சியச் சட்டத்தின் 24 - 26 ஆம் பிரிவுகளை (காவல்துறையிடம் அளிக்கப்பட்ட வாக்குமூலங்களை ஆதாரபூர்வமான சான்றுகளாக ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது என்பதை) செல்லாததாக்குகின்றன. பயங்கரவாதத் தடைச் சட்டத்தின் கீழ் பெரும்பாலான வழக்குகளில், நீதிமன்றத்தில் சமர்ப்பிக்கப்படும் ஒரே சான்று வாக்குமூலம் மட்டுமே என்பது கவனிக்கப்பட்டுள்ளது. வாக்குமூலங்களைச் சான்றுகளாக ஏற்றுக்கொள்ளச் செய்யும் விதிகள் இருப்பதால், வாக்குமூலங்களைப் பெறுவதற்காக பரவலான சித்திரவதைகளுக்கு அவை வழிவகுத்துள்ளன.

இந்த இரண்டு பிரிவுகளும், சாட்சியத்தின் இயல்பான விதிகளுக்குப் பொருந்தும் வகையில் திருத்தப்பட வேண்டும். குற்றமின்மையை நிரூபிக்கும் சூமையை குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் மீது சுமத்தும் சட்டப் பிரிவு 16 உம் திருத்தப்பட வேண்டும்.

உ. சட்டத்தின் கீழ் பிறப்பிக்கப்பட்ட ஏதேனும் உத்தரவின்படியோ அல்லது வழிகாட்டுதலின் படியோ அல்லது அதன் தொடர்ச்சியாக நடப்பது என்று கருதப்படும் வகையிலோ, (இப்படித்தான் இருக்கும் என்ற) நன்நம்பிக்கையுடன் செய்யப்பட்ட ஒரு செயலுக்காக அலுவலர்கள் மீது வழக்குத் தொடர முடியாது என்று பிரிவு 26 கூறுகிறது. ஆயினும், எந்தவோர் அதிகாரியின் எந்தவொரு செயலும், அதற்குரிய சட்டத்தாலேயே அங்கீகரிக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். ஆகவே, இந்தப் பிரிவு சட்டத்திலிருந்து நீக்கப்பட வேண்டும்.

ஆசிரியர் பற்றிய குறிப்பு:

திரு எம்.வி. விஜயபாலன் ஒரு சொலிசிட்டரும் தமிழ் தகவல் மையத்தின் (TIC) இயக்குநரும் ஆவார். இவர் 1984 முதல் TIC இன் பல வெளியீடுகளில் ஆராய்ச்சி மற்றும் எழுத்துப் பணிகளில் ஈடுபட்டு வருகிறார். இவர் 1988 முதல் பிரிட்டிஷ் அகதிகள் சபையின் இலங்கைத் திட்டத்தின் (SLP) தகவல் அதிகாரியாகவும், 1995 முதல் 2004 வரை SLP இன் ஒருங்கிணைப்பாளராகவும் இருந்தார்.

சில குறிப்புகள்:

இந்தக் கட்டுரையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள ஐக்கிய இராச்சியத்தின் (United States) சட்டங்களது முழுமையான வடிவங்களை கீழ்வரும் வலைத்தள முகவரிகளில் காணக் கிடைக்கலாம்:

- Office of Public Sector Information (Formerly Her Majesty's Stationery Office): www.opsi.gov.uk
- Full text of the Sri Lankan Prevention of Terrorism Act (Tamil Nation): www.tamilnation.org/srilankalaws
- UK government notes on laws and proposed legislation (UK Home Office): <http://security.homeoffice.gov.uk/counterterrorismstrategy/legislation/>
- Briefings on UK terrorist legislation and human rights:
 - Liberty: www.libertyhumanrights.org.uk/press
 - Justice: www.justice.org.uk/inthenews
 - Amnesty International: <http://web.amnesty.org/library/Index>
 - Statewatch: www.statewatch.org/

அடிக்குறிப்புகள்

1. நூல்: 'The Perpetual Pessimist' (1963) p.58
2. 'கட்டாய அல்லது சுயவிருப்பின்றி காணாமல் ஆக்கப்படுதல்' தொடர்பான ஐக்கிய நாடுகள் செயற்குழுவின் உறுப்பினர்கள் இலங்கைக்கு மேற்கொண்ட பயணம் குறித்த அறிக்கை: Session; E/

CN.4/1992/18/Add. 1 (717 October 1991), 48 ஆவது மனித உரிமைக் கமிஷன்.

3. சித்திரவதைக்கு எதிரான குழுவின் இறுதிக் கருத்துகள்: இலங்கை 19 மே 1998: A/53/44, paras. 243-257
4. கட்டாய அல்லது சுயவிருப்பற்ற காணாமல் ஆக்கப்படுதல் தொடர்பான செயற்குழு உறுப்பினர் ஒருவரின் இலங்கைப் பயணம் குறித்த அறிக்கை (2529 அக்டோபர் 1999), மனித உரிமைகள் ஆணைக்குழுவின் 56 ஆவது அமர்வு, 21 December 1999; E/CN.4/2000/64/Add.
5. இனப்பாகுபாட்டை ஒழிப்பதற்கான ஐ.நா. குழுவின் முடிவுரையின் (சங்கத்தின் 9 ஆவது பிரிவின் கீழ், உறுப்பு நாடுகளால் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட அறிக்கைகளின் பரிசீலனை), ஐம்பத்தொன்பதாவது அமர்வு, 30 July - 17 Aug 2001 - 14/09/2001; A/56/18, பிரிவுகள் 321-342
6. பிரிவு: 2.12
7. இங்கு குறிப்பிடப்படும் உடன்படிக்கை என்பது, பொதுவான அவசரகால நிலைகளில் உள்ள கடமைகள் தொடர்பாக எழும் சர்வதேச உடன்படிக்கை (சரத்து 4), தன்னிச்சையான குடிசார் அரசியல் உரிமைகள் (ICCPR), சட்டவிரோத கைது, தடுப்புக்காவல் (சரத்து 9), குற்றவியல் நடவடிக்கைகள் (சரத்து 8) என்பவற்றுடன் தொடர்பானதாகும்.
8. இலங்கை மனித உரிமைகள் குழுவின் அவதானங்களின் முடிவுகள், 1 December 2003; CCPR/CO/79/LKA
9. Section 41 (1)(3)
10. . Section 41(3)
11. Paragraph 29(1) under Part III of Schedule 8
12. Paragraph 30(1) (b) under Part III of Schedule 8
13. Paragraph 30(2) under Part III of Schedule 8
14. Paragraph 29(3) under Part III of Schedule 8
15. Paragraph 32(1) (a) under Part III of Schedule 8
16. Paragraph 32(1) (b) under Part III of Schedule 8
17. Paragraph 32 (2) (அ) அட்டவணை 8 இன் பகுதி III இன் கீழ் - பிரிவு 40(1) (அ) இல் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள பிரிவுகளின் கீழான குற்றங்கள். இந்தக் குற்றங்கள் பின்வருமாறு: தடை செய்யப்பட்ட அமைப்பில் உறுப்பினராக இருத்தல் அல்லது உறுப்பினராக இருப்பதாகக் கூறுதல் [பிரிவு 11]; தடை செய்யப்பட்ட அமைப்புக்கு ஆதரவளிக்குமாறு அழைத்தல் அல்லது ஆதரவளிப்பதற்காகக் கூட்டங்களை ஏற்பாடு

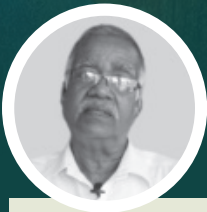
- செய்தல் [பிரிவு 12]; பயங்கரவாத நோக்கத்திற்காகப் பணம் அல்லது சொத்தை வழங்குதல் அல்லது வழங்குமாறு அழைத்தல் அல்லது பெறுதல் [பிரிவு 15]; பயங்கரவாத நோக்கத்திற்காகப் பணம் அல்லது சொத்தைப் பயன்படுத்துதல் [பிரிவு 16]; பயங்கரவாத நோக்கங்களுக்காகப் பணம் அல்லது சொத்தைக் கிடைக்கச் செய்வதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்தல் [பிரிவு 17]; பயங்கரவாத நோக்கங்களுக்காகப் பண மோசடி செய்தல் [பிரிவு 18]; துப்பாக்கிகள், வெடி பொருட்கள் அல்லது இரசாயன, உயிரியல் அல்லது அணு ஆயுதங்களைத் தயாரித்தல் அல்லது பயன்படுத்துவதில் பயிற்சி அளிக்க, பெற அல்லது மற்றவருக்குப் பயிற்சி அளிக்க அழைத்தல் [பிரிவு 54]; பயங்கரவாதச் செயல்களைச் செய்வதில் சம்பந்தப்பட்ட ஓர் அமைப்பின் செயல்பாடுகளை எந்த மட்டத்திலும் இயக்குதல் [பிரிவு 56]; மற்றும் ஐக்கிய இராச்சியத்திற்கு வெளியே, ஐக்கிய இராச்சியத்தில் செய்யப்பட்டிருந்தால் பிரிவுகள் 15-18 இன் கீழ் ஒரு குற்றமாக அமைந்திருக்கும் எதையும் செய்வது [பிரிவு 63].
18. Paragraph 32(2) (b) under Part III of Schedule 8
 19. Paragraph 36 under Part III of Schedule 8
 20. Paragraph 6 under Part 1 of Schedule 8
 21. Paragraph 7 under Part 1 of Schedule 8
 22. Paragraph 8(1) under Part 1 of Schedule 8
 23. Paragraph 8(2) under Part 1 of Schedule 8
 24. Paragraph 8(3) under Part 1 of Schedule 8
 25. Paragraph 8(4) & (5) under Part I of Schedule 8
 26. Paragraph & (7) under Part 1 of Schedule 8
 27. Section 21 (1) (b); 'பயங்கரவாதி' என்பது ஒரு சர்வதேச பயங்கரவாதக் குழுவுடன் தொடர்புடைய ஒரு நபர் என வரையறுக்கப்பட்டுள்ளது [பிரிவு 21(2)]. சர்வதேச பயங்கரவாதச் செயல்களில் அக்கறை கொண்டவர் அல்லது அதில் உறுப்பினராக இருப்பவர் [பிரிவு 21(2)].
 28. Section 21(1) (a)
 29. Section 22
 30. Section 23
 31. Chahal V. United Kingdom - European Court of Human Rights Strasbourg, 15 November 1996 [70/1995/576/662]
 32. Article 5(1) (c)
 33. Article 5(1) (f)
 34. Under Section 14(1) of the Human Rights Act 1998; the order came into force on 13 November 2004.
 35. Human Rights Act 1998 (Designated Derogation) Order 201
 36. Security Council Resolutions 1368 of 2001 and 1373 of 2001
 37. Article 15(1)
 38. Article 14
 39. A (FC) & Others (FC) (Appellants) V. Secretary of State for the Home Department (Respondent), 16 December 2004, 204, UKHL 56 on appeal from [2002] EWCA Civ 1502
 40. Section 2(1)
 41. Section 1
 42. Section 2 (4) (a)
 43. Section 2 (4) (b)
 44. Section 3 (1)
 45. Section 3(3)
 46. Section 3 (4)
 47. Section 3 (2)
 48. Section 3 (6)
 49. Section 4
 50. Section 5 (1), (2) & (3)
 51. Section 5(4)
 52. Section 5 (5)
 53. BBC News, 5 December 2005 - <http://news.bbc.co.uk/>
 54. Section 306 of the Criminal Justice Act 2003
 55. Amnesty International - EUR 45/055/2005; 17 November 2005
 56. BBC News, 17 December 2005
 57. Section 7 (1)
 58. Section 9
 59. Section 10
 60. Section 37
 61. Section 38
 62. Article 80 (3)
 63. Article 84
 64. Report 2005 - Amnesty International
 65. "Disappearances in Sri Lanka and the Available Legal Remedies", என்ற "Women and Media Collective" எனும் அமைப்பைச் சேர்ந்த பிரியதர்சினி டயஸ் (இலங்கை) எழுதிய நூல், மே - 2003.

1833 முதல் 1921 வரை நீடித்த ஈழத்தமிழர் அரசியல் வரலாற்றின் முதலாவது காலகட்டத்தில், தமிழர்கள் அரசியலரீதியில் 'இலங்கையர்' என்றும், பண்பாட்டுரீதியில் 'தமிழர்' என்றும் அடையாளம் கொண்டிருந்தனர். 1921 ஆகஸ்ட் 15 அன்று சேர். பொன். அருணாசலம் தேசிய காங்கிரஸில் இருந்து விலகி தமிழர் மகாசபையைத் தொடங்கியதுடன், இரண்டாவது காலகட்டம் ஆரம்பமானது. இது 1949 டிசம்பரில் தந்தை செல்வா அகில இலங்கை தமிழரசுக் கட்சியைத் தொடங்கும் வரை நீடித்தது. 1949 முதல் 1968 வரை நீடித்த மூன்றாவது காலகட்டத்தில், வடக்கு - கிழக்கு தமிழர் தாயகம் என வரையறுக்கப்பட்டு, சமஷ்டிக் கோரிக்கை முன்வைக்கப்பட்டது. 1968 இல் ஈழத்தமிழர் இளைஞர் இயக்கத்துடன் தொடங்கி, 2009 இல் ஆயுதப்போர் முடிவடையும் வரை நீடித்த நான்காவது காலகட்டத்தில், தனிநாட்டுக் கோரிக்கை முன்னெடுக்கப்பட்டது. 'ஈழத்தமிழர் அரசியல் வரலாறு' எனும் இத்தொடர், இந்த ஒவ்வொரு காலகட்டத்திலும் நிகழ்ந்த முக்கிய நகர்வுகளைத் தொகுத்து வழங்குகிறது; அதன்மூலம், இன்னும் முழுமையடையாத ஈழத்தமிழர் அரசியல் வரலாற்றுக்கு ஓர் அடித்தளம் அமைக்க முயற்சிக்கின்றது.

1983 – 1991:

உச்சமடைந்த இனப்படுகொலைகளும் ஈழப்போரின் பிராந்தியப் பரிமாணமும்

பகுதி
4

சி. அ. யோதிலிங்கம்

சி. அ. யோதிலிங்கம் அவர்கள் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் அரசறிவியல் துறையில் சிறப்புக் கலைமாணிப்பட்டத்தையும் மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகத்தில் முதுமாணிப் பட்டத்தினையும் இலங்கைச் சட்டக்கல்லூரியில் சட்டமாணிப் பட்டத்தினையும் பெற்றவராவார். 'இலங்கையின் அரசியல் யாப்புகள்', 'இலங்கையின் இனகுழும அரசியல்', 'சமாதான முன்னெடுப்பின் அரசியல் சவால்கள்', 'இலங்கையின் இனப்பிரச்சினையும் அரசியல் தீர்வு யோசனைகளும்', 'இலங்கையில் இனப்பிரச்சினையின் வரலாறு', 'அரசறிவியல் ஓர் அறிமுகம்', 'ஒப்பியல் அரசாங்கம்' போன்ற பல நூல்களை எழுதியுள்ள யோதிலிங்கம் பல ஆய்வுக்கட்டுரைகளைப் பத்திரிகைகளில் தொடர்ச்சியாக எழுதிவருகின்றார்.

அதிகாரப் பங்கீடு

ரு நாட்டிற்குள் இனப்பிச்சினைக்கான தீர்வு என்பது இனங்களுக்கிடையே நியாயமான சுயநிர்ணயமுடைய அதிகாரப் பங்கீடே ஆகும். இவ்வதிகாரப் பங்கீடு ஒருக்கப்படும் தேசிய இனங்கள் தமது தனியான நலன்களை உச்ச வகையில் பேணுவதற்குரிய வாய்ப்புகளை கொடுப்பதாக இருத்தல் வேண்டும். அதாவது கூட்டும், சுயாட்சியும் என்ற தத்துவம் நடைமுறையில் இருத்தல் வேண்டும். ஒரு நாட்டில் வாழும் பல்வேறு தேசிய இனங்களும் தமது கூட்டான நலன்களைக் கூட்டாகவும், தனியான நலன்களைத் தனியாகவும் பேணுவதற்குரிய வாய்ப்புகள் இருப்பதே கூட்டும் சுயாட்சியும் ஆகும். பல்வேறு தேசிய இனங்களுக்கு மத்தியில் நிலவும் பொதுவான நலன்களைக் கூட்டு அதிகாரமாக மத்திய அரசிடம் விட்டுவிட்டு ஏனையவற்றினை தேசிய இனங்களின் பகிர்வு அதிகாரங்களாக விட்டுவிடும் போதே அவை தனியான நலன்களை உச்ச வகையில் பேணக்கூடியதாக இருக்கும். 13ஆவது திருத்தத்தில் இதற்கான வாய்ப்பு அறவே இருக்கவில்லை.

13ஆவது திருத்தத்தின்படி மூன்று வகையான அதிகாரப் பட்டியல்கள் உருவாக்கப்பட்டிருந்தன. மத்திய பட்டியல், மாகாண பட்டியல், ஒத்தியங்கு பட்டியல் என்பனவே அவ் மூன்றுமாகும். மத்திய பட்டியலில் மத்திய அரசும், மாகாண பட்டியலில் மாகாண சபைகளும், முன்னர் கூறியது போல ஒத்தியங்கு பட்டியலில் மத்திய பாராளுமன்றம், மாகாண சபைகள் ஆகிய இரண்டும் சட்டங்களை இயற்றலாம் எனக் கூறப்பட்டிருந்தது. இவ்வாறு மூன்று பட்டியல்கள் இருக்கும் போது அதிகாரப் பகிர்வில் தெளிவின்மை ஏற்படுவது சகஜமாகும். பட்டியல்கள் பல இருப்பது அதிகாரங்கள் எவற்றிற்குரியது என அடையாளம் காண்பதைக் கடினமாக்கும். எஞ்சிய அதிகாரங்கள் பற்றிய தெளிவின்மையும் ஏற்படும். ஏதாவது ஒரு தரப்பினர் அதிகாரத்தினை வரையறுத்துவிட்டு எஞ்சியவற்றினை மறு தரப்பினர் அதிகாரமாக விட்டுவிட்டால் தெளிவின்மை வருவதற்கான சந்தர்ப்பங்கள் குறைவாக இருக்கும். பெரும்பாலான நாடுகள் அவ் நடைமுறையினையே பின்பற்றுகின்றன. அமெரிக்கா, சுவீஸ் போன்ற நாடுகள் மத்திய அரசின் அதிகாரங்களை வரையறுத்துவிட்டு ஏனையவற்றினை மாநிலங்களின் அதிகாரங்களாக விட்டுள்ளன. கனடா மாநில அரசுகளின் அதிகாரங்களை வரையறுத்துவிட்டு ஏனையவற்றினை மத்திய அரசின் அதிகாரங்களாக விட்டுள்ளது. இதனால் அந்நாடுகளில் அதிகாரப் பங்கீட்டில் தெளிவின்மை பெரியளவில்

ஏற்படவில்லை. தெளிவின்மை அதிகளவில் இருந்தால் மத்திய அரசின் அதிகாரங்கள் அதிகரிக்க வாய்ப்புகள் உண்டு.

13ஆவது திருத்தத்தில் இக்குறைபாடு அதிகமாக இருந்தது. மத்திய அரசின் அதிகாரங்களில் தெளிவு இருந்தது. மாகாண சபை அதிகாரங்களில் தெளிவு இருக்கவில்லை. இத்தெளிவின்மை மாகாண சபைகளின் தனித்துவமான அடையாளங்களை இல்லாமல் செய்தது.

அடுத்த விடயம், மாகாண சபைகளுக்கு போதியளவிலான அதிகாரங்கள் வழங்கப்படாமையாகும். தேசிய இனங்கள் தனியான நலன்களைப் பேணுவதற்கு அவசியமான கல்வி, சுகாதாரம், விவசாயம், வரிவிதிப்பு, காணி, சட்ட ஒழுங்கு என்கின்ற அடிப்படை விடயங்களில் கூட போதியளவு அதிகாரங்கள் வழங்கப்படவில்லை. சட்டமியற்றுதல் இதில் முக்கியமானதாக இருந்தது. மாகாண சபைகளுக்கு சுயாதீனமாக சட்டங்களை இயற்றும் அதிகாரம் இருக்கவில்லை. மசோதாக்களை அறிமுகப்படுத்துவதற்கு முன்னர் ஆளுநர் ஊடாக சட்டமா அதிபரின் அனுமதியைப் பெற வேண்டியிருந்தது. ஆனால் அந்த அனுமதி பெரியளவிற்கு நடைமுறையில் கிடைக்கவில்லை. அமைச்சரவை அனுமதி வழங்கினால் மட்டுமே சட்டமா அதிபர் அனுமதியை வழங்கக் கூடிய நிலையில் இருந்தார். கிழக்கு மாகாண சபை 19இற்கு மேற்பட்ட மசோதாக்களை ஆளுநரிடம் கையளித்த போதும், ஆளுநர் அதற்கு சம்மதத்தினைப் பெற்றுக் கொடுக்கவில்லை. மாகாண சபை சட்டங்களை நிறைவேற்றினாலும் ஆளுநரின் சம்மதத்தின் பின்னரே அது நடைமுறைக்கு வரும். இதுவும் மிகப் பெரும் தடையாக இருந்தது. சட்டங்களை அறிமுகப்படுத்துவதற்கே அனுமதியைப் பெற்றுத்தராத ஆளுநர், சட்டங்களுக்கு சம்மதம் அளிப்பார் என எதிர்பார்ப்பது கற்பனையானதே!

இதைவிட ஆளுநர் மாகாண சபையில் அறிமுகப்படுத்துகின்ற சட்டங்கள் தொடர்பாக பரிசீலனை செய்யுமாறு உயர் நீதிமன்றத்திற்கு ஜனாதிபதி ஊடாகப் பாரப்படுத்தலாம். இந்த நீதிப்புனராய்வு அதிகாரம் பாராளுமன்றச் சட்டங்களுக்கு இருக்கவில்லை. அரசு இயந்திரம் முழுவதும் பேரினவாதமயமாகியுள்ள நிலையில் தமிழ் மக்களுக்கு சார்பாக நீதிமன்றங்கள் தீர்ப்பினை வழங்கிவிடும் எனக் கூற முடியாது. மேலும் மாகாண சபை தீர்மானங்களை எடுப்பதற்கு முன்னர் அமைச்சரவையின் அனுமதியைப் பெறுதல் வேண்டும் என்றும் கூறப்பட்டுள்ளது. மாகாண சபைகளின் நியதிச்

சட்டங்களை பாராளுமன்றம் 2/3

பெரும்பான்மையுடன் மாகாண சபையின் அனுமதி இல்லாமலேயே மாற்றியமைக்கலாம் என்றும் கூறப்பட்டுள்ளது. இது தமிழ் மக்களுக்குரிய மாகாண சபையின் சட்டங்களை இல்லாமல் செய்வதற்கும் வழிவகைகளை உருவாக்கும். இதனையும் கூட சாதாரண பெரும்பான்மையுடன் நிறைவேற்றுவதற்கு திருத்தத்தைக் கொண்டுவர அரசு முயற்சிக்கிறது. அவசர காலநிலையின் போது மாகாண நிர்வாகம் தொடர்பாக ஜனாதிபதி கட்டளைகளைப் பிறப்பிக்கலாம். இதையிட்டு எந்த நீதிமன்றத்திலும் கேள்வியெழுப்ப முடியாது.

மாகாண நிறைவேற்றுத் துறையைப் பொறுத்தவரை அதன் தலைவர் ஆளுநரே ஆவார். அவருக்கு உதவுவதற்கும் ஆலோசனை கூறுவதற்கும் மட்டும் முதலமைச்சரை தலைவராகக் கொண்ட அமைச்சரவை இருக்கும். ஆளுநர் நேரடியாகவோ, மாகாண அமைச்சர்கள் மூலமாகவோ அல்லது ஆளுநருக்குக் கீழ் செயற்படும் அலுவலர்கள் மூலமாகவோ நிறைவேற்றுத் தத்துவத்தைப் பிரயோகிப்பார் என்றும் யாப்பில் கூறப்பட்டுள்ளது.

ஆளுநர் அரசியல் அமைப்பினால் அவருக்குத் தந்துணியின் படி வழங்கப்பட்டவற்றைத் தவிர ஏனைய விடயங்களில் முதலமைச்சரதும் மாகாண அமைச்சரவையினதும் ஆலோசனையின் படியே செயற்படுதல் வேண்டும் எனக் கூறப்பட்ட அதேவேளை அமைச்சரவையின் ஆலோசனையுடன் உடன்படாதவிடத்து பொதுநலன் கருதி அவ்விடயத்தை கட்டளைகளுக்காக ஆற்றுப்படுத்தலாம் என்றும், அரசியலமைப்பின் கீழ் ஏதேனும் கருமம் ஆளுநரின் தந்துணியின்படி நடைபெற வேண்டுமா? இல்லையா? என்ற கேள்வி எழும்போது ஆளுநரின் முடிவே இறுதியானதாகும் என்றும் கூறப்பட்டுள்ளது. இது தொடர்பாக எந்த நீதிமன்றத்தினாலும் கேள்வி எழுப்ப முடியாது என்றும் கூறப்பட்டுள்ளது. இங்கு ஆளுநரின் தந்துணிவு என்பது ஜனாதிபதியின் பணிப்பாகவே கொள்ளுதல் வேண்டும் எனவும் கூறப்பட்டுள்ளது. நிறைவேற்றுத் துறையின் அதிகாரம் முழுமையாக ஆளுநரிடம் இருப்பதையே இங்கு காணலாம். முதலமைச்சரைத் தலைவராகக் கொண்ட அரசியல் நிர்வாகத்திடம் ஆளுநர் தயவுபண்ணி அதிகாரத்தை வழங்கினால் மட்டுமே அமைச்சரவையினால் அவற்றைச் செயற்படுத்த முடியும்.

கிழக்கு மாகாண சபையில் இந்த நிலைமை தெளிவாகவே தெரிந்தது. இங்கு ஆளுநர் அமைச்சரவையைக் கணக்கே எடுக்கவில்லை.

அதிகாரிகளுக்கு அவர் நேரடியாகவே கட்டளையிட்டார். அதிகாரிகளும் அமைச்சர்களின் கருத்துகளுக்குச் செவி சாய்க்காது ஆளுநரின் கட்டளைப்படியே செயற்பட்டனர்.

சட்டமும் ஒழுங்கும் பற்றிய அதிகாரம், அதிகாரப் பகிர்வினை பொறுத்தவரை முக்கியமான ஒன்றாகும். இவ் அதிகாரம் மாகாண அரசியல் நிர்வாகத்திற்குரியதாகவே இருந்திருக்க வேண்டும். 13ஆவது திருத்தத்தில் மாகாண சபைகளின் அதிகாரம் என இது கூறப்பட்ட போதும், அது ஒரு தோற்றமாகத் தெரிந்ததே தவிர உண்மையானதாக இருக்கவில்லை.

மாகாண சட்டம், ஒழுங்கிற்குப் பொறுப்பாக மாகாண பிரதி பொலிஸ்மா அதிபர் இருப்பார் எனக் கூறப்பட்டது. இவரை மாகாண முதலமைச்சரின் ஆலோசனையின் படி நியமித்தல் வேண்டும் எனக் கூறப்பட்ட போதும் முதலமைச்சர் முரண்படுவாரானால் ஜனாதிபதி அந்த நியமனத்தினை மேற்கொள்வார் எனக் கூறப்பட்டுள்ளது. எனவே இங்கு மாகாண அரசியல் நிர்வாகத் தலைவரான முதலமைச்சரை விட மத்திய அரசின் அரசியல் நிர்வாகத் தலைவரான ஜனாதிபதியே முக்கியத்துவப்படுத்தப்படுகின்றார். இது ஒரு வகையில் இதனை ஜனாதிபதியின் அதிகாரமாக்கி விடுகின்றது.

மாகாணத்திற்கான பொலிஸ் ஆட்சேர்ப்பில் கூட மத்திய அரசின் அதிகாரமே மேலோங்கியுள்ளது. தேசிய பொலிஸ் பிரிவிலிருந்து கடமை வழி அனுப்பப்பட்டவர்களைத் தவிர ஏனையவர்கள் மாகாண மட்டத்தில் ஆட்சேர்ப்பு மூலம் சேர்க்கப்படுவர் எனவும் இதற்காக மாகாண பொலிஸ் ஆணைக்குழு உருவாக்கப்படும் எனவும் கூறப்பட்டுள்ளது. மாகாண பொலிஸ் ஆணைக்குழுவில் மாகாணத்தின் பிரதி பொலிஸ்மா அதிபர், ஜனாதிபதியின் கலந்தாலோசனையுடன் பகிரங்க சேவை ஆணைக்குழுவினால் நியமிக்கப்படும் ஒருவர், மாகாண முதலமைச்சரினால் நியமிக்கப்படும் ஒருவர் என மூவர் அங்கம் வகிப்பார் எனவும் கூறப்பட்டுள்ளது. இம்மூவரில் முதல் இருவரும் ஜனாதிபதியின் செல்வாக்கிற்குட்பட்டவர்களாக இருப்பதினால் இங்கும் ஜனாதிபதியின் அதிகாரமே மேலோங்குவதற்கான வாய்ப்புகள் அதிகம் இருக்கின்றது.

இவ்விடயத்தில் மேற்கூறியவாறு ஜனாதிபதியின் கை மேலோங்கிய நிலையில் இருந்த போதும் கூட இதுவரை சட்டமும் ஒழுங்கும் அதிகார நடைமுறையில் உருவாக்கப்படவில்லை. அதாவது மாகாண பொலிஸ் பிரிவு உருவாக்கப்படவில்லை.

மாகாணப் பொலிஸ் ஆணைக்குழுவும் உருவாக்கப்படவில்லை. எதிர்காலத்தில் உருவாக்கும் நோக்கும் அரசிற்கு இருப்பதாகவும் தெரியவில்லை. ஜனாதிபதி பொலிஸ் அதிகாரங்கள் மாகாண சபைகளுக்கு வழங்கப்படமாட்டாதென திட்டவட்டமாகவே தெரிவித்துள்ளார். சுவிட்சர்லாந்தில் உள்ளூராட்சி அமைப்புகளுக்கு கூட பொலிஸ் அதிகாரம் வழங்கப்பட்டுள்ளது.

கல்வியும், கல்விச் சேவைகளையும் பொறுத்தவரை குறித்துரைக்கப்பட்ட பாடசாலைகளைத் தவிர ஏனைய பாடசாலைகள் மாகாண சபைகளின் அதிகாரங்களாக இருக்கும் எனக் கூறப்பட்டது. ஆனால் குறித்துரைக்கப்பட்ட பாடசாலைகளுக்குள் தேசிய பாடசாலைகள் கொண்டுவரப்பட்டன. மாகாண சபையின் அதிகாரத்திற்குட்பட்ட பல பாடசாலைகள் தற்போது தேசிய பாடசாலைகளாக மாற்றப்பட்டுள்ளன. ஒரு பாடசாலையை தேசிய பாடசாலையாக மாற்றும் அதிகாரமும் மத்திய அரசிற்கு இருந்தது. அங்கவீன மாணவர்களுக்கான விசேட பாடசாலைகளும் மாகாண சபைகளின் அதிகாரத்தின் கீழ் கொண்டுவரப்படவில்லை. இதைவிட ஆசிரிய கலாசாலைகள், தொழில்நுட்பக் கல்லூரிகள், பல்கலைக்கழகங்கள் என்பன மத்திய அரசிடமே இருக்கும் எனக் கூறப்பட்டது. இவை தொடர்பில் மாகாண சபைகளுக்கு எந்த அதிகாரங்களும் கிடையாது. பொதுவாக சுயாட்சி அதிகாரங்களுக்குள் கல்வி அதிகாரங்கள் முழுமையாக வழங்கப்படுவதே வழக்கமானதாகும். கொள்கை நிலைப்பட்ட முடிவுகளை மட்டுமே சில நாடுகளில் மத்திய அரசு தன் கையில் வைத்திருக்கின்றது. அதிலும் கூட நெகிழ்ச்சிப் போக்கே காணப்படுகின்றது.

மாநிலங்களின் அடையாளம் சம்பந்தமான விடயங்கள் கல்வி அதிகாரத்தில் உள்ளதினால், அது தொடர்பான கொள்கை வகுப்பில் மத்திய அரசு பெரியளவிற்குத் தலையிடுவதில்லை. ஆனால் 13ஆவது திருத்தத்தில் இவை காணப்படவில்லை. வழங்கப்பட்ட சிறியளவிலான கல்வி அதிகாரங்களையும் ஆளுநர் தன்வசமே வைத்திருக்கின்றார். கிழக்கு மாகாண கல்வி அமைச்சர் ஒரு சிங்களவராக இருந்தபோது “இக்கல்வி அமைச்சர் பதவி வகிப்பதை விட வயலில் வெள்ளாமை வெட்டப்போகலாம்” எனக் கூறியிருந்தார்.

காணி தொடர்பான அதிகாரங்களை பொறுத்தவரையில் அரசு காணிகள் மத்திய அரசிற்கு உரித்தாதல் வேண்டும் என்றே யாப்பில் கூறப்பட்டது. எனினும் காணிகளைப் பயன்படுத்தும் உரிமை மாகாண சபைகளுக்கு உரியது என்றும் கூறப்பட்டது. ஆனாலும் மத்திய அரசின் கொள்கைகளுக்கேற்பவே

மாகாண சபைகள் காணிகளைப் பயன்படுத்த வேண்டும் எனக் கூறப்பட்டதுடன், மத்திய அரசின் தேவைக்கேற்ற காணிகளை அது சவீகரித்துக் கொள்ளலாம் எனவும் கூறப்பட்டது.

விவசாயக் குடியேற்றங்கள் மத்திய அரசின் கொள்கைக்கு ஏற்பவே உருவாக்கப்படும். ஆட்சேர்ப்பு நடவடிக்கைகளுக்கான கொள்கைகளையும் மத்திய அரசே தீர்மானிக்கும். மாகாண சபைகள் நடைமுறைப் பணிகளையே மேற்கொள்ளும் எனக் கூறப்பட்டது. இது கொள்கை உருவாக்கம் என்ற பெயரில் மத்திய அரசு காணி தொடர்பான அனைத்து அதிகாரங்களையும் பறித்துக் கொள்வதற்கான வாய்ப்பை உருவாக்கியுள்ளது. அரசு காணிகளின் பயன்பாடு தொடர்பாக தேசிய ஆணைக்குழு முடிவெடுக்கும் எனக் கூறப்பட்டாலும் அவ் ஆணைக்குழுவிலும் மத்திய அரசின் ஆதிக்கமே மேலோங்கியிருப்பதற்கான வாய்ப்புகள் உண்டு. இவ்வாறு அரசு காணிகள் தொடர்பாக மத்திய அரசின் ஆதிக்கம் மேலோங்கி இருந்த போதும், இதுவரை இவ் அதிகாரமும் நடைமுறைக்கு வரவில்லை. எதிர்காலத்தில் வரக்கூடிய அறிகுறிகளும் இல்லை. பேரினவாத சக்திகள் எதிர்க்கும் என்ற காரணத்தினால் அரசு இதனை உருவாக்க விரும்பவில்லை. திருகோணமலையில் காணிகளை வெளிநாட்டுக் கம்பனிகளுக்கு வழங்கிய போது கிழக்கு மாகாண சபையுடன் கலந்தாலோசிக்கவில்லை. கிழக்கு மாகாண காணி அமைச்சர் தனக்குத் தெரியாமல் 25,000 ஏக்கர் காணிகள் வெளியாருக்கு வழங்கப்பட்டதாகத் தெரிவித்திருந்தார். காணி அதிகாரம் இல்லாமல் ஒரு தேசிய இனத்தினால் தனது பொருளாதார நடவடிக்கைகளை சீராக முன்னெடுக்க முடியாது. குடியேற்ற அபாயங்களிலிருந்தும் தப்பித்துக்கொள்ள முடியாது.

13ஆவது திருத்தத்தைவிட, பண்டா - செல்வா ஒப்பந்தத்தில் (1957) காணி அதிகாரம் தெளிவாக இருந்தது எனக் கூறலாம். பண்டா - செல்வா ஒப்பந்தத்தின் பிரிவு 5 பின்வருமாறு கூறுகின்றது.

“விவசாயம், கூட்டுறவு, காணியும் காணி அபிவிருத்தியும், குடியேற்றம், கல்வி, சுகாதாரம், கைத்தொழில், மீன்பிடித்துறை, வீடமைப்பு, சமூக சேவை, மின்சாரம், தண்ணீர்த்திட்டங்கள், நெடுஞ்சாலைகள் ஆகியவை உள்ளடங்கிய குறிப்பிட்ட விடயங்கள் பிரதேச சபைகளின் அதிகாரத்திற்குட்பட்டிருத்தல் வேண்டும் என்று ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது. வேண்டிய அதிகார எல்லைகள் சட்டத்தினாலேயே வரையறுக்கப்படும்.”

அதேவேளை பிரிவு 6 பின்வருமாறு கூறியது:

“குடியேற்றத் திட்டங்களைப் பொறுத்தவரை தமது அதிகார எல்லைக்குட்பட்ட காணிகள் வழங்கப்பட வேண்டிய குடியேற்றவாசிகளைத் தெரிவு செய்வதும், அத்திட்டங்களில் வேலைக்கமர்த்தப்படும் ஆட்களைத் தெரிவு செய்வதும் பிரதேச சபைகளின் அதிகாரத்திற்குட்பட்டதாக இருக்கும் என்று ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது.”

டட்லி - செல்வா ஒப்பந்தத்திலும் (1965) குடியேற்றம் சம்பந்தமான ஏற்பாடுகள் தெளிவாக இருந்தது எனக் கூறலாம். வடக்கு - கிழக்கு மாகாணங்களில் குடியேற்றங்களை மேற்கொள்ளும் போது அம்மாகாண மக்களுக்கு முன்னுரிமை வழங்கப்படும் என்று கூறப்பட்டது. ஒப்பந்தத்தின் பிரிவு 4 பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றது.

- வடக்கு - கிழக்கு மாகாணங்களிலுள்ள காணிகள் அம்மாகாணங்களிலுள்ள காணியற்றவர்களுக்கே முதலில் வழங்கப்படுதல் வேண்டும்.
- வடக்கு - கிழக்கு மாகாணங்களில் வசிக்கும் தமிழ் பேசும் மக்களுக்கே வழங்கப்படல் வேண்டும்.
- இலங்கையின் ஏனைய பகுதிகளிலுள்ள தமிழ் பேசும் மக்களுக்கு முதலிடம் கொடுத்து, அதன் பின்னர் ஏனையவர்களுக்கு வழங்கலாம்.

சுகாதாரத்தினைப் பொறுத்தவரை போதனா வைத்தியசாலைகளையும், விசேட நோக்கங்களுக்காக உருவாக்கப்பட்ட மருத்துவமனைகளையும் தவிர ஏனையவை மாகாண சபைகளின் அதிகாரத்தினால் இருக்கும் என அரசியல் யாப்பில் கூறப்பட்டது. ஆனால் பின்னர் இவற்றில் பலவற்றினை மத்திய அரசாங்கம் சுற்றுநிருபங்கள் மூலம் பறித்துள்ளது. இது தொடர்பாக நியதிச் சட்டம் ஒன்றில்லாதபடியினால் மாகாண சபையின் அதிகாரத்தில் இருந்த இரத்தினபுரி, கேகாலை வைத்தியசாலைகளை மத்திய அரசு மீளப்பெற்றது.

பெரு வீதிகளைப் பொறுத்தவரை தேசிய பெருவழிகள், அதன் மீதான பாலங்கள் தவிர்ந்த ஏனையவை மாகாண சபைகளின் அதிகாரங்களாக இருக்கும் எனக் கூறப்பட்டது. இதனடிப்படையில் வடக்கு - கிழக்கு மாகாண சபை நியதிச் சட்டத்தை இயற்ற முயன்ற போது அது தடுக்கப்பட்டது. பஸ் சேவைகளை நடத்துவது தொடர்பாகவும் கூட முயற்சி செய்த போது 1991 இல் 37ஆம் இலக்கச் சட்டத்தின்படி மாகாண சபைகள், உள்ளூராட்சி மன்றங்கள் பஸ் சேவைகளை நடத்துவது தடை செய்யப்பட்டது.

வரி விதிப்புத் தொடர்பாக மாகாண சபை நிரலில் 36 (1) தொடக்கம் 36 (20) வரை மாகாண சபைகளின்

வரிவிதிப்புப் பற்றிக் கூறப்பட்டுள்ளது. ஆனால் பாராளுமன்றம் எவ்வளவிற்கு மாகாண சபைகள் வரிவிதிக்கலாம் எனச் சட்டமியற்றிக் கொடுத்தல் வேண்டும் எனவும் கூறப்பட்டுள்ளது. ஆனால் நடைமுறையில் இதுவரை பாராளுமன்றம் அவ்வாறான எந்தச் சட்டத்தையும் இயற்றிக் கொடுக்கவில்லை.

நீதித்துறை அதிகாரப் பகிர்வுக்கு உட்படுத்தப்படவில்லை. மத்திய நீதித்துறையின் நீட்சியாகவே மாகாண நீதித்துறை காணப்பட்டது. மாகாண நீதித்துறைக்குப் பொறுப்பான மாகாண மேல் நீதிமன்றம் பிரதம நீதியரசரின் பொறுப்பின் கீழேயே செயற்பட்டது. அதன் நீதிபதிகளும் மத்திய நீதித்துறையிலிருந்தே அனுப்பப்பட்டனர். மாகாண அரசியல் நிர்வாகத்திற்கும், மாகாண மேல் நீதிமன்றத்திற்கும் எந்தவித தொடர்பும் கிடையாது.

மொத்தத்தில் தமிழ் மக்கள் தமது சுயநிர்ணய உரிமையை குறைந்த மட்டத்திலாவது பேணக்கூடிய சுயாட்சி அதிகாரங்கள் வழங்கப்பட்டிருக்கவில்லை.

13ஆவது திருத்தம் தொடர்பாக கருத்துத் தெரிவித்த சிங்கள ஆய்வாளரான கலாநிதி றொகான் எதிரிசிங்க, “13ஆவது திருத்தம் பல அடிப்படைக் குறைபாடுகளைக் கொண்டது. ஒரு பாதுகாப்பான, திறமைமிக்க அதிகாரப் பகிர்வினை அது வழங்கவில்லை” எனக் குறிப்பிட்டிருந்தார்.

கூட்டு அதிகாரம்

இனப்பிரச்சினைக்கு இலங்கை என்ற அதிகாரக் கட்டமைப்பிற்குள் தீர்வு ஒன்றினை உருவாக்க வேண்டுமானால் சுயாட்சி அதிகாரங்களுக்கான தளங்கள் இருப்பதோடு, கூட்டு அதிகாரத்திற்கான வலிமையான தளம் ஒன்றும் இருப்பதும் அவசியமாகும். ஆனால், 13ஆவது திருத்தத்தில் அத்தளம் உருவாக்கப்படவில்லை. இதனால் மத்திய அரசின் ஆட்சிச் செயற்பாட்டில் ஒரு சமூகமாகப் பங்குபற்றுவதற்கான வாய்ப்பு தமிழ் மக்களுக்கு வழங்கப்பட்டிருக்கவில்லை. பொதுவாக இரண்டாவது சபையொன்றினை உருவாக்கி தேசிய இனங்களுக்கு அதில் சமத்துவமான பங்கினை வழங்கிச் செயற்படுவதே நடைமுறையில் உள்ளது. ஆனால் இத்தளம் உருவாக்கப்படாமல் மாகாண சபைகள் உருவாக்கப்பட்டமையினால், சிங்களப் பெரும்பான்மை ஆதிக்கம் கொண்ட பாராளுமன்றத்தின் கீழேயே மாகாண சபைகள் செயற்பட வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. மாகாண சபைகள் தொடர்பான பல அதிகாரங்கள் பாராளுமன்றத்திடமே வழங்கப்பட்டிருந்தன. பாராளுமன்றத்தில் மூன்றில் இரண்டு

பெரும்பான்மையுடன் ஒரு தீர்மானத்தினை நிறைவேற்றி மாகாண சபைகளின் அதிகாரங்களை மத்திய அரசின் அதிகாரங்களாக மாற்றிவிடக்கூடிய நிலையிருந்தது அல்லது அனைத்து மாகாண சபைகளினதும் சம்மதத்துடனும் பாராளுமன்றத்தின் சாதாரண பெரும்பான்மையுடனும் மாற்றக்கூடிய நிலையிருந்தது.

சிங்கள மக்கள் 75 சதவீதம் வாழ்கின்ற ஒரு நாட்டில் மூன்றில் இரண்டு பெரும்பான்மையைப் பெறுவது கடினமானதல்ல. உண்மையில் இவ்விடயத்தில் தேசிய இனங்கள் தீர்மானிக்கக்கூடிய வகையில் ஒரு கட்டமைப்புப் பொறிமுறை இருந்திருக்க வேண்டும். குறைந்தபட்சம் பாராளுமன்றத்திலுள்ள குறித்த தேசிய இனத்தின் பிரதிநிதிகளது சம்மதத்துடனாவது மாற்றங்களைச் செய்யலாம் என்ற ஏற்பாடுகளை உருவாக்கியிருக்கலாம்.

மத்திய நிர்வாகத் துறையைப் பொறுத்தவரை தமிழ் மக்களுக்கு எந்தவித பங்கும் இருக்கவில்லை. ஜனாதிபதியே மத்திய நிர்வாகத் துறைக்கும் பொறுப்பாக இருந்தார். அவருக்கு உதவியாக அவரின் தலைமையில் அமைக்கப்பட்ட அமைச்சரவை செயலாற்றியது. ஜனாதிபதியைத் தெரிவு செய்வதில் காத்திரமான பாத்திரம் தமிழ் மக்களுக்கு இருந்தபோதும் ஜனாதிபதியாக வருபவர்கள் நடைமுறையில் அப்பாத்திரத்தைப் பொருட்படுத்துவதில்லை. தமிழர் ஒருவர் ஜனாதிபதியாக வரக்கூடிய எந்தச் சூழலும் இலங்கையில் இல்லை.

அமைச்சரவை மட்டத்திலாவது, காத்திரமான பங்கினை திட்டவட்டமான வகையில் தமிழ் மக்களுக்கு வழங்கியிருக்கலாம். ஆனால் அதுவும் நடைபெறவில்லை. ஜனாதிபதி தயவுபண்ணினால் மட்டும் தமிழர்கள் அமைச்சர்களாக நியமிக்கப்படலாம். அவ்வாறு நியமிக்கப்படுபவர்கள் ஜனாதிபதிக்குச் சார்பாக இருப்பாரே தவிர தமிழ் மக்களுக்கு சார்பாக இருப்பார் எனக் கூறிவிட முடியாது. நடைமுறையிலும் அதுவே நடந்தது. அமைச்சுகள் ஒதுக்கீடு செய்யும் போதும் கூட தமிழ் மக்களின் நலன்களைப் பேணக்கூடிய அமைச்சுகள் ஒதுக்கீடு செய்யப்படுவதில்லை.

அதிகாரப் பங்கீட்டுச் செயற்பாடு ஒரு நாட்டில் நடைமுறைப்படுத்தப்பட வேண்டுமானால் கூட்டும் பகிர்வும் என்ற தத்துவம் பின்பற்றப்பட வேண்டியது அவசியமானதாகும். இங்கு கூட்டுத் தத்துவம் என்பது விசேடமாக கூட்டு அதிகாரத்தினையே குறித்து நிற்கின்றது. தேசிய இனங்களைப் பொறுத்தவரை கூட்டு அதிகாரம் பிரதானமாக இரு விடயங்களை

நிறைவேற்றுவதற்கு அவசியமானதாகும். அதில் முதலாவது, பகிர்வு அதிகாரங்களைப் பாதுகாப்பதாகும். இரண்டாவது, கூட்டு அதிகாரத்தில் சமத்துவமான பங்கினைப் பெற்றுக்கொள்வதாகும்.

பகிர்வு அதிகாரங்களைப் பாதுகாக்கக்கூடிய தரத்தில் கூட்டு அதிகாரம் இருக்க வேண்டுமானால் குறிப்பாக இரண்டு விடயங்களைக் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். அதில் முதலாவது கூட்டு அதிகார அமைப்பு பகிர்வு அதிகாரங்களைப் பாதுகாக்கக்கூடிய வலிமை வாய்ந்தவையாக இருத்தல் வேண்டும். இதற்கு இரண்டாவது சபையொன்றும் அதற்கு வலிமையான அதிகாரங்களும் இருப்பது அவசியமானதாகும். மத்திய அரசு, பகிர்வு அதிகாரங்களைப் பறிக்கும் சூழல் இருப்பதால், அதனைத் தடுக்கக்கூடிய வலிமையான அதிகாரங்கள் அதற்கு அவசியமாகின்றது. ஓர் அமைப்பு என்ற வகையில் வீட்டோ அதிகாரம் இருக்கும் போதே இது சாத்தியமானதாகும். அமெரிக்க செனற்சபை இதற்கு நல்ல உதாரணமாகும்.

அடுத்த விடயம், இரண்டாவது சபையில் தேசிய இனங்கள் சமத்துவமான பங்கினைப் பெற்றுக்கொள்ளக்கூடியவாறு பகிர்வு அதிகார அலகுகளை உருவாக்குவதாகும் (தேசிய இனங்களின் பிரதேசங்களைக் கருத்தில் கொண்டு பகிர்வு அதிகார அலகுகளை உருவாக்கும் போதே இது சாத்தியமானதாக இருக்கும்).

ஆனால் மாகாண சபை முறையில் இவ்விரண்டு விடயங்களுமே கவனத்தில் கொள்ளப்படவில்லை. இங்கு தேசிய இனங்கள் சமத்துவமாக மத்திய அதிகாரத்தில் பங்கேற்கும் வகையில் இரண்டாவது சபையொன்று உருவாக்கப்படவில்லை. மாறாக மத்திய சட்டவாக்க அதிகாரப்பீடமாக சிங்கள சமூகத்தினை பெரும்பான்மையாகக் கொண்ட பாராளுமன்றமே திகழ்ந்திருந்தது. இப்பாராளுமன்றத்திற்கான உறுப்பினர்கள் தேர்தல் மாவட்டங்கள் தோறும் நடைபெறுகின்ற விகிதாசார பிரதிநிதித்துவ தேர்தல் முறையின்படியே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டனர். மாகாண அலகுகளின் பிரதிநிதிகளாக அவர்கள் இருக்கவில்லை.

பகிர்வு அதிகார அலகுகளை உருவாக்கும் போது அவை தேசிய இனங்களின் அடிப்படையில் பிரிக்கப்படவில்லை. மாறாக ஆங்கிலேய ஆட்சியாளர்களினால் பிரிக்கப்பட்ட மாகாணங்களே பகிர்வு அதிகார அலகுகளாக இருந்தன. வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்கள் தற்காலிகமாக இணைக்கப்பட்ட போதும் பின்னர் அவை பிரிக்கப்பட்டன.

இந்த மாகாணங்களில் வடக்கு மாகாணத்தில் மட்டுமே தமிழ் மக்கள் பெரும்பான்மையாக உள்ளனர். கிழக்கு

மாகாணத்தில் தமிழ் பேசும் தமிழ், முஸ்லிம் மக்கள் பெரும்பான்மையாக உள்ளனர். ஏனைய ஏழு மாகாணங்களிலும் சிங்கள மக்களே பெரும்பான்மையாக உள்ளனர். இதனால் மாகாண சபை முறையில் சிங்கள மாகாணங்களே அதிகமாக இருக்கின்ற நிலை தோற்றம் பெற்றது. தேசிய இனங்களின் பிரதேசங்களை அதிகார அலகுகளாகக் கொண்டிருப்பின் சிங்கள மக்கள், தமிழ் மக்கள், முஸ்லிம் மக்கள், மலையக மக்கள் என்கின்ற பிரிவினருக்கும் தனியே அதிகார அலகுகள் உருவாகியிருக்கும். தேசிய இனங்களுக்கிடையே இதன் காரணமாக சமத்துவ நிலையும் உருவாகியிருக்கும்.

அடுத்து, கூட்டு அதிகாரத்தில் சமத்துவமான பங்கினை தேசிய இனங்களுக்குப் பெற்றுக்கொடுப்பது முக்கியமானதாகும். குறைந்தபட்சம் தேசிய இனங்களோடு தொடர்புடைய இரு விடயங்களில் காத்திரமான பங்கு அவசியமானதாகும்.

முதலாவது: தேசிய இனங்களுடன் தொடர்புடைய சட்டங்கள், தீர்மானங்கள் என வரும்பொழுது மறுப்பாணை அதிகாரம் தேசிய இனங்களின் பிரதிநிதிகளுக்கு இருக்க வேண்டும். இதுவே இரட்டை வாக்குரிமை என அழைக்கப்படுகின்றது. இது பற்றி முன்னரும் குறிப்பிடப்பட்டது. இதே நிலை அரசியல் யாப்புத் திருத்தத்திற்கும் இருப்பது அவசியமானதாகும். தற்பொழுது நடைமுறையில் இருக்கும் அரசியல் யாப்பில் இதற்கான ஏற்பாடுகள் ஏதும் இல்லை. சாதாரண கூட்டங்கள், தீர்மானங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு சாதாரணமான பெரும்பான்மையே போதுமானதாகவுள்ளது. 75 வீதத்திற்கு மேல் பெரும்பான்மை உறுப்பினர்களைக் கொண்ட பாராளுமன்றத்தில் தமிழ் மக்களுக்கு எதிரான சாதாரண சட்டங்கள், தீர்மானங்களை நிறைவேற்றுவது சிங்கள சமூகத்திற்கு ஒன்றும் கடினமானதல்ல. மாதந்தோறும் நிறைவேற்றப்படுகின்ற தமிழருக்கு எதிரான அவசரகாலச் சட்டம் இதற்கு நல்ல உதாரணமாகும். இச்சட்டம் நிறைவேற்றப்படும் போது தமிழ்ப் பிரதிநிதிகளுக்கு இதனை எதிர்த்து வாக்களிப்பது தவிர வேறு எதுவும் செய்ய முடிவதில்லை. எதிராகக் கிடைக்கின்ற வாக்குகள் மிகச் சிறியளவாக இருப்பதனால் எதையும் செய்ய முடிவதில்லை. தமிழ்ப் பிரதிநிதிகளுக்கு வீட்டோ அதிகாரம் இருந்திருப்பின் அவற்றைத் தடுத்து நிறுத்த முடிந்திருக்கும்.

இரண்டாவது: யாப்புத் திருத்தங்களைப் பொறுத்தவரை சில திருத்தங்களுக்கு மூன்றில் இரண்டு பெரும்பான்மையும், வேறு சில வகையான திருத்தங்களுக்கு மூன்றில் இரண்டு பெரும்பான்மையுடன் மக்கள் தீர்ப்பு ஒன்றின் மூலம்

மக்களின் சம்மதமும் அவசியமானது எனக் கூறப்பட்டுள்ளது. இனப்பிரச்சினையுடன் தொடர்புடைய இலங்கை ஓர் ஒற்றையாட்சி நாடு, பௌத்த மதம் முதன்மை மதம், தேசியக் கொடி, தேசிய கீதம் போன்ற ஏற்பாடுகளில் மாற்றங்களைச் செய்வதாயின் அவற்றிற்கு மக்கள் தீர்ப்பு அவசியமானதாகும். மூன்றில் இரண்டு பெரும்பான்மையைப் பெறுவதே கடினமாக இருக்கும் போது மக்கள் தீர்ப்பில் வெற்றி கொள்வது என்பது கற்பனையில் கூட நினைத்துப் பார்க்க முடியாத ஒன்றாகும். இவற்றிற்கான அரசியல் கலாசாரம் தென்னிலங்கையில் அறவே கிடையாது.

எனவே அரசியல் யாப்புத் திருத்தச் செயற்பாட்டினை பொறுத்தவரை தமிழ் மக்கள் சமமாகப் பங்குபற்றுவதற்கு எந்த வாய்ப்பும் இங்கு வழங்கப்படவில்லை. மறுபக்கத்தில் தமிழ் மக்களுக்கு எதிராகத் திருத்தங்களைக் கொண்டு வருவதற்கு மூன்றில் இரண்டு பெரும்பான்மையே போதுமானதாக உள்ளது.

ஏற்கனவே ஜே.ஆர். ஜெயவர்த்தனா காலத்தில் மூன்றில் இரண்டு பெரும்பான்மையுடன் தமிழ் மக்களுக்கு எதிரான அரசியல் யாப்பிற்கான 6ஆவது திருத்தம் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றப்பட்டது. அக்காலத்தில் பாராளுமன்றத்திலிருந்த உறுப்பினர்கள் தேர்தல் தொகுதி மூலம் தெரிவு செய்யப்பட்ட உறுப்பினர்களாக இருந்தபடியினால் மூன்றில் இரண்டு பெரும்பான்மை கிடைத்திருந்தது என இதற்கு நியாயம் கூறலாம். ஆனால் அன்றைய வாக்களிப்பில் இரு பிரதான கட்சிகளைச் சேர்ந்தவர்களும் ஆதரவாக வாக்களித்திருந்தனர் என்பதனை நாம் அவதானிக்கத் தவறக்கூடாது.

இலங்கையின் அரசு இயந்திரம் என்பது சிங்கள அரசு இயந்திரமாகவேயுள்ளது. நீதித்துறையும் இதற்கு விதிவிலக்கல்ல. நீதித்துறையின் பல தீர்ப்புகள் சிங்கள மேலாதிக்கக் கருத்துகளை நிரூபிப்பதாகவே அமைந்துள்ளன. சு

னாமி பொதுக்கட்டமைப்பிற்கு எதிரான தீர்ப்பு, வடக்கு - கிழக்கு இணைப்பிற்கு எதிரான தீர்ப்பு, பத்திரிகையாளர் திசநாயகத்திற்கு வழங்கப்பட்ட தீர்ப்பு போன்றவற்றை இதற்கு உதாரணங்களாகக் குறிப்பிடலாம். வடக்கு - கிழக்கு இணைப்புக்கு எதிரான தீர்ப்பில் முன்னாள் பிரதம நீதியரசர் சரத் என் சில்வா சிங்கள மரபுரிமைப்படியே அத்தீர்ப்பை வழங்கியதாகக் குறிப்பிட்டார் (இது பற்றி முன்னரும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது). பேனாவைப் பயன்படுத்தியமைக்காக திசநாயகத்திற்கு 20 வருடச் சிறைத்தண்டனை வழங்கப்பட்டது.

இலங்கையின் சட்ட ஏற்பாடுகளிலும், அது தொடர்பான நீதித்துறையின் நடவடிக்கைகளிலும், பிரஜாவுரிமைச் சட்டத்துடனேயே தமிழ் மக்களுக்கு நம்பகத்தன்மை இல்லாமல் போய்விட்டது. இதனால் இலங்கையின் சட்டத்துறை, நிர்வாகத்துறை மட்டுமல்ல நீதித்துறையிலும் தமிழ் மக்களுக்கு எவ்வித நம்பிக்கையும் கிடையாது.

இந்நிலையில் நீதித்துறையைப் பொறுத்தவரை பகிர்வு அதிகாரத்திலும் கூட்டு அதிகாரத்திலும் காத்திரமான பங்கு தமிழ் மக்களுக்கு அவசியமாகின்றது. முன்னர் குறிப்பிட்டது போல மத்திய அரசின் நீதிமன்றங்கள், மாநில அரசின் நீதிமன்றங்கள் என வகைப்பாடு செய்யும்போதே பகிர்வு அதிகாரங்களில் காத்திரமான பங்கினைப் பெற்றுக்கொள்ள முடியும். அமெரிக்காவில் இவ்வாறு வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. குறிப்பாக அடிப்படை உரிமைகள் தொடர்பான வழக்குகளை விசாரணை செய்யும் அதிகாரம் மத்திய அரசின் நீதிமன்றங்களுக்கு மட்டுமல்ல மாநில அரசின் நீதிமன்றங்களிற்கும் வழங்கப்பட்டுள்ளது.

தமிழ்ப் பிரதேசங்களில் தமிழ் நீதிபதிகள் கடமையாற்றுகின்றனரே, அவர்கள் சரியான நீதியினை வழங்கமாட்டார்களா? என்ற கேள்வியும் எழலாம். நீதித்துறை சுதந்திரம் பற்றி பெரியளவிற்கு கூறப்பட்ட போதும் இலங்கை நீதித்துறை அமைப்பில் தமிழ் நீதிபதிகளுக்கு சுதந்திரமான அதிகாரங்கள் எதுவும் கிடையாது. பிரதம நீதியரசரின் கட்டளைகளை தலைமேற்கொண்டு செயற்படுவதனை விட வேறு சுயாதீன இயக்கம் அவர்களுக்கு கிடையாது. நடைமுறையில் இருக்கின்ற சட்டங்களும் நீதியான தீர்ப்பினை வழங்குவதற்கு ஏற்றதாக இல்லை. தமிழ்ப் பிரதேசங்கள் ஆயுதப் படைகளினால் முற்றுகையிடப்பட்ட நிலையில் அங்கு நிலவுகின்ற இராணுவ நிர்வாகத்தினை மீறி அவர்களினால் எதுவும் செய்ய முடியாது.

இதைவிட உயர்நிலை நீதிமன்றங்களில் மேன்முறையீட்டு நீதிமன்றமும், உயர் நீதிமன்றமும் கொழும்பிலேயே உள்ளது. முக்கியமான வழக்கின் மேன்முறையீடுகள் இங்கேதான் விசாரிக்கப்படுகின்றன. பல வழக்குகளின் மேன்முறையீட்டின் போது, முன்னைய தீர்ப்புகளையே சிங்களச் சமூகத்திற்கு சார்பாக இவை மாற்றிவிடுகின்றன. பண்டாரவனை பிந்துனுவெவ புனர்வாழ்வு முகாம் கொலை வழக்கு இதற்குச் சிறந்த உதாரணமாகும். மேன்முறையீட்டின் போது குற்றவாளிகளுக்கான மரண தண்டனைகள் நீக்கப்பட்டு குற்றவாளிகள் விடுதலை செய்யப்பட்டிருந்தனர். அடிப்படை உரிமைகள் சம்பந்தமான வழக்குகள்

அண்மைக்காலமாக தமிழ் மக்களுடன் அதிகம் தொடர்புடையவை. இது தொடர்பான அதிகாரம் உயர் நீதிமன்றத்திற்கு மட்டுமே உண்டு. பல சந்தர்ப்பங்களில் உயர் நீதிமன்றம் தமிழ் மக்களுக்குச் சார்பான தீர்ப்புகளை வழங்கவில்லை. சம்பூர் விவகாரம் இதற்கு நல்ல உதாரணம்.

எனவே பகிர்வு அதிகாரங்களுக்குள் நீதித்துறையும் அடங்கும் போதே தமிழ் மக்களினால் தமது பிரதேச மட்டங்களில் உண்மையான நீதியினைப் பெற்றுக்கொள்ள முடியும்.

பகிர்வு அதிகாரத்திற்கு அப்பால் கூட்டு அதிகாரத்திலும் நீதித்துறை தொடர்பான காத்திரமான பங்கு தமிழ் மக்களுக்குத் தேவையாக உள்ளது. அரசியல் யாப்பு தொடர்பான முக்கிய விடயங்களை கூட்டு அதிகாரப் பீடமான மத்திய அரசின் நீதித்துறையே கவனிப்பதால் இப்பங்கு தேவையாகவுள்ளது. நீதித்துறையின் அமைப்பு, நீதித்துறையின் அதிகாரங்கள் ஆகிய இரண்டிலும் இப்பங்கு தேவையானதாகும்.

அமைப்பினைப் பொறுத்தவரை சமத்துவமான பங்கு அல்லது குறைந்தபட்சம் விகிதாசாரப் பங்காவது தமிழ் மக்களுக்கு வழங்கப்படல் வேண்டும். சுவீட்சர்லாந்து நீதித்துறையில் இவ்வாறான பங்கு வழங்கப்பட்டுள்ளது. இது பற்றி முன்னரும் கூறப்பட்டுள்ளது.

நீதித்துறையின் அதிகாரங்களைப் பொறுத்தவரையில் தமிழ் மக்கள் தொடர்பான விடயங்களில் தமிழ் நீதிபதிகளே அவற்றை விசாரணை செய்யக்கூடிய வகையில் பங்கு இருத்தல் வேண்டும். தனிப்பட்ட விவகாரங்களை எவரும் விசாரணை செய்யலாம். ஆனால் தமிழ் மக்களின் அரசியல் அபிலாசைகளுடன் தொடர்புடைய விடயங்களில் தமிழ் நீதிபதிகளே அவற்றை விசாரணை செய்ய வேண்டும்.

நீதி வழங்கும் நடவடிக்கைகளில் முக்கியமான விடயம் நீதி வழங்கப்படுவது மட்டுமல்ல, அது உண்மையான நீதியாக இருத்தல் வேண்டும் என்பதுமாகும். பேரினவாதக் கருத்துநிலை ஆதிக்கமுள்ள நீதி நிறுவனத்தால் ஒருபோதும் உண்மையான நீதியை வழங்க முடியாது. பக்கச்சார்பு வெளிப்படையாகக் தெரியக்கூடிய வகையில் வழங்கப்படும் நீதியை எவ்வாறுதான் தமிழ் மக்களினால் ஏற்றுக்கொள்ள முடியும்?

நீதித்துறையைப் பொறுத்தவரையில் 13ஆவது திருத்தத்தில் தமிழ் மக்களுக்கு பகிர்வு அதிகாரமும் கிடையாது. கூட்டு அதிகாரமும் கிடையாது.

(தொடரும்)

1920களில் இலங்கைப் பல்கலைக்கழகக் கல்லூரி என்ற பெயரில் கொழும்பு நகரில் ஓர் உயர்கல்வி நிறுவனம் தாபிக்கப்பட்டது. இக்கல்லூரி லண்டன் பல்கலைக்கழகத்தின் இளங்கலை/ விஞ்ஞானப் பட்டப்படிப்புக்கு வெளிவாரி பரீட்சார்த்திகளான இலங்கை மாணவர்களைத் தயார்ப்படுத்தும் கல்வி நிறுவனமாகச் செயற்பட்டது. 1942 இல் இக்கல்லூரி இலங்கைப் பல்கலைக்கழகமாக மாற்றப்பட்டு தனித்து இயங்க ஆரம்பித்தது. காலப்போக்கில் நாட்டின் பிறபகுதிகளிலும் பல்கலைக்கழகங்கள் தாபிக்கப்பட்டன. இலங்கையில் பல்கலைக்கழக முறை (University System) ஒன்று உருவாகியது. இம்மாற்றங்கள் மேற்குறித்த மூன்று கற்கைத்துறைகளிலும் குறிப்பிடத்தக்க வளர்ச்சிக்குக் காரணமாக அமைந்தன. 'இலங்கையின் வரலாறும், பொருளியலும், சமூகவியலும்' என்ற இத்தொடரில் இக்கற்கைத்துறைகளின் வளர்ச்சி பற்றிய மதிப்பீடுகள், முக்கிய ஆய்வாளர்களின் நூல்களினதும், ஆய்வுக் கட்டுரைகளினதும் அறிமுகமும் விமர்சனமும், ஆய்வாளர்களின் கோட்பாட்டுப் பங்களிப்புகள் (Theoretical Contributions), அவர்களின் புலமைத்துறை வாழ்க்கை வரலாறு, மாணவர் பரம்பரைகளின் உருவாக்கம், அரசியல் – சமூக – பண்பாட்டு உயர்குழுக்களின் (Elites) உருவாக்கம் என்பன குறித்த பகுப்பாய்வுகளாக அமையும் கட்டுரைகள் பதிவிடப்படும்.

ஆக்கியோன்: பேராசிரியர் சி. பத்மநாதன்

பேராசிரியர் சி. பத்மநாதன் அவர்களின் 'இலங்கைத் தமிழர் தேசவளமைகளும் சமூக வழமைகளும்' என்னும் நூலின் அறிமுகம்

கந்தையா சண்முகலிங்கம்

பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் கலைமாணிப் பட்டம் பெற்ற இவர், இலங்கை நிர்வாக சேவையில் பணியாற்றிய ஓய்வுநிலை அரசு பணியாளர். கல்வி அமைச்சின் செயலாளராக விளங்கிய சண்முகலிங்கம் அவர்கள் மிகச்சிறந்த மொழிபெயர்ப்பாளருமாவார். இவர் மொழிபெயர்த்த 'இலங்கையில் முதலாளித்துவத்தின் தோற்றம்' என்ற நூல் சிறந்த மொழிபெயர்ப்புக்கான பரிசை பெற்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

'நவீன அரசியல் சிந்தனை', 'கருத்தியல் எனும் பனிமூட்டம்', 'இலங்கையின் இனவரைவியலும் மானிடவியலும்' ஆகியவை இவரின் ஏனைய நூல்களாகும்.

லங்கைத் தமிழர் தேசவளமைகளும் சமூக வழமைகளும் என்னும் நூல் குமரன் புத்தக இல்லத்தினால் 2002 ஆம் ஆண்டு வெளியிடப்பட்டது. 383 பக்கங்களுடைய இந்த நூலின் இரண்டாம் பதிப்பு 2017 ஆம் ஆண்டு வெளியாயிற்று. இதன் பிரதி ஒன்றின் விலை இலங்கை ரூபா 950 ஆகும். பெறுமதி மிக்க இந்நூல் இலங்கைத் தமிழர்களின் வழமைச் சட்டங்களையும் (Customary Laws), அம்மக்கள் சமூகத்தின் சமூக வரலாறு, பொருளாதாரம், வர்த்தகம், நிர்வாகக் கட்டமைப்பு ஆகியவற்றையும் வரலாற்று நோக்கில் ஆராய்ந்து அறிந்து கொள்வதற்குத் தேவையான ஆவணங்கள் பலவற்றைத் தொகுத்துத் தரும் அரிய நூலாக விளங்குகின்றது. அத்தொகுதியில் எல்லாமாக ஐந்து பகுதிகள் உள்ளன. அவை வருமாறு.

1. தேசவளமைச் சட்டம்.
2. புத்தளம், கற்பிட்டி ஆகியவற்றிலுள்ள தேசவளமைகளும் சாதி வழமைகளும்.
3. திருகோணமலைத் தமிழரின் வழமைகள்.
4. முக்குவர் சட்டம்.
5. பரதவர் சாதி வழமை.

மேற்குறித்த ஐந்து பகுதிகள் இலங்கைத் தமிழர்களின் மரபு வழித் தாயகமாக விளங்கிய யாழ்ப்பாணம், வன்னி, புத்தளம், கற்பிட்டி, திருகோணமலை, மட்டக்களப்பு ஆகிய பகுதிகள் சார்ந்த வரலாற்று ஆவணங்களின் தொகுப்பாக அமைந்துள்ளது. 'இலங்கைத் தமிழர் வரலாறு, பொருளாதார முறை, சமூக வழமைகள், சொத்துரிமை பற்றிய கோட்பாடுகள், நிலப்பிரிவுகள், பாரம்பரியம், மொழிவழக்கு முதலான அம்சங்கள்' அடங்கிய தொகுப்பாக இந்நூல் விளங்குவதாக சி. பத்மநாதன் தெரிவித்துள்ளார் (பக். 3). அவர் மேலும் கூறியிருப்பவை வருமாறு.

“இதில் அடங்கியுள்ள ஆவணங்கள் எல்லோராலும் படித்தற்குரியவை. முற்காலங்களில் இலங்கைத்தமிழர் வாழ்ந்த பகுதிகளில் அவர்கள் ஏற்படுத்தியிருந்த ஆட்சிமுறை, நீதிபரிபாலன முறை, பயிர்ச்செய்கை முறை, தொழில்கள், சமூக வழமைகள் போன்ற பிரதானமான விடயங்களைப் பற்றி இவற்றின் மூலம் அறிந்து கொள்ள முடிகிறது.” (பக். 3)

“எமது முன்னோர்கள் தமிழ் மொழியை எவ்வாறு பேசினார்கள்? வெவ்வேறு பிரதேசங்களில் வாழ்ந்தவர்களின் பேச்சுவழக்கில் எவ்விதமான வேற்றுமைகள் காணப்பட்டன? அவர்கள் தங்கள் கருத்துக்களையும் சமுதாயம் பற்றிய விடயங்களையும் எவ்வாறு எழுதினார்கள்? அரசினர் வெளியிட்ட ஆவணங்களில் எத்தகைய சொல்லாட்சியைப்

பயன்படுத்தினார்கள்? அரசினரின் ஆவணங்களை ஐரோப்பிய மொழிபெயர்ப்பொன்றிலிருந்து தமிழில் எவ்வாறு மொழிபெயர்த்தார்கள்? அவ்வாறு மொழிபெயர்க்குமிடத்து என்ன பிரச்சினைகளை எதிர்நோக்கினார்கள்? போன்ற இன்னோரன்ன விடயங்களைப் புரிந்து கொள்வதற்கும் இத்தொகுதியில் உள்ள ஆவணங்கள் மிகவும் பிரயோசனமானவை.” (பக். 34)

இந்த ஆவணங்களின் அறிமுகமாக அமையும் மூன்று ஆய்வுக்கட்டுரைகள் நூலின் முற்பகுதியில் 330 வரையான 28 பக்கங்களில் தரப்பட்டுள்ளன. அக்கட்டுரைத் தலைப்புகள் பின்வருவன.

1. இந்நூலில் அடங்கியுள்ள ஆவணங்கள் (பக். 315)
2. தமிழர் வாழும் பிரதேசங்களும் வரலாற்று மூலங்களும் (பக். 16-20)
3. தமிழ்த் தலைமைக்காரரின் பிராந்திய சபைகள் (பக். 21-30)

இம்மூன்று ஆய்வுக் கட்டுரைகளினையும் அறிமுகம் செய்வதன் மூலம் இந்நூலின் உள்ளடக்கம் பற்றி முக்கியமான கருத்துகளை இக்கட்டுரையில் கூறவுள்ளோம்.

தேசவளமை

வடஇலங்கையில் வாழும் தமிழருக்குரிய சட்டமான 'தேசவளமை' டச்சுக்காரர் ஆட்சியின்போது 17ஆம் நூற்றாண்டில் சட்டமாகத் தொகுக்கப்பட்டது. யாழ்ப்பாண இராச்சியத்திலே திசாவை பதவியை வகித்த கிளாசு ஈசாக்கு (Class Isaacs) என்பவர் அங்குள்ள முதலியார்களின் உதவியுடன் தேசவளமைச் சட்டத்தைத் தொகுத்தார். தேசவளமை குறித்து கிளாசு ஈசாக்கு கூறியிருப்பதை பேராசிரியர் மேற்கோளாகத் தந்துள்ளார். “இலங்கைத் தீவில் உள்ள யாழ்ப்பாண நாயன் பட்டினத்தில் நடந்துவருகின்ற வழமைகள். இவைகள் உலாந்தாக் கொம்பனியார் காலத்துத் தேசவளமைகளும் கட்டளைகளுமென்பப்டும். இந்தத் தேசத்தாருடைய சென்மசபாவமான வழமைகளின்படி நியாயத்தலங்களில் நீதி செலுத்தப்படும் வருகிறது. அவ்வழமைகளாவன முதுசொம், மஞ்சனீர், நன்கொடை, கொள்வனவு விற்பனவு, காணிகள் தோட்டங்களை ஒற்றி வைத்தல், மீழுதல், அறுதி விறற்றல் முதலானவைகளாம். இவைகள் யாவற்றையும் கொழும்பில் உத்தமகத்துவம் பொருந்திய எங்கள் தேசாதிபதியாகிய கொருநீலியு சுவாம் சீமோன் (Dr. Cornelis Joan Simons) அவர்களும் அவ்விடத்தில் உள்ள ஆலோசனைத் தலைவர்களும் இவ்விடத்தில் காகிதத்திலடங்கிய கட்டளைப் பிரகாரம் நான் இவ்விடத்தில் முப்பத்தைந்து வருஷக் காலமளவாக இத்தேசத்தாருடனே ஊடாடிச் சிரித்துப் பழகி அறிந்தபடிக்குத் திரட்டி எழுதி கோவைப்படுத்தினேன்.” (பக். 5)

மேலே தரப்பட்ட கிளாசு ஈசாக்குவின் கூற்றாக வரும்

பந்தியை ஹென்றி பிரான்சிஸ் முத்துகிருஸ்ண என்னும் பெயருடைய வழக்கறிஞர் 1862 ஆம் ஆண்டு எழுதிய The Thesawalame or The Laws and Customs of Jaffna என்னும் நூலில் இருந்து தாம் பெற்றுக்கொண்டதாகப் பேராசிரியர் அடிக்குறிப்பில் குறிப்பிட்டுள்ளார். 19ஆம் நூற்றாண்டில் வெளியான முத்துகிருஸ்ணவின் நூல் இன்று கிடைத்தற்கரிய ஆவணமாக உள்ளதெனக் குறிப்பிடும் பேராசிரியர், தேசவளமை பற்றியும் முத்துகிருஸ்ணவின் நூல் பற்றியும் கூறும் தகவல்கள் வருமாறு.

“தேசவளமை 1707 ஆம் வருஷத்திலே சட்டமாக அரசாங்கத்தினாலே பிரகடனப்படுத்தி வெளியிடப்பட்டது. அக்காலம் முதலாக அது வழக்கிலுள்ளது. இலங்கையில் உள்ள சட்ட நெறிகளில் அதுவே மிகப்பழமையானது என்பதும் கவனத்திற்குரியது. தேசவளமையின் பிரதிகள் 1797 ஆம் வருஷத்தில் பிரித்தானிய அதிகாரிகளினாலே வெளியிடப் பெற்றன.” (பக். 6)

இவ்வாறு டச்சுக்காலத்தில் கோவைப்படுத்தப்பட்டு ஆங்கிலேயர் ஆட்சியின் தொடக்கத்தில் 1797இல் வெளியிடப்பட்ட தேசவளமைச்சட்டம் பற்றிய ஆங்கில நூல் 1862 இல் முத்துகிருஸ்ண என்பவரால் எழுதி வெளியிடப்பட்டது. அந்த நூல் பற்றிப் பேராசிரியர் குறிப்பிடும் தகவல்கள் வருமாறு:

“முத்துகிருஸ்ணவின் நூலிலே தேசவளமை, அதன் ஆங்கில வாசகம், உலாந்தாக்கார அதிகாரிகள் 1707 இல் யாழ்ப்பாண இராச்சியம் குறித்து வெளியிட்ட 72 கட்டளைகள், அரசாங்கத்தின் வேறுசில கட்டளைப் பத்திரங்கள், 1801-1860 ஆகிய காலப்பகுதியில் தேசவளமையின் அடிப்படையில் நீதிமன்றங்கள் வழங்கிய தீர்ப்புகள் என்பன அடங்கியுள்ளன. அந்த அரிய நூல் இப்போது கிடைத்தற்கரியதாகி விட்டது.” (பக். 6)

தமிழர் சமூக வரலாற்றை அறிந்து கொள்வதற்கு ஆய்வாளர்களுக்கு உதவக்கூடிய முத்துகிருஸ்ண அவர்களின் 1862 ஆம் ஆண்டு வெளியிடப்பட்ட நூல், ஒன்றரை நூற்றாண்டு கடந்த பின்னரும் இரண்டாம் பதிப்பு வெளிவராத காரணத்தால் கிடைத்தற்கரியதாகி அழிவுறும் நிலையில் உள்ளதை பேராசிரியர் தரும் குறிப்பு மூலம் அறிகின்றோம்.

மஞ்சணீர் சடங்கு

மாதா, பிதா இருவரும் தம் பிள்ளைகளுக்கு சொத்தை உரிமையாகக் கொடுப்பது போல், தாம் தத்தெடுத்து வளர்த்த வளர்ப்புப் பிள்ளைகளுக்கு சொத்தில் ஒரு பாகத்தைக் கொடுப்பதற்கு தேசவளமைச் சட்டத்தில் இடம் உள்ளது. ‘மஞ்சணீர்’ என்பது வளர்ப்புப் பிள்ளைகளுக்குக் கொடுக்கும் சொத்தைக் குறிப்பிடும். இதனோடு தொடர்புடைய சடங்கு ‘மஞ்சணீர் சடங்கு’ என அழைக்கப்பட்டது. இது போன்றே பல அரிய சட்டக்கலைச் சொற்கள் தேசவளமைச் சட்டத்தில்

காணப்படுகின்றன.

தேசவளமைச் சட்டத்தின் மொழி

வட இலங்கைத் தமிழர்களிடே நீண்டகாலமாக வழக்கில் இருந்து வந்த தேசவளமைச் சட்டம், ஒரு வரலாற்று ஆவணம் என்ற வகையில் முக்கியம் பெறுவதோடு, அதன் மொழிவழக்கும் தனித்துவம் மிக்கதாக அமைந்துள்ளது எனப் பேராசிரியர் குறிப்பிடுகின்றார்.

“தேசவளமையில் காணப்படும் மொழிவழக்கும் சொல்லாட்சியும் தனித்துவமானவை. இலக்கிய மரபிற்கும் பேச்சு வழக்கிற்கும் இடைப்பட்ட ஒரு வழக்கினை அது பிரதிபலிக்கிறது. சமஸ்கிருத மொழிச் சொற்கள் மிகவும் அரிதாகவே காணப்படுகின்றன. கடுமையான இலக்கண விதிகளுக்கு அமையவும் அது எழுதப்படவில்லை. சொற்களின் வடிவத்திலும் சொல்லாட்சியிலும் பிரதேச வழக்கினை அது பிரதிபலிக்கிறது. தமிழ்மொழியை நன்கு கற்ற உலாந்தாக்காரர்களின் மேற்பார்வையில் அது தொகுக்கப்பட்டுப் பதிப்பிக்கப்பட்டமையால், ஐரோப்பிய மொழிச் செல்வாக்கும் அதன் சொல்லாட்சியில் தவிர்க்க முடியாத ஒன்றாகும்.” (பக். 67)

தேசத்து வழமைகளை தொகுத்துக்கூறும் சட்டத்தொகுப்பிற்கு முதலியார்கள் பெயரிட்ட போது ‘ழ’ என்பதை ‘ள’ என்று தவறாக எழுதிவிட்டனர் போலும். இதனால் அது ‘தேசவளமைச் சட்டம்’ என்றே அழைக்கப்பட்டது. சட்டப்புத்தகங்களிலும் இது ‘தேசவளமை’ என்றே குறிப்பிடப்படுகின்றது. இதனை திருத்தம் செய்தல் இயலாது.

புத்தளம், கற்பிட்டி பகுதிகளில் வாழ்ந்த தமிழர்களின் வழமைகள்

இத்தொகுப்பு நூலின் இரண்டாம் பகுதியில் புத்தளம், கற்பிட்டிப் பகுதிகளில் வாழ்ந்த தமிழர்களின் வழமைகளை விவரிக்கும் ஆவணங்களைத் தொகுத்துத் தந்துள்ளார். அவை பற்றி பேராசிரியர் கூறுவன கவனிப்புக்குரியவை.

“புத்தளம், கற்பிட்டி ஆகியவற்றில் உள்ள தமிழர்களின் வழமைகள் பற்றிய ஐந்து ஆவணங்கள் உள்ளன. அவை கி.பி. 1815 ஆம் ஆண்டிலே அங்குள்ள தலைவர்களினால் எழுதப்பெற்றவை. அக்காலத்தில் பிரதம நீதியரசராக விளங்கிய அலெக்ஸாண்டர் ஜோன்சன் செய்த ஏற்பாடுகளின் பிரதிபலனாக, இலங்கையில் உள்ள தமிழ் பிரதேசங்களிலே பரவியிருந்த தலைமைக்காரருக்கு தேசவளமையின் பிரதிகளை அனுப்பிவைத்து, அதன் விதிகள் எந்தளவிற்கு நடைமுறையிலுள்ளன என்பது பற்றிய அறிக்கைகளைச் சமர்ப்பிக்குமாறு அரசாங்க அதிகாரிகள் கட்டளையிட்டனர். அதற்கமையத் தலைமைக்காரரில்

பலர் தங்கள் பொறுப்பிலுள்ள பகுதிகளில் வழங்கும் வழமைகள் பற்றிச் சுருக்கமான அறிக்கைகளை அனுப்பியிருந்தார்கள். அவற்றைச் சிலர் தமிழில் எழுதினார்கள்; வேறுசிலர் ஆங்கில மொழியில் எழுதினார்கள்.”

“புத்தளம், கற்பிட்டி ஆகிய பகுதிகளைப் பற்றிய அறிக்கைகள் தமிழில் எழுதப்பட்டிருந்தன. அவையாவும் அலெக்ஸாண்டர் ஜோன்சன் சேகரித்து வைத்த ஆவணச்சுவடிகளில் உள்ளன. வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த இந்தத் தமிழ் ஆவணங்களை இதுவரை வேறொருவரும் வெளியிட்டிருப்பதாகத் தெரியவில்லை.” (பக். 7) புத்தளம், கற்பிட்டி பகுதிகளின் வழமைகள் பற்றித் தமிழில் எழுதப்பட்ட ஐந்து எழுத்துச் சுவடிகள் பின்வருவன.

1. புத்தளம், கற்பிட்டி தமிழரின் வழமைகள்
2. புத்தளத்தில் வெள்ளாளர் சாதியாருக்குள்ளே நடந்து வருகின்ற வழமை
3. கற்பிட்டி செட்டி, வெள்ளாளர், கம்மாளர், வண்ணார் இவர்களுக்குள்ளே நடந்து வருகின்ற வழமை
4. கற்பிட்டிப் பரதவர் சாதியாருக்குள்ள வழமை
5. முக்குவர் சாதி வழமை

இவற்றுள் முதலாவதாகக் குறிப்பிட்டுள்ள ஆவணம் கற்பிட்டி முதலியார் சிமியோன் த றொசாய்றோ 1815 ஆம் ஆண்டு எழுதிய ஆவணம் என அறியமுடிகிறது. மேலே குறிப்பிட்ட இரண்டாவது ஆவணமும் கற்பிட்டி முதலியார் சிமியோன் த றொசாய்றோ அவர்களாலேயே எழுதப்பட்டது என்பதையும் அறிய முடிகிறது. மேலே குறிப்பிட்ட மூன்றாவது ஆவணம் கற்பிட்டி வைத்தியநாத உடையார் என்பவர் எழுதியது. நான்காவது ஆவணத்தினை எழுதியவர் பெயரை அறியமுடியவில்லை. ஐந்தாவது ஆவணம் கற்பிட்டியின் அந்தோனிக்குருசு அடப்பன் என்பவரால் எழுதப்பட்டது.

இந்தத் தமிழ் ஆவணங்கள் பற்றிய மேலதிக விவரங்களை இந்நூலின் 7 முதல் 10 வரையிலான பக்கங்களில் பேராசிரியரால் கூறப்பட்டவற்றை வாசித்து அறிந்து கொள்வதோடு, நூலின் இரண்டாம் பகுதியில் பக்கம் 131 முதல் 162 வரையான பக்கங்களில் தரப்பட்டுள்ள மூல ஆவணங்களையும் படித்து அறிந்து கொள்ளலாம்.

திருகோணமலைப் பிராந்தியத்து தமிழர்களிடையே காணப்பட்ட வழமைகள்

புத்தளம், மட்டக்களப்பு ஆகிய இரு பகுதிகளையும் சேர்ந்த முக்குவரிடையே காணப்பட்டது போன்ற தாய்வழி உரிமைமுறை, திருகோணமலைப் பிராந்தியத் தமிழர்களிடையேயும் காணப்பட்டது எனக் குறிப்பிடும்

பேராசிரியர், அலெக்ஸாண்டர் ஜோன்சனின் சேகரிப்பில் இருந்த திருகோணமலை மாவட்டம் தொடர்பான மூல ஆவணங்கள் பற்றிக் கூறியிருப்பவை வருமாறு:

“முற்காலத்தில் தாய்வழி உரிமை திருகோணமலைப் பிராந்தியத்துத் தமிழரிடையேயும் காணப்பெற்றது. 1815 ஆம் ஆண்டிலே திருகோணமலை மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவராகிய திருகோணமலைப் பிரிவு, கொட்டியாரம் பற்று, தம்பலகாமம் பற்று ஆகியவற்றின் தலைமைக்காரர்களிடமிருந்து தேசவளமைகள் பற்றிய அறிக்கைகள் தனித்தனியாக அரசாங்கத்தினாலே பெற்றுக்கொள்ளப்பட்டன. தமிழ்மொழியில் எழுதப்பட்ட மூல ஆவணங்கள் கிடைக்கவில்லை. ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்க்கப்பட்ட அவற்றின் வாசகங்களே அலெக்ஸாண்டர் ஜோன்சன் சேகரித்து வைத்த ஆவணச்சுவடிகளில் உள்ளன. திருகோணமலைப் பிரிவில் நிலவிய வழமைகள் ஏனைய மூன்று பிரிவுகளில் நிலவியவற்றிலிருந்தும் வேறுபட்டிருந்தன என்பது அவற்றினாலே தெளிவாகிறது. திருகோணமலைப் பிரிவிலே தேசவளமை நாட்டு வழமையாகப் பின்பற்றப்பட்டது. ‘மாட்சிமை பொருந்திய தேசாதிபதி அவர்களால் அனுப்பி வைக்கப்பெற்ற தேசவளமைச் சட்டத்தை வாசித்த பின், அதில் அடங்கிய சட்டங்கள் பல இச்சொல்லிலிருந்து நிலைபெறுகின்றன என்பதை மேலே கையொப்பமிட்டுள்ளோராகிய நாங்கள் உறுதிப்படுத்துகிறோம்’ என்று பன்னிரண்டு முதலியார்கள் அத்தாட்சிப்படுத்தினார்கள்.” (பக். 10-11)

ஆங்கிலத்தில் எழுதப்பட்ட மூல ஆவணங்களான இவற்றைப் பேராசிரியர் தமிழிலே மொழிபெயர்த்து நூலின் மூன்றாம் பகுதியில் (பக். 163-198) தந்துள்ளார்.

முக்குவர் சட்டம்

நூலின் நான்காம் பகுதி முக்குவர் சட்டம் பற்றியது. பக்கம் 201 முதல் 272 வரையான 72 பக்கங்களில் அமைந்துள்ள இப்பகுதியின் பொருளடக்கம் வருமாறு.

1. மட்டக்களப்பு தேசம் - பக். 201-237
2. இலங்கையில் முக்குவர்: சில வரலாற்றுக் குறிப்புக்கள் - பக். 238-249
3. முக்குவர் சட்டம் (ஆங்கில நூலின் தமிழாக்கம்) - பக். 250-272

மட்டக்களப்பின் முற்கால இராச்சியங்களின் தோற்ற வரலாற்றை ஆராய்வதாக ‘மட்டக்களப்பு தேசம்’, ‘இலங்கையில் முக்குவர்: சில வரலாற்றுக் குறிப்புக்கள்’ என்னும் இரு தலைப்புகளில் உள்ள ஆய்வுக் கட்டுரைகள் அமைந்துள்ளன. மூன்றாவதான ‘முக்குவர் சட்டம்’, சி. பிரிட்டோ (C. Brito) எனும் வழக்கறிஞர் 1876 ஆம் ஆண்டிலே வெளியிட்ட ஆங்கில நூலின்

தமிழ் மொழிபெயர்ப்பாகும். இந்நூல் பற்றிப் பேராசிரியர் கூறும் அரிய தகவல்கள் பின்வருமாறு.

“முக்குவர் சட்டமென்னும் நூலை சி. பிரிட்டோ என்னும் வழக்கறிஞர் 1876 ஆம் ஆண்டிலே வெளியிட்டார். அவர் நெடுங்காலமாக மட்டக்களப்பிலுள்ள நீதிமன்றங்களில் வழக்குரைஞராகப் பணிபுரிந்தவர். தமது சொந்த அனுபவத்தின் அடிப்படையிலும், வழக்குத் தீர்ப்புகள் பலவற்றை ஆதாரமாகக் கொண்டும் அந்நூலை அவர் எழுதினார். மேலும், முதியவர்களாயும் தலைமைக்காரராயும் விளங்கிய பலரது ஆலோசனைகளைப் பெற்று, பல விடயங்கள் தொடர்பான சந்தேகங்களைத் தான் தெளிவுப்படுத்திக் கொண்டதாகப் பிரிட்டோ குறிப்பிடுகிறார்.” (பக். 12)

“முக்குவர் சட்டம் என்ற சிறிய நூலில் ஏழு அத்தியாயங்கள் உள்ளன. அவை வழக்குரைஞரின் தேவையொன்றைப் பூர்த்தி செய்யும் நோக்கத்துடன் எழுதப்பெற்றவை. அந்நூல் ஒரு தடவை மட்டுமே பிரசுரமானது. அதுவும் இப்பொழுது கிடைத்தற்கரியதாகிவிட்டது. அது எவராலும் இதுவரை தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்படவில்லை. மட்டக்களப்பு தமிழரின் சமூக அமைப்பு, பூர்வீகமான வழமைகள் என்பன பற்றிய ஓர் அதிமுக்கியமான வரலாற்று ஆவணம் என்பதால் அதனை தமிழிலேயே மொழிபெயர்த்து இந்நாள்காம் பகுதியிலேயே சேர்த்துள்ளோம். ‘முக்குவர் சட்டம்’ என்பதிலே விளக்கப்படும் கோட்பாடுகள் மட்டக்களப்பு தமிழர் அனைவருக்கும் பொருத்தமானவை. மருமக்கள் வழியான உரிமை முறையும் சமூக வழமைகளும் முக்குவருக்கு மட்டுமன்றி அங்குள்ள எல்லாத் தமிழ்ச் சமூகங்களுக்கும் பொதுவானவை என்பது கவனத்திற்குரிய ஒன்றாகும்.” (பக். 12)

பரதவர் சாதி வழமை

நூலின் ஐந்தாம் பகுதியிலேயே பரதவர் சாதிவழமை பற்றிய ஆவணம் ஒன்றைத் தந்துள்ளார். இவ்வாவணம் ‘தூத்துக்குடி பரதவர் வழமைகள்’ என்ற தலைப்பில் அமைந்துள்ளது.

“தூத்துக்குடி முதல் இந்த இடங்களில் எங்கள் முன்னோர்கள் நாள் முதல் நடந்து வருகிற ஞாயங்களும், ஒழுங்குமுறைகளும், குடுக்கல் வாங்கல்களும், வியாபாரம் செய்து வருகின்ற வழமைகளுக்கும் இதனாலே எழுதி அறியப்பண்ணிக் கொள்கிறது ஆவது” எனத் தொடங்கும் இந்த ஆவணத்தின் இறுதியில்,

“பரதவர் சாதித்தலைவன் 1815 ஆம் வருஷம் அக்டோபர் மாதம் 17 ஆம் திகதி தூத்துக்குடி” என எழுதி கையொப்பமிடப்பட்டுள்ளது.

இலங்கையின் தேசாதிபதியான அலெக்ஸாண்டர் ஜோன்சனின் வேண்டுகோளுக்கு அமைய பரதவர் சாதித்தலைவன் எழுதிய இந்த அறிக்கையின் இறுதி வாக்கியம் வருமாறு:

“இத்தியாதி ஞாபகங்கள் எல்லாம் ஆண்டவனவர்கள் கட்டளை இட்டருளிய உத்தரவுப் பிரகாரம் எழுதி அறியப்பண்ணிக் கொண்டேன்.”

நூலின் ஐந்தாம் பகுதியில் ‘பரதவர் பற்றிய சில வரலாற்றுக் குறிப்புகள்’ என்னும் ஆய்வுக் கட்டுரையையும் பேராசிரியர் எழுதிச் சேர்த்துள்ளார். மீனவர், மாலுமிகள், வணிகர், படைவீரர் எனப் பல்திறத்தோராய் விளங்கிய பரதவர்களின் வரலாற்றைச் சான்றுகளின் அடிப்படையில் ஆராயும் இக்கட்டுரை, கற்பிட்டி, புத்தளம் பகுதிகளில் குடியேறிய பரதவர்களின் சாதிவழமைகள் பற்றிய ஆவணத்தைப் படிப்பதற்கும் புரிந்துக் கொள்வதற்கும் உதவுவதாக அமைந்துள்ளது. இந்நூலின் இரண்டாம் பகுதியில் புத்தளம், கற்பிட்டி ஆகியவற்றிலுள்ள தேசவளமைகளும் சாதிவழமைகளும் கூறப்பட்டன. அத்தேசவளமைகள், சாதிவழமைகளிலிருந்து சில விடயங்களில் வேறுபட்டதாக தூத்துக்குடி பரதவர் சாதிவழமைகள் இருந்தமையையும் கவனத்தில் கொண்டு ஐந்தாம் பகுதியைப் படித்தல் சிறப்பாகும்.

முடிவுரை

இலங்கைத் தமிழர் தேசவளமைகளும் சமூக வழமைகளும் என்னும் இந்நூலில் வரலாற்று முக்கியத்துவமுடைய ஆவணங்கள் பல தொகுக்கப்பட்டுள்ளன என்பதைக் கண்டோம். இந்த ஆவணங்களில் முக்குவர் சட்டம் தவிர்ந்த ஏனைய யாவும் பிரித்தானியாவின் ஆவணச்சுவடிகள் நிலையத்தில் உள்ள சுவடிகளின் மூலப்பிரதிகளை ஆதாரமாகக் கொண்டவை. இந்நூலாசிரியர் 1967 ஆம் ஆண்டில் இலண்டன் பல்கலைக்கழகத்தில் பட்டப்படிப்பை மேற்கொண்ட காலத்தில் இந்த ஆவணங்களின் நிழற்படங்களைப் பெற்றுக்கொண்டார். இவற்றுள் முக்குவர் சாதிவழமை என்னும் ஆவணத்தையும், திருகோணமலைத் தமிழரின் வழமைகள் பற்றிய ஆவணத்தையும் சில விளக்கக் குறிப்புகளோடு 1994 ஆம் ஆண்டு தனிநூலாகப் பிரசுரித்தார். 2002 ஆம் ஆண்டில் இவர் சேகரித்த ஆவணங்கள் யாவற்றையும் ஒன்றுசேர்த்து 383 பக்கங்களுடைய பெருநூலாக வெளியிட்டார். இதன் மீள்பதிப்பு 2017 ஆம் ஆண்டில் வெளியிடப்பட்டது. பல்கலைக்கழகங்களில் வரலாறு, சட்டம், சமூக இயல், மானிடவியல், இந்து - இஸ்லாம் - கிறிஸ்தவ நாகரிகம் ஆகிய பாடங்களைக் கற்கும் மாணவர்களும் ஆய்வாளர்களும் படிக்க வேண்டிய மிக முக்கியமான இவ்வரிய நூலை தமிழ் உலகிற்கு அறிமுகம் செய்ய வேண்டும் என்னும் நோக்கத்தோடு இக்கட்டுரை எழுதப்பட்டுள்ளது.

இலங்கைத் தமிழர்களிடையே கண்ணகி வழிபாடு என்றும் சிங்கள மக்களிடையே பத்தினி வழிபாடு என்றும் வழங்கப்பட்டு வரும் வழிபாடுகளுடன் தொடர்புடைய சடங்குசார் நிகழ்த்து கலைகளில் ஒன்றாகவே 'கொம்புமுறி' விளையாட்டு இடம்பெற்று வருகின்றது. இக்கொம்புமுறி விளையாட்டு சமயம், கலை ஆகிய இரு துறைகளிலும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாகக் காணப்படுகின்றது. இது சிங்களவர்களால் 'அங்கெலிய' என்று அழைக்கப்படுகின்றது. இந்நிகழ்வு ஆடி மாதத்தில் அறுவடைக்குப் பின்னரான காலப்பகுதியில் நிகழ்த்தப்படுவது வழக்கம். தமிழர்களின் கொம்புமுறிக்கும் சிங்களவர்களின் அங்கெலியவிற்கும் பல ஒற்றுமைகள் இருப்பினும் அவை தமக்கிடையே தனித்துவமான பண்புகளையும் கொண்டிருக்கின்றன. இந்த வகையில் கண்ணகி வழிபாட்டிற்கும் அதனுடன் தொடர்புடைய நிகழ்த்து கலையான கொம்புமுறி விளையாட்டுக்கும் இடையிலான தொடர்பினையும், அதன் சமுதாய மானிடவியல் பின்புலத்தினையும், கொம்புமுறி விளையாட்டின் சடங்குசார் நிகழ்த்துகலை முறைமையினையும், தமிழ் - சிங்கள கொம்புமுறி விளையாட்டுகளுக்கு இடையிலான ஒற்றுமை - வேற்றுமைகளையும் ஆராய்வதாக 'கொம்புமுறி விளையாட்டு: இலங்கையில் கண்ணகி - பத்தினி வழிபாட்டின் எச்சம்' எனும் இத்தொடர் இடம்பெறுகின்றது.

இலங்கையில் சிங்கள மக்களிடையே கண்ணகி வழிபாடு

கிருபாகரன் கவிதாஞ்சன்

கிருபாகரன் கவிதாஞ்சன் மட்டக்களப்பு மண்ணைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். இவர் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் தமிழ் சிறப்பு இளங்கலைமாணிப் பட்டத்தையும் அதே பல்கலைக்கழகத்தில் தமிழ் முதுகலை மாணிப் பட்டத்தையும் பெற்றவர் ஆவார். தற்போது பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தின் முது தத்துவமாணிப் பட்டத்திற்கான ஆய்வாளராக தொடர்ந்தும் தனது கல்விப் பாதையில் பயணித்துக் கொண்டிருக்கின்றார். நாட்டுப்புறவியல், நாடகமும் அரங்கியிலும் ஆகிய துறைகளிலும் பல ஆக்கங்களைத் தற்காலத்தில் எழுதி வருகின்றார். என்பதோடு இவர் சிறந்த மேடை நடிகரும் ஆவார்.

ஈ

முத்தில் தமிழர் வாழும் இடங்களில் கண்ணகி வழிபாடு நிலைத்திருப்பது போல சிங்கள மக்கள் வாழும் இடங்களிலும் கண்ணகி வழிபாடு பத்தினி வழிபாடாக நிலைபெற்று வருகின்றது. கயபாகு மன்னன் அனுராதபுரியை தலைநகராகக் கொண்டு கி.பி. 2ஆம் நூற்றாண்டில் இலங்கையை ஆட்சிசெய்த போது, கண்ணகியின் காற்சிலம்பை யானை மேல் வைத்து ஊர்வலமாகச் சென்று பெருவிழாக் கொண்டாடினான். இவ்விழாவிற் கலந்துகொண்ட சிங்களக் குறுநில மன்னர்களும் தங்களது பிரதேசங்களிலே இவ்வழிபாட்டை நிலைநிறுத்தினர் என்பது வரலாற்றுக் குறிப்பாகும். இது கண்டி மாநகரில் நடைபெறும் எசல (ஆடி) பெரஹராவின் ஆரம்பமாய் இருக்கலாம் என ஆனந்த குமாரசுவாமி தனது மத்திய காலத்துச் சிங்களக் கலை என்னும் நூலிற் கூறியுள்ளார்.¹

“பெரஹரா” என்ற சிங்களச்சொல் “பிரஹாரம்” என்ற சமஸ்கிருதச் சொல்லிலிருந்து பிறந்ததாகும். இதனைக் கோவிலுக்கு வெளியே சுற்றி வருதல் எனத் தமிழிற் கொள்ளலாம். கண்டி இராச்சியத்தில், 1ஆம் விமலதர்மசூரியனின் ஆட்சிக்காலத்தில் இலங்கைக்கு விஜயம் செய்த சீயநாட்டுப் புத்தபிக்குகளின் விருப்புப்படி கண்ணகி விழாவில் புத்தபிரானின் புனித தந்தப் பேழையும் இடம்பெறத் தொடங்கியது. இன்றும் எசலப் பெரஹராவில் பத்தினி சிலையும் வீதிவலம் வருகின்றது. இவ்விழாவின் கடைசி நாளில் நிகழும் நீர்வெட்டும் கெத்தெம்பை ஆற்றிலே நிகழ்கின்றது. இந்த நீர்வெட்டு நிகழ்ச்சி கயவாகு மன்னன் சமுத்திரத்தைத் தனது தண்டால் பிளந்து சென்ற செய்தியை நினைவு படுத்துகின்றது.²

நிக்கவவக் குகையிற் கண்டெடுக்கப்பட்ட சந்தனக்கட்டையாலான கண்ணகை, கோவலன் சிலைகள் கயவாகு மன்னனால் கொண்டுவரப்பட்டதாய் இருக்கலாம் என ஹென்றி பார்க்கர் கருதுகின்றார்.³ கணநாத ஒபயசேகர சிங்கள மக்கள் மத்தியில் பத்தினித் தெய்வ வழிபாடு பெரும் செல்வாக்குடன் விளங்கியிருப்பதை விரிவாக விளக்கியுள்ளார். இலங்கையின் மேற்கு, தென் கரையோர மாகாணங்களிலும், சப்பிரகமுவ மாகாணத்திலும், கண்டிப் பிராந்தியத்தில் கண்டி, மாத்தளை, ஹங்குரான்ஹெத்த மற்றும் பதுளை ஆகிய இடங்களிலும் இவ்வழிபாடு நிலைபெற்றுள்ளது என அவர் குறிப்பிடுகின்றார்.⁴ பாணமைப் பிரதேசத்தில்

சுனாமிப் பேரலையின் தாக்கத்திற்குப் பின்னர் பத்தினி வழிபாடு மீண்டும் புத்தெழுச்சி பெற்று விளங்குகின்றது. கண்ணகி வழிபாடு சிங்கள மக்கள் மத்தியில் செல்வாக்குப் பெறுவதற்கு முன்னர் சக்கா, தாதரத்தா, விறாலகா, விறாபக்கா, வேசவனா முதலான தெய்வங்கள் வழிபாட்டிற்குரிய தெய்வங்களாக விளங்கின.⁵ அத்துடன் தரா, கிரியம்மா முதலான பெண் தெய்வங்களும் முக்கியம் பெற்றிருந்தன. பத்தினித் தெய்வ வழிபாடு இம்மக்கள் மத்தியில் முக்கியத்துவம் பெற, ஏனைய தெய்வங்களின் செல்வாக்கு படிப்படியாகக் குன்றத் தொடங்கியது.

சமன் தெய்யோ என்று அழைக்கப்பட்ட சமனலகந்த என்ற மலையின் காவல் தெய்வத்திற்குப் பதிலாகப் பத்தினி தெய்வ வழிபாடு முக்கியத்துவம் பெறத் தொடங்கியது.⁶ சிங்களவர்கள் மத்தியிலுள்ள கிரியம்மா வழிபாட்டுடன் பத்தினி வழிபாடு தொடர்புபடுகின்றது. பத்தினித் தெய்வத்தினைச் சில

ஹால்பே பத்தினிக் கோயில் - பதுளை

Image Source - en.wikipedia.org

இடங்களில் ஹலம்ப குமாரி கிரியம்மா, ஹந்தன் குமாரி கிரியம்மா என்றும் அழைக்கின்றனர்.⁷ கிரியம்மா வழிபாடானது மொனராகல, மஹாலயா போன்ற பிரதேசங்களிலுள்ள வேடர்கள் மத்தியில் காணப்பட்ட வழிபாடாகும். இவ்வழிபாடு இறந்த மூதாதைத் தாய்மாரை வழிபடும் முறையிலிருந்து பிறந்தது.⁸ கிரியம்மா வேறு, பத்தினித் தெய்வம் வேறு. கிரியம்மா மலைகளில் நிற்பவள் என்று சிங்களவர்கள் நம்புகின்றனர். பத்தினி மலைகளில்

ஒருபோதும் உறைவதில்லை. பத்தினித் தெய்வ வழிபாடு இலங்கையில் பரவலடைந்த பின்னர் கிரியம்மா வழிபாடானது பத்தினித் தெய்வ வழிபாட்டுடன் இணைக்கப்பட்டிருக்கலாம். பத்தினியைப் பௌத்த பெண் தெய்வமான அமராவதியுடன் இணைத்து நோக்குவதும் உண்டு.⁹

பத்தினி வழிபாடு சிங்கள மக்களின் சமய வாழ்வில் மிக முக்கிய இடத்தைப் பெற்றிருக்கின்றது. இத்தெய்வத்தினைத் தொற்றுநோய்களின், அதாவது அம்மை, சின்னமுத்து, பொக்குளிப்பான் போன்ற நோய்களிலிருந்து காக்கும் அதி தேவதையாக அவர்கள் கொள்வதோடு, பத்தினியைத் துர்க்கையாகவும் எட்டுக்காளிகள் சூழ்ந்திருக்கும் ஈழத்தின் காவற் தெய்வமாகவும் கொள்வர்.¹⁰

சிங்களவர்கள் இருபத்தைந்து வகையான பத்தினியை உருவகித்து வழிபடுவர். அவற்றிலே ஏழு வடிவங்கள் (சத்பத்தினி) முக்கியத்துவம் பெற்றவை. அவை, ஜதின்னா, சுரன்கா, மணிமேகா, ஜினிஜல, ஸ்ரீமாலா, ஜயாராண்டா, ஹுமாலா என்பனவாகும்.¹¹ பத்தினித் தெய்வம் மாங்கனி, நீர், பூ, கல், தீ, துப்பட்டி, தந்தம் ஆகிய பொருட்களிலிருந்து தோன்றிய காரணத்தினால் முறையே, அம்ப பத்தினி, ஜல பத்தினி, மல் பத்தினி, சிறிமாமுனி பத்தினி, கினி பத்தினி, ஹுமாலா பத்தினி, தெத பத்தினி என்ற பெயர்களைப் பெறுகின்றாள் என்ற ஐதீகம் சிங்கள பௌத்தர்களிடையே நிலவுகின்றது.¹² பிற்காலத்தில் பத்தினி வழிபாடானது, புத்த சமயத்துடன் பெரிதும் இணைக்கப்படலாயிற்று. இவ்வாறு இணைக்கப்பட்டதற்கு அப்பால் தனிச் சிங்களத் தெய்வமாகவே கண்ணகியை நிலைநாட்டுகின்ற செயற்பாடுகளும் இடம்பெற்றன. இது நவகமுல பத்தினியின் மேல் பாடப்பட்ட 'தலமுற பூஜாவ' என்னும் இலக்கியத்தில் பின்வருமாறு வெளிப்படுகின்றது.

“நவகமுலவில் வாழும் அழகிய பெண் தெய்வமே உன் வல்லமையால் தமிழ்க் கடவுளர்களைத் தண்டித்தவளே”¹³

மேலும் 'பஹம் கம்புறா' என்னும் இலக்கியமானது பத்தினியை பௌத்தத்தின் ஏழு கிரியம்மாக்களில்

சிங்கள கிராமிய இலக்கிய மரபில் பந்திஸ்கோள்முற என அழைக்கப்படுகின்ற முப்பத்தைந்திற்கும் மேற்பட்ட கதைகள் உண்டு. இவற்றுக்குச் சிலப்பதிகாரக் கதையே ஆதாரமாக அமைந்த போதும் அவை இலங்கையுடன் தொடர்புபட்ட பல்வேறு கதைகளைக் குறிப்பிடுகின்றன. எனினும் அமரசாரயா (பாண்டிய அரசும் நாடும் அதன் சிறப்பும்), பாதசா, சோளிபுரசகத்ய, பத்தினிபத்தும், அம்பவிதமன்ன, காவேரி, கங்காதியகெலிய, கரிகால்உபத, கங்கபன்டம், தன்அவவாத, ருவன்நருவ, மாதவிறங்குந்துக்கேலி கத்தாவ, கவேரிபட்டுண ஹறகிலிய வெலிநட, வெள்ளிமடம, பாலன்க (கோவலன்) வதகொத, பாலன்ம மலிமறறா இப்பதிம், சத்பத்தினி கத்தாவ, வேட்புகொவ, மேவன்பஹன (குளிர்ந்தி) ஆகியவை பாண்டிநாடு, சோழநாடு, கண்ணகி, கோவலன், மாதவி முதலான பாத்திரங்களுடன் தொடர்புடையதாகவும், சிலப்பதிகாரக் கதையோட்டத்துடன் தொடர்புடையதாகவும் அமைந்து காணப்படுகின்றன.

விந்தமுல்லை பத்தினிக் கோயில் - பதுளை

Image Source - en.wikipedia.org

ஒருவராக அடையாளப்படுத்துவதோடு பத்தினி அடுத்த பிறவியில் ஆணாகப் பிறந்து அதன்வழி புத்தரின் நிலையை அடையவிருப்பதாகவும் குறிப்பிடுகின்றது.¹⁴ ஹுமாலா பத்தினி தெய்வம் புத்தர் நடமா விதையில் இருந்து தோன்றியவள் என்று பௌத்தர்கள் நம்புகின்றனர். இப்பத்தினி கண்டிப்பான இயல்பைக் கொண்டவள் என்பதனால் மைத்திரி புத்தர் வடிவத்திலே இவளை இனங்காண முட்பட்டனர். 'பத்தினி ஹெல்ல' என்ற சிங்கள இலக்கியமானது, பாண்டிய மன்னனது அரண்மனைத் தோட்டத்தில் மிக உயர்ந்து வளர்ந்த மா மரம் ஒன்று இருந்ததெனவும் அதில் அழகிய பெரிய மாங்கனியொன்று யாருமே பறிக்க முடியாத நிலையில் காணப்பட்டதாகவும் கூறுகின்றது. இந்நிலையில் சக்கரக்கடவுள் எனப்படுகின்ற இந்திரன்

பிராமணனாக மாறுவேடம் தரித்து வானுலகிலிருந்து பூமிக்கு வந்து அதற்கு அம்பினால் எய்ததாகவும், அப்போது மாங்கனி நிலத்தில் வீழ்ந்த போது அதிலிருந்து சிதறிய ஒரு துளியானது பாண்டிய மன்னனின் கண்ணில் பட்டதாகவும், அதனால் கண் பார்வையை இழந்த மன்னன் அம்மரத்தை வெட்டி வீழ்த்த ஆணையிட்டதாகவும், அதனை வெட்டி வீழ்த்தப் பணியாளர்கள் மேற்கொண்ட முயற்சி தோல்வியில் முடிந்ததால் பீதியடைந்த மன்னன் மாங்கனியைத் தங்கத்தினாலான குடத்தினுள் வைத்து காவிரியாற்றில் விடுமாறு கட்டளையிட்டதாகவும், அக்குடம் கரையொதுங்கிய போது அம்மாங்கனியானது புத்தர் பெருமானுக்குப் பிரசாதமாகப் படைக்கப்பட்டதாகவும், பின்னர் ஆற்றில் வீசப்பட்ட மா விதையிலிருந்து பத்தினித் தெய்வம் தோன்றியதாகவும் கூறப்படுகின்றது. இவ்வாறாக 'சிங்கள பெளத்த' அடையாளப்படுத்தல்களிற்கிடையே பேணப்படும் கண்ணகியின் இருப்பு, கண்ணகியின் சுயமான தமிழ் அடையாளத்திற்கு அச்சுறுத்தலாகவும் அமைய வாய்ப்புண்டு.

சிங்கள கிராமிய இலக்கிய மரபில் பன்திஸ்கோள்முற என அழைக்கப்படுகின்ற முப்பத்தைந்திற்கும் மேற்பட்ட கதைகள் உண்டு. இவற்றுக்குச் சிலப்பதிகாரக் கதையே ஆதாரமாக அமைந்த போதும் அவை இலங்கையுடன் தொடர்புபட்ட பல்வேறு கதைகளைக் குறிப்பிடுகின்றன. எனினும் அமரசாரயா (பாண்டிய அரசும் நாடும் அதன் சிறப்பும்), பாதசா, சோளிபுரசகத்ய, பத்தினிபத்தும், அம்பவிதமன்ன, காவேரி, கங்காதியகெலிய, கரிகால்உபத, கங்கபண்டிம, தன்அவவாத, ருவன்நளுவ, மாதவிறங்குந்துக்கேலி கத்தாவ, கவேரிபட்டுண ஹறகிலிய வெலிநட, வெள்ளிமடம, பாலன்ச (கோவலன்) வதகொத, பாலன்ம மலிமமறா இப்பதும், சத்பத்தினி கத்தாவ, வேடபூகொவ, மேவன்பஹன (குளிர்ந்தி) ஆகியவை பாண்டிநாடு, சோழநாடு, கண்ணகி, கோவலன், மாதவி முதலான பாத்திரங்களுடன் தொடர்புடையதாகவும், சிலப்பதிகாரக் கதையோட்டத்துடன் தொடர்புடையதாகவும் அமைந்து காணப்படுகின்றன. மேற்குறித்த 35 கதைகளுக்குப் புறம்பாகப் பத்தினிஹெல்ல, பளங்கஹெல்ல என்னும் இரண்டு கதைகளுமுண்டு. எல்லாமாக, பன்திஸ்கோள்முற என்ற தொகுதியில் 4000 பாடல்கள் உண்டு. இவற்றைத் தவிரவும் பத்தினிகத்தாவ, பத்தினிவிலாபய, சலம்பகத்தாவ,

பத்தினிபிளிம, பாளங்கமாறுவேசிந்துவ எனப்பல உதிரிக் கதைகளும் உண்டு. ¹⁵ சொக்கறி எனும் சிங்களக் கூத்தும் பத்தினி வழிபாட்டுடன் தொடர்புடையதாகக் காணப்படுகின்றது என்பார் சரச்சந்திரா.¹⁶

பத்தினி வழிபாட்டுடன் தொடர்புடைய அங்கெலிய (கொம்பு விளையாட்டு), மல்கெலிய (பூ விளையாட்டு), தொடங்கெலிய (தோடம்பழ விளையாட்டு), பொல்கெலிய அல்லது பொறபொல் கிரீம (போர்த்தேங்காய் உடைத்தல்) ஆகிய விளையாட்டுகளும் சிங்கள மக்களிடையே இடம்பெற்று வருகின்றன.

அடிக்குறிப்புகள்

1. எம்., சற்குணம், மு.கு.நா. பக்.114.
2. த., கனகரத்தினம், மு.கு.நா. பக்.229.
3. எம்., சற்குணம், மு.கு.நா. பக்.114.
4. Gananth Obeyesekera (1984), The Cult Of Goddess Pattini, Chicago University Press, P.3.
5. Parker, H (1909), Ancient Ceylon, London, P.151.
6. <http://kanagasritharan.tripod.com/kannaki.htm>.
7. கே.என்.ஓ., தர்மதாச, எச்.எம்.எஸ்., துன்தெனிய (1994), சிங்கள தேவபுராணய, அரச அச்சக வெளியீடு, கொழும்பு. பக்.202.
8. மேலது, பக்.201-202.
9. என்., சண்முகலிங்கன், இலங்கைஇந்திய மாணிடவியல் சமயம் சமூகம் பற்றிய ஆய்வுகள், நியூ செஞ்சரி புக்ஹவுஸ், சென்னை. பக்.19.
10. Parker, H, op.cit., P.633.
11. இரா.வை., கனகரத்தினம், மு.கு.நா. பக்.12.
12. Raghavan (1967) P.125-126.
13. என்., சண்முகலிங்கன், மு.கு.நா. பக்.20.
14. வெல்லாவூர்க் கோபால், மு.கு.நா. பக்.234.
15. வ., மகேஸ்வரன், மு.கு.நா. பக்.59.
16. செ., சுந்தரம்பிள்ளை (1993), உடுக்கடிக்க கதையும் அதனுடன் தொடர்புடைய வேறு தகவல்களும், தமிழ் சாகித்திய விழா சிறப்பு மலர், இந்துக் கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களகம், பக்.67.

இன்றைய இருப்பில் இயங்கும் சமூக சக்திகள் தத்தமக்கான நலன்களின் நோக்கில் கடந்த காலத்தை மறுவாசிப்புக்கு உட்படுத்துகின்றன. மேலாதிக்கத் தமிழ்த் தேசியம், தலித்தியம், விடுதலைத் தேசியம் என்பவற்றின் கருத்தியல் தளங்களை அடிப்படையாக உடைய சமூக சக்திகள் இன்றைய இயக்கங்களாகச் செயற்படுகின்றன. எமக்கான நவீன வரலாற்றைக் கட்டமைத்த ஆளுமையாகிய ஆறுமுக நாவலர் குறித்து இவை ஒவ்வொன்றும் தமக்கே உரிய கண்ணோட்டத்தில் மறுவாசிப்பை மேற்கொள்கின்றன; இதன்வழியாக, கடந்தகாலச் சமூக சக்திகள் வழிவகுத்துவிட்டிருந்த இயங்குமுறை அமைந்த அடித்தளங்களைப் புரிந்துகொள்ள முயற்சிக்கின்றன. இதேபோன்ற பின்னணிக்கூறிய ஏனைய சமூகங்களில் இயங்கிய ஆளுமைகளுடன் எமது இயங்கு தளத்துக்குரிய ஆளுமைகளை ஒப்பிடுவதன் வாயிலாக செய்யப்படவற்றையும், செய்திருக்கத்தக்கன எவை என்பதையும் மதிப்பீடு செய்வது அவசியமானது. இவற்றின் பெறுபேறுகள் எமக்கான எதிர்கால மார்க்கத்தை வடிவமைப்பதற்கு மிகமிக முக்கியமானவை ஆகும். "சமத்துவச் சமூகம் காணப் போராடுவோர் பார்வையில் ஆறுமுக நாவலர் எனும் இத்தொடரானது நாவலரின் பங்களிப்புக் குறித்த மதிப்பீட்டின் வழியாக சமகால இயங்குமுறையைக் கணிப்பிட்டு, சுயவிமரிசனங்களுடன் புதிய பாதையையும், அதற்குரிய சரியான மார்க்கத்தையும் கண்டடையும் நோக்கில் எழுதப்படுகிறது.

தவறிப் போயிருந்த தடங்கள்

நடேசன் இரவீந்திரன்

இரவீந்திரன் அவர்கள் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தின் வெளிவாரி கலைப்பட்டதாரி. பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்திலேயே முதுகலைமாணிப்பட்டத்தினையும் 'திருக்குறளின் கல்விச்சிந்தனை' எனும் தலைப்பில் ஆய்வு மேற்கொண்டு முனைவர் பட்டத்தையும் பெற்றுள்ளார். இவர் மலையகத்தின் சிறிபாத கல்வியியற் கல்லூரியில் விளிவுரையாளராகப் பணியாற்றியுள்ளதடன் 1995இல் வவுனியா தேசிய கல்வியியற் கல்லூரியிலும் பணியாற்றியுள்ளார்.

இரவீந்திரன் 18இற்கும் மேற்பட்ட நூல்களை எழுதியுள்ளார். அவற்றில் 'பாரதியின் மெய்ஞ்ஞானம்', 'இலங்கையின் சாதியமும் அவற்றிக்கெதிரான போராட்டங்களும்', 'பின்நவீனத்துவமும் அழகியலும்', 'கலாச்சாரம் எதிர் கலாச்சாரம் புதிய கலாச்சாரம்', 'இந்துத்துவமும் இந்து விடுதலை நெறியும்', 'சாதியமும் சமூக மாற்றங்களும்', 'இரட்டைத் தேசியமும் பண்பாட்டுப் புரட்சியும்', 'சாதி தேசம் பண்பாடு' என்பன குறிப்பிடத்தக்கவை.

சு

மத்துவச் சமூகம் காணப் போராடுவோர் பார்வையில் ஆறுமுக நாவலர்' எனும் இந்தத் தொடரின் மூன்றாவது பகுதி இங்கே பேசப்பொருளாகி உள்ளது.

இன்றைய எமது இருப்புக்குத் தடம் அமைத்துத் தந்த ஒரு பேராளுமையான ஆறுமுக நாவலர் எத்தகைய வகிபாகத்தை இது தொடர்பில் வகித்துள்ளார் என்பதைக் கண்டறிவது முதன்மைக் கரிசனை உடையது. இன்றைய சாதனைக்கும் பின்னடைவுகளுக்கும் முழுமையாக அவரே மூல காரணியாக மாட்டார் என்பதை அறிவோம்; அவரால் தொடங்கப்பட்ட சமூக - பண்பாட்டுச் செயல் முனைப்புகளில் எவையெல்லாம் தொடரப்படாமல் போனதன் நிமித்தம் இன்றைய தளம் எட்டப்பட்டது என்பதை இந்த மூன்றாம் பகுதியில் அலசுவோம். ஆன்மிக நாத்திக வெளிப்பாட்டுத்தளம், தீர்மானிக்கும் சக்தியாக இயற்கை வளத்தைச் சார்ந்த உற்பத்தி முறை, மாற்றத்தின் நேரியனும் புறநிலையும் என்ற மூன்று அத்தியாயங்கள் ஊடாகத் தவறவிட்ட இடங்கள் குறித்த தேடல் மேற்கொள்ளப்படுவது அவசியமாகி உள்ளது.

நாவலரின் சமகாலத்தவரான வள்ளலார் தில்லை நடராசர் மேல் பக்தி நாட்டத்துடன் தனது பணியைத் தொடங்கிய போதிலும் மிக விரைவாகவே மத நீக்க ஆன்மிகச் செயற்களமொன்றைத் தொடக்கி வைத்திருந்தார்; அதன் நீடிப்பாக அயோத்திதாசர் வாயிலாக நவீன தமிழ்ப் பௌத்தப் பீடம் ஒன்று செயலுருப்படுவது சாத்தியப்பட்டது. “மேன்மைக்கொள் சைவநீதி உலகெல்லாம் விளங்க வேண்டும்” என்ற குறிக்கோளின் உச்சத்தில் ஆரியச்சக்கரவர்த்தி வம்சாவளியூடாக யாழ்ப்பாண இராச்சியத்தைக் கைப்பற்றிய வெள்ளாளர் மேலாதிக்கம் இலங்கை பூராவையும் சிவ பூமியாகப் புனைவதைத் தொடர்ந்து முன்னெடுத்து எதனைக் காட்டுகிறது? நாவலர் ஏற்படுத்தியிருந்த அடித்தளம் அத்தகைய உறுதியை உடையது என்று கருதலாமா?

தமிழகத்தில் சைவசித்தாந்தம் மேலெழுந்த பதின்மூன்றாம் நூற்றாண்டு என்பது நிலப்பிரபுத்துவத்தின் அதியுச்சத்தில் வெள்ளாளர்கள் திகழ்ந்த காலம். விஜயநகரப் பேரரசிடம் ஆட்சியுரிமை பறிகொடுக்கப்பட்ட போதிலும், பொருளுற்பத்தி முறையின் அடிப்படையாக உள்ள பெருநிலப்பரப்புகளைத் தமக்குரியதாகக் கொண்டிருந்த அந்தச் சமூக சக்தி, யாழ்ப்பாண இராச்சியத்தை ஆளுகைக்கு உட்படுத்திய போது

தமக்கான ஆட்சியுரிமையை ‘மீட்டெடுக்க’ இயலாமாக இருந்தது. ஆயினும், ஓரிரு குடும்பங்களுக்கு உரித்துடையதாக இருந்த நிலப்பரப்பு அளவிலேயே நூற்றுக்கணக்கான வெள்ளாளர்கள் புதிய வாழ்வாதாரத்தைக் கட்டமைக்க ஏற்ற நிலக்கொள்ளளவு இங்கு இருந்தது.

தமக்கான ஆட்சியுரிமையை வெள்ளாளர்கள் விஜயநகரப் பேரரசிடம் இழந்த போது, கருத்தியல் தளத்தில் பிராமணர்களின் வேத - வேதாந்தத்திடம் ‘அடிமைப்பட்டுவிட்ட’ உணர்வுநிலைக்கும் ஆட்பட்டிருந்தனர். முன்னதாகப் பிராமணர்களுக்கு அதி புனித அந்தஸ்தைக் கொடுத்த போது, ஆட்சியுரிமையுடன் திகழ்ந்த வெள்ளாளர்களுக்குக் கட்டுப்பட்டிருந்த பிராமண நிலை பின்னர் மாறத் தொடங்கிய சூழலில் சைவசித்தாந்தம் அங்கே வடிவம் பெற்றிருந்தது. வேத - வேதாந்தத்தைக் காட்டிலும் அதியுச்சம் கொண்டதாக வெளிப்பட்ட அந்தச் சைவசித்தாந்தக் கருத்தியல் ஆயுதத்துடன் புதிய வாழ்வைத் தொடங்கிய யாழ்ப்பாண வெள்ளாளர்கள், நிலவுரிமையற்ற கோயில் தொண்டீழியக் குடும்பங்கள் எனும் மட்டுப்பாட்டுக்குள் பிராமணர்களை வருவித்திருந்தனர். மூன்று நூற்றாண்டுகள் வரையில் இருந்த ஆட்சியுரிமையை பதினாறாம் நூற்றாண்டு முதல் ஐரோப்பியக் காலனிய ஆட்சியிடம் பறிகொடுத்த போது, ‘மேன்மைக்கொள் சைவத்தை’ மனதளவில் இரகசியமாகப் பதுக்கி வைத்துக்கொள்ள வேண்டியிருந்தது. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் பிரித்தானிய காலனிய எசமானர்கள் மனசாட்சி சுதந்திரத்தை வழங்கி, விரும்பிய மதத்தைப் பகிரங்கமாகப் பின்பற்றுவதற்கு அனுமதித்த பின்னர் சைவ மறுமலர்ச்சி தொடக்கம் பெற்றிருந்தது. அதேவேளை, ஆங்கிலம் கற்று ஐரோப்பிய ஆளும் தரப்பினருக்கும் கூலியுழைப்பாளர்களுக்கும் இடையில் தொடர்பாடல் பணியாற்றும் இடைத்தட்டு அதிகாரப்பிரிவு ஒன்று உருவாக்கப்படுவதிலும் ஆட்சியாளர்கள் கரிசனம் கொண்டிருந்தனர். சிங்களத் தரப்பில் அத்தகையோர் முற்றிலும் கிறிஸ்தவர்களாக இருந்தாக வேண்டும் என்பது கட்டாயமானதாக இருந்ததைப் போலத் தமிழில் கட்டாயப்படுத்தல் இல்லை; சேர். பொன் இராமநாதன் போன்றவர்கள் சைவர்களாக இருந்துக் கொண்டே உயர் பதவிகளை வகிப்பதற்கு அனுமதிக்கப்பட்டனர். அந்தச் சுதந்திரத்தை விட இலகுவில் பதவியுயர்வுகளையும் தடையற்ற கல்வியையும் மேற்கொள்ள விரும்பியிருந்த பலர் கிறிஸ்தவத்தைத் தழுவியும் இருந்தனர்.

தமிழகத்தில் சைவசித்தாந்தம் மேலெழுந்த பதின்மூன்றாம் நூற்றாண்டு என்பது நிலப்பிரபுத்துவத்தின் அதியுச்சத்தில் வெள்ளாளர்கள் திகழ்ந்த காலம். விஜயநகரப் பேரரசிடம் ஆட்சியுரிமை பறிகொடுக்கப்பட்ட போதிலும், பொருளுற்பத்தி முறையின் அடிப்படையாக உள்ள பெருநிலப்பரப்புகளைத் தமக்குரியதாகக் கொண்டிருந்த அந்தச் சமூக சக்தி, யாழ்ப்பாண இராச்சியத்தை ஆளுகைக்கு உட்படுத்திய போது தமக்கான ஆட்சியுரிமையை 'மீட்டெடுக்க' இயலுமாக இருந்தது. ஆயினும், ஓரீரு குடும்பங்களுக்கு உரித்துடையதாக இருந்த நிலப்பரப்பு அளவிலேயே நூற்றுக்கணக்கான வெள்ளாளர்கள் புதிய வாழ்வாதாரத்தைக் கட்டமைக்க ஏற்ற நிலக்கொள்ளளவு இங்கு இருந்தது.

கட்டாயப்படுத்தப்பட்ட பழைய காலனித்துவ நிர்ப்பந்தத்தில் வெளியே கிறிஸ்தவராகக் காட்டிக்கொண்டே மனதளவில் சிவனை வழிபடும் நிலை இருந்தது. இந்து சமயப்பிரகாரம் ஜேசுநாதரையும் ஒரு பரிவாரத் தெய்வமாக வழிபாடாற்ற இயலும். மதச் சுதந்திரத்தை வெளிப்படுத்தியவாறு நவீன வாழ்வுக்குரியது கிறிஸ்தவமே எனப் பாதிரிகள் பரப்புரை செய்த போது, பைபிள் முன்வைக்கும் கடவுள் கோட்பாட்டை விடவும் சைவசித்தாந்தம் மேலானது என்ற தர்க்கத்தை நாவலரால் முன்வைக்க இயலுமாக இருந்தது.

1. எல்லாம் எப்பவோ முடிந்தது

சைவ சித்தாந்த நெறி சார்ந்த தூய சைவர்கள் என மிகச் சிலரே வாழும் போது, மிகப் பலர் இந்துமதப் பன்மைத்துவ வாழ்வியலை மேற்கொள்ளும் சுதந்திரமும் இருந்தது. மேலாதிக்க உச்சமாகத் திகழ்ந்த சைவ சித்தாந்தம் கோட்பாட்டு ரீதியாகக் கிறிஸ்தவ மதமாற்றத்தைத் தடுக்க உதவுவதாக அமைந்ததேயன்றி, வாழ்வியல் நிதர்சனத்தில் காலனித்துவ அடிமை மனப்பாங்கை நீக்குவதற்கு வழிசமைப்பதாக இருக்கவில்லை. உண்மையில் நிலப்பிரபுத்துவ மேலாதிக்கம் நிலவிய கி.பி. 813 ஆம் நூற்றாண்டுகளில் பிராமணர்களுக்கு நில தானங்கள் வழங்கியதோடு, அவர்களது வேத - வேதாந்தம் மிகப் புனிதமான ஆன்மிக உச்சம் கொண்டது என்று தாமும் பேசுகிறவர்களாக வெள்ளாளர்கள் இருந்தனர். அந்த ஆளுமை பறிபோன பின்னர், ஆன்மிகத் தளத்தில் அதியுயர் கடவுள் தன்மைக்குரிய பதியை வெளிப்படுத்தியவாறு அதன் பல்வேறு மூர்த்தங்களுக்குப் பணிந்தொழுகும் மனப்பக்குவத்தை வகிக்க வேண்டிய வரலாற்று நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டது. இத்தகைய மனக்கட்டமைவு பின்னர் முகம் கொண்ட காலனித்துவ வாழ்வியலுக்குக் கைகொடுத்து

உதவுவதாக அமைந்தது. காலனித்துவ மேலாதிக்கத்துக்கு முழு விசுவாசமாக அடிபணிந்தவாறு இயங்கும் அதேவேளை, ஆன்மிகத் தளத்தில் பதிக்குரிய மேலாதிக்கம் தம்மிடமும் குடிக்கொண்டிருப்பதான ஓர்மத்தை அவர்களால் வளர்க்க முடிகிறது. காலனியத்தால் மோசமாகச் சுரண்டப்படுகின்ற உழைக்கும் மக்கள் மீது தமது மேலாதிக்கத்தை நிலைநாட்டுவதில் கைதேர்ந்த வாழ்வியல் குணாம்சத்தை யாழ்ப்பாணத்தின் ஆளும் சமூக சக்தி வருவித்துக் கொண்டது. இத்தகைய இரண்டக நிலையை ஆறுமுக நாவலரின் எழுத்தொழுங்கிலும் காண இயலும்.

காலனியம் ஏற்படுத்திய பொருளுற்பத்தி உறவு என்ற கட்டமைப்பில், அவர்களது அரசியல் மேலாதிக்கத்துக்குப் பணிந்து செயற்பட்ட போதிலும், காலனித்துவத்துக்குரிய பண்பாட்டு ஆதிக்கத்தை நிராகரித்துச் சைவ சித்தாந்தத்தைப் பரப்புவதை செய்தவரான நாவலர், அந்தப் பண்பாட்டுப் பாதுகாப்பின் பேரால் சாதியாசாரங்கள் மாற்றம் பெறாமல் நீடிக்க வேண்டும் என வற்புறுத்துகிறவராகவும் இருந்தார். உத்தியோக ரீதியில் வெள்ளையர் ஆதிக்கத்தை ஏற்றுக்கொண்டாலும், ஆன்மிகத் தளத்தில் தமக்கான மேலாதிக்க உணர்வை சாதிய ஒடுக்குமுறைக்கு ஆட்படும் உழைப்பாளர்கள் மீது கட்டவிழ்த்து விடுவதற்கு அமைவானதாக இந்தச் சாதியாசார நீடிப்புக் கருத்தியல் பயன்படலாயிற்று. முன்னர் இருந்து வந்த வாழ்முறையை ஒடுக்கப்பட்ட மற்றும் இடைச் சாதிகள் பின்பற்ற வேண்டும் என நாவலர் வலியுறுத்துகிறபோது, முன்னைப் பெருமைகளை மறந்து கிறிஸ்தவ மரபுப் பிரகாரம் புலாலுண்டு நாகரிகக் குடிப்பழக்கத்திற்கு ஆட்படும் வெள்ளாளக் கனவான்களைக் கண்டிப்பதையே நாவலர் முதன்மையானதாகக் கொண்டிருந்தார் என்பது கவனிப்புக்குரியது. அரசியல் அதிகாரம் தம்மை விட்டு

நீங்கிவிட்ட பின்னரும், சமூக, பொருளாதார, பண்பாட்டு மேலாதிக்கத்தை எமது ஆதிக்க சாதி கைவசப்படுத்தியிருந்த பாங்கு கவனிப்புக்குரியது.

இன்றைய வரலாற்றுச் செல்நெறி மாற்றத்துடன் இதனை ஒப்புநோக்க இயலும். இரண்டாம் உலக யுத்தத்தின் பின்னர் ஐரோப்பியத் திணை தனது முதல் நிலையை இழந்திருந்தது. அதனிடத்தைக் கையேற்ற ஐக்கிய அமெரிக்கா, எழுபதுகளின் ஆரம்பத்தில் பெற்றோ-டொலர் செயலொழுங்கு வாயிலாக அதீத மூலதனத்தைச் சேகரித்திருந்தது. சாம்ராச்சியங்கள் ஒவ்வொன்றும் அதியுச்சத்தில் இருந்த போது வீழ்த்த முடியாத பெரும் பூதம் போல் இருந்தனவாயினும், வீழ்ந்து காணாமல் போயின. ஐக்கிய அமெரிக்கத் தலைமையை ஐரோப்பா இன்று தூக்கியெறிவது என்பது அதன் வீழ்ச்சியை அறிந்துவிட்ட காரணத்தினாலேயே. இருப்பினும் தனது தள்ளாட்டத்தை ஏற்க இயலாமல், ஐக்கிய அமெரிக்கா எடுத்துவைக்கும் அகலக்கால் முயற்சி ஒவ்வொன்றும் அதனை அதலபாதாளத்துக்கு இட்டுச் செல்வதாயே உள்ளது. பெற்றோல் விநியோகம் உட்பட உலக வர்த்தகத்துக்கு உரியதாக ஏற்கப்பட்டிருந்த டொலர் மேலாதிக்க ஏகபோகத்தைத் தொடர்ந்து பேண இயலாத நெருக்கடியை சென்ற வருடம் வெளிப்படுத்தியிருந்தது. சீன யுவான், ரஷ்ய ரூபிள், இந்திய ரூபாய் போன்றன புழக்கத்தில் வந்துவிட்டதோடு, பிரிக்ஸ் தனக்கான பொது நாணயத்தை நடைமுறைப்படுத்தும் எத்தனங்களும் பேசுபொருளாகி இருந்தன.

உலக ஒழுங்கு மாற்றமடைந்து பலமுனைச் செயலொழுங்குகள் வந்துவிட்டதனை ஏற்க இயலாமல் ஈரான் மீது யுத்தத்தைத் தொடுத்த ஐக்கிய அமெரிக்கா, இன்றைய உலகின் தீர்மானகரமான சக்தியாக ஏகாதிபத்தியம் இல்லை என்பதனை தனது தோல்வியின் வாயிலாக உணர்த்தியுள்ளது. யாழ்ப்பாணத்தின் ஆதிக்க சக்தி இன்னமும் பண்பாட்டு மேலாதிக்கத்தைத் தக்க வைத்திருப்பதைப் போல, முற்றிலும் சரிந்து பாதாளத்தை நோக்கிச் செல்லும் நிலையிலும் ஐக்கிய அமெரிக்கா தனது மேலாதிக்க உணர்வைப் பலவீனமான குரலிலாயினும் வெளிப்படுத்திய வண்ணம் உள்ளது. ஆங்கில மொழிச் செல்வாக்கு, ஊடகத்துறை மேலாதிக்கம் என்பன அதன் மீளெழுச்சி இனியும் சாத்தியம் என்னும் பகற்கனவில் மிதக்க வைத்துள்ளன.

கி.மு. 6 ஆம் நூற்றாண்டில் தமிழகம் நான்கு திணைகளிடையே சமத்துவ ஊடாட்டத்துடன்

இயங்கிய போது தனக்கான உலக நோக்காக ஆசீவகத்தை வெளிப்படுத்தியது. ஒவ்வொரு இயக்கங்களுக்குமான செல்நெறி அதன் தொடக்கத்திலேயே தீர்மானிக்கப்பட்டுவிடும் என்பது ஆசீவகத்தின் ஓர் அடிப்படை. அதன் ஒழுங்கமைவில் முடிவு வந்தமைவது நியதி என அது கூறும். ஒன்றின் தொடக்கத்தில் எந்த அம்சங்கள் அதன் இயக்கத்தை நிர்ணயிக்கின்றன என்பதைத் தெளிவுறக் கண்டறிந்தால் அதன் முடிவை முன்னுணர இயலும். வந்தடையும் முடிவு, அந்த வகையில் 'எப்போ முடிந்த ஒன்று'. இதனை யாழ்ப்பாணத்தின் சித்தரான யோகர் சுவாமியின் ஓர் ஆப்தவாக்கியமாக அறிவோம். பெருங்கோயில்களை நிராகரித்த சித்தர் மரபுக்கும் யாழ்ப்பாணத்தில் வலுவான ஆதரவுத்தளம் இருந்தது என்பது கவனிப்புக்குரியது. உலக மேலாதிக்கங்கள் மட்டுமல்ல, எம்மிடையே மேலாதிக்கம் பெற்றிருப்பவையும் வீழ்ந்து மடியும்; இரண்டாயிரத்து நூறு வருடங்கள் முன் பாரியளவான பண்பாட்டு விருத்தியுடன் சமத்துவக் கருத்தியல் செல்வத்தையும் வெளிப்படுத்திய தமிழியல் தொடர்ந்தும் இழிநிலையில் இருக்கப் போவதில்லை.

2. சைவசித்தாந்த வேதாந்தக் களங்கள்

சிவபூமியென சைவசித்தாந்திகள் இலங்கையை அடையாளப்படுத்த முனைவது போல சைவநெறி இங்கே பரவலாக உள்ளதா? கந்தபுராணக் கலாசாரம் உடையதென மதிப்பிடப்படும் யாழ்ப்பாணத்தில் இன்றும் கூட சைவ மேலாதிக்கத்துக்கு அப்பாலான நாட்டார் வழிபாட்டு முறைகள் தொடரவே செய்கின்றன. காத்தவராயன் கலாசாரமும் யாழ்ப்பாணத்துக்குரியதாக இருந்தது என்ற ஆய்வுகளும் வெளிப்படக் காணப்படுகின்றன. அதேபோல் மட்டக்களப்பில் மகாபாரதக் கலாசாரம் செல்வாக்குடையதாக இருந்தது என்ற ஆய்வுகளும் வெளிப்படக் காணப்படுகின்றன. அந்த மட்டக்களப்பின் மகத்தான ஆளுமையாக வெளிப்பட்ட விபுலானந்த அடிகள் சைவசித்தாந்தத்தை அன்றி வேதாந்தத்தை முன்னிலைப்படுத்தினார் எனும் உண்மை எதனை உணர்த்துகிறது?

இலங்கையின் வடக்கு சைவசித்தாந்தம், கிழக்கு வேதாந்தம் என்ற நெறிகளுக்கு உரியன; இந்தியாவில் வடக்கு வேதாந்தம் என்றும் தெற்கு சைவசித்தாந்தம் என்றும் இயங்கியுள்ளன. நாவலர் காலத்தில் இந்தக் களங்கள் எவ்வகையில் அமைந்திருந்தன? அன்றைய அந்த இயக்கங்கள் இன்று எவ்வாறு தாக்கம் செலுத்துகின்றன?

இலங்கையின் மலையக நாட்டார் மரபு, அழகியலையும் வாழ்வியலையும் மட்டுமல்ல; எதிர்ப்புவாதச் சிந்தனைகளையும் வெளிப்படுத்துபவை. சமூக அடக்குமுறைகளுக்கு எதிராக மலையக மக்களிடையே தோன்றிய எதிர்ப்புணர்வுகள் பல்வேறு கலைவடிவங்களாகவும் உருமாறியுள்ளன. அவ்வகையில் சமூக அடையாளச் சிக்கல், உரிமை மறுப்பு, வரலாற்றுப் புறக்கணிப்பு, பொருளாதாரத் திண்டாட்டம் ஆகிய அனுபவங்களின் எதிரொலியாக, 'மலையக வீதிப்பாடல்கள்' உருவாகுவதைக் காண்கின்றோம். முச்சந்தி இலக்கிய வகையின் ஒரு முக்கியக் கூறாக விளங்கும் இப்பாடல்கள், எழுச்சிக் கோசங்களையும், அரசியற் சிந்தனைகளையும் முன்வைப்பவை. இப்பாடல்கள் சித்திரிக்கும் விடயப்பரப்புகளையும், அவற்றை இயற்றிய பாடலாசிரியர்களையும், அவர்களுக்குப் பின்னணியாக அமைந்த சூழ்நிலைகளையும் ஆவணப்படுத்தும் நோக்கம் கருதியதாக 'மலையக வீதிப்பாடல்கள்: சமூக, அரசியல் எழுச்சித் தாக்கங்கள்' எனும் இத்தொடர் பரிணமிக்கும். தலைப்பில் அமைந்தது போலவே, அவ்வாறு எழுந்த பாடல்கள் ஏற்படுத்திய சமூக, அரசியல் எழுச்சித் தாக்கங்கள் தொடர்பிலும் இத்தொடரின் உள்ளடக்கம் விரிவுபெறும்.

எம்.வீ. பழனியாண்டியின் தொழிலாளர் கீதமும் வீ.ஆர்.எம். முருகையாப்பிள்ளையின் பாட்டாளியின் குரலும்

அருணாசலம் லெட்சுமணன்

'ம.மா கொத் உணுக்கொட்டுவ தமிழ் வித்தியாலயத்தின்' அதிபரான அருணாசலம் லெட்சுமணன், 'நிகர்' சமூக கலை இலக்கிய அரங்கத்தின் பிரதம அமைப்பாளருமாவார். தேசிய, பன்னாட்டு ஆய்வரங்குகளில் பங்கேற்று ஆய்வுக்கட்டுரைகளை முன்வைத்து வருகிறார். 2023இல் மலேசியாவில் இடம்பெற்ற பதினோராவது உலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி மாநாட்டில் ஓர் ஆய்வுக்கட்டுரையை முன்வைத்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. தேசிய, பன்னாட்டு இதழ்களில் தொடர்ந்து எழுதிவருகிறார். பயண இலக்கியங்கள், சமூக, கலை, இலக்கிய, கல்வித்துறைச் செயற்பாடுகளில் ஆர்வம் மிக்கவர். இவர் ஒரு கவிஞருமாவார். சிறுவர் பாடல்கள், சிறுவர் இலக்கியம் தொடர்பான விமர்சனங்கள், ஆய்வுகளை தொடர்ந்து எழுதி வருகிறார். சிறுவர் கதைகள் எழுதுவதிலும் ஆர்வம் கொண்டவர்.

சோ

ல்பரி அரசியலமைப்பு, நாவலப்பிட்டி தேர்தல் தொகுதியுடனேயே புசல்லாவை பிரதேசத்தையும் இணைத்து வைத்திருந்தது.

பெருந்தோட்டப் பொறிமுறைக்காக புலம்பெயர்ந்த இந்திய வம்சாவளி தமிழர்கள், கண்டியை பிரதானப்படுத்தியே நிலைகொள்கிறார்கள். கண்டிக்கு அண்மைய இடம், கண்டி மாவட்டத்திற்குட்பட்ட இடம், இந்திய வம்சாவளி தமிழர்களின் இருப்புக்குரிய இடம் ஆகிய பார்வைகளில் புசல்லாவை பிரதேசம் முக்கியத்துவம் பெறுகிறது.

சர்வஜன வாக்குரிமையை டொனமூர் அரசியலமைப்பு வழங்கியது. அதனைத் தொடர்ந்து, சோல்பரி அரசியலமைப்பு புலம்பெயர்ந்து வாழ்ந்த இந்திய வம்சாவளி தமிழர்களின் அரசியலில் திருப்திகரமான மாற்றத்தை ஏற்படுத்தியது. 1947ஆம் ஆண்டு இடம்பெற்ற தேர்தலில் இந்திய வம்சாவளி தமிழர்களுக்கு அரசியல் ரீதியாக வெற்றி கிடைத்தது. இவ்வெற்றி பெரும்பான்மையினத்தவர்களிடமும் பூர்வீக தமிழர்களிடமும் பெரும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. அதன் விளைவாக உருவான சூழ்ச்சி நிலைகளால் இந்திய வம்சாவளி தமிழர்கள் பல்வேறு பாதிப்பு நிலைகளுக்கு உட்பட்டார்கள்.

1947ஆம் ஆண்டு தேர்தலில் நாவலப்பிட்டி தேர்தல் முடிவு முக்கிய கவனத்தைப் பெறுகிறது. ஜயத்திலக்க எனும் பெரும்பான்மையின வேட்பாளரை தோல்வியடையச் செய்து கே. இராஜலிங்கம் வெற்றி வாகை சூடுகிறார். கே. இராஜலிங்கத்தின் வசிப்பிடமான சங்குவாரி தோட்டமும் புசல்லாவைக்கு உட்பட்ட இடம் என்ற வகையில் முக்கிய அவதானத்தைப் பெறுகிறது.

சுதந்திரத்தை மையப்படுத்திய வகையில், வாக்குரிமைப் பறிப்பு, பிரஜாவுரிமைப் பறிப்பு, ஸ்ரீமா-சால்திரி ஒப்பந்தம் என்றவாறு சட்டங்கள் வாயிலாக இந்திய வம்சாவளி தமிழர்களை பலமிழக்கச் செய்யும் முனைப்புகள் தொடர்கின்றன. அவ்வப்போது இனச் சுத்திகரிப்பு நோக்கம் கருதிய வன்முறைகள், தாக்குதல்கள், அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் வாயிலான இனச் சுத்திகரிப்புகள், புதிய கிராமங்கள் உருவாக்கம் ஆகிய செயற்பாடுகள் இந்திய வம்சாவளி தமிழர்களின் சிதைவுகளுக்கு பெரிதும் துணைநின்றன.

நாவலப்பிட்டி - புசல்லாவை பிரதேசத்தில் இந்திய வம்சாவளி தமிழர்களை அரசியல் ரீதியாக சிதைக்கும் கைங்கரியத்தில், பிரதேச எல்லை நிர்ணயச் சட்டங்கள், எல்லைப் பிரிப்பு நடவடிக்கைகள், அரசியலமைப்பு

மாற்ற நடவடிக்கைகள் போன்றவற்றோடு வன்முறைச் சம்பவங்களும் பெரிதும் துணைநின்றுள்ளன. சிறுபான்மையினத்தவர்கள் மீதான வன்முறையுடன் கூடிய தேசிய வேலைத்திட்டங்களுக்கு அப்பால், இப்பிரதேசத்திற்கென தனித்துவமாக கட்டவிழ்க்கப்பட்ட வன்முறைச் சம்பவங்களும் குறிப்பிடத்தக்கவையாகும்.

பாதுகாப்புத் தரப்பினரின் பாதுகாப்புடன் பெரும்பான்மையின மோசடிக்காரர்கள் இந்திய வம்சாவளி தமிழர்கள் மீது நடத்திய தாக்குதல்கள், விரட்டியடிப்புகள் போன்ற கசப்பான சம்பவங்கள் ஏராளம். தேசிய ரீதியில் நாட்டின் நிர்வாகத்தில் பங்கெடுத்த அரசியல் தலைவர்கள் காழ்ப்புணர்வு நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டமையும் கவனத்திற்குரியதாகும்.

மேற்குறித்த சம்பவங்களால் உந்தப்பட்டவர்களாக, இப்பிரதேசத்தின் வீதிப்பாடலாசிரியர்கள் தங்கள் பாடல்களில் இக்கருத்துகளை பேசப்பொருளாக்கியிருக்க வேண்டும். கிடைக்கப்பெற்ற பாடல் தொகுப்புகளின் அடிப்படையில், அப்பாடல்களின் உள்ளடக்கங்கள் மற்றும் வெளிப்படுத்துகைகள் தொடர்பில் பார்வைகளைச் செலுத்த வேண்டியது அவசியமாகிறது.

இலங்கை இந்தியன் காங்கிரஸ் செயற்பாட்டாளராக எம்.வீ. பழனியாண்டி

மகாத்மா காந்தி பிரித்தானியர்களின் ஏகாதிபத்தியத்துக்கு எதிரான போராட்டத்தை முன்னெடுத்ததில் முன்னோடியாகத் திகழ்ந்தார். காந்தியின் போராட்ட நடவடிக்கைகளோடு நேருவின் இணைந்த செயற்பாடுகளும் கவனத்தைப் பெற்றிருந்தன. பிரித்தானிய காலனித்துவ ஆட்சியின் போது தென்னிந்தியாவில் இருந்து இலங்கைக்கு புலம்பெயர்ந்த இந்திய வம்சாவளி தமிழர்களும் தாயக உணர்வோடு காந்தி மீதும் நேரு மீதும் ஆழ்ந்த அபிமானத்தை கொண்டிருந்தார்கள். காந்தியப் போராட்டம் இக்காலத்தில் முக்கிய அவதானத்தைப் பெற்றிருந்தது. இப்போராட்டத்தில் இணைந்த போராளிகள் பலர் சிறைவாசம் அனுபவித்தார்கள். காந்தியும் நேருவும் பல தடவைகள் சிறைக்கு சென்றார்கள். உலகின் கவனம் இவர்களின் பால் ஈர்க்கப்பட்டது.

1927ஆம் ஆண்டு இலங்கைக்கு காந்தி மேற்கொண்ட விஜயமும், அதன் பின்னர் நேருவின் விஜயங்களும் இலங்கை வாழ் இந்திய வம்சாவளி மக்கள் மத்தியில் பெரிதும் தாக்கத்தை செலுத்தின. ஜோர்ஜ் ஈ.டி. சில்வா

தம்பதியினர் நேருவை வரவேற்பதில் ஆர்வம் காட்டியுள்ளார்கள். இந்திய அரசின் இலங்கைக்கான அதிகாரத்துவ முகவர் பதவியில் இருந்த கே.பி.எஸ். மேனனும் அவரது துணைவியான சரஸ்வதி அம்மையாரும் இந்திய தோட்டத் தொழிலாளர்களின் பாதிப்பு நிலைக்குறித்த அவதானத்தில் ஆர்வத்துடன் செயற்பட்டுள்ளார்கள். தொழில் உரிமைகள் பற்றி அவதானத்தை செலுத்தியது போலவே, பெருந்தோட்டத்துறை தொழிலாளர்களின் பிள்ளைகளின் கல்வி தொடர்பிலும் மிகுந்த அவதானத்துடன் செயற்பட்டமையும் குறிப்பிடத்தக்கது. தோட்டப்பகுதிகளில் பாடசாலைகள் அதிகரிக்கப்பட வேண்டும் என்ற முன்னெடுப்பும் கவனத்தைப் பெறுகிறது. அவ்வாறான முயற்சியின் விளைவாகவே புசல்லாவை சரஸ்வதி தமிழ் வித்தியாலயத்தின் உருவாக்கமும் அமையப்பெறுகிறது.

நடேசய்யரின் தொழிற்சங்க நடவடிக்கைகளுக்கும் மேனனின் ஆதரவு தொடர்கிறது. பின்னாளில் இப்பிரதேசத்தில் இருந்து தொழிற்பட்ட கே. இராஜலிங்கத்தின் தொழிற்சங்க மற்றும் சமூகப் பணிகளுக்கும் முழுமையான ஆதரவை அவர் வழங்கியுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. காந்திய சிந்தனைகளால் கவரப்பட்ட கே. இராஜலிங்கம் “மலைநாட்டு காந்தி” என்ற அடைமொழியுடனே அழைக்கப்பட்டார்.

நேருவின் அவதானத்தில், இலங்கை வாழ் இந்திய வம்சாவளி தமிழர்களின் நலனை நோக்கமாகக் கொண்டு அமைப்புகள் உருவாகத் தலைப்பட்டன. அவ்வாறு உருவான அமைப்புகளில் ஐ.எக்ஸ். பெரேராவினால் தோற்றுவிக்கப்பட்ட சிலோன் இந்திய சங்கம் முக்கியத்துவம் பெறுகிறது. ஐ.எக்ஸ். பெரேரா இந்திய வம்சாவளி மக்கள் சார்பான முதல் சட்டசபை பிரதிநிதி என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இது போன்ற பதினாறு சங்கங்களின் கூட்டிணைவே இலங்கை இந்தியன் காங்கிரஸ் உருவெடுக்கக் காரணமாக அமைந்தது.

1931இல் ஜவஹர்லால் நேரு இலங்கைக்கு வந்திருந்த போது இக்கூட்டிணைவு பற்றிய கவனம் மேலோங்கியது. பின்னர் 1939ஆம் ஆண்டு இலங்கை இந்தியன் காங்கிரஸ் தொடங்கப்பட்டது. அது இலங்கையில் வாழ்ந்த இந்திய வம்சாவளி தமிழ் மக்களின் அரசியல் மற்றும் தொழிற்சங்க சக்தியாக பரிணமித்தது. ஸ்தாபக உறுப்பினர்கள் என்ற வகையில் ஐ.ஆர். மோத்தா, பெரி சுந்தரம் ஆகிய ஆளுமைகளின் பங்கேற்பும் கவனத்தைப் பெறுகிறது. இதன் வளர்ச்சி

நிலையிலேயே 1947இல் இடம்பெற்ற இலங்கையின் முதலாவது தேர்தலில் திருப்திகரமான முடிவு எட்டப்பட்டது.

1950இல் இவ்வமைப்பு “இலங்கை தொழிலாளர் காங்கிரஸ்” என மாற்றம் பெற்றது. இவ்வமைப்பின் தலைமைத்துவத்தை திரு. செளமியமூர்த்தி தொண்டமான் பெற்றதையடுத்து, அது ஒரு குடும்பம் சார்ந்த அமைப்பாக ஆக்கிரமிக்கப்பட்டதும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

காந்திய சிந்தனைகளால் கவரப்பட்டவர்கள் இவ்வமைப்பின் செயற்பாட்டாளர்களாக அடையாளப்படுத்தப்படுகிறார்கள். அவ்வாறானவர்களில் குறிப்பிடத்தக்க ஒருவராகவே எம்.வீ. பழனியாண்டி விளங்குகிறார். புசல்லாவை கந்தலா தோட்டத்தின் தோட்டத் தொழிலாளியான இவர், இலங்கை இந்தியன் காங்கிரசின் மாவட்டக் குழு உறுப்பினராகவும் இருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. தன்னுள் எழுந்த சமூக உந்துதலோடு இவரது பாடல்கள் சமூக அசைவியக்கத்தைப் பாடி நிற்பதையும் அறியலாம்.

“இலங்கை வாழ் இந்தியத் தமிழர்க் குரிமை இல்லையாம் இதனால் தொல்லையாம்
லங்கையை தாயக மென்று உழைத்தும் - இந்த நாட்டினில் உரிமை வழங்கிட மறுப்பது
மாகுமா நீதி யாகுமா.
இலங்கையர் மயமென்ற சட்டமுமாச்சு
இந்தியர்களின் வோட்டுரிமை போச்சு
எந்த நாட்டிலும் இந்த அநீதிகள்
இல்லையே இதனால் தொல்லையே
இந்தியரால் இந் நாடு செழித்ததும்
ஏனோ சலுகை வழங்கிட மறுப்பது
ஏற்குமா தெய்வம் பார்க்குமா.”

என்ற வரிகள் ஊடாக தனது சமூகத்தின் பாதிப்பு நிலைகுறித்த எதிர்ப்பை வெளிப்படுத்துவதையும் காணலாம். தென்னிந்தியாவில் இருந்து புலம்பெயர்ந்து, இந்த நாட்டின் செழுமையில் பங்காளிகளாகவும் பிரதானிகளாகவும் இருந்த நிலையிலும், சட்ட ஏற்பாடுகள் வாயிலாக அவர்களின் உரிமைகள் அகற்றப்பட்ட போக்குகள் குறித்த கண்டனங்களும் பதிவாகியுள்ளதை அவதானிக்க முடிகிறது. உரிமைகள் கேள்விக்குறியாகிய நிலைகள் தொடர்பான அவதானங்களில், கங்காணிகள் மீதான சாடல்களும் முன்வைக்கப்படுவதைக் காணலாம்.

“தோட்டத் தொழிலாளரெங்கள் துயரைக் கேளுங்கோ
- நம்மை

கூட்டி வந்த கங்காணியின் சூழ்ச்சி பாருங்கோ
வெள்ளையர்க் குப்பந்தமாக விளங்கி நின்றாரே
இவர்கள்

வேண்டும் தரகுப் பணத்தை முன் வாங்கிக்
கொண்டாரே

கண்டி போகும் ரெயில் தனிலே ஏற்றி வந்தாரே - பல
கதைகள் பேசி தந்திரமாய் கூட்டி கூட்டி வந்தாரே
ஆசை வார்த்தை பேசி நம்மை அழைத்து வந்தாரே...”

எனத் தொடரும் பாடல் வரிகள் துரைத்தனத்திற்கு
துணைபோகும் கங்காணிகளின் மனிதாபிமானமற்ற
நடத்தைகள் மீதான சாடல்களாக அமைவதைக்
காணலாம். அவ்வாறே பாரத நாட்டில்
வாழ்ந்தவர்களை வீண் ஆசைகள் காட்டி
அழைத்துவந்து ஏமாற்றியதை ரொளத்திரப் போக்கோடு
எடுத்துரைக்கும் விதமும் கவனத்திற்குரியதாகும்.

கண்டி மாவட்டத்தின் முதலாவது பாராளுமன்ற
உறுப்பினரான கே. இராஜலிங்கம் பற்றிய
புகழ்மொழிகளை தனது பாடல்களின் ஊடாக
வெளிப்படுத்தவும் அவர் தவறவில்லை.

“பாரத அன்னை ஈன்றெடுத்த நம் வீரசிங்கமையா
நேர்மையாக நம்மைக் கொண்டு செலுத்திடும்
ராஜலிங்கமையா”

அவ்வாறே காந்தி மீதான பிடிப்புணர்வோடும்
சொற்களை இணைத்துச் சிறப்பிப்பதையும் அறிய
முடிகிறது. பல இடங்களில் காந்தியும், காந்திய
சிந்தனையும் பாடலாசிரியரால் சிறப்பிக்கப்படுவதை
அறிய முடிகிறது.

“கால மெல்லாம் தன் வாழ்வை நாட்டுக்காக
விடுதலைக்கே கழித்த எம்மான் வேதம் வாழ்க
ஞாலமதில் நாமறிந்த மனிதருக்குள்ளே
நாயகமாய் விளங்கி நின்றேன் நாமம் வாழ்க
சத்தியமாம் மந்திரத்தை நாளும் ஓதி
சாந்த மென்னும் சக்தியுடன் வாழ்ந்து காட்டி
அஹிம்சை என்னும் ஆயுதத்தால் உலகை வென்று
அண்ணலின் நாமம் வாழ்க துதி செய்வோமே.”

அவ்வாறே சுதந்திர இலங்கையின் முதலாவது பிரதமர்
சேனாநாயக்கா மீதான பற்றுதலையும் அவரின்
இறப்பின் பின்னர் பாடலாக வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

“அந்தோ மறைந்தாரே லங்கை ஆண்ட நிர்வாகியுமே
தேசப் பிதா சேனாநாயக்கா செய்தவ மிதுதானோ
அந்தோ லங்கை வாழ் மக்களை துயரில் ஆழ்த்தியே
மறைந்தாரே
எங்கும் சோகமே கொண்டு மக்களும்....”

“தொகையாறா” என்பது பாட்டின் இடையே அல்லது
காட்சியொன்றின் இடையே வசனமாக
முன்வைக்கப்படுவதைக் குறிக்கும்.
அவ்வணுகுமுறையானது பாடுபொருள் அல்லது
காட்சியமைப்பின் முக்கியத்துவங்களை சிறப்பித்து
எடுத்துரைப்பதற்கான முறையாகக் கொள்ளப்படுகிறது.
பாடுபொருளில் முனைப்பான விடயப்பரப்பை
வெளிப்படுத்தும் நுட்பமாகவும் அது அமைகிறது.
இவ்வணுகுமுறையை பாடலாசிரியர் எம்.வீ.
பழனியாண்டி மிக இலாவகமாக பல இடங்களில்
பிரயோகித்துள்ளதை அறிய முடிகிறது. மேற்குறித்த
அணுகுமுறைகள் அக்காலத்தில் காணப்பட்ட
இசைநாடகங்களில், இடையிடையே முனைப்பாக
முன்வைக்க வேண்டிய கருத்துக்களை வெளிப்படுத்தும்
வகையில் பிரயோகிக்கப்பட்டிருந்தமையையும்
அறியலாம். அவ்வாறு இவரது பாடல்களில்
வெளிப்படுத்தப்பட்ட “தொகையாறா” வரிகளில்
பின்வருவன குறிப்பிடத்தக்கவைகளாகும்.

“இலங்கை வாழ் இந்திய மக்களின் துயர்தனை
போக்கிட

இரவு பகல் உழைக்கும் தீரன்

இன்னல் பல நேர்ந்தும் தன் வாழ்வை அர்ப்பணித்து
உரிமைப் போர் நடத்தும் வீரன்”

என மலைநாட்டு காந்தி என்ற சிறப்பிற்குரிய கே.
இராஜலிங்கம் மீதான புகழ்மொழி தொகையறாவாக
அமைகின்றது.

“இன்னாட்டின் விடுதலைக்காக தன் வாழ்நாளை
அர்ப்பணம் செய்த தீரன்
என்னாளும் மக்களின் நன்மைக்கே உழைத்துமே
இன்னாளில் மறைந்த தியாகன்”

என டி.எஸ்.சேனாநாயக்கா மறைவின் எதிரொலி
தொகையறாவாக அமைகின்றது.

“ஆண்டு பலகாலம் லங்கை நாட்டையே சத மென்று
வாழ்ந்து வரும் நம்மிந்தியர்க்கு

வேண்டிடும் உரிமையைக் கொடுத்திட மனமில்லா
வெட்கமற்ற சர்கார் எதற்கு”

என்பதோடு,

“பாரெங்கும் புகழவே லங்கையை யாங்கிறோம்
பாரெங்கும் கர்வமெதற்கு
சீரோங்க லங்கையை செய்திட்ட இந்தியரை
வேறாக நினைப்பதெற்கு”

எனவும் இந்திய வம்சாவளித் தமிழர்கள் மீதான
காழ்ப்புணர்வு நடவடிக்கைகளை பாடலாசிரியர்
தொகையறாவில் சாடுவதையும் அவதானிக்கலாம்.

ஓவ்வொரு பாடலாசிரியர்களும் தம்மால்
இயற்றப்பட்ட பாடல்களுக்கான உரிமையை உரத்துச்
சொல்வதில் கைதேர்ந்தவர்களாகத் திகழ்ந்துள்ளார்கள்.
அவ்வகையில் எம்.வீ. பழனியாண்டி அவர்களும்,

“அகிலம் புகழும் தமிழ் கவிஞர் பாரதியின் அழியா
வேதமையா - இதை
மகிழ்ந்து பாடிடும் செந்தமிழ் தேசிகன் பழனியின்
கீதமையா”

எனவும்,

“எங்கிலுமே பந்தத்தினால் காலம் போகுது இதை
யியற்றுந் தாசன் பழனித் தமிழ் எங்கும் முழங்குது”

எனவும்,

“தென்னிலங்கை யாளும் சர்க்கார்
செய்திடும் சூட்சியெல்லாம்
தேசமெல்லாம் அம்பல மாச்சுதையா - பாடும்
சீலன் தமிழ் கீதமையா”

எனவும் தனது பாடல்களின் நிறைவில் குறிப்பிடுவதை
அறியலாம்.

பாரதத்தின் விடுதலைக் கோசத்தில் பாரதியின் வகிபங்கு
அளப்பரியது. பாரதியின் கவிதைகள் பாடலுக்குரிய
ஓசை நயத்துடன் அமைந்தமை பற்றிப் பலரும்
எடுத்துரைப்பார்கள். பாரதி மீதான தாக்கமும்
ஈடுபாடும் இப்பாடலாசிரியரில் வெளிப்பட்டு நிற்பதை
அவதானிக்கலாம்.

“தமிழ் னென்றுமே சொல்லுவீர் - நாளும்
தலை குனியாதே யென்றார் பாரதி
அடிமைச் சிறுமையச்சம் யாவும் அழிய சொல்
அனலைக்குழைத் தெறிந்தாரே

திடங் கொண்டு போராட வாழ்வு தனில் நமக்கு
செம்மை வழி புகன்றாரே”

இந்திய விடுதலை வேட்கையின் தாரக மந்திரமான
“வந்தே மாதரம்” என்ற முழக்கம் மலையகத் தமிழ்
மக்களின் அரசியல் விழிப்புணர்விலும் மிகுந்த
முக்கியத்துவம் பெறுகிறது. இதனைப் பாடலாசிரியர்
எம்.வீ. பழனியாண்டி தனது “தொழிலாளர் கீதம்”
பாடல் நூலில் பதிவு செய்துள்ளார். 1952ஆம் ஆண்டு
கொழும்பு நவஜீவன் அச்சியந்திரசாலையில்
பதிப்பிக்கப்பட்ட இந்நூலில், “ஜெய் ஹிந்த்” என்ற
முழக்கத்தோடு “ஜெய் லங்கா” என்பதையும் அவர்
இணைத்துக் குறிப்பிட்டுள்ளமை அவதானத்திற்குரியது.
இந்நூலில் தனது முகவரியைத் “டெல்டா சவுத்,
புசல்லாவை” எனக் குறிப்பிட்டுள்ள பழனியாண்டி,
தான் சார்ந்த “இலங்கை இந்தியன் காங்கிரஸ் - ஜில்லா
கமிட்டி, கம்பளை” என்ற தொழிற்சங்க அமைப்பையும்
பதிவு செய்துள்ளார். மேலும், மலையகத் தலைவர்களில்
ஒருவரான கே. இராஜலிங்கத்தை முதன்மைப்படுத்தி,
அவரின் புகைப்படத்தை நூலில் இணைத்துள்ளமையும்
குறிப்பிடத்தக்கது. தான் சார்ந்த சமூகத்தின்
உந்துதலாலும், சுயமரியாதை மற்றும் உரிமைப்
போராட்ட வேட்கையாலும் ஈர்க்கப்பட்டு
இயற்றப்பட்ட இப்பாடல்கள் வாயிலாக,
பாடலாசிரியர் எம்.வீ. பழனியாண்டி காலங்களைக்
கடந்தும் இன்றும் வரலாற்றில் கவனத்தைப் பெறுகிறார்.

வீ.ஆர்.எம். முருகையாப்பிள்ளையின் பாடல்கள்

புசல்லாவை மண்ணில் இருந்து அறுபதுகளில் முழங்கிய
குரலாக வீ.ஆர்.எம். முருகையாப்பிள்ளை
விளங்கியுள்ளார். பொதுவாக இவரைப் பற்றிய
பதிவுகள் மிக அரிதாகவே காணப்படுகின்றன. பெ.
முத்துலிங்கம் தொகுத்த “பரதேசம் போன தமிழர்களின்
பரிதாபப் பாடல்கள்” தொகுப்பு நூலிலும் இவரது
பாடல்கள் இணைத்துக்கொள்ளப்படவில்லை.

பல வீதிப்பாடலாசிரியர்கள் இயக்க ரீதியிலோ அல்லது
அமைப்பு ரீதியிலோ பாடல் நூல்களை
வெளியிட்டுள்ளதை அறிகிறோம். அதற்கு மாறாக,
சுயாதீனமாகவும் பாடல் நூல்களை
வெளியிட்டவர்களும் உள்ளார்கள். அவ்வாறே வீ.ஆர்.
எம். முருகையாப்பிள்ளையின் ஈடுபாடும்
அவதானத்தைப் பெறுகிறது. “பாட்டாளியின் குரல்
அல்லது கண்ணீர்” எனும் தலைப்பிலான அவரது
பாடல் நூல் மாத்திரமே கிடைக்கப்பெற்றுள்ளமை
குறிப்பிடத்தக்கது. இந்நிலையில், இத்தொகுப்புக்கு
முன்னர் அவர் வேறு தொகுப்புகளை
வெளியிட்டுள்ளாரா, இத்தொகுப்பின் இறுதியில்

குறிப்பிட்டுள்ளமைக்கு அமைவாக இரண்டாம் பாகத்தை வெளியிட்டுள்ளாரா என்பவை பற்றிய தகவல்கள் கிடைப்பதற்கரிதாகவே காணப்படுகின்றன. இவரது குடும்பம் மற்றும் வாழிடம் தொடர்பான தரவுகளும் கிடைக்கப்பெறாத நிலையில், பாடலாசிரியர் பற்றிய மேலதிக விவரங்களைப் பெற முடியவில்லை.

மேற்குறித்த பாடல் நூலின் முகப்பில் “ஆசிரியரும் வெளியிடுபவரும்” என்றே பாடலாசிரியரின் பெயர் சுட்டப்பட்டுள்ளது. இத்தொகுப்பின் வாயிலாக மற்றுமொரு பதிப்பகம் பற்றிய தகவலை அறிந்துகொள்ளும் வாய்ப்பும் கிடைக்கிறது. அந்த அச்சகம் குறித்த வெளிப்பாடே வித்தியாசமாக அமைந்துள்ளது. பொதுவாக “அச்சகம்” என்ற பிரயோகமே பயன்படுத்தப்படுவது வழக்கமாகும். மாறாக, இங்கு “அமுத்தகம்” என வித்தியாசமான மொழிப் பிரயோகம் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளமையை அவதானிக்கலாம்.

தமிழக சினிமாவில் ஐம்பதுகளில் பிரசித்தமான பாடலாக “மணப்பாறை மாடுகட்டி மாயாவரம் ஏரு பூட்டி” என்ற பாடல் விளங்கியது. இப்பாடல் “மக்களைப் பெற்ற மகராசி” திரைப்படம் வெளியான நாள் முதல் இன்று வரையில் செல்வாக்கு பெற்றதாகவே விளங்குகிறது. அப்பாடல் வெளிப்படுத்தும் கருத்துநிலை, இயல்பான மொழிநடை, இசை போன்ற காரணங்களால் காலத்தையும் கடந்து வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறது. அப்பாடல் வீதிப்பாடலாசிரியர்கள் மத்தியிலும் மிகுந்த செல்வாக்கைப் பெற்றுள்ளது. இதனைத் தழுவியும் பல பாடல்கள் வீதிப்பாடலாசிரியர்களால் பாடப்பட்டுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. இப்பாடலைத் தழுவி வகையில் இவ்வீதிப்பாடலாசிரியரும் தனது பாடலை வழங்கியுள்ளார்.

“கல்லு மலை புல்லை வெட்டி கருத்தை ரோட்டு பாலம்

கட்டி புல்லு மலை நிலம் திருத்தி சின்ன பொண்ணு இலங்கையை பூலோக சுவர்க்க மாக்கினோம் சின்ன பொண்ணு”

கவிஞர் மருதகாசியின் எழுத்துருவாக்கத்தில் உருவான இப்பாடல் கே.வி. மகாதேவனின் இசையில், திருச்சி லோகநாதனின் குரலில் முதன்முதலாக ஒலிக்கக் கேட்டோம். அதனைத் தொடர்ந்து செல்வாக்குப் பெற்ற இப்பாடல் உழைக்கும் மக்கள் மத்தியில்

பெரிதும் விரும்பப்பட்டது.

“நெஞ்சை விட்டு மாறாமல் வஞ்சி இளம் கோதை வங்கி இலைதான் எடுத்து வாதொடிச்சி நாளும் வம்பு தட்டை கம்பு எடுத்து மட்டம் பிடிப்பாளாம் முத்த இலைதான் அகற்றி முடிச்சி வாதை போக்கி பக்க வாதை அக்கணமே பக்குவமாய் நீக்கி பக்குவமா....”

எனத் தேயிலையை பெண்கள் கையாளும் விதம் பற்றி விதந்துரைக்க முற்படும் பாடலாசிரியரின் வரிகளும் அவதானத்தைப் பெறுகின்றன. அவ்வாறே அதிகாலையில் தொழிலாளர்கள் முகங்கொடுக்கும் வேதனை மற்றும் அவஸ்தை நிலைமைகளையும் பாடுபொருளாக முன்வைக்கின்றமையும் அவதானத்திற்குரியதாகும்.

“அடிச்சிருவான் பிரட்டு தப்பு அவசரமாய் எழும்பனும் ஆக்கி வைத்த பழைய கஞ்சியை அருந்தனும் மசண்டை நேரம் வெளுக்கும் முன்னே பிரட்டுக்களம் போகனும் மலைப்பு சஞ்சலம் மனதில் எண்ணாமல் போய் நிச்சனும்” “தொனதொனத்த கங்காணியால் தொல்லை பட்டு சாகனும் முத்த இலையை பொறுக்கி மூணு தரம் நிறுக்கனும் முழு பேரு போடனமுனா மூட்டை தூக்கி சாகனும்”

தோட்டங்களில் ஆவணங்களை பெற்றுக்கொள்வதில் இன்று வரையிலும் தொழிலாளர்கள் சிரமங்களையே எதிர்நோக்குகிறார்கள். காரியாலயக் கட்டமைப்புகளும் பிரட்டுக் கட்டமைப்புகளும் தொழிலாளர்களை அடிமைகளாகக் கருதும் மனப்பாங்குடனேயே அணுகுகின்றன. காரியாலயத்தின் உட்புறத்திற்குள் தொழிலாளர்கள் அனுமதிக்கப்படாமலேயே பெருந்தோட்டப் பொறிமுறை கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளது. ஜன்னலுக்கு வெளியே நின்று மாத்திரமே பெரிய கிளாக்கர் மற்றும் துரைமார்களுடன் பேச்சுவார்த்தையில் ஈடுபட வேண்டிய நிலை காணப்படுகிறது. குறிப்பிட்ட ஓர் ஆவணத்தை பெற்றுக்கொள்வதற்கே குறைந்தது இரண்டு அல்லது மூன்று முறையாவது காரியாலயத்திற்கு சமூகமளிக்க வேண்டியிருக்கும். ஒவ்வொரு தடவையும் ஒவ்வொரு காரணங்களை முன்வைத்து காலத்தைக் கடத்துகின்ற போக்கும் அவதானத்திற்குரியதாகும். அவ்விடயங்களை

முன்றிறுத்திய வகையில் “சூத்திரப்பயலே” எனும் பாடல் மெட்டில் பாடுபொருள் தொடர்கிறது.

இலங்கையில் இந்திய வம்சாவளி தமிழர்களின் “இருப்பு” சார்ந்த இன்னல் நிலைகள் இவரது பாடல்களில் முனைப்புப் பெறுகின்றன. மேலும், பிரஜா உரிமை தொடர்பில் உரத்த குரலாகவும் அவரது பாடல்களின் உள்ளடக்கம் விளங்குகின்றது.

“பிரஜா உரிமைச் சட்டம் அரசாங்க சபையிலே
பிரபல்ய மாகியே போச்சே - அந்தப்
பேச்சாகவே எங்குமாச்சே - மனப்
பீதி உண்டாக்கி விட்டாச்சே - தரம்
பிரித்துப் பிரித்துப் பேசி வெறுத்து இந்தியர்களைத்
துரத்தியோட்டத் திட்டமாச்சே - பிற
அந்நிய நாட்டுச் சனங்களென்று - நம்மை
எண்ணிக்கொண்டோர் இந்த ஊரார் - பல
இன்னல் இடைஞ்சலும் தாரார் - சூட்சி
என்னென்னமோ செய்து வாரார் - நாட்டில்
அண்டவிடாமலே ஒண்டவந்த - குடி
யாகமதித்துமே வாரார்”

ஏனைய பாடலாசிரியர்களைப் போல இவர் தன்னுடைய பாடல்களில் தன் பெயர் அடையாளத்தைப் பதிவு செய்யவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

வீதிப்பாடல்களில் “படுகொலைச் சிந்து” மிகுந்த கவனத்தைப் பெற்றிருந்தமை தொடர்பில் அறிவோம். வீ.ஆர்.எம். முருகையாப்பிள்ளையும் “தாயின் ஒப்பாரி” எனும் தலைப்பில் சரசு என்ற பெண்மணியின் இறப்பு தொடர்பில் பாடல் இயற்றியுள்ளார். மதுப்பாவனையால் ஏற்படும் சீரழிவுகளை அவர் பல இடங்களில் குறிப்பிட்டுள்ளதும் கவனத்திற்குரியது. இந்நிலையில், இப்பாடலில் தனது குடிகாரக் கணவனின் கையால் கொலை செய்யப்பட்ட பெண்ணை மையப்படுத்தி இரங்கற்பாவை படைத்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

“இண்டமுள்ள கல்கோட்டை சரசு நம்ப இனம்
பெருத்த நன்னாடு நீ இண்ட ஒதிக்கிவச்சி இந்த
தோட்டத்தில் இனத்தார் தள்ளி வச்சி இந்த இடி
விழுவான் கையாலே ஆத்தா நீ இறக்கவே
நீதியுண்டா”

“பொங்க நல்ல மாத்தையிலே சரசு உனக்கு பொங்க
பாணை போகயிலே பூனை குறுக்கலாய்ச்சி புதுப்
பாணை

முன்னையாச்சி இது பொல்லா சகுன மென்று நான்
போகாதே என்று சொன்னேன்”

“பொங்க பாணை வருமென்று பிள்ளை பூரிப்பாய்
இருக்குமடி

போக வேணுமென்றார் அந்த பொல்லா
சகுனமா நான் பெற்ற மகளை சரசு நீ பூலோக
மறந்து போனாயாத்தா”

நாட்டார் பாடல்களின் தாக்கமும், ஏனைய பாடலாசிரியர்கள் பாடிய பாடல்களின் தாக்கமும் இப்பாடலாசிரியரிடம் செல்வாக்குச் செலுத்தியுள்ளதை அவதானிக்கலாம். சுயநலத்தை கருதாத நிலையில், தான் சார்ந்த சமூகத்தின் நலனில் அக்கறை கொண்ட உந்துதலே இவ்வாறான பாடல்கள் தோன்றுவதற்கான அடிப்படைக் காரணமாக அமைந்தது. இவ்வாறான உள்ளுணர்வுகள் சமூகத்தைச் செதுக்குவதற்கும் எழுச்சி எண்ணங்கள் தோன்றுவதற்கும் பெரிதும் துணைநின்றுள்ளன. தான் வாழ்ந்த காலத்தில் எதையாவது விட்டுச் செல்ல வேண்டும் என்ற இவரது மன உந்துதல் மதிக்கப்பட வேண்டியதாகும். அவ்வுணர்வின் பெறுமதியே இவ்வகைப் பாடலாசிரியர்களை காலம் கடந்தும் மீட்டிப் பார்ப்பதற்கான அவகாசத்தை வழங்கியுள்ளது எனலாம்.

உசாத்துணை நூல்கள்

1. யோகராசா, செ. (2023). ஈழத்து முச்சந்தி இலக்கியம். மகுடம் பப்ளிகேசன்.
2. முத்துலிங்கம், பெ. (2012). பரதேசம் போன தமிழர்களின் பரிதாபப் பாடல்கள். கயல் கவின் புகல்.
3. சாரல் நாடன். (1997). மலையகம் வளர்த்த தமிழ். துரவி வெளியீட்டகம்.
4. பழனியாண்டி, எம்.வீ. (1952). தொழிலாளர் கீதம். கொழும்பு நவஜீவன் அச்சகம்.
5. முருகையாப்பிள்ளை, வீ.ஆர்.எம். (1967). பாட்டாளியின் குரல் அல்லது கண்ணீர். சரவணா அமுத்தகம், நாவலப்பிட்டி.

இலங்கையின் வடக்கு மற்றும் கிழக்கு மாகாணங்கள் பெரும்பாலும் வறண்ட மற்றும் அரை வறண்ட காலநிலைச் சூழலுக்குட்பட்ட பகுதிகளாகும். இப்பகுதிகளில் உள்ள ஆற்றுப்படுகைகள் (River Basins) நீர் வளங்களின் முக்கிய ஆதாரங்களாக விளங்குகின்றன. இவை குடிநீர், வேளாண்மை, கால்நடை வளர்ப்பு, தொழில் மற்றும் சூழலியல் சமநிலைக்கான ஆதாரங்களாகவும் உள்ளன. முரண்பாடுகள், நிலவளப் பயன்பாட்டில் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள், காட்டுழிப்பு, கட்டுப்பாடற்ற மணல் அகழ்வு, நிலத்தடி நீரின் அதிகப்படியான பயன்பாடு மற்றும் காலநிலை மாற்றம் ஆகியவை இவ்வாற்றுப் படுகைகளின் நீரியல் சமநிலையைப் பாதித்துள்ளன. எனவே, இவற்றின் தற்போதைய நிலையை அறிவியல் மற்றும் தரவுசார்ந்த முறையில் ஆய்வு செய்து, சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்புடன் கூடிய திறம்பட்ட பயன்பாட்டிற்கான வழிமுறைகளை முன்வைப்பது கட்டாயமானதாகும். 'வடக்கு - கிழக்குப் பிராந்தியங்களின் ஆற்றுப்படுகைகளின் நீர்வள இருப்பும் பயன்பாட்டிற்கான ஒருங்கிணைந்த மூலோபாயங்களும்' எனும் இக்கட்டுரைத் தொடர், வடக்கு மற்றும் கிழக்கு மாகாணங்களின் அனைத்து ஆற்றுப்படுகைகளையும் ஒருங்கிணைந்த முறையில் ஆய்வு செய்து, சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்பையும் நீர் வளத்தின் திறம்பட்ட பயன்பாட்டையும் சமநிலைப்படுத்தும் வழிமுறைகளை முன்வைக்கும். இது நிலைத்த வளர்ச்சிக்கான அறிவியல் மற்றும் கொள்கை அடிப்படையிலான வழிகாட்டி ஆவணமாகவும் அமையும்.

வடக்கு – கிழக்குப் பிராந்தியங்களின் ஆற்றுப்படுகைகளின் அடையாளமும் புவியியல் சுயவிவரமும்

சுப்ரமணியம் சிவகுமார்

பகுதி - I

கலாநிதி. சுப்ரமணியம் சிவகுமார் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் பொறியியல் இளங்கலைப் (BSc Eng.) பட்டமும், இந்தியத் தொழில்நுட்பக்கழகம் ரூர்க்கியில் (IIT Roorkee) நீர்வள மேம்பாட்டுத்துறையில் முதுகலைப் (MSc) பட்டமும், மொரட்டுவைப் பல்கலைக்கழகத்தில் முனைவர் (PhD) பட்டமும் பெற்றவர். பின்னர் நோர்வேயின் உயிரியல் அறிவியல் பல்கலைக்கழகத்திலும் (NMBU, s), வடகிழக்கு நோர்வே பல்கலைக்கழகத்திலும் (Bod) பிந்தைய முனைவர் ஆராய்ச்சியாளராகப் பணியாற்றினார். நீர்ப்பாசனத் திணைக்களத்தில் பிரதி நீர்ப்பாசனப் பணிப்பாளராகவும், நீர்ப்பாசனப் பொறியாளராகவும் 28 ஆண்டுகள் சேவையாற்றியுள்ளார். யாழ்ப்பாணம், வவுனியா போன்ற பல்கலைக்கழகங்களில் மூத்த விரிவுரையாளராகச் செயற்பட்டார். விவசாய அமைச்சகத்தில் திட்டமிடல் பணிப்பாளராகவும், வடமாகாண அவசர மீளமைப்புத் திட்டத்தின் திட்டப்பணிப்பாளராகவும் பணியாற்றினார். பல்வேறு சர்வதேசப் பல்கலைக்கழகங்களில் விருந்தினர் விரிவுரைகளையும், முக்கிய உரைகளையும் (Keynote Speeches) நிகழ்த்தியுள்ள இவர், குறியீட்டு அறிவியல் இதழ்களில் 45க்கும் மேற்பட்ட ஆய்வுக்கட்டுரைகளை வெளியிட்டுள்ளதோடு, இதுவரை 7 நூல்களையும் எழுதியுள்ளார். மேலும், 18 சர்வதேச மாநாடுகளில் ஆய்வுக் கட்டுரைகளை வாசித்துள்ளார்.

2. வட மாகாண ஆற்றுப்படுகைகள்

வட மாகாணத்தின் ஆற்றுப்படுகைகளில் உள்ள நீர் வளங்களை ஒருங்கிணைந்த முறையில் திட்டமிட்டுப் பயன்படுத்துவதன் மூலம் விவசாய உற்பத்தியை உயர்த்தி உணவுப் பாதுகாப்பை வலுப்படுத்துவதும்,

விவசாயிகளின் வாழ்வாதாரத்தை மேம்படுத்துவதும் இந்த அத்தியாயத்தின் முக்கிய நோக்கமாகும்.

வட மாகாணத்தின் மொத்த நிலப்பரப்பு சுமார் 885,000 ஹெக்டேர்களாகும். இதில் 50% க்கும் அதிகமான பகுதி நிரந்தர (Perennial), ஆண்டுப் பயிர்கள் (Annual) மற்றும் பருவகாலப் பயிர்கள் (Seasonal Crops) ஆகியவற்றுக்காகப் பயன்படுத்தப்படுகிறது. இப்பகுதியின் நில அமைப்பு பெரும்பாலும் சமவெளியாகவும் கடற்கரையை நோக்கித் தாழ்வாகவும் காணப்படுகிறது. இது இலங்கையின் தாழ்நில வறண்ட மண்டலப் பகுதியில் (Low Country Dry Zone) அமைந்துள்ளது. இந்தப் பிரதேசத்தின் சராசரி ஆண்டு வெப்பநிலை சுமார் 28°C ஆகும். வருடாந்திர மழைவீழ்ச்சி சுமார் 1200 மி.மீ முதல் 1500 மி.மீ வரை காணப்படுகிறது. இதில் சுமார் 75% மழைவீழ்ச்சி வடகிழக்கு பருவமழைக் காலமான அக்டோபர் முதல் டிசம்பர் மாதங்களுக்கிடையில் பெறப்படுகிறது.

வட மாகாணத்தில் 65 பெரிய மற்றும் நடுத்தர அளவிலான பாசனத் திட்டங்களும், மொத்தம் 2,038 சிறிய குளங்களில் 1,698 செயல்படும் சிறிய பாசனத் திட்டங்களும் உள்ளன. இப்பகுதியில் இரணைமடுக் குளம் மற்றும் கட்டுக்கரைக் குளம் (Giant Tank) ஆகியவை மிகப்பெரியதும், வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்கதுமான பாசனத் திட்டங்களாகக் கருதப்படுகின்றன. இந்தப் பாசனத் திட்டங்கள் பெரும்பாலும் மழைநீர் ஓட்டம் (Runoff) மற்றும் ஆற்றுப்படுகைகளில் இருந்து கிடைக்கும் நீர் வரத்தையே சார்ந்தவையாக உள்ளன. இதன் மூலம் குளங்கள் நிரம்பி பாசனத்திற்குத் தேவையான நீர் வழங்கப்படுகிறது.

வடக்கு மாகாண நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களை வவுனியா மற்றும் மன்னார் மாவட்டங்களில் உள்ள மத்திய நீர்ப்பாசனத் திணைக்களமும், வடக்கு மாகாணத் திணைக்களங்களும் பராமரித்து வருகின்றன.

2.1 வட மாகாணத்தில் உள்ள மாகாணங்களுக்கு இடையிலான ஆற்றுப்படுகைகள் (InterProvincial River Basins of Northern Province)

மன்னார் மற்றும் வவுனியா மாவட்டங்களில் அமைந்துள்ள பெரும்பாலான பெரிய பாசனத் திட்டங்களும், சில நடுத்தரப் பாசனத் திட்டங்களும் மாகாணங்களுக்கு இடையிலான ஆற்றுத் தொகுதிகளுக்குள் (InterProvincial River Basins) உட்பட்டவையாகும். இந்த ஆற்றுத் தொகுதிகள் பல மாகாணங்களை இணைக்கும் நீர்வள அமைப்புகளாக இருப்பதால், அவற்றின் மேலாண்மை, திட்டமிடல் மற்றும் நீர் பகிர்வு ஆகியவை மிகவும் சிக்கலானதும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவையுமாகும்.

வட மாகாணத்தில் உள்ள இத்தகைய மாகாணங்களுக்கு இடையிலான ஆற்றுத் தொகுதிகளுக்குள் அமைந்துள்ள முக்கிய மற்றும் நடுத்தரப் பாசனத் திட்டங்கள் அட்டவணையில் வழங்கப்பட்டுள்ளன. இந்தத் திட்டங்கள் பெரும்பாலும் மல்வத்து ஓயா போன்ற முக்கிய ஆறுகளின் நீரோட்டத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு செயல்படுகின்றன. இவ்வாறான ஆற்றுத் தொகுதிகள் வட மாகாணம் மட்டுமல்லாது, வடமத்திய மற்றும் வடமேற்கு மாகாணங்களுடனும் நீர்வளத் தொடர்புகளைக் கொண்டுள்ளன.

Major Medium Irrigation Schemes within inter provincial river basin in North

District	Name of Major/Medium tank	Capacity (ac.ft)	Irrigable Area (acres)	Catchment Area (sq.mls)
Mannar	Giants Tank	31,500	24,438	38.00
	Akathimurippu	7,620	4,538	1.50
	Viyadikulam	840	1,223	3.50
Vavuniya	Pavatkulam	27,000	4,134	115.00
	Iratperiyakulam	3,534	503	12.24
	Maruthamadu	1,500	438	14.60
	Muhathankulam	2,400	845	34.00
	Rajendran Kulam	850	295	2.40
	Kallaru Anicut	Anicut		600

இந்தப் பாசனத் திட்டங்களின் முக்கிய அம்சம், அவை பல கட்டங்களில் நீரைச் சேமித்து விநியோகிக்கும் காஸ்கேட் (Cascade) முறைமைகளுடன் இணைக்கப்பட்டிருப்பதாகும். மேல்நிலப் பகுதிகளில் அமைந்துள்ள சிறிய மற்றும் நடுத்தரக் குளங்கள் மழைநீரைத் தாங்கி, படிப்படியாக கீழ்நிலப் பகுதிகளுக்கு நீரை அனுப்புகின்றன. இதன் இறுதியில்

பெரிய நீர்த்தேக்கங்கள் (Major Tanks) நீரைச் சேமித்து விரிவான பாசன நிலங்களுக்கு வழங்குகின்றன.

மாகாணங்களுக்கு இடையிலான ஆற்றுத் தொகுதிகளில் உள்ள பாசனத் திட்டங்கள் பின்வரும் முக்கிய தன்மைகளைக் கொண்டுள்ளன:

1. பல மாவட்டங்கள் மற்றும் மாகாணங்களுக்கு இடையிலான நீர் பகிர்வு
2. பருவகால மழை மீது அதிக சார்பு
3. மழைக்காலத்தில் நீர் சேமிப்பு மற்றும் வறட்சிக் காலத்தில் கட்டுப்படுத்தப்பட்ட விநியோகம்
4. பல நிலைகளில் உள்ள குளங்கள் மற்றும் கால்வாய் வலையமைப்புகள்

இத்தகைய அமைப்புகளில் நீர் மேலாண்மை மிகவும் அவசியமானதாகும். மேல்நிலப் பகுதிகளில் அதிக நீர் பயன்படுத்தப்பட்டால், கீழ்நிலப் பகுதிகளில் நீர் பற்றாக்குறை உருவாகும் அபாயம் உள்ளது. மேலும், மழை மாறுபாடுகள், காலநிலை மாற்றம், ஆக்கிரமிப்பு, மணல் தேக்கம் (Siltation), மற்றும் பராமரிப்புக் குறைபாடுகள் போன்றவை இந்தத் திட்டங்களின் செயல்திறனைப் பாதிக்கின்றன.

எனவே, மன்னார் மற்றும் வவுனியா மாவட்டங்களில் உள்ள இத்தகைய பாசனத் திட்டங்களைச் சிறப்பாகப் பராமரிக்க ஒருங்கிணைந்த நீர்வள மேலாண்மை, மாகாணங்களுக்கு இடையிலான ஒத்துழைப்பு, மற்றும் சமூகப் பங்கேற்பு ஆகியவை மிகவும் அவசியமானவை. இத்தகைய அணுகுமுறைகள் மூலம் நீர் வளங்களைச் சமமாகவும் நிலையான முறையிலும் பயன்படுத்தி, விவசாய உற்பத்தி மற்றும் சமூக நலனை மேம்படுத்த முடியும்.

2.1.1 அருவி ஆறு (Aruvi Aru) ஆற்றுப்படுகை

அருவி ஆறு (Aruvi Aru) இலங்கையின் இரண்டாவது நீளமான ஆறாகக் கருதப்படுகிறது. இது அனுராதபுரம் மற்றும் மன்னார் மாவட்டங்கள் வழியாகப் பாய்ந்து, வடமேற்கு வறண்ட மண்டலத்தின் நீர்வள அமைப்பில் முக்கிய பங்காற்றுகிறது. இந்த ஆறு, குறிப்பாக மழைக்காலங்களில் நீரைச் சேமிப்பதன் மூலம், பாசனத் திட்டங்களுக்கும் நிலத்தடி நீர் நிரப்புதலுக்கும் ஆதாரமாக விளங்குகிறது.

மன்னார் மாவட்டத்தின் ஒரு முக்கிய சிறப்பு, அங்கு காணப்படும் ஆர்ஃசியன் ஊற்றுக்கள் (Artesian Springs) மற்றும் நிலத்தடி நீர்த் தொட்டிகள் (Aquifers) ஆகும். இவ்வகையான நிலத்தடி நீர்த் தொட்டிகள்

இயற்கையாகவே அழுத்தத்துடன் நீரை மேல்நிலைக்குக் கொண்டுவரக் கூடியவை. இதன் காரணமாக, வட மாகாணத்தின் சில பகுதிகளில் ஆண்டு முழுவதும் கிடைக்கும் தண்ணீர் வளம் காணப்படுகிறது. இந்த நீர்வளம் கடந்த காலங்களில் வெற்றிகரமான விவசாய நடவடிக்கைகளுக்கு ஆதரவாகப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

ஆனால், இந்த நிலத்தடி நீர்வளம் அனைத்து இடங்களிலும் சமமாகக் கிடைப்பதில்லை. குறிப்பாக “சிவப்புமஞ்சள் லேட்டோசோல்” (Red Yellow Latosol) மண் காணப்படும் பகுதிகளில் மட்டுமே இத்தகைய நிலத்தடி நீர்த் தொட்டிகள் காணப்படுகின்றன. இந்த மண் வகை, நீரை ஊடுருவ வைக்கும் மற்றும் சேமித்து வைக்கும் தன்மை கொண்டதால், நிலத்தடி நீர் உருவாக ஏற்றதாக உள்ளது. மாறாக, “சிவப்புமழுப்பு மண்” (Reddish Brown Earth) காணப்படும் பகுதிகளில் இத்தகைய நிலத்தடி நீர்த் தொட்டிகள் பொதுவாக இல்லை. இந்த மண் வகை, நீரை நீண்டகாலம் சேமித்து வைக்க முடியாத தன்மையைக் கொண்டதால், இதில் நிலத்தடி நீர் ஆதாரம் குறைவாக உள்ளது.

இதன் விளைவாக, வன்னிப் பகுதியின் பெரும்பாலான இடங்களில் ஆண்டு முழுவதும் நிலையான (Perennial) தண்ணீர் வழங்கல் கிடைப்பதில்லை. இதனால், அந்தப் பகுதிகளில் உள்ள மக்கள் மற்றும் விவசாயிகள் பெரும்பாலும் மழைநீர் மற்றும் குளங்கள் போன்ற மேற்பரப்பு நீர் வளங்களைச் சார்ந்துள்ளனர்.

இதனைக் கருத்தில் கொண்டால், அருவி ஆற்றை மையமாகக் கொண்ட நீர்வள மேலாண்மை, நிலத்தடி நீர்த் தொட்டிகள் பாதுகாப்பு மற்றும் மண் வகைக்கு ஏற்ப திட்டமிடப்பட்ட பாசன முறைகள் ஆகியவை இன்றைய காலத்தின் கட்டாயத் தேவைகளாகும். இத்தகைய அறிவார்ந்த அணுகுமுறைகள் மூலம் வட மாகாணத்தில் நிலையான நீர்வளப் பயன்பாட்டையும் விவசாய வளர்ச்சியையும் உறுதி செய்ய முடியும். மன்னார் மாவட்டத்தில் அமைந்துள்ள கட்டுக்கரைக் குளம் (Giant Tank) இலங்கையின் முக்கியமான பண்டைய பாசன அமைப்புகளில் ஒன்றாகும். மல்வத்து ஓயா (அருவி ஆறு - Aruvi Aru) ஆற்றிலிருந்து நீரைப் பெறும் இந்த நீர்த்தேக்கம், வறண்ட மண்டல விவசாயத்திற்கான முக்கிய ஆதாரமாக விளங்குகிறது.

2.1.1.1 கட்டுக்கரைக் குளம் (Giant's Tank)

மன்னார் மாவட்டத்தில், பழங்காலத்தில் “கடம்ப நதி” என அழைக்கப்பட்ட அருவி ஆறு (மேல் பகுதியில், அனுராதபுரத்தில் மல்வத்து ஓயா) நதியின் வலதுகரைக்

கீழ்ப்பகுதியில், பாசன மற்றும் வடிகால் அமைப்புகளுடன் கூடிய கட்டுக்கரைக் குளம் (Giant's Tank) அமைந்துள்ளது. இவ்வமைப்பு உள்ளூர் வழக்கில் "சோடையன் கட்டுக்கரை" அல்லது "பேரரசர் கட்டிய அணைக்கரை" என அழைக்கப்படுகிறது. இந்தத் திட்டத்தின் மறுசீரமைப்பு 18ஆம் நூற்றாண்டில் டச்சு ஆட்சிக்காலத்தில் 'வான் டி கிராஃப்' நிர்வாகத்தின் போது தீவிரமாக முன்வைக்கப்பட்டிருந்தாலும், அப்பொழுது நடைமுறைக்கு வரவில்லை. பின்னர் 1880ஆம் ஆண்டில் இத்தகவல் மீண்டும் முன்னிலைப்படுத்தப்பட்டது; 1889 செப்டம்பர் 29ஆம் தேதி இலங்கை மாநிலக் கவுன்சிலில் பி. இராமநாதன் அவர்கள் முன்வைத்த தீர்மானத்தின் பேரில் மறுசீரமைப்பு தொடங்கப்பட்டது. அடுத்த ஆண்டே பணி ஆரம்பிக்கப்பட்டு, தொற்றுநோய்கள், பாசனப் பொறியாளர் மரணம் போன்ற பல காரணங்களால் தாமதமான போதிலும், 1902 நவம்பர் 30ஆம் தேதி முடிக்கப்பட்டது.

கட்டுக்கரைக் குளம் (Giant's Tank) தனித்தனியான 38.0 சதுர மைல் நீர்ப்பிடிப்புப் பகுதியைக் கொண்டது. இதன் சேமிப்புத் திறன் 31,500 ஏக்கரடி; பாசனத்திற்கு உகந்த பரப்பு 24,500 ஏக்கர் ஆகும். இதில் மொத்தம் 10 தண்ணீர் வாய்கள் மற்றும் பிரதான கால்வாய்கள் (Main Canals) (7 குளத்தின் அணைக்கட்டில் - Bund of the Tank, 3 உள்ளூழைவுக் கால்வாயில் - Inlet Canal) உள்ளன. மேலும் 162 சிறுகுளங்கள் மூலம் நீர் வழங்கப்படுகிறது. இதனுடன், பாசனப் பரப்பின் கீழ்ப்பாய்ந்த எல்லையில் அமைந்த வடிகால் அமைப்புகள் வழியாக கூடுதலாக சுமார் 5,000 ஏக்கர் நிலங்கள் நீர்ப்பாசனம் பெறுகின்றன. மொத்தத்தில், இந்தத் திட்டம் 6,520 விவசாயக் குடும்பங்களின் பயிரிடும் நிலங்களுக்கு உறுதியான நீர் வழங்கலை வழங்குகிறது.

இந்தக் குளத்திற்கு, 120 ஆண்டுகள் பழமையான தேக்கம் அணைக்கட்டிலிருந்து வரும் உள்ளூழைவுக் கால்வாய் வழியாக கூடுதல் நீர்தேக்கம் கிடைக்கிறது. அருவி ஆற்றைக் கொண்டே துல்லியமாகச் செதுக்கிய கற்சுவற்றுக் கட்டடக் கலைப்பாணியில் நிர்மாணிக்கப்பட்ட இந்தத் தேக்கம் அணைக்கட்டு 12 அடி உயரம், 20 அடி அகலம், 640 அடி நீளம் கொண்டது. தேக்கம் அணைக்கட்டிலிருந்து கட்டுக்கரை அணைக்கட்டைத் தொடங்கும் இடம் வரை உள்ள உள்ளூழைவுக் கால்வாயின் நீளம் 15 மைல்

ஆகும். இந்த அணைக்கட்டு, அருவி ஆற்றின் இடதுகரையில் அமைந்துள்ள "அகத்திமுறிப்பு" எனப்படும் மற்றொரு குளத்திற்கும் நீரை வழங்குகிறது; அக்குளம் சுமார் 6,500 ஏக்கர் நிலங்களுக்குப் பாசனம் செய்கிறது. இடதுகரை உள்ளூழைவுக் கால்வாயின் நீளம் 15.75 மைல்; அதன் வழியாக 12 தண்ணீர்வாய்கள் நிறுவப்பட்டுள்ளன. அவை 40 சிறுகுளங்களுக்கு நீரை அளிக்கின்றன.

Hydro data of Giant Tank

Catchment Area	38 sq.mls.
Acreage	24,438 acres
Capacity	31,500 ac. ft.
Full supply level	44 ft. MSL
High flood level	46.15ft. MSL
Length of bund	4.5 mls
Bund Top Level	49.5 ft. MSL
Crest level of spill	44 ft. MSL
Type of spill	CO on the RB.
Length of spill	360 ft.
Sluice Type	Tower type
Number of sluices	10 (3 on the inlet canal and 7 on the bund)

அணைக்கட்டு (Embankment)

கட்டுக்கரைக் குளம் அணைக்கட்டு 4.5 மைல் நீளத்திற்கு அரை வட்ட வளைவில் நீட்டிக்கப்பட்டு, இடதுகரையில் அமைந்த 360 அடி நீளமான வானுடன் (C.O Spill) இணைந்து முடிகிறது. அணைக்கட்டு 2 மைல் 26 செயினிலிருந்து வளைந்து, 4 மைல் 26 செயினில் கிட்டத்தட்ட கிழக்குத் திசையில் முடிவடைகிறது.

இந்த பகுதியில் தென்மேற்குப் பருவமழைக் காற்று மிக வலுவாக வீசுகிறது. தென்மேற்குத் திசையில் பரந்த நெற்பயிர் நிலங்கள் மற்றும் 5,000 ஏக்கருக்கும் மேற்பட்ட நீர்முகப்பைக் கொண்ட குளத்தின் பரப்புக் காரணமாக, காற்றின் தாக்கம் அதிகரிக்கிறது. இதனால், அணையின் மேற்புறச் சரிவு (Upstream Slope) மீது பெரிய அலைகளின் தாக்கம் ஏற்பட்டு கடுமையான சேதம் விளைகிறது. நீர் அலைகள் மேலெழுந்து அணையைத் தாண்டி, அணையுடன் இணைந்து செல்லும் ஜூபிலி அணுகுமுறைச் சாலையின் (Jubli Road) மேல் வரை சிதறி விழுகின்றன.

1960களில் இந்தப் பகுதியில் அலைத் தாக்கத்திலிருந்து பாதுகாப்பதற்காகக் கட்டப்பட்ட அலைத் தடுப்புச் சுவர் (Wave Breaker Wall) முற்றிலும் சிதிலமடைந்து பல துண்டுகளாக இடிந்துள்ளது. இதனால், மேற்புறச் சரிவு காற்றின் நேரடித் தாக்கத்திற்கு வெளிப்பட்டு, சுமார் 20 இடங்களில் அகலமும் ஆழமுமான சேதக்குழிகள் (Scours) உருவாகியுள்ளன. அணை உடைதலைத் தவிர்க்க தற்காலிகமாக மணல் மூட்டைகள் நிரப்பும் பணிகள் துறையின் நிதியிலிருந்து மேற்கொள்ளப்பட்டன.

மேலும், 1 மைல் 45 செயின் முதல், 2 மைல் 26 செயின் வரை உள்ள பகுதியும் வடகிழக்குப் பருவமழைப் புயல்களால் சேதமடைந்துள்ளது. 1998 மற்றும் 1999 ஆண்டுகளில் வெள்ளச் சேத நிவாரண நிதி மற்றும் வடக்கு மறுசீரமைப்பு, மறுகட்டமைப்பு ஆணையம் (RRAN) வழங்கிய நிதி மூலம் அணையின் சில பகுதிகள் கல் அடுக்குப் பாதுகாப்பு (RipRap) மூலம் பாதுகாக்கப்பட்டன.

அதேவேளை, சேதமடைந்த அணைப் பகுதிகள் அரசின் பாதுகாப்பு முன்வரை (Forward Defense Line) எல்லைக்குள் இல்லாததால், கட்டுமானப் பொருட்கள் மற்றும் தொழிலாளர்களை உடனடியாகக் கொண்டு செல்ல முடியாத நிலை ஏற்பட்டது. பாதுகாப்பு அனுமதி பெறும் நீண்டகால நடைமுறைகள் காரணமாக அவசரத் தடுப்பு நடவடிக்கைகள் தாமதமடைந்தன; சில நேரங்களில் சர்வதேச செஞ்சிலுவைச் சங்கம் அமைப்பின் (ICRC) உதவியும் பெறப்பட்டது.

கடந்த 20 ஆண்டுகளாக அந்தப் பகுதியில் நிலவிய பாதுகாப்புச் சிக்கல்கள் காரணமாக பெரிய அளவிலான மறுசீரமைப்புப் பணிகள் மேற்கொள்ளப்படவில்லை. ஆண்டுதோறும் தற்காலிகப் பராமரிப்பு பணிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டாலும், அணைக்கட்டின் நிலை நாளுக்கு நாள் மோசமடைந்து வருகிறது. எனவே, அணையை அதன் ஆரம்ப வடிவமைப்பிற்கேற்ப மீளமைத்து, 2.5 மைல் முதல் 4.5 மைல் வரை தென் மேற்குக் காற்றால் அதிகம் பாதிக்கப்படும் பகுதியில் 'RipRap' பாதுகாப்பு அமைப்பை நிரந்தரமாக அமைப்பது அவசியமாகி, அந்தப் பணிகள் 2000ஆம் ஆண்டில் உலக வங்கியின் நிதியுதவியுடன் நிறைவேற்றப்பட்டன.

குளத்தின் வான் (Tank Spill)

இந்த வான் 360 அடி நீளமுடைய 'Clear Over Fall Spill' (CO வான்) ஆகும். இதன் கிரெஸ்ட் (Crest) சுவர் 44 MSL

உயரத்திலும், பாஃபிள் (Baffle) 42.5 MSL உயரத்திலும் அமைந்துள்ளது; இது மேற்புற நிலத் தரையுடன் (U/S Ground Level) அமைந்துள்ளது.

கிரெஸ்ட் சுவரின் திசை அமைப்பு அணையின் நேரடித் தொடர்ச்சியாக இருப்பதால், நீர் மட்டம் கிரெஸ்ட் அளவுக்கு கீழே 2 அடி குறைந்திருந்தாலும் கூட, தென்மேற்குப் பருவமழைக் காற்றின் தாக்கம் காரணமாக, அணைக்கட்டின் மேல் நீர் அலைச்சல் உருவாகுகின்றது. இந்த அலைத் தாக்கத்தைத் தணித்து, நீர்தேக்க இழப்பைக் குறைப்பதற்காக, ஒழுக்குச் சுவரின் மேற்புறத்தில் வளைந்த முனை (Curved Groyne) வடிவில் 3-4 அடிக்கு மேலான அகலத்துடன் 'RipRap' கற் பாதுகாப்பு அமைத்து, அதை 1:2 சரிவில் மேற்புறத் திசை நோக்கிச் சாய்வாகப் பதிப்பது சிறந்த பொறியியல் முறையாகும். இவ்வாறு அமைத்தால், அலை ஆற்றல் முன்கூட்டியே சிதறடிக்கப்படும். இதனால் அலைத் தாக்கத்தைக் குறைத்து, கிரெஸ்ட் சுவரின் சேதத்தையும் குளத்தின் நீர் சேமிப்பு இழப்பையும் குறைக்க முடியும்.

மேலும், இதனால் ஒழுக்குப் பகுதியில் ஏற்படும் அதிக ஓட்டம், மண் கலப்புக் கழிவு மற்றும் அணைக்கரையோர ஊடுருவல் போன்ற பாதிப்புகளும் குறைக்கப்படுகின்றன.

இதனுடன், வழக்கமான கண்காணிப்பின் போது அலைத்தடுப்புக் கற்களின் திடத்தன்மை குறைதல், நீர் வாய்கள் அருகிலான வெட்டுப்படலம் மற்றும் சரிவுக் கால்வாய் (Toe Drain) வழியாக ஏற்படும் ஊற்று அதிகரிப்பு போன்ற அறிகுறிகள் கண்டறியப்பட்டவுடன் உடனடித் திருத்தப் பணிகள், கல் நிரப்பு, பதிப்பூட்டல், 'ஜியோடெக்ஸ்டைல்' அடுக்குகள் அமைத்தல் ஆகியவை மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும்.

இத்தகைய ஒருங்கிணைந்த பராமரிப்பு நடவடிக்கைகள் தொடர்ந்து செயல்படுத்தப்பட்டால், குளத்தின் அணைக்கரை அமைப்புகளின் ஆயுட்காலம் நீடித்து, பருவமழை அலைத் தாக்கங்களுக்கும் நீர்மட்ட மாற்றங்களுக்கும் எதிரான நிலைத்தன்மை உறுதியாகும்.

தேவை கருதி பேராசிரியர் பரமு புஷ்பரட்ணம் அவர்களது ஓர் ஆய்வுக் கட்டுரையின் இணைப்பு கீழே தரப்படுகிறது. இக்கட்டுரையானது கட்டுக்கரைக் குளம் தொடர்பான சரித்திரபூர்வமான தகவல்களுடன், இக்குளத்தை மையப்படுத்திய சுற்றுலா அபிவிருத்தி தொடர்பாகவும் ஆராய்கிறது: <https://www.ezhunaonline.com/thebiggestundiscoveredtouristdestinationinvanni/>.

பின்னிகைப்பு

வட மாகாணத்தின் ஆற்றுப்படுகையிலுள்ள சிறிய குளங்கள்
Minor Tanks within InterProvincial River Basin in North

01 Vaadivaiipuliyam kulam	02 Palagas wewa	03 Parappuveli kulam	04 Mumurichchan kulam
05 Anakusalampai kulam	06 Chinnachippi kulam	07 Vagaikattinaolu kulam	08 Periyachipi kulam
09 Maradanmaduwawewa	10 Ulukkulama kulam	11 Sinna kulam	12 Pawak kulam
13 Pahalapuduk kulam	14 Nochchi kulam	15 Iratperiya kulam	16 Karuveppan kulam
17 Panichchai kulam	18 Tampanal puliyam kulam	19 Cheddi kulam	20 Ichilin kulam
21 Putu kulam	22 Iyankan kulam	23 Kurundan kulam	24 Nagarillupai kulam
25 Kurundan kulam	26 Thavasi kulam	27 Mathurakudaiya kulam	28 Kunchuk kulam
29 Kurisudda kulam	30 Mulilakan kulam	31 Kat kulam	32 Itti kulam
33 Mahilan kulam	34 Yelan kulam	35 Netpullu kulam	36 Karampaikaddu kulam
37 Ayil kulam	38 Pulitharityyapuliyam kulam	39 Nochchi kulam	40 Sinna kulam
41 Ramba kulam	42 Kalnaddina kulam	43 Tamarai kulam	44 Kal kulam
45 Navat kulam	46 Pirappan kulam	47 Vannanpullyam kulam	48 Vannankalveeran kulam
49 Itti kulam	50 Tharanik kulam	51 Illupai kulam	52 Navak kulam
53 Mahamailan kulam	54 Echchan kulam	56 Kayan kulam	57 Tuddan kulam
58 Samalan kulam	59 Man kulam	60 Vepan kulam	61 Chinnachippi kulam
62 Iluppaik kulam	63 Periyamochchi kulam	64 Kokkumoddai kulam	65 Sinna kulam
66 Spnakanochchi kulam	67 Mutalaikkudi kulam	68 Puliyam kulam	69 Muhathan kulam
70 Muthaliyar kulam	71 Nelli kulam	72 Karambau kulam	73 Nelveli kulam
74 Konagarayan kulam	75 Palakaivilanta kulam	76 Oddan kulam	77 Palaiyadi kulam
78 Tantal kulam	79 Kallik kulam	80 Veppan kulam	81 Chinnaputtu kulam
82 Pettan kulam	83 Periyamurippu kulam	84 Atanchi kulam	85 Puduk kulam
86 Eliyan kulam	87 Periyakunchu kulam	88 Akattik kulam	89 Echchan kulam
90 Uvayadi kulam	91 Vairandakaddu kulam	92 Sinna kulam	93 Chalampak kulam
94 Ukkulan kulam	95 Sinnakunchuk kulam	96 Narikalichan metpuliyam kulam	97 Chemmanattiyam kulam
98 Kaluiguvachchiyan kulam	99 Metpuliyam kulam	100 Kundumanik kulam	101 Veppan kulam
102 Panaiyadi kulam	103 Saibupuliyam kulam	104 Palaiyadi kulam	105 Koddai kulam
106 Aladi kulam	107 Rakki kulam	108 Periyaattimoddai kulam	109 Karampal kulam
110 Panditankaddu kulam	111 Pichchal kulam	112 Akatti kulam	113 Mayllira kulam
114 Kovit kulam	115 Periyamochci kulam	116 Neriya kulam	117 Adappan kulam
118 Sinna kulam	119 Chalampai kulam	120 Puliman kulam	121 Kalveeran kulam
122 Puliyam kulam	123 Oddomoddaiochchi kulam	124 Met kulam	125 Puliyam kulam
126 Manat kulam	127 Kat kulam	128 Chonaka kulam	129 Veppan kulam
130 Pulianti kulam	131 Tekilan kulam	132 Chinna kulam	133 Tanakkan kulam
134 Periyapuliyam kulam	135 Iyankan kulam	136 Kakal kulam	137 Maurival kulam
138 Chalampai kulam	139 Vedapuliyam kulam	140 Sinna kulam	141 Cheddi kulam
142 Kankam kulam	143 Malai kulam	144 Nelu kulam	145 Payari kulam

146 Palamoddai kulam	147 Vedattalkaddu sinna kulam	148 Mayilmuddaidda	149 Salampai kulam
150 Vadivaithatulavil kulam	151 Chinnatulavil kulam	152 Volver kulam	153 Koolam kulam
154 Kurinchak kulam	155 Patkandan kulam	156 Vilatti kulam	157 Thaddan kulam
158 Pattiveli kulam	159 Chinnakonkura kulam	160 Chinna Iruvatchi kulam	161 Hamaritan kulam
162 Helambawewa	163 Helembagaswewa kulam	164 Tavasi kulam	165 Tali kulam
166 Kal kulam	167 Nochchi kulam	168 Nalanilan kulam	169 Papamoddai kulam
170 Sopalapuliyam kulam	171 Ilamaruthan kulam	172 Payarik kulam	173 Elumurippu kulam
174 Palaimoddai kulam	175 Kunchuk kulam	176 Pathirali kulam	177 Tavasi kulam
178 Helambawewa	179 Siyambalala kulam	180 Ganaiyour tank	181 Kudagam wewa
182 Ihalagama wewa	183 Sonakasalampaik kulam	184 Kanthavdaiyarpavarasan kulam	185 Puthuk kulam
186 Velapparpuliyam kulam	187 Illuppaik kulam	188 Arasan kulam	189 Irapai kulam
190 Kanthan kulam	191 Kurincha kulam	192 Kurukkal kurisudda kulam	193 Sivalai kulam
194 Karaveddiyan kulam	195 Kurukkalputhuk kulam	196 Pulikuttu kulam	197 Chundakarichchi kulam
198 Chalampai kulam	199 Pira kulam	200 Kurichunar kulam	201 Chinna kulam
202 Kadamanakkan kulam	203 Malai kulam	204 Arugam kulam	205 Karayankallu kulam
206 Pliyan kulam	207 Kalviran kulam	208 Puliyam kulam	209 Chittan kulam
210 Parasan kulam	211 Iramiankat kulam	212 Maniar kulam	213 Pattiveli kulam
214 Kangana wewa	215 Ampai kulam	216 Techcha kulam	217 Techcha kulam
218 Periyapadduveli kulam	219 Periy Iruvatchi kulam	220 Varakusenai kulam	221 Karita kulam
222 Veeramiddai kulam	223 Tuvaramoddai kulam	224 Kakaran kulam	225 Oddara kulam
226 Kirito kulam	227 Periyakallu kulam	228 Piltainichchi kulam	229 Vepan kulam
230 Piramiya kulam	231 Chinna kulam	232 Mudaliya kulam	233 Nakan kulam
234 Karampai kulam	235 Kama kulam	236 Viral kulam	237 Karapan kulam
238 Nelukothina kulam	239 Vairavatevar kulam	240 Putu kulam	241 Ariaramurippu kulam
242 Valaivaitta kulam	243 Andiyapuliyam kulam	244 Kadalanci kulam	245 Andiyar kulam
246 Kaliyamoddar kulam	247 Udaiyar kulam	248 Chinna kulam	249 Piramandala kulam
250 Kachchakodi kulam	251 Marakaranpalai kulam	252 Kulan kulam	253 Tirukaya kulam
254 Minasiya kulam	255 Kaliyamurippu kulam	256 Mullik kulam	257 Vannankailupuliyam kulam
258 Periyakaddu kulam	259 Chinna kulam	260 Paraiyanalan kulam	261 Munurmurippu kulam
262 Marunkaiyadik kulam	263 Nedan kulam	264 Siru kulam	265 Thambanaik kulam
266 Naduvarampu kulam	267 Isanka kulam	268 Mariyapuliyam kulam	269 Palaiyadik kulam
270 Panikka kulam	271 Inattai kulam	272 Mukkarayan kulam	273 Udaiyadipuliyam kulam
274 Kattidanta kulam	275 Ilanthaik kulam	276 Pasi kulam	277 Kondachchi wewa
278 Tandik kulam	279 Vilaththi kulam	280 Illakkarik kulam	281 Kokkuppadayam wewa
282 Kulan kulam	283 Perunkadduchchiruk kulam	284 Puthu kulam	285 Karunkalimoddai kulam
286 Chonak nedun kulam	287 Vaddavan kulam	288 Karunkali kulam	289 Kinkiniyar kulam
290 Pettan kulam	291 Sinna attimoddai kulam	292 Makilan kulam	293 Kompansainta kulam

294 Kuma kulam	295 Palatan kulam	296 Puthu kulam	297 Pichchaivanivanivedun kulam
298 Ittlk kulam	299 Kalimoddai punyan kulam	300 Kulan kulam	301 Kiddanki kulam
302 Tampattamuntalikkattu kulam	303 Karankalimoddai kulam	304 Siru kulam	305 Panikkapetan kulam
306 Sakkiliyanmoddai kulam	307 Annamma kulam	308 Poonochchi kulam	309 Manal kulam
310 Ilantaimoddaik kulam	311 Palaiyadisiruk kulam	312 Alavakkaisuru kulam	313 Kaili kulam
314 Illantaik kulam	315 Antomimelingi kulam	316 Peymarittan kulam	317 Arippuveddu kulam
318 Adiya kulam	319 Metpuliyan kulam	320 Perumerappu kulam	321 Chirukandal kulam
322 Kalnodi kulam	323 Pontivu kandal kulam	324 Kalnadi kulam	325 Nalavan kulam
326 Murukan kulam	327 Puvarasan kulam	328 Pidari kulam	329 Perichcharkaddu kulam
330 Kollarsiruk kulam	331 Semmantivu kulam	332 Mavilankeni kulam	333 Koraimoddai kulam
334 Attikkvli kulam	335 Koddaiduian kulam	336 Manankaveli kulam	337 Mannappillaikadaikadu kulam
338 Puttirakandari kulam	339 Panikkarsiru kulam	340 Kusavankudi kulam	341 Kusavankudi kulam
342 Malaiyiddan kulam	343 Putuveli kulam	344 Nochchi kulam	345 Vellalakaddu kulam

கப்டன் ஹென்றி பேர்ட் என்பவரால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட கோப்பிச் செய்கையோடு மலையக மக்களின் வாய்மொழிப் பாடல் வரலாறு ஆரம்பிக்கின்றது. சுமார் 150 ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக ஆங்கிலேயரின் பூண கட்டுப்பாட்டில், அடிப்படை வசதிகள் மறுக்கப்பட்டு, கடுமையான உழைப்புச் சுரண்டலுக்கு உட்பட்டு இம்மக்கள் வாழ்ந்தமையால், உலகில் உள்ள நாட்டுப்புறப் பாடல்களில் இருந்து இவர்களின் பாடல்கள் தனித்துவம் பெறுகின்றன. இத்தகைய இருள் சூழ்ந்த வாழ்வியலுக்குள் சிக்கிய மக்களின் வரலாறு, துன்பம், துயரம் ஆகியவற்றை இவர்களின் வாய்மொழிப் பாடல்கள் வெளிப்படுத்துகின்றன. இன்று, மலையக மக்களின் 200 வருடகாலப் பண்பாட்டைத் தீர்மானிக்கும் முக்கிய கூறுகளாகவும் இவை திகழ்கின்றன. அந்தவகையில், மலையக மக்களின் வரலாற்றையும் வாழ்வியலையும் அவர்களது வாய்மொழிப்பாடல்கள் வழியாகப் புரிந்துகொள்ளும் நோக்குடன் எழுதப்படுவதாக, 'மலையக மக்களின் வாய்மொழிப் பாடல்கள் பேசும் வாழ்வியல்' எனும் இத்தொடர் அமைகின்றது.

மலையக வாய்மொழி இலக்கியத்தில் கொண்டாட்டப் பாடல்கள்

வேலாயுதம் இராமர்

வேலாயுதம் இராமர், கொ.புனித அந்தோனியார் ஆண்கள் கல்லூரில் ஆசிரியராக பணியாற்றி வருகின்றார். கவிஞர், நாடகம், திரைப்பட நடிகர், மலையக நாட்டார் இலக்கிய செயற்பாட்டாளர் என பல்துறைசார்ந்து செயற்படுவதோடு மலையக கூத்து தொடர்பாகவும் செயற்பட்டு வருகின்றார்.

ரு பூரண வரலாற்றுப் பண்பாட்டைக் கொண்ட மக்கள், அப்பண்பாட்டில் பல்வேறு வகையான வாழ்க்கை முறையினையும் வழக்காறுகளையும் தம்மகத்தே கொண்டிருப்பார்கள். இத்தகைய மக்கள் ஏதோ சில காரணங்களுக்காக தம் வாழ்விடத்தை விட்டு புலம்பெயர்ந்து செல்கின்ற போது, அவர்களது உணர்வோடும் உயிரோடும் அத்தகைய வாழ்க்கை வரலாறுகள் சென்று விடுவதும் வழக்கம். இவ்வாறுதான் மலையக மக்கள் 200 வருடங்களுக்கு முன்னர் தென்னிந்தியாவிலிருந்து இந்நாட்டுக்கு கொண்டு வந்து குடியமர்த்தப்பட்ட போது, அவர்களது விவசாயப் பண்பாட்டின் வழக்காறுகளையும் வாழ்வியல் முறைகளையும் தம்மோடு கொண்டு வந்து இந்தப் புதிய சூழலில் அவற்றைப் பயன்படுத்த முற்பட்டனர். இப்புதிய சூழலில் அம்மக்கள் மேற்கொண்ட தொழில்கள், அவர்கள் உட்கொண்ட புதிய உணவுகள், அமைத்துக் கொண்ட வசிப்பிடங்கள் மற்றும் வழிபாட்டு முறைகள் யாவும் அவர்களின் பழைய பண்பாட்டு விழுமியங்களையும் வழக்காறுகளையும் ஒன்றிணைத்தன. இந்த ஒருங்கிணைப்பானது மற்றொரு புதிய வழக்காற்றினை வழங்கியது.

சான்றாக, மலையகப் பகுதிகளில் புதிதாகக் குடியேறி தேயிலை மற்றும் கோப்பித் தோட்டத் தொழில்களில் ஈடுபட்ட மக்கள் பாடிய பாடல்களைக் கவனித்தால், லயம், கொங்காணி, தேயிலை, கோப்பி, கங்காணி, கணக்கப்பிள்ளை, மலைகள், கூடை, பிரம்பு போன்ற புதிய சூழல் சார்ந்த சொல்லாடல்கள் இடம்பெறுவதைக் காணலாம். இவற்றுடன், அவர்களிடையே ஏற்கனவே முக்கியத்துவம் பெற்ற சிறுதெய்வ வழிபாட்டுக் கூறுகளும் அம்மக்களின் அன்றாட வாழ்வியலோடு ஆழமாகப் பின்னிப்பிணைந்து வெளிப்படுகின்றன. கூட்டாகப் பணிபுரியும் தொழிலாளர்கள் தங்களின் உடல் வலிமையையும் உழைப்பையும் வெளிப்படுத்துவதற்கு கத்தி, கோடரி, மண்வெட்டி, முள்ளு, சுரண்டி மற்றும் ரோத போன்ற கருவிகள் இன்றியமையாத சாதனங்களாகத் திகழ்ந்தன. தமது உழைப்புத் திறனைச் செலுத்துவதற்கு அடிப்படையாக அமைந்த அந்தப் பணிச்சூழலையே அவர்கள் பாடல்களாக வடித்தெடுத்தனர். உழைப்பவர்களின் உள்ளத்திற்குப் பேரின்பத்தை நல்கும் இவ்வகையான பாடல்களையே நாம் கொண்டாட்டப் பாடல்கள் என அழைக்கின்றோம். இம்மக்களிடையே கொண்டாட்டங்கள் இரண்டு வகையில் நடைபெறுகின்றன. குடும்பத்துக்குள்ளேயே நடைபெறுகின்ற திருமணம், குழந்தைப் பிறப்பு, சடங்கு போன்ற மகிழ்ச்சியான கொண்டாட்டங்கள் ஒருபுறமாகவும், தெய்வீகக் கொண்டாட்டங்களாகக்

கருதப்படுகின்ற அம்மன் திருவிழா, கரகம் பாலித்தல், கும்மியடித்தல், மாவிளக்கு ஊர்வலம், பஜனை ஊர்வலம், அம்மனுக்குக் குலவைப் பாடல், கோலாட்டப் பாடல்கள் என்பன இன்னொரு புறமாகவும் அமைந்துள்ளன. அவைதான் இம்மக்களின் வரலாற்று ஆவணங்களாகவும் அமைந்து விடுகின்றன.

இன்றைய ஆய்வாளர்கள் ஒரு மக்கள் இனத்தின் வரலாற்றை ஆராய்கின்ற போது கல்வெட்டுகள், சாசனங்கள் என்பவற்றை ஆதாரமாகக் கொண்டே வரலாற்றை நிரூபிக்க முற்படுகின்றனர். ஆனால், புலம்பெயர்ந்து வருகை தந்து ஒரு மண்ணிலே புதிதாகக் குடியேறிய மக்களின் வரலாற்றைக் கல்வெட்டுகளிலோ, செப்பேடுகளிலோ தேட முடியாது. மலையக மக்கள் தங்களுடைய இன்பங்கள் துன்பங்கள் அனைத்தையும் வாய்மொழிப் பாடல்களின் ஊடாகவே வெளிப்படுத்தி இருப்பதை அறியக்கூடியதாக இருக்கிறது. அந்த வகையில் மக்களிடையே காணப்படுகின்ற பின்வரும் பாடல்கள் அவர்களுடைய மனமகிழ்வினை எடுத்துக்காட்டக் கூடியதாக இருக்கின்றன.

“மாரி மகமாயி மணி மந்திர சேகரியே
ஆயி உமையாளே ஆதி சிவன்
தேவியரே
மாறித்தாயி வள்ளியே மகராசி
காருமம்மா
மாயவன் சகோதரியே மாரிமுத்தே
வாருமம்மா...
ஆயன் சகோதரியே மாரிமுத்தே
தாயே துரந்தரியே ஆஸ்தானம்”
“மாரிமுத்து திக்கெல்லாம் போற்றும் எக்காலத்
தேவியரே
எக்காலத் தேவியரே திக்கெல்லாம்
நின்ற சக்தி
கண்ணை புரத்தாளே காரண செளந்தரியே
காரண செளந்தரியே நாரணார் தங்கையரே
உனக்கு ஐந்து கரகம் அம்மா அசைந்தாடும் பூங்கரகம்
உனக்கு ஏழு கரகம் அம்மா எடுத்தாலும் பூங்கரகம்
உனக்கு பத்துக் கரகம் அம்மா பதிந்தாலும்
பொற்கரகம்
ஆயிரம் கண்ணுடையாள்
பராசக்தி வாருமம்மா
எமனுடன் வாதாடும் எக்காலத் தேவியரே
தேவருடன் வாதாடும் தேவி கண்ணுராளே
கண்ணை புரத்தாளே காரண செளந்தரியே

இன்னமும் தாமதமா நான் வருந்தலையோ
படிக்க வச்ச என் குருவே அம்மா நான்
பல நாளும்தான் உணை மறவேன்
ஓதிவச்ச என் குருவே ஒரு நாளும்தான்
நான் மறவேன்
உடுக்கடிக்கும் என் கையாலே
உன்னை உருகி அழைக்கின்றேன்
எட்டுக் கலந்து நின்னு அம்மா
எட்டப் போய் நிற்க வேண்டாம்
திட்டிக் கலந்து நின்னு ஆயா
தூரப்போய் நிற்க வேண்டாம் - ஆயா
ஆயி உமையவளே ஆத்தா மாரியம்மா”
“சத்தி மாடா சித்தமாடா...
ஆகாச மாடா உச்சிமாடா...
உரும மாடா...
திலக மாடா எத்துறையே
மலை இறங்கி வாரும் ஐயா”

கடந்த 200 ஆண்டுகாலமாக மலையக மக்கள் தோட்டப்பகுதிகளில் மாரியம்மன் திருவிழாவினை மிகவும் விமரிசையாகக் கொண்டாடி வருகின்றனர். முறையான ஆலயங்கள் அமைப்பதற்கு முன்பாகவே, நடுகற்களை நட்டுத் தங்கள் இஷ்ட தெய்வங்களை அவர்கள் வழிபட்டு வந்தனர். பெருந்தெய்வ வழிபாட்டிலிருந்து மாறுபட்ட சிறுதெய்வ அல்லது குலதெய்வ வழிபாடே இவர்களிடம் நீண்டகாலமாகப் பிரதானமாக இருந்துள்ளது. அந்த வகையில் மாரியம்மா, காளி, மதுரை வீரன், மாடசாமி, முனி போன்ற தெய்வங்கள் இம்மக்களின் வாழ்வில் உணர்ச்சிபூர்வமான வழிபாட்டுக்குரியவர்களாகத் திகழ்கின்றனர். தெய்வங்களைக் கொண்டாடும் போது அவர்களின் உள்ளத்திலிருந்து இயல்பாக வெளிப்படும் உணர்வுகள் பாடல்களாக உருவெடுக்கின்றன. இத்தகைய மாரியம்மன் பாடல்கள் மலையகம் முழுவதும் பல்வேறு வடிவங்களிலும், இடத்திற்கு இடம் மாறுபட்ட தன்மையுடனும் பரந்து காணப்படுகின்றன. அவற்றுள் ஒரு சில பாடல்கள் மட்டுமே இங்கு ஆவணப்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

இந்தத் திருவிழாக்களில் ‘கரகம் பாலித்தல்’ மற்றும் ‘குறிப்பு எடுத்தல்’ என்பன மிக முக்கியமான, பக்திபூர்வமான நிகழ்வுகளாகும். மாரியம்மனுக்குக் காப்புக் கட்டி, ஆற்றங்கரையில் கரகம் பாலிக்கும் போது, ஆலயத்தின் தர்மகர்த்தா அல்லது நிர்வாகப் பொறுப்பாளர் ஒரு குறியை (இரகசியத்தை) மனதில் வைத்து, சாமி ஆடுபவர்களிடம் அதனைச் சொல்லுமாறு கேட்பார். அந்தப் புதிரை அல்லது குறியைச் சரியாகச்

சொல்பவர்களே ‘சக்தி கரகத்தை’த் தூக்கி ஊர்வலம் வரும் அந்தஸ்தைப் பெறுவார்கள்.

ஆரம்ப காலத்தில் இந்த நடைமுறை குறிப்பிட்ட சில சமூகப் பிரிவினரின் கட்டுப்பாட்டில் இருந்த போதிலும், பிற்காலத்தில் இளைஞர்கள் இதனைச் சரியாகக் கையாண்டு, குறி சொல்பவர் யாராக இருந்தாலும் கரகத்தை ஏந்தும் நிலையை உருவாக்கினார். இவ்வாறு கரகத்தை எடுப்பவர்கள் ஆலயத்தினுள் சென்று அம்பாளுக்கு அபிஷேகம் செய்யும் உரிமையையும், ஊர் மக்கள் மத்தியில் தனிப்பட்ட மதிப்பையும் மரியாதையையும் பெறுகின்றனர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

குறி சொல்லுதல் தொடர்பாக பின்வரும் பாடலை அவதானிக்கலாம்.

“ஆயி மகமாயி ஆனந்த சேகரியே
மாரி உமையவளே மாரித்தாய் வள்ளியே
ஆயி மகமாயி நான் ஆத்தங் கரையிலே
ஆத்தங் கரையினிலே அன்னம் போல்
நான் இருந்தேன்
குளத்தங்கரையினிலே
கொக்குப் போல் நான் இருந்தேன்
யாரும் செய்யும் குற்றம்
எவரும் செய்யும் தீவினை - என்று
என்னை மடி பிடித்து கேட்க வந்து
நீதம் விளங்கணுமோ
நிச்சயம் சொல்லும்
சொல்லுகிறேன்
பஞ்சாயத்து துவங்குகிறேன்
கம்பையிலே...
யாரு செய்த குற்றம்
எவரு செய்த தீவினைகள்
நச்சவலியும் நம் வீட்டில் நையாண்டி
கூத்துகளும்
ஆனால் அருங்கூத்து
பெண்ணால் பெருங்கூத்து
ஒருவர்
சொல்லும் வார்த்தை
ஒருவருக்கு ஏறாது...
நீ யாரு நான் யாரு மீனாரு...
கொக்காரு என்று போர்க்கோலம்
பெத்தவுன்னே
போர்க்கோலம் பெத்தவுன்னே

ஆண்டவா போகாதே போகாதே
எல்லைக்கதிகாரி
எஜமானை தஞ்சமென்னேன்
உனக்கு
தெற்கே விழுந்த சடை தென்கடலில்
பூசையின்னே உனக்கு வடக்கே
விழுந்த சடை வடகடலில்
பூசையின்னு அண்ணா கிண்டி
சாமுண்டி கிடந்தருளும் சப்பாணி
சப்பாணி பூடம் அண்ணா சமத்தா
எழுந்திருடா கேளப்பா
சொல்லுகிறேன்
தூங்குகிறேன் நீதங்களும்
நீதங்களும் காணும் கரையும்
கண்டேன் கல்பாறை மேடை கண்டேன்
நஞ்சு தின்னு நெஞ்சுக்கும்
நடுச்சாம வேளையிலே உண்டு
தின்னு உண்டு கக்கம்
ஒரு சாமவேளையிலே
நம்ம மட்டம் கிறுக்க நம்
மதலையும் கண்ணுறும்
ஒரு சாம வேளை விட்டு மறு சாம வேளையிலே
நம்ம அண்ணன் முனியன் நம்
அடங்கா புலி எருது வேட்டைக்கு
போயி விரும்பும் அந்த வேளையிலே
பட்ட மரம் குச்சி மடக்குனு
ஒடிந்ததப்பா... கன்னி பயந்த
மங்கை கண்டு பயந்தாளே அவள்
கண்டு பயந்தாளே போட்டது ஒரு வம்பு
யூனியன் பின்வாங்க மாட்டான் போ
அப்போ இது ஒரே குத்தம் இல்லை
மங்கை செய்த குற்றம்
மாரளவு இருக்குதின்னேன்
பொறுக்க முடியாது
பொறுக்க முடியாது
பூமி இடம் கொள்ளாது
பூமி இடம் கொள்ளாது.....
சித்திர புத்திரர் சிவனார்
பெருங்கடக்கர் உன் பேரைச் சொல்லி
அள்ளிவிட்டேன் சாம்பல் நம்ம நாட்டுக்

கணக்கர் நமனார் பெருங்கடக்கர்
மண்டையிலே எழுதி மயிரால்
மறைந்த ஐயாவும் ஆண்டவா உன்னை
கூப்பிட்டேன் இந்நேரம் இந்நேரம்”

மலையக மக்களின் வாழ்வியலோடு ஆழமாகப் பின்னிப்பிணைந்துள்ள ஒரு முக்கிய அம்சம் உடுக்கை இசைக்கருவியாகும். இந்தக் கருவி இருவேறு பிரதான தேவைகளுக்காகப் பயன்படுத்தப்படுகிறது: முதலாவதாக, மாரியம்மன் திருவிழாக்களின் போது வழிபாட்டுக்குரிய முக்கிய கருவியாக இது அமைகிறது; குறிப்பாக, சாமி ஆடுபவர்களை இனங்காண்பதற்கும் அவர்களின் வருகையை உறுதிப்படுத்துவதற்கும் இந்த உடுக்காட்டம் பெரும் பங்கு வகிக்கிறது. இரண்டாவதாக, பில்லி சூனியம் மற்றும் நோய்களிலிருந்து விடுபட அருள் அழைப்பதற்கும், சாமியை வரவழைப்பதற்கும் உடுக்கு அடித்துப் பாடல்கள் பாடப்படுகின்றன. மலையக மக்களின் நம்பிக்கையில் முக்கிய இடம்பிடித்துள்ள பேய் ஓட்டுதல் போன்ற சடங்குகளின் போது, நோய்க்குக் காரணமான தீய சக்திகளை அகற்றவும், உடம்பிலிருந்து பேயை வெளியேற்றவும் ‘கோடங்கி பார்த்தல்’ எனும் நிகழ்வு உடுக்குப் பாடல்களின் ஊடாகவே நிகழ்த்தப்படுகிறது. இந்தக் ‘கோடங்கி பாடல்’களில் மாடசாமி, கௌதமுனி, மகாமுனி, மாரி மற்றும் காளி போன்ற சிறுதெய்வங்கள் அழைக்கப்படுகின்றன. மக்களின் மொழி ஆளுமை, கவிதை நயம், உள்ளத்தில் புதைந்துள்ள வேதனைகள் மற்றும் துக்கங்கள் ஆகியவற்றை இறைநம்பிக்கையுடன் கலந்து வெளிப்படுத்தும் துல்லியமான படைப்பாக இப்பாடல்கள் அமைகின்றன.

இதேபோல், மலையக வாய்மொழி இலக்கியத்தில் மற்றொரு முக்கியமான கொண்டாட்ட அம்சமாக ‘குலவைப் பாடல்’ திகழ்கிறது. மாரியம்மன் திருவிழாவின் போது அம்மனை ஊர்வலமாக அழைத்து வரும் வேளைகளில் பெண்களால் இப்பாடல்கள் பாடப்படுகின்றன; இவை தமிழ்நாட்டின் வாழ்வியல் பண்பாட்டுடன் கொண்டுள்ள நெருக்கமான உறவைப் பறைசாற்றுகின்றன

“வெள்ளை கொடை பிடித்து நம்ம
முத்துமாரிக்கு விரலால் பொட்டுமிட்டு
வெள்ளாள பெண்களோட
நம்ம முத்து மாரி...
விளையாண்டு வாராளாம்...
போடுங்கடி மாதர்களே நம்ம
முத்துமாரிக்கு பொன்னால
திருகுலவ....

கரும்பு கூட புடிச்சு நம்ம

முத்துமாரிக்கு கையால பொட்டுமிட்டு
கல்லால பெண்களோட நம்ம
முத்துமாரிக்கு கரகம் ஆடிவாராளாம்
போடுங்கடி மாதர்களே நம்ம முத்துமாரிக்கு
பொன்னால திருகுலவ
வடக்கே மழை பொழியும்
முத்துமாரிக்கு வடநாட்டுத் தண்ணி வரும்
வடநாட்டுத் தண்ணியிலே நம்ம
முத்துமாரிக்கு வர்ணிச்சோம்
பூங்கரகம்.....
பூங்கரகம் கையிலெடுத்து நம்ம
முத்துமாரிக்கு
பொன்னால திருகுலவ..”

ஆலய வழிபாட்டுடன் இணைந்த இத்தகைய
கொண்டாட்டப் பாடல்கள், மக்கள் அனைவரும்
ஒருமித்து உற்சாகத்துடன் ஆடிப்பாடி மகிழ்வதற்கு
வழிகோலுகின்றன. இதன் காரணமாகவே, மலையக
மக்கள் மத்தியில் இப்பாடல்கள் இன்றும் மிகுந்த
முக்கியத்துவத்துடனும் செல்வாக்குடனும்
திகழ்கின்றன. கொண்டாட்டப் பாடல்களின்
மற்றுமொரு பிரதான வடிவமாக “கும்மிப் பாடல்கள்”
விளங்குகின்றன. பொதுவாகப் பெண்கள் தங்களின்
ஓய்வு நேரங்களில் பொழுதுபோக்கிற்காகக்
கும்மியடித்துப் பாடி மகிழ்வது வழக்கம். குறிப்பாக,
தைப்பொங்கல் திருநாளுக்கு அடுத்ததாக வரும் “கரி
நாள்” நிகழ்வுகளை மையப்படுத்தியே இப்பாடல்கள்
பெரும்பாலும் அமைகின்றன.

மலையகத்தில் நிலவும் கும்மிப் பாடல் மரபுகள்
குறித்துப் பின்வரும் கூறுகளைக் கவனிக்கலாம்:

- சில விசேட தருணங்களில் ஆண்களும்
பெண்களும் இணைந்து கும்மியடித்துப் பாடும்
வழக்கமும் காணப்படுகிறது.
- பெண்கள் பூப்படைதல் தொடர்பான சடங்கு
விழாக்களிலும் இத்தகைய கும்மிப் பாடல்கள்
பாடப்படுவது மரபாகும்.
- பல்வேறு கும்மி வகைகள் நடைமுறையில்
இருந்தாலும், அம்மன் ஆலயங்களில்
நிகழ்த்தப்படும் கும்மிப் பாடல்கள் மிகவும்
சுவாரசியமானவையாகவும்
ரசிக்கத்தக்கவையாகவும் அமைகின்றன.

“தன்னன்னாதினம் தன்னானே
தன தன்னன்னாதினம் தன்னானே
தன்னன்னாதினம் தன்னன்னாதினம்

தன்னானே.....

திண்ணைய திண்ணைய கூட்டுங்கடி
அந்த தெருவு திண்ணைய கூட்டுங்கடி
நம்மையா கங்காணி சாஞ்சி இருக்குற
சருகத்திண்ணைய கூட்டுங்கடி....”
“சுரை படர்ந்ததை பாருங்கடி அது
சுத்திப் படர்ந்ததை பாருங்கடி
சுரை விதை போல நம்மை கங்காணி
சொல்லு வரிசைய பாருங்கடி..
முருங்கை இலை போல கோலமிட்டு
அவர் முன்னெஞ்சு பின்னெஞ்சு கூத்தியாறாம்
சரிகை துப்பட்டி மேல் போட்டு
அவர் தங்க பல்லாக்கு மேல் வாராராம்”

மலையக வாய்மொழி இலக்கிய மரபில் கல்யாண
வாழ்த்துப் பாடல்கள் மற்றுமொரு குறிப்பிடத்தக்க
அங்கமாகும். மானிடப் பண்பாட்டில் ஆணும்
பெண்ணும் இணைந்து புதிய வாழ்வைத் தொடங்கும்
திருமண விழா, பெரியோர்களால் நிச்சயிக்கப்பட்டு
முன்னின்று நடத்தப்படும் மிக முக்கியமான
நிகழ்வாகும். இத்திருமணங்களின் போது பல்வேறு
சாஸ்திர முறைகளும் சம்பிரதாயங்களும்
கடைப்பிடிக்கப்படுகின்றன. ஆரம்பக் காலத்தில்,
மலையகத் திருமணங்கள் பெரும்பாலும்
ஊருக்குள்ளேயே அல்லது வீடுகளிலேயே மிகவும்
எளிமையான முறையில் நடைபெற்றன. வீட்டு
முற்றத்தில் பந்தல் அமைக்கப்பட்டு, இரண்டு
விதமான முறைகளில் இவை நிகழ்த்தப்பட்டன:
ஒன்று, ஊர் பெரியவர்கள் அனைவரும் ஒன்றுகூடி
திருமணத்தை நடத்தி வைப்பார்கள்; அல்லது,
உள்ளூர் கோவிலில் பணிபுரியும் பண்டாரங்கள்
இப்பொறுப்பை ஏற்பார்கள். 1950, 60கள் வரை
மலையகப் பகுதிகளில் பிரம்மாண்டமான
கோவில்களோ அல்லது ஐயர்மார்கள் திருமணங்களை
நடத்தும் மண்டபங்களோ மிகவும் அரிதாகவே
(ஒன்று அல்லது இரண்டு மட்டுமே) இருந்தன.
இதனால், உறவினர்கள் புடைசூழ வீட்டு முற்றத்தில்
திருமணங்கள் நடைபெறுவதே அக்கால வழக்கமாக
இருந்தது. அத்தகைய தருணங்களில், மணமக்களை
வாழ்த்தி மாப்பிள்ளை மற்றும் பெண் வீட்டாரால்
பாடப்படும் பாடல்களே ‘கல்யாண வாழ்த்துப்
பாடல்கள்’ எனப்படுகின்றன. தட்டில்
வெற்றிலைகளை அடுக்கி வைத்து, அவற்றை
மென்றபடி இப்பாடல்களைப் பாடுவது பார்ப்பதற்கு
மிகவும் சுவாரசியமாக இருக்கும். மாப்பிள்ளை
வீட்டார் மணப்பெண்ணை நையாண்டி செய்து
பாடுவதும், பெரியோர்கள் மணமக்களை

ஆசீர்வதித்துப் பாடுவதும் மரபாகும். அதேபோல், பெண் வீட்டு உறவினர்கள் மாப்பிள்ளையைக் கேலி செய்து பாடும் வழக்கம் இன்றுவரை மலையக சமூகத்தில் உயிர்ப்புடன் இருந்து வருகின்றது.

மூத்தோர் பாடுவது:

“கல்யாணம் கல்யாணம்
இன்னைக்கு கல்யாணம்
எங்க இல்லம் கொடிக்கு
கல்யாணம் கல்யாணம்
சித்திரை மாதத்திலே
சிவன் பிறந்த மலையினிலே
பங்குனி மாதத்திலே
பவள கல்யாணம் கல்யாணம்....”
“மங்களம் மணமங்களம் மங்களம்
சுப மங்களம் அரிச்சந்திர ராமருக்கு சுபமங்களம்
அழகுள்ள சீதைக்கு சுப மங்களம்
மாலையிட்ட மன்னனோடு ஜெய மங்களம்
நீ மாண்புடன் வாழ வேண்டும் சுப மங்களம்
ஆசையுடன் மன்னனோடு சுப மங்களம்
நீ அன்புடன் வாழ வேண்டும் ஜெயமங்களம்”
மாப்பிள்ளை வீட்டார் கல்யாணப் பெண்ணை
நையாண்டி செய்து பாடுவது:
“நெய்க் கிணறு வெட்டி
நீழல் பார்க்கப் போகும்போது
என் அண்ணன் அழகைக் கண்டு
பின்னால் சரணம் என்றாள்...
பாலு கிணறு வெட்டி
பல் விளக்கப் போகும்போது
என் அண்ணன் அழகைக் கண்டு
பின்னால் சரணம் என்றாள்”

இப்பாடல்கள், மணப்பெண்ணை மாப்பிள்ளை வீட்டுப் பெண்கள் கேலி செய்து பாடுவதற்காக அமைந்தவை. இத்தகைய தருணங்களில் மணப்பெண்ணின் முகம் வாடி வதங்குவதை அவதானிக்க முடியும்; அந்தளவுக்குப் பலரும் போட்டி போட்டுக்கொண்டு நையாண்டிப் பாடல்களைப் பாடுவது திருமண விழாக்களில் மிகவும் சுவாரசியமான அம்சமாகத் திகழ்கிறது. அதேபோல், பெண் வீட்டார் மாப்பிள்ளையைக் கேலி செய்து பாடும் பாடல்கள் இன்னும் சுவாரசியமானவை:

“பாக்கு வெட்டி போல படர்ந்த
முகரைக்கு இந்தப் பாப்பார வம்சம்
எங்கிருந்து வந்துச்சோ...
சுண்ணாம்பு போல சுட்ட முகரைக்கு இந்த
சூரிய வம்சம் எங்கிருந்து வந்துச்சோ...
சோளத்தட்ட தூக்கி தோள் உடைந்த
மாப்பிள்ளைக்கு ஆரியனார் வம்சம்
எங்கிருந்து வந்துச்சோ
கம்பன் தட்ட தூக்கி கழுத்தொடைஞ்ச
மாப்பிள்ளைக்கு சுண்ணகி வம்சம்
எங்கிருந்து வந்துச்சோ”

இம்மக்களின் வாழ்வில் அங்கமாகத் திகழும் இக்கொண்டாட்டப் பாடல்கள் இன்றும் புழக்கத்தில் உள்ளன. இவை வெறும் சடங்கு சார்ந்த வெளிப்பாடுகளாக மட்டுமல்லாது, மலையக மக்களிடையே நிலவும் கூட்டு வாழ்க்கை முறையையும் சமூகப் பிணைப்பையும் உறுதிப்படுத்தும் முக்கிய சுண்ணிகளாகவும் திகழ்கின்றன.

மலையக மக்களின் வாய்மொழி இலக்கிய மரபானது, ஒரு சமூகத்தின் தனித்துவமான கலாசார விழுமியங்களை வெளிப்படுத்தும் இனக்குழுவியல் ஆய்வுகளுக்கு மிகச்சிறந்த களமாக அமைகிறது.

சான்றாதாரங்கள்

1. வேலுப்பிள்ளை சி.வி. மலைநாட்டு மக்கள் பாடல்கள், மகாவலி பிரசுரம், கொழும்பு.
2. சிவலிங்கம் மு. (2007). மலையகத் தமிழ் நாட்டுப்புறப் பாடல்கள், ரெக்னோ பிரிண்டர்ஸ்.
3. சாரல் நாடன் (1993). மலையக வாய்மொழி இலக்கியம், சவுத் ஆசியன் புகஸ், சென்னை.
4. கந்தையா மு.சி. (2002). சிதைக்கப்பட்ட மலையகத் தமிழர்கள், பொன்னுலகம் புத்தக நிலையம், திருப்பூர்.
5. காதர் பி.ஏ. இருபதாம் நூற்றாண்டின் நவீன அடிமைத்தனம், சமூக இயல் பதிப்பகம், லண்டன்.
6. பக்தவத்சல பாரதி (1990). பண்பாட்டு மானிடவியல், மாணிக்கவாசகர் பதிப்பகம், சென்னை.

நிகழ்வுகள்

‘வடக்கு கிழக்கு மாகாணங்களின் வளங்களும் உள்ளூர்ப் பொருளாதார அபிவிருத்தியும்’ - நூல் விமர்சனக் கலந்துரையாடல் - திருகோணமலை தளம் கட்டமைப்பு.

‘தளம்’ அமைப்பின் ‘களம்’ செயற்றிட்டத்தின் ஐந்தாவது விமர்சனக் கலந்துரையாடலாக, எழுநா வெளியீடான திரு. அமரசிங்கம் கேதீஸ்வரன் அவர்களின் ‘வடக்கு கிழக்கு மாகாணங்களின் வளங்களும் உள்ளூர்ப் பொருளாதார அபிவிருத்தியும்’ என்ற நூலை மையமாகக் கொண்ட விமர்சனக் கலந்துரையாடல், 16.05.2026 சனிக்கிழமை மாலை 4.30 மணி முதல் 6.00 மணி வரை, இல. 76, கடற்காட்சி வீதி, திருகோணமலையில் அமைந்துள்ள ‘தளம் நோவா’ அலுவலகத்தில் நடைபெற்றது. இந்நிகழ்வில், எண்ணம் போல் வாழ்க்கை கலை இலக்கிய மன்றத்தின் செயலாளர் அபிநயா ரகுராம், இலக்கியச் செயற்பாட்டாளரும் உருகுணைப் பல்கலைக்கழக மாணவியுமான சதுர்த்திகா உதயகுமார், சமூகஅரசியல் செயற்பாட்டாளர் கேஷிஹன் இளமுருகநாதன் ஆகியோர் உரையாற்றினர். மாணவர்கள், சமூக நலன் விரும்பிகள் மற்றும் பொதுமக்கள் எனப் பலரும் இந்நிகழ்வில் கலந்துகொண்டனர்.

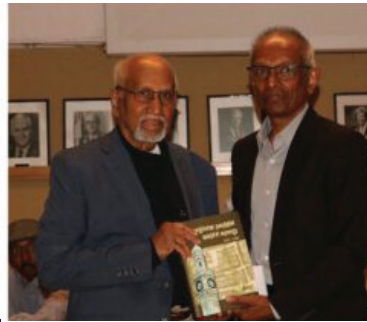
May 16 2026

‘யாழ்ப்பாண நகரத்தின் வளர்ச்சி வரலாறு 1621-1948’ - நூல் வெளியீட்டு நிகழ்வு - கனடா

ஓராயம் அமைப்பின் ஏற்பாட்டில், எழுநா வெளியீடாகிய திரு. இ. மயூரநாதன் அவர்களின் ‘யாழ்ப்பாண நகரத்தின் வளர்ச்சி வரலாறு 1621-1948’ நூலின் வெளியீட்டு நிகழ்வு கனடாவில் உள்ள ஸ்காபிரோ சிவிக் சென்ரர் கவுன்சில் மண்டபத்தில் 24.05.2026 அன்று ஞாயிற்றுக்கிழமை பிற்பகல் 2.00 மணிக்கு நடைபெற்றது.

மௌன அஞ்சலியுடன் ஆரம்பமான இந்நிகழ்வில், ஓராயம் அமைப்பின் தலைவர் திரு. பிரேம் பிரேமச்சந்திரா வரவேற்புரையை வழங்கினார். நூலுக்கான விமர்சன உரைகளை திரு. வ.ந. நவரத்தினம், அருண்மொழிவர்மன் மற்றும் Dr. மைதிலி தயாநிதி ஆகியோர் வழங்கினர். நூலின் முதற்பிரதியை யாழ் இந்துக் கல்லூரியின் ஓய்வுபெற்ற ஆசிரியரான திரு. மு. ஆறுமுகசாமி அவர்கள் பெற்றுக்கொண்டார்.

இந்நிகழ்வில் புலம்பெயர் தமிழர்கள், வரலாற்று ஆய்வாளர்கள், பழைய மாணவர் சங்க பிரதிநிதிகள் மற்றும் தமிழ் பாரம்பரிய ஆர்வலர்கள் எனப் பலரும் கலந்து கொண்டனர்.

May 24 2026

கருத்துரை: த. இராஜரட்ணம்

“பங்கீடு செய்வதற்கும் இழப்பதற்கும் ஓர் உலகமே உள்ளது”

மீநிலங்கோ அவர்கள் ஒஸ்லோ பல்கலைக்கழகத்தில் விரிவுரையாளராகப் பணிபுரிகிறார். ‘அபிவிருத்தி, சக்தி மற்றும் பேண்தகைமை’ முதுகலை திட்டத்தை வழிநடத்துகிறார். மானுடப் புவியியல் புலமையுடன் சமூக விஞ்ஞான ஆய்வுத் துறைகளிலும் நிபுணத்துவம் உடையவர். இலக்கியம், விமர்சனம் ஆகிய துறைகளிலும் தனது ஆற்றலை வெளிப்படுத்தி வருபவர்.

இந்நூல் இலங்கையை மையப்படுத்தி, பசுமை என்ற எண்ணக்கரு, இலங்கையில் சூழலியல், சுதந்திர இலங்கையின் குடியேற்றத் திட்டங்கள், மகாவலி அபிவிருத்தித் திட்டம், இலங்கையில் நீர்மின்சாரம், நீலப்புரட்சி, மேல்கொத்தமலைத் திட்டம், சம்பூர் அனல்மின் நிலையம், சுன்னாகம் நிலத்தடி நீர், எக்ஸ்பிரஸ் பேர்டர் பேரிடர், சூழலியல் சுற்றுலா, வளமான பசுமைத் தாயகத்தின் எதிர்காலம் ஆகிய தலைப்புகளில் நின்று, ஆய்வு நோக்கில் பல அடிப்படை வினாக்களை விமர்சன ரீதியாக எழுப்புகிறது.

228 பக்கங்களைக் கொண்ட இந்நூலின் 11 கட்டுரைகள் எழுநூவில் வெளிவந்தவை; இறுதிக் கட்டுரை நூலாக்கத்தின் போது சேர்க்கப்பட்டது. நூலின் அட்டைப்படம் நூலின் கட்டுரைகள் பேசும் விடயங்களின் குறியீடாக உள்ளது. சட்டத்தரணி என்.கே. அஷோக்பரன் காத்திரமான அணிந்துரை ஒன்றைத் தந்துள்ளார்.

இயற்கையைக் கொண்டாடுதல் என்ற தலைப்பில் நூலாசிரியர் வாசகர்களுடன் பேசுகிறார். நூலில் உள்ள ஒவ்வொரு கட்டுரையும், இலக்கியக் கட்டுரைகளின் பண்புகளை வெளிப்படுத்துகின்றன.

இக்கட்டுரைகள் நூல்கள், சஞ்சிகைகள், அறிக்கைகள், கள ஆய்வுகள், நேர்காணல்கள், ஒப்பீட்டுப் பார்வைகள் ஆகியவற்றின் வழி நின்று எழுதப்பட்டுள்ளன. சான்றாக, ‘பசுமை எனும் எண்ணக்கரு நல் உணர்வா, கொடுங்கனவா’ என்ற கட்டுரை, பசுமை பற்றிய கட்டுக்கதைகளை வெளிப்படுத்துவதாக அமைந்துள்ளது. ‘கரிம உணவுகளில் (Organic) இரசாயனம் இல்லை, அவை சாதாரண உணவை விட அதிக ஊட்டச்சத்துக் கொண்டவை,

சுவையிலும் மேம்பட்டவை’ போன்ற ‘Organic’ பொருட்கள் சிறந்தவை என்பதற்குக் கூறப்படும் காரணங்கள் வெறும் கட்டுக்கதைகளே என்பதை ஆசிரியர் தெளிவாகக் கட்டுடைத்துள்ளார்.

மேலும், இக்கட்டுரையில் வழங்கப்பட்டுள்ள நிறைவுக் குறிப்புகளும் அடிக்குறிப்புகளும், வாசகர்கள் கட்டுரையின் போக்கையும் அதன் விடயப் பரப்பையும், வாதிபிரதி வாதங்களையும், ஆசிரியரின் விமர்சனங்களையும் சரியாகப் புரிந்து மதிப்பீடு செய்ய உதவுகின்றன.

இக்கட்டுரைகள் பேசும் பொருளைப் பேசுவனவாக, வரலாற்றுப் பின்புலங்களோடு

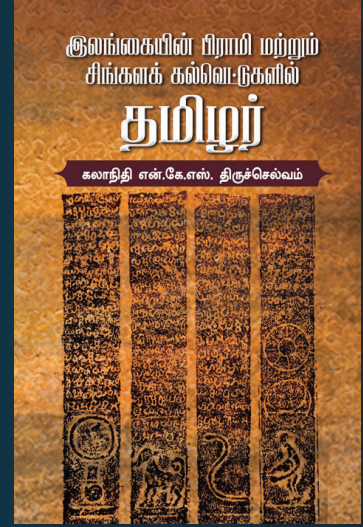
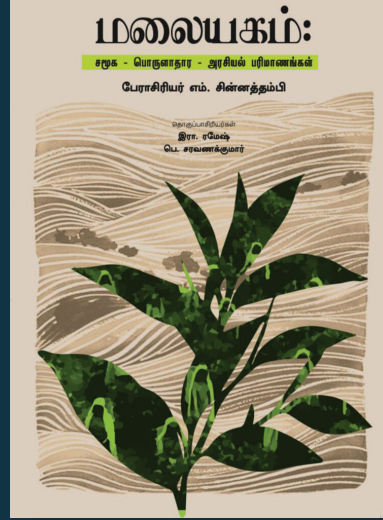
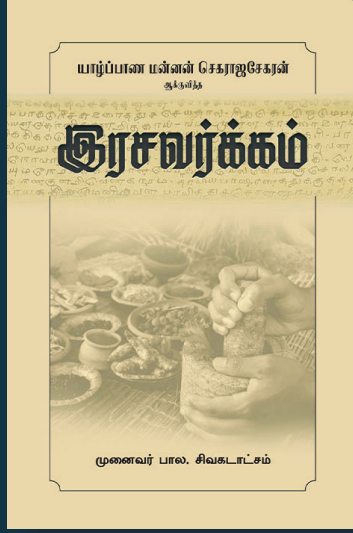
சமூகவியல், பொருளியல், அரசியல், பண்பாடு, ஒழுக்க நியமங்கள், விஞ்ஞான அணுகுமுறை, படங்கள், வரைபடங்கள், புள்ளிவிவரங்கள் ஆகியவற்றின் வழி நின்று வாசகர்களுடன் பேசுகின்றன. இந்நூலில் உள்ள கட்டுரைகள் யாவும் காலத்தின் தேவைகருதி எழுதப்பட்டுள்ளதுடன், காலனித்துவத்திற்குப் பின் இலங்கையில் நிகழ்ந்த மாற்றங்களையும், பசுமைப் பொருளாதாரத்தையும் விசாரணைக்கு உட்படுத்துகின்றன. அரசு அதிகாரங்கள், சூழல் சீரழிவுகள், பேண்தகுநிலை, அபிவிருத்தி, பொருளாதார வளர்ச்சி, சந்தை நிலை, நுகர்வு ஆகியவற்றில் மறைந்து நிற்கும் புரட்டுகளையும் அம்பலப்படுத்துகின்றன.

காலநிலை மாற்றங்களுக்கான காரணங்களும், விளைவுகளும் காலனித்துவச் சுரண்டல்களினாலும் ஏகாதிபத்தியத்தினாலும் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளன; மேலைத்தேய மேலாதிக்க நாடுகளும், செய்திகளும், அறிக்கைகளும் இவ்வண்மையை திசை திருப்புகின்றன எனக்கூறும் ஆசிரியர், அபிவிருத்தி திட்டங்கள் யாருக்காக? இவை முறையாகத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளனவா? இவற்றின் பின்னுள்ள அரசியல் என்ன? இவற்றின் சமூகச் செலவினங்கள் யாவை? என்பவற்றையும் விசாரணைக்கு உட்படுத்தியுள்ளார்.

மீநிலங்கோவின் மொழியும், கருத்துகளை முன்வைக்கும் பாங்கும், அவற்றைப் பகுத்தாய்ந்து நியாயப்படுத்தும் முறையியலும் வாசகர்களின் சிந்தனையைத் தூண்டித் துவங்க வைக்கின்றன. அவரது தேடலும் அதனை முறைப்படுத்தும் பணியும் தொடரடும்.

எழுது

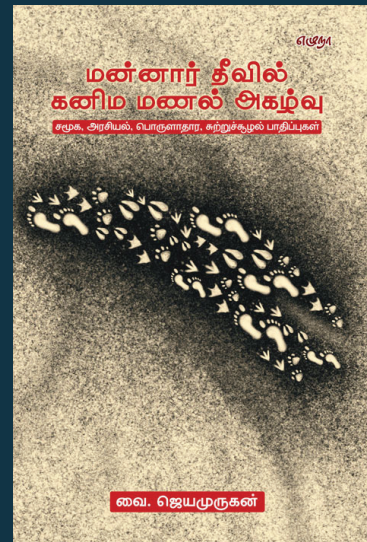
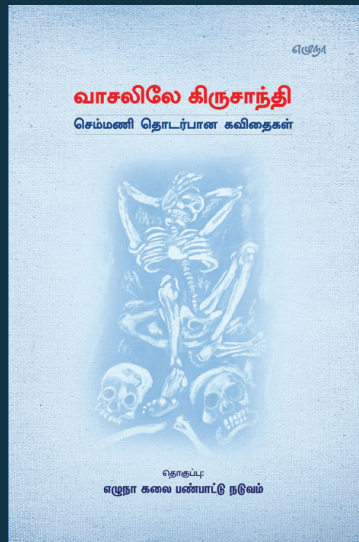
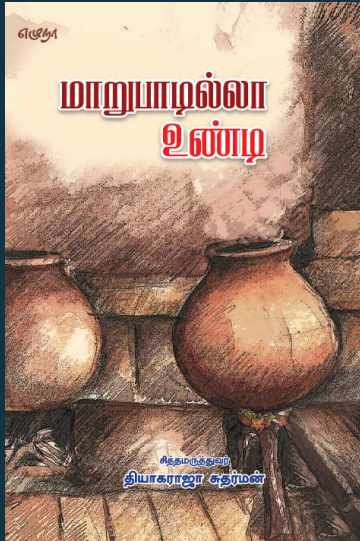
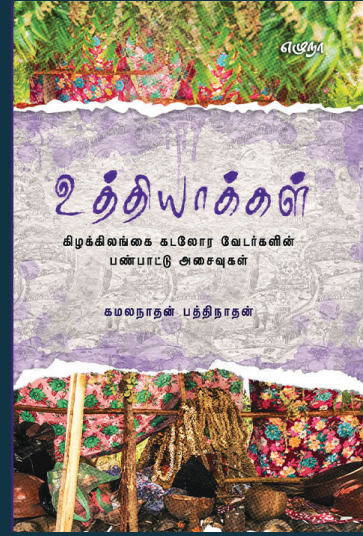
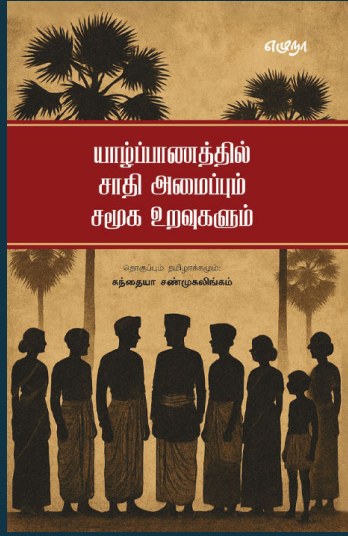
வெளியீடு

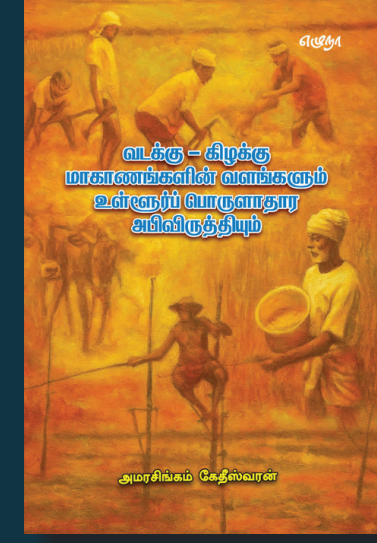
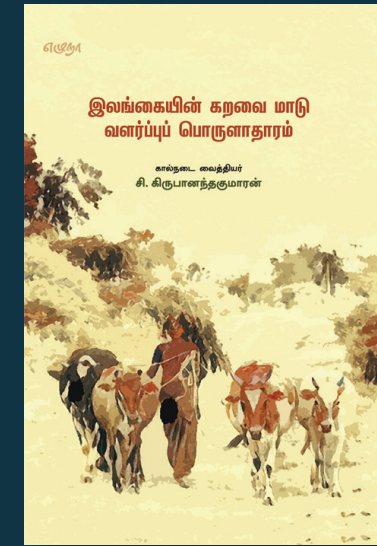
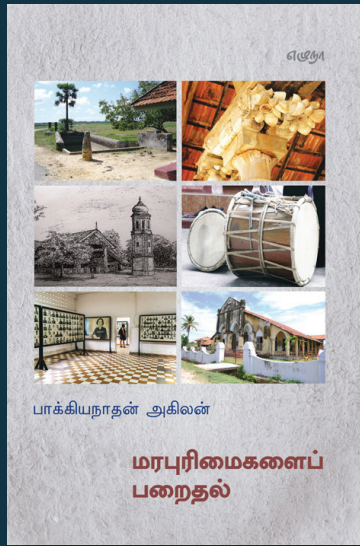
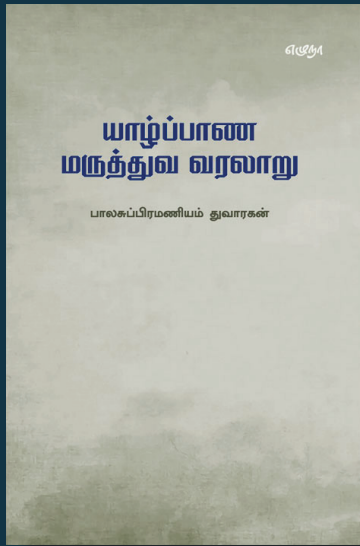

முன்பதிவுகளுக்கு

+94 777 97 5029

SEND MONEY to SRI LANKA

FIRST TRANSFER FEE FREE *

Immediate Payment to Any Account

Cash Pickup at any

get **5% Discount**
on Purchases

0207 341 7300
www.spoton.money

Authorised and regulated by the Financial Conduct Authority (FRN 510848)
SpotOn Money is a trading name of Monex International Limited, a company incorporated in England and Wales,
and registered as a money service business with HMRC (12161278)

* T & C Apply

Xebiro has multiple technology companies under its umbrella, whereby we help any organization with any of their technological service needs. These companies have been in operation for the last few years and have helped more than 200 companies worldwide. Our team works seamlessly with businesses around the world – from the UK, Canada, Australia, USA, Norway, Switzerland, France, Poland, Singapore, and Sri Lanka.

OUR GROUP OF COMPANIES

CodeLantic offers one-stop solutions in the field of custom web application, mobile app development and software solutions.

ExentAI aims to research and develop innovative solutions for problems arising across a range of domains and industries for users or customers using state-of-the-art AI technologies.

ITaffix is a leading technical support company providing 24/7 services supporting all the IT needs of businesses to resolve their core technical issues.

OntoMatrix is a full-service digital marketing company with flawless techniques and innovative ideas that assist the brands to reach the heights of success.

EmbryoZ offers an extensive investor database of seasoned industry professionals to connect with. In addition to this, we provide you with multiple supporting service providers to ease off your work.

BurgeonFirst is focused on closing the funding gap between the 'friends and family' stage and the Venture Capital stage.

FinAccDirect is a financial process outsourcing company offering outsourced bookkeeping services, outsourced tax preparation services and company secretarial services.

LegalLiaise is an independent boutique law firm trusted to meet the diverse needs of business clients around the world.

callOcare helps businesses reach out to their customers in the best possible way with 24x7 phone answering services, real-time reporting and 100% call recording facilities.

LeadHRM Services provide customized Human Resource Services to corporate houses and companies across varied industries that want their people to grow and achieve success

CSR INITIATIVE

NurtureLeap is a foundation that focuses on the youth of Northern Sri Lanka to create professionals by providing them real world training and exposure to international organisations.

London

#32 Spring Street,
Paddington W21JA.
Phone : +44 203 5001380
Email : contact@xebiro.com

Colombo

#7 - 3/1, Galle Road,
Colombo 06.
Phone : +94 112 559854
Email : contact@xebiro.com

Jaffna

#63, Sir Pon Ramanathan Road,
Kallady, Thirunelvelly, Jaffna
Phone : +94 212 212797
Email : contact@xebiro.com

Nimal Vinayagamoothy, CPA, CGA
Chartered Professional Accountant

nimal@nlraccounting.com

T: 416 - 494 - 4777

C: 416 - 888 - 1128

F: 416 - 613 - 2739

300-5200 Finch Avenue East
Toronto, ON M1S 4Z4

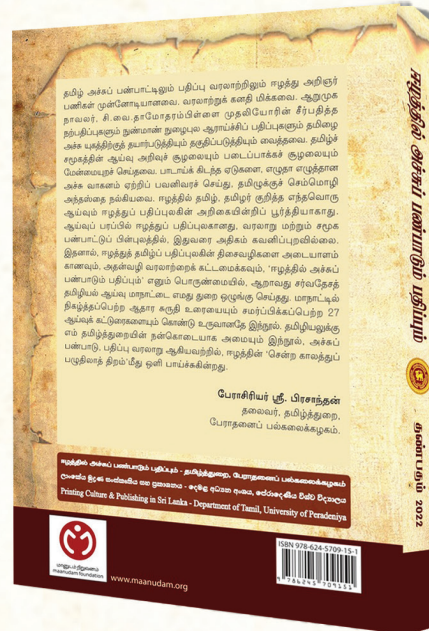
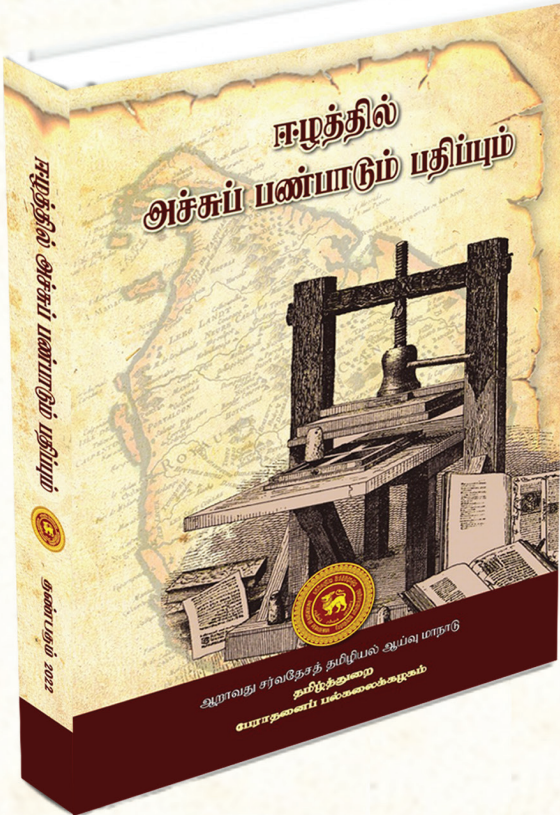
CPA CHARTERED PROFESSIONAL ACCOUNTANT

மானுடம் நிறுவனம்
maanudam foundation

நூல்சார் செயற்பாடுகள்

தமிழ் அச்சப் பண்பாட்டிலும் பதிப்பு வரலாற்றிலும் ஈழத்து அறிஞர் பணிகள் முன்னோடியானவை. வரலாற்றுக் கனதி மிக்கவை. ஆறுமுக நாவலர், சி.வை.தாமோதரம்பிள்ளை முதலியோரின் சீர்பதித்த நற்பதிப்புகளும் நுண்மான நுழைபுல ஆராய்ச்சிப் பதிப்புகளும் தமிழை அச்ச யுகத்திற்குத் தயார்படுத்தியும் தகுதிப்படுத்தியும் வைத்தவை. தமிழ்ச் சமூகத்தின் ஆய்வு அறிவுச் சூழலையும் படைப்பாக்கச் சூழலையும் மேன்மையுறச் செய்தவை. பாடாய்க் கிடந்த ஏடுகளை, எழுதா எழுத்தான அச்ச வாகனம் ஏற்றிப் பவனிவரச் செய்து, தமிழுக்குச் செம்மொழி அிந்தல்தை நல்கியவை. ஈழத்தில் தமிழ், தமிழர் குறித்த எந்தவொரு ஆய்வும் ஈழத்துப் பதிப்புகளின் அறிக்கையின்றிப் பூர்த்தியாகாது. ஆய்வுப் பரப்பில் ஈழத்துப் பதிப்புகளானது. வரலாறு மற்றும் சமூக பண்பாட்டுப் பின்புலத்தில், இதுவரை அதிகம் கவனிப்புறவில்லை. இதனால், ஈழத்துத் தமிழ்ப் பதிப்புகளின் திசைவழிகளை அடையாளம் காணவும் அதன்வழி வரலாற்றைக் கட்டமைக்கவும் 'ஈழத்தில் அச்சப் பண்பாடும் பதிப்பும்' எனும் பொருண்மையில் 'ஆறாவது சர்வதேச தமிழியல் ஆய்வு மாநாட்டை எமது துறை ஒழுங்குசெய்தது. மாநாட்டில் நிகழ்த்தப்பெற்ற ஆதார கருதி உரையையும் சமர்ப்பிக்கப்பெற்ற 27 ஆய்வுக் கட்டுரைகளையும் கொண்டு உருவானதே இந்நூல். தமிழியலுக்கு எம் தமிழ்த்துறையின் நன்கொடையாக அமையும் இந்நூல் அச்சப் பண்பாடு, பதிப்பு வரலாறு ஆகியவற்றில் ஈழத்தின் சென்ற காலத்துப் பழுதிவாத் திறம் மீது ஒளி பாய்ச்சுகின்றது.

அனுசரணை:
மானுடம் நிறுவனம்
www.maanudam.org

யாழ் மணீனில்

வீடு, காணி,
வியாபார ஸ்தாபனங்கள்
வாங்குவதற்கு,
விற்பதற்கு அல்லது
வாடகைக்கு

நம்பிக்கையுடன் நாடுங்கள்

RE/MAX
ELITE

☎ 021 224 2855 | 0777 44 1113 📱

இடம்: இல. 115 கே.கே.எஸ் வீதி சுன்னாகம்
(பீப்பிள்ஸ் லீசிங் கட்டிட தொகுதி, 1^{ம்} மாடி)

BUY-SELL-RENT HOME AND LANDS

WWW.REMAXELITE.LK

WE PROVIDE THE CHEAPEST MINIVAN & CAR SERVICE ALL OF THE GTA & ONTARIO

ரொறொன்ரோ பெரும்பாகம் உட்பட ஒன்ராறியோ மாகாணம்
எங்கணும் மலிவான மினிவான் மற்றும் கார் சேவையை
நாங்கள் வழங்குகிறோம்.

கிழமை ஏழு நாட்களும் 24 மணி நேர சேவை வசதியுள்ளது.
அழைக்க வேண்டிய இலக்கம் 647-9723619

SS CAKES

Say "I Do" to Sweet Perfection!

Planning your dream wedding? Look no further!
At SS Cakes, we specialize in crafting exquisite
wedding cakes that are as stunning as they are
delicious. From classic elegance to modern
masterpieces, we'll design the perfect cake to
sweeten your special day.

+94 76 347 0055

We do delivery around the world

வீடு என்பது ஞாபகங்களின் கலவை

காதல், சில்மிஷங்கள், கனவுகள், சிரிப்புகள், நேசங்கள், அரவணைப்புகள், தவிப்புகள், அடையாளங்கள், கூடல்கள், குதூகலங்கள் என நீங்கள் உறைவிடமாகும் யொழுதுதான் வீடு விலாசம் கொள்கிறது.

தற்போதைய நிலையில் நீங்கள் வீடொன்றை விற்பது அல்லது வாங்குவது குறித்து உங்களிடம் இருக்கும் கேள்விகள் மற்றும் சந்தேகங்களுக்கு என்னால் தெளிவாக விளக்கமளிக்க முடியும்.

நம்பிக்கையோடு என்னை அழையுங்கள் நல்லதோர் வீடு செய்வோம்.

Re/Max Community Realty Inc
ரமணன் சந்திரசேகரமூர்த்தி Bsc, MBA
வாக்குறுதிகள் அல்ல.
வாங்குவதற்கும் விற்பதற்குமான தீர்வு.
அலைபேசி: 416-290-6000

Protection For You & Your Family

Our services

Life Insurance «
Critical Illness Protection «
Mortgage Protection «
Travel/Super Visa Insurance «
Dental & Medical Benefits «
Disability Benefits «
Long Term Care «
Employee Benefits «
RESP, RRSP & TFSA «

Are You Getting Million Dollar Advice?

Life100

INSURANCE & INVESTMENTS INC.

416-918-9771 | 416-321-2500

info@life100.ca www.life100.ca

10 Milner Business Court, Suite 208,
Scarborough, ON M1B 3C6

Sritharan Thurairajah CLU, CHS

Simple Solution in a Critical Situation